கைவல்யாநந்த!

எட்டயபுரம் ஸமஸ்தானாதிபதியாகிய
மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜ ராஜஸ்ரீ

இராஜ ஜகத்வீர

குமார எட்டப்பமஹாராஜா ஐயனவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ஷை ஸமஸ்தானம் ஸமஸ்கிருதவித்வான்

சங்கரநாராயண சாஸ்திரிகளவர்கள்

செய்த மொழிபெயர்ப்பும்

ஷை ஸமஸ்தானம் தமிழ் வித்வான்

முகவூர் - மீனாக்ஷிசுந்தரக் கவிராயரவர்கள்

சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கிசைந்த செய்யுட்களும்

சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் ஸமஸ்கிருதபண்டிதர்
திருமலை ரச்சம்பாடி சதாவதானம்

ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களாலும்

தமிழ் உபாத்தியாயர் அனா

சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களாலும்

பார்வையிடப்பட்டு

ஷை ஸமஸ்தானாதிபதியாகிய
மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜராஜஸ்ரீ

இராஜ ஜகத்வீரராம வேங்கடேசுவர
எட்டப்ப மஹாராஜா ஐயனவர்களின்

கனிஷ்டபிதாவும் யுவராஜாவுமாகிய
மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜராஜஸ்ரீ

வேங்கடேசுவர எட்டிப்பாண்டியனவர்களால்

சென்னை
செங்கல்வராயநாயகரது ஆர்பனேஜ் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
1895.

அலங்காரங்களின் பெயர்.

சாத்துகவிகள்.

கடிகை - சுப்பிரமணியப்புலவரவர்களியற்றிய

இருபததெணசீரடி யாசிரியவிருததம.

பூமேவுமிளைசசசமஸதானமதிலரசு
புரியுடனுமுறையினவிதியான
புரியுமெணமடவாரொணவகையுறுபபினிலகம
பூரிததுமருவுநிதியான
புவிமதிததிடுகுமாரெட்டமகுணுகரசு
பூடணமெனனசசொறுதியான
புகலுறுமவளாவேஙகடேசுரெட்டமெனனும
புலவாகுருநிகருமதியான

மீமேவுசுராகடிதிகுமரனமேனுணமலய
வெறபிலுறைமுனிவாகேடக
விருமபியுனாயெண்முதலிலககணததிறதிமே
வியவணிபபொருளைமுனனோா
வியநதியறகவியாலமைததனாகளவடநூலின
மிகுபேதமதனிலறிய
மேவாததாலதனபேதமிதினமேவவே
விளமபுதியெனபபுகலவே

தூமேவுவடகலையினெலலையுஞசுருதியின
சொலலையுமுணாநதநேமன்
தொழுகுலமவிளஙகுசஙகராசாஸதிரியெனவே
துலஙகததமிழ் இயநாமன
றுணிவாயிலககணவிலககியஞசநதிரிகை
தோனறவடநூலினவழியாநு

துதிமருவுதமிழினமொழிபெயர்த்துதவவிரு
சுவையுமதனேடுமருவ
வாமேவுமவ்வழியதாத்தமிழ்வழங்குகெல்லை
யதினுறபலகவிகளா
லறிஞாசபைகேட்கவுமவேண்டுபயனடையவு
மணிநூலையிளசைமூதூ
ரதனிலவவனையனுளேவலகாரணமாக
வமைகுவலயாநந்தமா
வணிகொணமுகவூரனமீனுட்சிசுந்தரகவிஞ
னன்புறப் பாடினனரோ.

பதினுன்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரமபரனுகிலேயானமூலவட்நூலாங்
தாயவயிறறுறபவித்தவைந்து
பாவையாகட்கிலேயாளாபபாப்பவாகட
கலங்காரப்பாவையாகி
வரமபுகடவாதுறையோாமங்கைதனை
முனபுபலாவமுககட்ர
வளாகவியாருஞ்சிலபணியிட்டவைவிடுந்தா
ரியாருமவளவருணபேத
நிரமபவுணாவதறகரிந்தநின்றனளசங்
கராசாஸதிரிநியநியாசசெய
நிகழமொழிபெயாபபாலபபேதமயா
வருமயியநிதமீசனருள
சிரமபரவுமுகவூாவாழமீனுட்சி
சுநதரமால்திருமபச்செயயுட
டிகழணிபூட்டிளசைநகாககுமாரொட்டேடு
திருமணஞ்செயவித்தானே.

எட்டீசுரக்குருக்கள் அவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்திகழ்கயிலையஞ்செழுங்கிரியதனில்
லோர்திகழுமையவளினியகணங்களிப்பத்
தினந்தினம்பிரமனரியரடிபரவத்
தனந்தனுவெனநடித்தருள்செயும்பரமன்
மந்தமாருதந்திகழ்மலயமாமுனிவற்
கந்தநாளுரைத்தவருந்தமிழ்ப்பரவும்
எல்லையுளுறையுந்திலக்கணத்தணிமைப்
பல்வகையியலாற்பகர்ந்தனர்பலரும்
அவற்றுட்பேதமற்றறிந்திடலரிதால்
நவிற்றும்பேதகாட்டவெளிதா.
விளங்கிடும்வட்டநூல்விதிப்படிமேன்மை
வளர்ந்திடுந்தமிழால்வழுத்துகவெனவே
அமரர்தமுலகினுந்திவளங்கெழீஇந
சமலவாவிகளுங்காமர்பூஞ்சோலையும்
மாடமாளிகைகளுமாமணிச்சிகரமுங்
கூடகோபுரமுங்குலவுறுமிளையில்
அரியணைமீதில்விரமதிக்குடைக்கிழ்த்
தரியலர்குழீத்தாழ்ந்துபரவப்
பொன்னிறமருவிப்புனைதவிராழி
மன்னுமாதவனெனமகிழ்ந்தினிதிருந்தே
கார்த்திகேயனயகழுகுமாமலைவாழ்
மூர்த்திதாளிணைமலர்முடியினிற்சூடிக்
கிளர்ந்திடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுந்தழைய
வளர்ந்துமன்னுயிர்கண்மகிழ்வுயீஇமலக
மண்டலமுழுதுமனுநெறிகாக்கும்
எண்டிசைபுகழுமெட்டமநயார்க்கு
அன்னவன்பின்னுறுவதரிக்கிராகவன்

பின்னவர்க் கிணையாப் பிறங்கிடு புனிதன்
சங்கமுத் தமிழ்ப்பயிர் தழைவுறவளர்க்கும்
எங்கண்மால் வேங்கடேசுரெட்டேந்திரன்
பணித்தருள் வண்ணம் பரவியவட நூற்
கணிப்பருங் கடற்கரை கடந்தமுதறிவினன்
சங்கர நாராயண சாஸ்திரியெனு
மங்கள வேதியன் வடநூலுரைவழிப்
புவமை யாதியாப் புறுமணியிலக்கண
நவிலிலக்கியமொடு நாட்டுச் சந்திரிகையைத்
தெற்றெனத் தமிழிற் செய்பு வழங்கக்
குற்றமற் கலக்குறிப் பிறழாது
பலகலை வாணரும் பயின்றகமகிழ
நலக்கவித் துறைமுதனவில் பல செய்யுளாம்
குவலயானந்தமாங் குவலயானந்தம்
நவரசமுடனே நலங்கெழீஇக் குலவப்
பாடியிவ் விளைசையம் பதிவேதத்தவையின்
நாடொறும் புகழ்நனகரங் கேற்றியினன
முகலூலொன்னுமுத் தார்த்தன்னில
அகமகிழ் வாக வனுதின மவாமுந்
தாளுடையாய முத்தமிழ்ணா
ரினுடசிகந்தர மெய்ந்நாவலனே

முகவுரை.

உலகத்தில் வழங்குங் கல்விகளனைத்து மிலக்கண வமைதியின் வழங்கலழகுடைத்து. அவற்றுட் செந்தமிழ்க்கிலக்கணம் எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பணியென ஐவகைத்து. அவ்வைந்தனுளிறுதியிற் கூறிய அணி யிலக்கணம், "மாடக்குச்சித்திரமும் மாநகர்க்குக்கோபுரமும் ஆடமைத்தோணல்லார்க் கணியும்போல்" இயற்கையின் விளங்குஞ் சொற்பொருளியைந்த யாப்பிற்குப் பன்னூலாராய்ச்சியுடையார் மனமகிழ்விக்கத்தக்க பலசதுரப்பாட்டா னணிபெறச் செய்வதுபற்றி யணியிலக்கணமெனக் காரணக்குறிபெற்றது.

இவ்வணி யிலக்கணம் வடநூற்கடலுண்மிக விரிவாகவும் பற்பல சாதுரியமாகவும் தண்டியாசிரியர் முதலிய சான்றோரா லியற்றப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதம்முறையானே கவிசொல்விரும்பிய கவிகட்குச் சொன்னெறி சான்ற நன்னெறித்து. அத்தண்டியலங்காரத்தினைத் தமிழ் நூலாசிரியரும் மொழிபெயர்த்து வழங்குவாராயினர். அவ்வணி சொல்லணியெனவும் பொருளணியெனவு மிரு வகையாகவிருக்கின்றது.

அவற்றுள் பொருளணியை வடநூலிற் சிறந்த மகா கவியாகிய காளிதாஸர் உவமையணிமுதல் ஏதுவணியீறாக நூறணிகள்விளங்க இலக்கண விலக்கியமமைந்த சுலோ

கஙகளாக வியற்றிச சநதிராலோகமெனப பெயரிடடனா. அநநூலுக்குப, பெயாபெற்ற மகாவிதவான அபபையதீக்ஷித ருரையிடடு ஆஙகாஙகுற்ற பல சுலோகஙகளை யுதாரணஙகளாகக காடடியும, அவற்றிற கினறியமையா வலஙகாரஙகளை வாககியரூபமாகத தெரிவிததும, நூற்றுககுமேலூற்றுக இரஸவதலஙகாரமுதல ஏகவாசகாநுபபிரவேசஸஙகராலஙகாரமீறுக இருபதணிகளைச சேரததும, குவலயாநநத மெனபபெயருள்ள வோா நூலாக முடிததனா. அஃதேனைய வணிநூலகளினு மெளிதினுணாநது அமமுறை கவிகூற மிகசசாதனமாக விருககினறது.

இவ்வகைச சிறபபுற்ற வகுவலயாநநததின பொருடகளைப பலகாலாயநது வொலகாபபுகழுறறவாகளும "தாமினபுறுவ துலகினபுறககணடு காமுறுவாகற்றிநதாா" எனறபடி யபபொருளகளைச செநதமிழ நாவலருஙகூட்டுண விருபபுற்றவாகளும திருநெலவேலி ஜிலலாவைச சாாநத எடடயபுரம ஸமஸதானாதிபதிகளுமாகிய மஹாராஜ ராஜஸ்ரீக மஹாராஜராஜஸ்ரீ இராஜ ஜகதவீர ராமகுமார எடடபபமஹாராஜா ஐயனவாகள தஙகள ஸமஸதான ஸபையிற பணடிதசிகாமணிகளாக விளஙகி வலலீபரிணய சம்புபிரபநதததை யியற்றிக கவிகேஸரியெனறபெயாபெற்ற பிரமமஸ்ரீ ஸவாமிதீக்ஷிதரவாகளின மாணககரும தஙகள ஸமஸ்தான ஸமஸகிருத பணடிதருமாகிய சஙகரநாராயண சாஸதிரிகளைககொணடு சென்ற 1889ஹு ததிற றெளிவுறத தமிழின மொழிபெயாபபிததுந தஙகள ஸமஸதானந தமிழவிதவான முகவூா - மீனாக்ஷிசுநதரக கவிராயரவாகளாற சுலோகஙகளின மொழிபெயாப

புகளைச் செய்யுட்களாகவமைப்பித்தும் அவ்விதம் முற்று ப்பெற்றவணிநூலைத் தங்கள் சபையிலுள்ள வடநூற் றென்னூற் புலவர்களுடன் குழுமிப்பயின்று வந்தனர்.

இத் தென்னூற் குவலயாநந்தத்தைக் குவலயமெங் கும் விளங்கச் செய்ய விருப்புற்றவர்களும், விற்பன்னர்க ளும், கற்பனைக்கடலர்களு மிரஸிக சிகாமணிகளும் மேற் படி ஸம்ஸ்தாநாதிபதிகளாகிய மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜராஜஸ்ரீ இராஜ ஜகத்வீரராம வேங்கடேசுவர எட்டப்பமஹாராஜாஐயனவர்களின் கனிஷ்டபிதாக்களும் யுவராஜா அவர்களுமாகிய மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹா ராஜராஜஸ்ரீ வேங்கடேசுவர எட்டுப்பாண்டியனவர்கள் இப்பொருளணிநூலைச் சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் என்னுங்கலாசாலை ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதரவர்களாகிய திரு மலை ரச்சம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீநிவா ஸாசாரியாரவர்களாலுந் தமிழ் உபாத்தியாயர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆறுமு சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களாலும் பரிசோதிப் பித்து 1895-ஆண்டிற் சென்னை செங்கல்வராய நாயகரது ஆர்பனேஜ் அச்சுக்கூடத்தி லச்சிடுவித்தனர்.

இந்நூல் எட்டயபுரம் ஸம்ஸ்தானத்தினின்று வெ ளிப்பட்டமை தோன்ற மேற்படி ஸம்ஸ்தானம் மஹாராஜா அவர்களை யொவ்வொரு கட்டளைக்கலித்துறைகடோறு முன்னிலையாக வைத்திருக்கின்றது

சிலேஷை முதலிய சிற்சிலவிடங்களிற் செய்யுட்க ளமைதலுக்கேற்பச் சுலோகப்பொருள்கள் சில பேதப்பட டிருக்கின்றன.

மேற்கூறிய மஹாராஜா அவர்க ளாதரணையிலுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலமாகிய கழுகுமலையையும், விஷ்ணு ஸ்தலமாகிய சாத்தூரையு மாங்காங்கு குறிப்பித்திருக்கிறது.

இஃது புதிய மொழிபெயர்ப்பாகவும் முதற்பதிப்பாக வுமிருத்தலா லேதேனும் வழுஉக்களுள்ளவாயின் அவற் றைச் சீர்திருத்திச் செயற்பால முறையைத் தெரிவிக்கி னிரண்டாம்பதிப்பிற் றிருத்தியச்சிடுவதுட னப்பண்டிதர் களுக்கு நன்றியும் பாராட்டப்படும்.

குமரன் துணை.

குவலயாநந்தம்.

தேவிவணக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை

பொன்னூ றுலகத் தரிவையர் வாசனைப் பூங்குழலின்
மன்னு மதுரப் பருந்தே னருந்திசை வண்டினங்கூர்
தென்னுக பீன்றமெ யம்பிகை பாதச் செழுங்கமல
மெந்நாளு மேத்துணை யானசொ லும்பரிந்தை வேழுத்தபசே.

நூல்

க-வது உவமையணி.

(உபமாலங்காரம்.)

செய்யுள்

இருபொரு ளுக்குத் தகுமொப் புமைவெளி யிட்டிலங்க
வருவ துவமை யணியாம் புகழ்புயா வானதியில்
மருவின் தோதிமம் போலென விலக்கியம் வந்ததுபார்
திருவளர் கொட்ட புரம்வாழ் குமாரொட்ட சித்தரனே. (க)

எங்ஙனம், உவமானோபமேயங்களின் ஒப்புமை காவ்ய ரஸத்தில் பண்பட்டாரிதயத்தை மகிழ்விக்கத்தக்கபடி வெளிப்படையாக விளங்குகின்றதோ அது உவமையணியாம். இதற்குப் புகழ்ப்பதுமுதல் உதாரணம். ஓதிமம்-உவமானம். புகழ்-உவமேயம் பொலென்றுந

சொல உவமையுருபு. வானதியின மருவுதல-பொதுத் தனமை. இநநானகும விரிநதமையால விரியுவமையணி. இதனை வடநூலார பூரணோபமாலஙகாரமெனபா

வெணபா

இநதுவிடத தைசசிவனபோ லேகுணஙகுற றநதினனா
னநதெளிவா ரேனகிரக ணமபுரிநது—முநதினைநத
சேகரஙகொண டேவிளஙகச செயதுகண டையுறறையம
மாகளத்து ளேயடககு வார.

(குவலயாநநதம) இதில சிவன உவமானம. தெளிவா ரேன உவமேயம. போல உவமையுருபு. இநதுவையும விடததையும்போனற, குணததையுங குறறததையுங கிரக ணமபுரிதல பொதுததனமை இவைகளி லுவமானமாகிய சிவனிடததில, இநது விடஙகளின கிரகணமபுரிதலாவது செயகையாம. அவறறுள் இநதுவைச சேகரஙகொண டேவிளககலெனபது, முடியிலிருததிப பிரகாசிககச செய தலாம. விடததைக களததுளடககலெனபது, கணடத தினுள ளிருததுதலாம. உவமேயமாகிய தெளிவாரோ னிடததில, குணஙகுறறஙகளின கிரகணம புரிதல உண ரசசியாம. அவறறுள்ளுங குணததை முடிகொணடே விளககலெனபது, சிரககமபததாற கொணடாடி விளஙகச செயதலாம. குறறததைக களததுளடககுத லெனபது, கணடததி னினறும வெளிவிடாமையாம. இவவகை உவமான உவமேயஙகளுககு ஒரு தனமையாயினும பொதுவாக விணஙகாவிடினும, விமபபிரதிவிமப பாவத தினால் இநது விடமெனபவறறிறகும குணங குறற மென பவறறிறகும அபேதமெனககொளவதானுங, செயகை யுணாசசி யெனபவறறிறகுக கிரகணம புரிதலெனனுஞ சொலலொறறுமை யிருபபதானும, முடியிலிருததிப பிர காசிககச செயதல சிரககமபததாற கொணடாடி விளங

கச்செய்த லென்பவைகளுக்குச் சேகரங்கொண்டே விள க்கலென்னுஞ் சொல்லொற்றுமை யிருப்பதானும், களத்தி னுள்ளிருந்துதல் கண்டத்தினின்றும் வெளிவிடாமை யென்பவற்றிற்குச், களத்துளே யடக்கு வானென்னுஞ் சொல்லொற்றுமை யிருப்பதானு, மிது அபேதாத்தி யவசாய சாதாரண தர்மமேயாம் (அதாவது இயற்கையில் வெவ்வேறாய் விளங்கினும், கவியின் கொள்கையால் அபேதமாயக் கிரகிக்கப்படும் தன்மைகள்) எனக்கொள்க. விம்ப பிரதிவிம்ப பாவமாவது எற்றேல், உவமை யணிக்கு ஆதாரமாயுள்ள தன்மை உவமான உவமேயங் களுக்குப் பொதுவானதொன்றிராமல், உவமானத்தில் வேறும் உவமேயத்தில் வேறுமாயிருக்கினும், அந்தத் தன்மைகளுக்கு ஒன்றோடொன்றுள்ள வொற்றுமையால் அபேதத்தைக்கொண்டு மேற்சொன்ன தன்மைகளை வெவ் வேறாகப் பிரயோகிப்பதாம் இங்கு, விருப்புறச்செய்வ தும் வெறுப்புறச் செய்வதுமாகிய பொதுத்தன்மை களால் முறையே இந்து குணம் என்பவைகளையும், விடம் குற்றம் என்பவைகளையும், அபேதமாகவெண்ணி இவை காரணமாகச் சிவனுக்குந் தெளிவாளனுக்கும் ஒப்புமை கூறியதென்க.

தொகையுவமையணி.

(லுப்தோபமாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

வாயும் பொதுமை யுவமை யுருபுவ மானமுவ
மேயமொன் றும்பல வுங்குறைந் தாற்றொகை மேவுவமை
தேய மதிநிச ராமுகி மின்பொ னிறத்துமெய்ய
ளேயுங் கயற்கண்ணி யென்ன வுதாரண மெட்டமனே (௨)

(கு-ம்.) பொதுத்தன்மை முதலிய நான்கனுள்ளான் றேனும் பலவேனும் மறைந்துவரிற் றொகையுவமையணி

யாம். இதனை வடநூலார் லுப்தோபமாலங்காரமென்பர். இதற்கு "மதிநிகராமுகி" யென்பதுமுதல் உதாரணம். மதிநிகராமுகி யென்பது பொதுத்தன்மைத் தொகை. அஃது "காந்தியால்மதிநிகராமுகி" யென விரிக்கப் பெறுவதா லிங்ஙனங் காந்தியெனும் பொதுத்தன்மையுரைப்போனது குறிப்பா லறிந்தது. "மின்பொன்னிறந்து மெய்யள்" என்பது "உவமையுருபிலதுவமைத் தொகையே" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் உவமை யுருபுத்தொகை. அது மின்போலும் பொன்னிறந்து மெய்யளென விரிக்கப் பெறுவதாலிங்ஙனம் போலுமென்னுஞ்சொல் தொக்கப்பட்டது. "கயற்கணி" யென்பது பொதுமை யுவமை யுருபுத்தொகை. அது கயல்போற் பிறழுங் கண்ணி யென விரிக்கப் பெறுவதா லிங்ஙனம் மேற் காட்டிய சூத்திரத்தா னுவமையுருபும், உரைப்போனது குறிப்பாற் பொதுத் தன்மையும் பெறப்பட்டனவெனக் கொள்க.

உ-வது இயைபின்மையணி.

(அநந்வயாலங்காரம்.)

செய்யுள்

உவமான மாயு முவமேய மாயு மொருபொருளே
எவணமே வலாயின் தோவது வேயியைபின்மையணி
இவண்மா மதிமதி போற்காந்தி மானென் றிலக்கியந்தோ
தவமே விளைச்ச குமாரொட்ட ழுமென் றயர்ந்திடியே. ௫

எங்ஙனம், ஒரேபொருள் உவமானமாகவு முவமேய மாகவுமே வர்ணிக்கப்படுகிறதோ, அது இயைபின்மை யணி யாம். இதனை வடநூலார் அநந்வயாலங்கார மென்பர்.

(சந்திரிகை.) உவமையணி யுரைத்த துணையானே, யது காரணமாகத் தோன்றிய வணிகளுக்குட்பொருந்திய

வாணிக்கப்படுமதற்கு அதனோடு ஒப்புமைத்தொடர்பி ன்மையா லிப்பெயர்பெற்றதாமெனக். தொடர்பில்லாப் பொருளை வருணிப்பது ஒப்பான வேறு பொருளில்லை யென்பதை விளக்குதற் பொருட்டாமெனக். மதி மதி

வொப்புமையுள்ள புகழ்பொருளொப்புமை யணியைக் கூறாது, ஒப்புமை பொருந்தாத வியைபின்மையணியை முற்படக் கூறிய தென்னையெனின்? மூன்றுவ தொப் புமைப் பொருளொன்றில்லை யென்னு மணியினு, மிரண் டாவதொப்புமைப் பொருளொன்றில்லை யென்னவருஞ் சிறப்புப்பற்றியெனக். ஒரோபொருளுவமானமாகவு முவ மேயமாகவும் வருத லியைபின்மையணியென்றால்,

உரைபோலப் புத்தி புத்தியும்போ லொழுக்கம்
மருவொழுக்கம்போற் புசராமால்

என்னும் ரசனோவமை யணியிலும், புத்தி யென்னு மோர் பொருளுக் குவமானத் தன்மையு முவமேயத் தன்மையு மிருத்தலா லிதுவு மியைபின்மையணி யாமே யெனின், அற்றன்று-இயைபின்மையணி, ஒருபொருளுக் கொருபொருளால் நிரூபணஞ் செய்யப்படு முவமானத் தன்மை யுவமேயத் தன்மைகளால் விளங்குகிறது. ரச னோவமையணியிற் புத்தி யென்னும் பொருளுக்கு உரை யென்னும் பொருளா லுவமேயத்தன்மையு, மொழுக்க மென்னும் பொருளா லுவமானத் தன்மையுங் கிடைத் தவெனக். ஒரு பொருளுக் கொரோபொருளா லுவமானத் தன்மையு முவமேயத்தன்மையும் நிரூபணஞ்செய்வ தியைபின்மையணி யென்றால், "அந்தரம்போ லம்புதமு மம்புதம்போலந்தரமும்" என்னும் புகழ்பொருளொப்ப ணியில், அந்தரமாகிய வொருபொருளுக் கம்புதமாகிய வொரோபொருளால் நிரூபணஞ்செய்யப்படு முவமானத் தன்மையு முவமேயத்தன்மையு மிருத்தலால், இதுவு

போற காநதிமானுமெனற சநதிரனுககு வேறு ஒப பான பொருளிலலையெனப பெறறதெனக.

செயயுள.

(கு-ம) பூமி மேலவெளி யுமவெளி போனறது
பூமி நூழகட லுஙகடல போனறது
ராம ராவண ரானவா போருமே
ராம ராவணப போாஙக ரானதே.

முனகாட்டிய வுதாரணததிற காநதி யெனறும பொதுததனமை விரிநதது. இவவுதாரணததிற காடடிய வெளி முதலியனவைகளில விசாலம முதலிய பொதுத தனமைக டொககுவநதன. இதுவே யிவறறுள பேத மெனக.

௩-வது புகழ்பொருளொப்பணி.

(உபமேயோபமாலஙகாரம.)

செயயுள.

இருபொரு ளுக்குவ மானேறவு மேயத தியலபுதனைப
பரியாய மாகக்கிற புகழபொரு ளொபபணி பாரதறகுப
பொருளபோலறநிறை யுமமறமபோலப பொருணிறையுந
தனமீதென றேத லுதாரணந தெனனிள சைததலனே.

மியைபினமையணியாமே யெனின, இயைபினமையணி யில ஒருபொருளேயெனச சொலலிய பிரிநிலை யேகா ரததால, ஒருபொருளுககு அபபொருளாலே ஒபபுமை நிருபிககபபடுமெனவும, புகழபொருளொபபணி அவ வாறு வாராதெனவுங்கொளக.

இரண்டு பொருள்களுக்கு முவமானுவமேயத் தன்மைகளை யெதிர்படமாறிக்கூறல் புகழ்பொருளொப்பணியாம். இதனை வடநூலார் உவமேயோபமாலங்கார மென்பர். முன்றுவ தொப்பதொன்றில்லை யென்பதை விளக்குதல் பயனும். பொருள்றங்களுக்கு ளொன்றோடு மற்றொன்றுக் கொப்புமையுரைத்தபோதே, அதற்கு மற

• (ச-கை.) இவ்வணியில் இரண்டு பொருள்களுக்கு இரண்டு வாக்கியங்களாற்றனித்தனியுவமானத் தன்மையும் உவமேயத் தன்மையும் கூறப்பட்டன. அவற்றுள் முதலில்வந்த வாக்கியத்தில் பொருள் உவமானம். அறம் உவமேயம். இதற்கெதிர்படவந்த விரண்டாவது வாக்கியத்தில் அறம் உவமானம். பொருள் உவமேயமெனக். இவ்வணிக் கியைபின்மையணியோடு வேற்றுமை தோன்ற விருபொருளுக்கெனவும்; தாற்பரியத்தாலிருபொருள்களுக்கு முவமானத் தன்மையு முவமேயத் தன்மையும் விளங்கும்,

வானின்று மாமபூம வகைபொப்ப வாழ்வன்பார்
தேனமீதுப்பாமவிழ்த தேமொழியே.

என்னும் உபயவிசராந்த சாதிருசியோவமாலங்காரத்தோடு (அதாவது மதியும் முகமும் ஒப்பென்பதுபோல உவமையுருபு உவமான உவமேயங்க ளிரண்டனுள் ஒன்றைப்பற்றாது இரண்டற்கும் பொதுவாயிருப்பது) வேற்றுமைதோன்ற வாக்கியபேதமெனனும் பொருள்படுமாறு பரியாயமாகக்கிலெனவும்; கூறியதாமெனக். அற்றேல் (செ-எ.) "உரைபோலப்புத்தி புத்தியும்போலொழுக்க மருவொழுக்கம்போற புகழாமால்" என்னும் ரசனோவமையிற, புத்தி ஒழுக்கமென்னு மிரண்டு பொருள்களுக்கு முவமானத்தன்மையு முவமேயத்தன்மையு மிருப்பதாலிதுவும் புகழ்பொருளொப்பணியின்பாற படுமேயெனின்,

றெனறுடனெறுபபுமையானது தாறபரியததாற கிடைக கினு, மறறை வாசகததாறபகாதன றொனறுவதொபபுப பொருளிலலையெனப பெறுமாறு காணக.

செயயுள

(கு-ம.) அநதரமபோ லமபுதமு மமபுதமபோ லநதரமுஞ,
சநதிரனபோ லஞசமுமஞ சமபோலச—சநதிரனும
வெளளாமபலபோனமீனுமீனபோலவெளளாமபலுமுன
டுளளாமபல முததுடையா யோர.

முனனையுதாரணததில நிறையுமெனற பொதுத தனமை விரிநதது. இவவுதாரணஙகளிற களஙகமினமை முதலிய பொதுததனமைகள தொககு வநதனவாம. தலைவனிடம பொருளறஙகளினிறைவையும, சரறகாலதது லாகாயம நீர முதலியவைகளின களஙகமினமை முதலியவை களையும, தறகாலததில வாணிககவேணடுமாதலாலிவ விரணடுதாரணஙகளினும வாணிககவேணடி யிரணடு பொருளகளுககே யுபமானோபமேயததனமையைக கூறலா யிறறு. இவவாறனறியும வாணியாவாணியஙகளுககு மிவவணி வருமெனக கொளக அஃது வருமாறு.

அறறனறு; இரணடு பொருளகளுககெனற துணையானே யொனறுககொன றுபமானோபமேயததனமை யிருககவேண டுமெனக கிடைததாலெனக. இவவாறெனறுககொன றெனக கொளளாககாற, பரியாயமாககிலெனபதே யிவை பினமையணியை விலககிவிடுமாதலா லிரணடு பொருள களுககெனச சொறறது, வாளாகூறியதேயா மெனக. இனனுமிவவணியை, உவமை யெதிரநிலையணியெனறு வது, இரணடுவமையணி யெனறுவது, கூறுவாமெனி னிவவணியிற பரியாயமாககுஞ சிறபபிருததலால அவ வாறு கூறலாகாதெனககொளக.

செய்யுள்

கல்லகம்போ லிக்கரியிக் கரிபோலக் கல்லகநாஞ்
சொல்லருமுன் னதமாகித் துலங்குமலை யருவியொப்பத்
தொல்லுலகி லமாபுரியித் தும்பிமதப் பெருக்குமிதன்
வல்லமதப் பெருக்கொப்ப மலையருவி யுமமிகுமே.

இக்கவியில் உன்னதமும் மிகுதலும் பொருத்தத் தன்மை. இக்கரி, இத்தும்பி, எனவந்த சுட்டுகள், தற்காலத்து வருணிக்கவேண்டும்பொருளாந்தாவளமெனப் படுத்தத் தந்தவெனக.

௪-வது எதிர்நிலையணி.

(பிரதீபாலங்காரம்)

செய்யுள்

வழங்குவ மானத்தி னுக்குவ மேயத்தனை மைவிளம்பில்
ஒழுங்குறு நாம மெதிர்நிலை கண்போ லுளதுகருஞ்சம
எழுந்தசி யானனம் போலுள தென்ப திலகியங்காண
டொழும்பல வேந்தரைக் காக்குங் குமாரெட்ட சுந்தரனே.

பிரசித்தமான வுவமானத்திற்கு எதிராக வுவமேயத் தன்மை கூறுதல் எதிர்நிலையணியாம். இதனை வடநூலார் பிரதீபாலங்கார மென்பர்.

(ச-கை.) உவமானோபமேயத்தன்மை யுரைப்போனது குறிப்பாய் விளங்குதலால், முகமுதலியவைகளுக்கும் உவமானத்தன்மை பொருந்துமாதலான் ஈண்டு முவமையணியேயாகலாமென்ற சங்கையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு, வழங்குவமானத்திற் கெதிராக வுவமேயத் தன்மை கூறுதலென்றதெனக. அஃதாவது, இயல்பாகவே யுவமேயத்தினும் சிறப்புற்ற வுவமானத்திற்குக் குறைவுதோன்ற உவமேயத் தன்மையும், உவமேயத

செய்யுள்

கனகமலை முலையாயுன் விழியொப் பான
காந்தியுறு குவளையய முழுகிற் றுன்று
னனமருவு நதியையநு சரித்த சோம
னவமுகிலான் மறைந்தனனுன் னடையை நாரு
மனுசரித்த நடைகொள்ளும் போனதுன்றெப
பானவையான் மயலசிறிதாற் றுவமென் றுனு
மினியகட் வுருக்கத்துவம் பொருக்க விலலை
யெதுவேனுஞ் சொலலுவையா னென்செய் வேனே.

இவ்வுதாரணத்திற் காந்திமுதலிய பொதுத்தன்மை சொல் விரிந்தன.

இரண்டாமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்

உவமான மாமுவ மேயத்திற் றுறபுக ழும்பொருட்க
கவமான மோதி யிரண்டா மெதிர்நிலை யாமுகமே
யிவாகாந் தியானுனைப் போனமதி யுண்டெனக் கேன்கருவ
நவிலவா யென்றே விலக்கிய மெட்ட நகாக்கரசே. (௩)

திறகுச சிறப்புத்தோன்ற உவமானத்தன்மையும் கூறுதலாம். (மூன்றாவதைந்தாவதெதிர்நிலையணிகட் கொத்திருக்கும்பொருட் டிங்ஙனம் இவ்வாறு விரித்ததெனக் கொள்க.)

(ச-கை.) உவமானத்தினும் உவமேயத்திற்கு மேன்மைதோன்றுகின்ற வியதிரேகாலங்காரத்துக்கு மிவ்வணிக்கும் பேதமியாதெனில், அவ்வணியில் உவமான உவமேயங்களின் ஒற்றுமைக்குரிய குணதாமமும் வேறும் சிறப்பிற்குரிய குணதாமம் வேறுமாகும். இவ்வணியில் ஒற்றுமைக்குரிய குணதாமத்தானே சிறப்பென்றுணர்க.

(கு-ம) உவமேயம் உவமானமாகிச் சிறப்புற்றும், உலகவழக்கில் உவமானமாக வேறுபட்டிருக்கும் ஒரு பொருளை உவமேயமாகச்செய்கிற வளவினுஞ்சகியா நிலையிலிருப்புழி யதற்குப் பிரசித்த உவமானமாகிய உவமேயத்தால் இழிவு கூறுதல் இரண்டாமெதிர்நிலையணியாம். முதலாமெதிர்நிலையணியினும் இதிற் குறைவுதோன்றக் கூறும் விசேடமே பேதமெனக்கொள்க.

செய்யுள்.

கண்ணினா லேனந்தி கருவங் கொள்கிறா
யெண்ணிய திகைதொறு மிலஞ்சி மீதிலிவ்
வண்ணமாங் குவளையும் வதியுங் கோகிலப்
பண்ணமை யமுதெனப் பகரும் பாவையே

(கு-ம.) முந்திய வுதாரணத்திற் காந்தியென்னும் பொதுத்தன்மை விரிந்தது. இதிற் பொதுத்தன்மை தொக்கது எனக்.

மூன்றாமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்.

புகழுவ மேயத்தி னுவமானப் பொருட்குநிந்தை
பகருவ மேலது மூன்றா மெதிர்நிலை பாசகர
நிகழுனக் கேனுக் கிரத்தநாற் செருக்குனை நோந்தமின்றா
மிகவுள ரெனப் திலகக்கியஞ் சந்திர வெற்புள்ளனே. (எ)

(கு-ம) நிகரிலாச் சிறப்புற்றமையா லோரிடத்தினுந் தானுவமானமாதலை ஏற்றுக்கொள்ளாத வுவமானப் பொருளுக்குப் புகழப்படுமுவமேயப் பொருளுள்ளதாகக் கூறியமாத்திரத்தினால் இகழ்ச்சி தோன்றுவது இரண்டாமெதிர்நிலையணிக்கு மாறுபட்டவரு மூன்றாமெதிர்நிலையணியாமெனக்.

செய்யுள்

கயமான கடன்மீது வருநில மகவாயி கனுமாலமே
பயமீய வருவாரு ளொருநா னுனதமான பரனேயென
நியமாக வளாமா கருவமேவி மகிமேழனு னிகராகவே
சுயமானகுணவீனாசொலுவாசகமனேகதொகைமேவுமே

நான்காமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்

புனைவுளி யோடுவ மானதநி னுககொப புமையிலெனி
லனைவரு நானகா மெதிாநிலை யாமெனப ரமபுயநின
வனைமுகம போலமின னுளதெனில விணைவ வாதமலாப
பொனையனை யெனன வுதாரண மெடட புரநதரசே (அ)

(கு-ம.) பிரசித்த உவமானத்தினை தன்னினுஞ் சிறநத வாணியத்திறகு வுபமேயமாகக கூறுதலமாததிரையும பொருநதாதெனனை நானகாமெதிாநிலையணியாம. இது முனனையமூனறினுஞ சிறபபுறறது. இஙஙனம வீணைவவாத மெனறமையால ஒபபுமையிலலையெனககிடைததது

வெணபா

பஙகயவி லோசனதநீ பாரிடையான சொலவதுகே
ளுஙகலையோ னுமமுகததுக கொபபாகத—தஙகுமறு
வெளளளவு மிலலாரா லெனறுமியம பபபடுவான
றளஞுதலிலலாநிச சயம.

(ச-கை.) இவாமுகததைப, பாாததறகமையாதவேறுலகததிலிருககினறவாகளதறகு மதியை யொபபாகச சொலலினு மெதிரிலிரண டையும பாாககும பாருலகததாரொடபாகக கூறுவது பொயயாதலா லவாகளை யறிவெளளளவு மிலலாதாரென்றா. அதனால மதியொபபுமைபபொருளனறெனபது பெறறும.

ஐந்தாமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்

பயனின்மையையுவ மானத்தி னுக்குப் பகர்நிலைந்தா
கியசொ லெதிர்நிலை பெண்முகங் காணக் கிடைத்தவாக்கே
யியன்மதி யாற்பய னென்மனை யாற்பய னென்னென்னவோ
தியதிங் குதாரணந் தேரெட் டயபுர சீதரனே. (௯)

(கு-ம.) உவமானத்தாற் கிடைக்கும்பயனுவமேயத்தாற் கிடைப்பதா லுவமானத்தாற் பயனின்றென் றிகழ்ச்சி தோன்றக் கூற லைந்தாமெதிர்நிலையணியாம்.

செய்யுள்

பொருசிலைக்கொடை நளன்பிர தாபமும் புகழும்
பெருக லாலிவர் மிகையென்ப பிரமனுங் கெண்ண
மருவு போதெலாம் விலக்குருண் டலக்குறி வாளசே
ரிருக்க திக்குழார் கோளெறுங் கைதவத் திடுவான்.

(கு-ம) தண்டியாசிரியர்முதலியோர் இயைபின்மை யணி, புகழ்பொருளொப்பணி, யெதிர்நிலையணி, யென்ற

(ச-கை.) இங்ஙனம் ஈனகாவது ஐந்தாவ தெதிர் நிலையணிகளி லொப்புமையில்லையென்றே யுரைப்பதால முன்னைய மூன்றுமே உவமையணியின்பாற் படுமென் பதே தண்டியாசிரியர் கருத்தாம். அதனையு மாரா யுங்கா லுவமையணியின் முக்கியமாகப் பொதுத்தன்மை யாற் சிறப்புத் தோன்றுதலாலும், எதிர்நிலையணியிற் பொதுத்தன்மையாதாரமாக வுவமானவிகழ்ச்சியாற் சிறப் புத்தோன்றுதலாலும், அம்மூன்றெதிர்நிலையணியு முவ மையணியி லடங்காவெனக. இயைபின்மையணியினும் புகழ்பொருளொப்பணியினு மிரண்டாவது மூன்றுவ

மூன்றும, உவமையணியின்பிரிவுகளாகவே யிருத்தலானவ்வணியினபாற் படுமெனவும, வாமனசாரியர் முதலியோர் ஐந்தாமெதிர்நிலையணியை, யுவமானத்தை வீணென்று சொல்லு மெதிர்மறை யணியினபாற் படுமெனவுஞ், சொல்லுப.

தொப்புமைப் பொருளில்லையெனப்பதைக் காட்டுஞ்சிறப்பிருத்தலானவை பொதுத்தன்மையான மாத்திரம சிறப்புத்தோன்று முவமையணியி லடங்காவெனக. இவ்வாறன்றி யொப்புமை தோன்றுதலாலே இயையின்மையணி முதலிய மூன்றணிகளு முவமையணியினபாற் படுமேயன்றி வேறன்றெனத் தண்டியாசிரியர் முதலியோருரைத்தாராலெனின் (செய்யுள்)

சத்தியொடிலாவணயத்தசகமபிரமுயகொண
டத்திக கொப்பா யுடனமிககாம.

எனனும வேற்றுமை யணியையு முவமையணியிலடக்காது வேறுபிரித்துக் கூறியது குற்றமன்றோ வெனபாரக்கு வேற்றுமையணியிற பொதுத்தன்மை யிருக்கினு மதவேறடிரணடிலொன்றுக்குச் சிறப்பிருத்தலால வேறுபிரித்தோதினரெனி லிவ்வணிகளுக்கு மவவாறே யொவவொரு பேதமுணமையால வேறுபிரித்துக் கூறினரெனக. இவ்வைந்தாமெதிர்நிலையணியில உவமானத்திறகுப பயனினறெனபதாகிய விகழ்ச்சியிருப்பமையால, ஐந்தாமெதிர்நிலையணியை யெதிர்மறையணி யென்று வாமனசாரியர் முதலியோர் கூறுவது பொருந்தாததேயாம.

ரு-வது உருவகவணி.

(ரூபகாலங்காரம்)

செய்யுள்

ஒற்றுமை யாலதன் செய்கையி னுலுவ மேயமதிற்
பற்றுவ மானத்தை யாரோபித் தாலிரு பான்மையுட
னுற்றி ருவகந் தானமிகை யுங்குறை யுமிரண்டு
மற்றதுஞ் சேர்ந்திட வாறுரு மென்ப ரறிஞர்களே. (கo)

ஒற்றுமையுருவகத்துக்குதாரணம்.

சிந்தைக் கிசைவெட டமகேள் நிறைமதி சேர்ந்துசிவ
னிந்தப் புவியின் றனிக்கு மெனலு மிவனுதற்கண்
சந்தித் திடாத சிவனென லும்பொருந் தாப்புரந்தீ
யுந்தப் புரியிவன் முன்றே னெனலுமு தாரணமே.

அதன் செய்கை யுருவகத்துக்குதாரணம்.

மறுவாா மதிக்குயா வாயிவ வதன மதிவிளங்கப்
பெறுமே யெனலுமிக் கற்புமின் வாரிப் பிறப்பின்மறுப்
பொறியே யெனலு மிவண்முக சோமனிற் புந்திமகிழ்
வுறலாலச் சோமனி னென்னே யெனலு முதாரணமே.

(கு-ம.) உவமேயமாகிய முகமுதலியவைகளி னுவமானமாகிய தாமரை முதலியவைகளை யாரோபித்து (அதாவது துணிமுதலியவற்றிற்குச் சாயமுதலியவற்றால தனிறம்போக்கிச் சாயப்பொருள்களினிறம் உண்டாக்குவதுபோல உவமேயத்திற்கு உவமானத்தின் குணங்கள் முழுதுமேற்றுவதனு லுவமானமுவமேய மிரண்டையு மொன்றாக) சிறப்புத்தோன்றக் கூறல் உருவகவணியாம். இதனை வடநூலார் ரூபகாலங்காரமென்பா. இஃது உவமேயத்திலுவமானத்தினொற்றுமையை (அபேதம்) ஆரோபித்தலாலும் சிலவிடங்களில் ஒற்றுமையின்றி யதன்செய

கையை (தத்தாமம்) ஆரோபித்தலாலும் ஒற்றுமையுரு வகம் (அபேதரூபகம்) எனவும், அதன் செய்கையுருவகம் (தாத்ரூப்யரூபகம்) எனவும், இரண்டு வகையாம் அவ் விரண்டினையும் உவமானத்தின் மிகை - குறை - இரண்டு மின்மை, ஆகிய மூவகையால் உறழ அறுவகையாம். அவ் ற்றுளொற்றுமையுருவக மூன்றினுக்கும் "சிந்தைக்கினை" யென்னுங் கவியில் முறையே யுதாரணங்களும், அதன் செய்கையுருவக மூன்றினுக்கும் "மறுவாமதிக்கு" என் னுங்கவியில் கிரலே யுதாரணங்களும், கூறப்பட்டன. "நிறைமதிசேர்ந்திச் சிவனிந்தப் புவியின்றளிக்கும்" என் னுமிடத்தில் நிறைமதிபொருந்தி யுலகத்தைக் காக்கின்று னென்றமையால், முன் சிவனுக்கிருக்கும்போது குறை மதிபொருந்திக் காத்ததினுமிப்போது நிறைந்த புத்தி பொருந்திக் காக்கின்றனென்னும் நிலைமையால் மிகுதி தோன்றுதலால், மிகையொற்றுமையுருவகம். "இன்னுதற் கண்சந்திரந்திடாதசிவ"னென்னுமிடத்தில் நுதற்கண்சந்தி ததிடாதவென்றமையான், சிவற்கு முந்தியநிலைமையினு மிந்நிலைமையினு தற்கணில்லாக் குறைவு தோன்றுவதாற் குறையொற்றுமை யுருவகம். "பொருந்தார்புரந்தீயுந்தப் புரியிவன்முன்னோனா"னென்னுமிடத்திற் பகைவரூரிலக்கினி யைச்செலுத்தியவ னென்றமையால், அச்செய்கையுள்ள வப்பிறப்பினு மிப்பிறப்பின் மிகையுங் குறைவுந் தோன்று மையா லிரண்டுமி லொற்றுமையுருவகம். "மறுவாா மதி க்குயாவாயிவ்வதனமதிவிளங்கப் பெறுமே" யென்னுமி டத்தில், மறுவாா மதி இவ்வதனமதி யென்றமையால் ஒற் றுமையின்மையும், பிரசித்தமதியிலும் வதனமதிக்குக் கள ங்கமின்மையாகியவுயாவு தோன்றுதலு மிருத்தலால் மி கையதன்செய்கையுருவகம். "இக்கற்புமின் வாரிப்பிறப் பின் மறுபொறியே" என்னுமிடத்தில் வேறு பொறியெ ன்றமையா லொற்றுமை யின்மையும், வாரிப்பிறப்பில் பொறியென்றமையால் பிரசித்த திருமகளினு மித்திரும

கணுக்குக் குறைவு தோன்றுதலு மிருத்தலாற் குறை யதன் செய்கையுருவகம். "இவள் முகசோமனிற் புந்தி மகிழ்வுறலாலச் சோமனின்னனே" என்னுமிடத்தில் இவண்முக சோமனச் சோமனென்றமையா லொற்றுமை தோன்றுமையானும், பிரசித்த சோமனிலு முகசோம னுக்கு மிகைக் குறை கூறுமையானும், இரண்டிமிலதன் செய்கையுருவகம் என்க.

செய்யுள்.

நிலமந்திடு நீ வருங்காலிய வாரியென்றோ
நடுங்குவது நிருப முனசே-
துவுமவருத்திட டவனென்வுங் கடைதலபுரிந்-
தவனென்வுந் தோன்றிற் றேபார்
எவனுனுக்கண் டத்துமே மினக்குவச-
மாகாநா-ரிணமை தனனைக
கவினுறுசெந் திருவுனைப்ப போதகலா-
திருப்பதனைக் கண்டிந் தானே.

(கு-ம்.) இங்ஙனம் சேதுவகுத்தல், கடைதலென் னுஞ்செயல்களை நீ செய்தவனென்று, அச்செயல்களைச் செய்ததிருமாலுடன், புகழப்படு மரசனுக்கு ஒற்றுமை கூறி, சேதுவகுத்தற்கேதுவாகிய வேறு கண்டங்களிற் பகையுள்ளமையும், தனம்புரிதற்கு ஏதுவாகிய இலக்கு மி யில்லாமையுங் கொண்டிருந்த திருமாலவதாரத்தினும், இவ்வவதாரத்தில் ஏககண்டங்களிலும் பகைவரில்லாமை யும், இலக்குமி பிரியாமையுமாகிய மேன்மை கூறியதனான் மிகையொற்றுமையுருவகமெனப்படும்.

செய்யுள்.

பாகமறை-யோனுமினுரா-பதுமிதிப பாலுமிரண்-
டாகப் பிராந்தி யமைத்தனனம்—மோகத்தில்
மிக்கவெறுப புறறவனபூ-மிக்க-ணரவுருக்கொள்
நக்கரா-வாமபரநா தன்.

இங்ஙனம் "தக்கமுதலாம் பரநாதன்" என்றமையால் விருப்பமில்லாதானுக்குப் பிரசித்த சிவபெருமானொடு ஒற்றுமையும், நரவுருவென்றமையால் தேவவடிவமில்லை யென்னுங்குறையுந், தோன்றுதலாற் குறையொற்றுமை யுருவகம்.

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா

மதியொளியாற்பிரகாசமாவிளங்குமணற்குன்று
வதிசரயுமணலிடைக்குமாரசித்தரிருவருக்கு
முதிர்தருக்கவிளையாட்டுவெகுநோரூண்டதுவே.

இது தரவு

அன்னவரிலேயொருவன்கைடவனாகியவசுரன்
முன்னியவெம்போரினிடைமுனமடிந்தானென்றுரைத்தான்
மற்றொருவன்பாதகத்தின்வடிவெடுத்தகஞ்சனென்னப்போன்
செற்றிடுவெம்போரிடைமுனிறந்தனனென்றேயுரைத்தான்
அதனுண்மையாகினதையநீயுரைத்திடுவாய்
முதலிலிவர்களிலெவனுன்னாலிறந்துமுடிந்தவனே.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அந்நால

இது தனிச்சொல்.

ஐயுறவெனக்குமகன்றிடவேண்டும்
பொய்யுறவில்லாப்புகழைச்
செய்யுறுமிருந்திறச்செல்வத்தோனே.

இது சுரிதகம்.

இங்ஙனம், அந்தநீயென்று கைடவனையுங் கஞ்சனை யுங் கொன்ற திருமாலுடனொற்றுமையைக் காட்டி, யவ் வாசனைநோக்கிக் கைடவன் கஞ்ச னிவர்களினிறப்பின ருள [illegible]னினைக்கேட்டமையா லவ்வொற்றுமை யுறுதி

படடதாலும, திருமாலவதாரத்தினு மிவவவதாரத்தில மிகை குறை தோறறுமையாலு, மிரணடுமிலொறறுமை யுருவக மெனக.

செயயுள

அரிய கனலூ டாமதியே யாவி யகலாறு தமயநதி
பெரிய மனநம மிடத்துவாப பெறுமென றிருநதா யோமரணத
துரிய மனனுசந திரனிடத்தி லுறுமென மறையை நாமுகச
திரனுக காககி மதபபுலவன றெளிவா யெனகருத தெரிக்கினறுன.

தமயந்தி செயயுஞ் சநதிரோபாலமபத்தில, மரண காலத்தில மனஞ் சநதிரனிடத்திற செலலுமென்ற சுருதி யின றாறபரியத்தைப் பிரசித்த சநதிரனிடம, மறுத்து நள முக சநதிரனுக்காககிச சொலவுநிற, பிரசித்த சநதிர னிலும நளமுகசநதிரனுககுச சுருதியின றாறபரியத் துககு விடயமாகுமெனமை யிருபபதான மிகையதன செயகையுருவகம.

செயயுள

நாயகவி யாசனொரு நானமுகமில வேறுவிதி
தூயவிரு பாணிகொடு றாயமவுலி—யாயவனல
லீறிலி பாலவிழி மேவுதலி லாதசிவ
னீறுமரு வாதமறை யீர.

இஙஙனம வேறுவிதியென்று விசேடங கொடுத்தமையா லிநத மூனறிடத்தும செயகைமாத்திரமாரோபிககபபடடது. இவறறுள நானகுமுக முதலியவைக ளில்லாககுறை தோனறினமையாற குறையதன செயகை யுருவகம. இதை வாமனசாரிய ரொருகுணம குறைநது மறறொறக குணமுழுது மொததிருககுமிடம, விசேஷோக தியலஙகாரம என்று தாஞசொலலிய விலககணபபடி யுதா ரணங காட்டினார.

செயயுள

கமலமலாக கவினைமறுக காதுளதோ
களிபபுவிழி கடகி யாதோ
கமலைமக ளுககுயாவு காணுமநதக
கணதிலளிக-காதோ பெணணே
கமநினமுகக கலைநிதியம வேறுமொரு
கலைநிதியென ககனந தோனறும
கமழசுதையக கணணெனக கருவமுணடேப
கனிவாயிற களியு மிபகே.

இஙஙனம வேறுமொருகலை நிதியென றமைபாற, பிரசிதத கலைநிதியினும வதனகலைநிதிககு வேறறுமைகாட்டி-வதனகலைநிதிககுப பிரசிதத கலைநிதியினது செயகையைக கூறியதனுலும, மிகை குறை தோனறுமையாலுமிரணடுமில தன செயகை யுருவகமெனக.

(ச-கை.) இவவாறு, உருவகவணி யறுவகையாக வநதமையனறியும, சாவயவம - நிரவயவம - பரமபரிதம - எனறு மூவகையுமாம. அவறறுள சமஸதவஸது விஷயமெனவும, ஏகதேசவிவாததி யெனவும சாவயவ உருவக மிரணடுவிதமாம. நிரவயவ உருவகமும, கேவலமெனவும, மாலாவெனவு மிரணடுவிதமாம. பரமபரித உருவகம், கேவலசிலுஷடமெனவும, மாலா சிலுஷடமெனவும, கேவலஅசிலுஷடமெனவும மாலாஅசிலுஷடமெனவும நானகுவிதமாம. அவை வருமாறு.

செயயுள

சநதிரிகைப பூதியினவெண ணிறமபடைதது
முபெருமபு தரிததுந தோறறு
விநதைசெயல விருமபியுநி வொனறிலிருந
தோனறினுசகு மேவிச செலவாள

(ச-வை)

இந்தவிராத திரியெனுங்கா பாலிகையோா
சந்திரனே யெனுங் கபாலச
சந்தமணிச சிமிழினமறு வெனுங்கைதவச
சித்துமையுந் தரித்துத தானே.

இக்கவியிற பிரதானவிராதத்திரியினகண, காபாலிகை மாத்த யாரோபித்த விருப்பதாலும், அதன அவயவமாக விருக்கும நிலவு முதலியவைகளில காபாலிகையி னவயவமாயுள்ள விபூதி முதலியவைகளை யாரோபித்தவிருப்பதாலுமிது, சாவயவரூபகத்தில சமஸ்தவஸ்து விஷயம எனக.

செய்யுள்

வண்டரளம போறகுடச மாமலாபோ லாமபுயவிாத்
தணடிவலை வானடந சாலையிடைக—கணடதொரு
மினனலினபுட பாஞசலியின மிக்கவிளக கமபுரியும
அனனதுபா ரனனநடை யாய.

இக்கவியிற பிரதானமான வாக்கியத்தாற, செயயப்படு நடநசாலையி னுரோபத்திறகவயவமான மினனலிற பெணணை யாரோபித்தல சொல்லப்படாமல, கருத்தாலேறபடுவதானும, ஏகதேசமான வாகாயத்தில வசனத்தால ஆரோபமிருத்தலானும, இது ஏகதேசவிவாததிரூபகம எனக.

செய்யுள்.

பிணையென விசையிற சடமுசை வறசெய
பெறறியாற கேட்டிருக கினுமே
துணைவியி னிடநா யகனவர லாறறைச
சொலசசொலிக கேட்கவை ந திடலால

(ச-கை.)

அணைமனத் தெனறும விளஙகலாற புதுமை
யாமயற கொடியினை யனஙகன
இணையிலா மகளபா லமபுதான விடுததே
யிறையவா வளாததிடு வானே.

இஙஙனமயறகொடி யெனறமையாற, கேவலநிரவய வந தோனறிறறு.

செயயுள.

மனததையறறு வகலாத மாதருடா மணிவனபபி
னறியாயு மகிமை சோயெள
வனததினுவப பாகியும விநோத மாக
வருவசனங கருககுவிததை யாயுமினபங
தனககிருபபா கியுமபிரகா சததின மேனமை
தருசெயகை யாகியுமவே தஙகளாயநதோன
கனபபடைபபின வடிவாய் மிருநது மேயங
கசனககணையா கவமெளியேன கணணுறறுளே.

இககவியில மாலாநிரவயவங தோனறிறறு.

செயயுள.

எநதவுல கத்தினுமே யிஙகிதமாங காநதியுற
வநதிடுங் யேகிளைககு வாயததமுததுஙச—சநதமணி
யெனறுநினைச சொலலாதா ரெஙகுமிலை வேறகரததுக
கநதனென வுநதிகழவா கா.

இஙஙனரு சிலேடையாகிற கிளையெனனும பதத தாற சுறறததில வேணுவை யாரோபிததலானும, அரசனிடததில முததுமணியி னாரோபமிருததலானும, இது கேவலசிலுஷடபரமபரிதம. மறறைய வுதாரணமனைத்து மிவவாறு கணடுகொளக.

௯-வது திரிபணி.

(பரிணாமாலங்காரம்.)

செய்யுள்

செப்புவ மான முவமேய மாகத் திரிந்துதொழி
லைப்பய னாகக்கொ ளவந்தாற் றிரிபணி யாகுமந்தக்
கப்பெறு கண்ணி தெளிவாம விழிப்பங் கயத்திற்கண்டாள்
இப்பொழுதென்ப திலக்கியந்தோதென னிரைசைமனனே.

எங்ஙனம் ஆரோபிக்கப்படு முவமானம் ப்ரகிருதகாரியத்திற்குபயோகமாக நிவந்தனை செய்யப்பட்டு, இயல்பிற் றனக்கு அக்காரியத்திலுபயோகப்படுந் தன்மையில்லாமையா லுவமேயமாகத்திரிந்து அக்காரியத்தி லுபயோகப்படுகிறதோ, அது திரிபணியாம். இதனை வடநூலார் பரிணாமாலங்கார மென்பர். "விழிப்பங்கயத்திற் கண்டா ளென்னு" முதாரணத்திற் (பங்கயத்திற்கே சிறப்பிருத்த லாற் காணுதலென்னுந் தொழிலிற் பங்கயமேயுபயோக மாக நிவந்தனை செய்யப்பட்டதேயன்றிக் கண்ணகாரியத்திற் பொருந்தவில்லை) பங்கயத்திற் கியல்பிற் பார்க்குந்தொழி லில்லாமையால் விழியுருக்கொண்டு திரிந்த தென்க.

செய்யுள்

சீதையிலக் குவனொடிரா கவன்புத்த
நாதன்முடித் தெரிய லாந்தே
வாதிநதி கடந்துமாக் கலனுமக்
குகற்கிலக்கு வன்பா லுள்ள
வோதருமன் பொத்திடுமன்-பினொயோடக்
கூவியதா வுபகா ரனுசெய்-
தேத்தகைவேட் டரிவையாகொணு சந்தொடரச்
சென்றனன்சித்-திரகூ டகத்தே.

இங்ஙன மாரோபணஞ் செய்யப்படு மோடக்கூலி இலக்குவனிடத்திருக்கு மன்புபோன்ற வன்பாகத்திரிந்து மரக்கலஞ்சிய குகனுக்குச் செய்யு முபகாரமென்னுங் காரி யத்தி லுபயோகப்பட்டது. இராகவனது அநுக்கிரகத் தின் வேண்டுதலையன்றிக் கூலியை யிச்சித்தலில்லா ஓடக் குகனுக்கு, அக்கூலி யன்புருக்கொண்டன்றித் தன்னுருவி லுபயோகப்படமாட்டாது.

எ-வது பலபடப்புனைவணி.

(உல்லேகாலங்காரம்)

செய்யுள்.

எடுத்தொன் றினைப்பலர் பலவித மாக வியம்பல்பல
படப்புனை வாமன்னனை மின்னார் மதனென்னப் பற்றலர்கள்
மிடற்சம னென்ன விரவோர் தருவென்ன மின்னுவனென்
றிடப்பெறு கின்ற திலக்கிய மாகுநல் லெட்டமனே. (௧௨.)

எங்ஙனம் பலவிதமான தன்மைகளினமைப்புள்ள ஒருபொருள், அந்தந்தத் தன்மைசம்பந்த வேதுவின் பேதத்தினாற் பலரால் பலவிதங்கூறப்படுகிறதோ அது பலபடப்புனைவணியாம். இதனை வடநூலார் உல்லேகா லங்காரமென்பர். அதற்கு “மன்னனென்பது” முதலுதா ரணம். இங்ஙனமன்னனொருவனே அதிகவழகுதங்கி யிருத்தலால் மின்னார்கள் மதனென்னவும், மிகப்பராக்கிரம மிருந்தலாற் பகைவர்கள் சமனென்னவும், கொடுத்தலா லிரவோர் கற்பகத்தருவென்னவும், விளங்கினன்றமை யால், இது பலபடப்புனைவணியாம். மின்னார் முதலிய வர்கள் மன்னனை மதன் முதலியவர்களாகக் கூறுவதற்கு - ஆவல் - பயம் - பொருள்பெறுகை - ஆகியவை நிரலே காரணங்களாகின்றமை காண்க.

செயயுள.

கணணன திருததையாற கைமலைகாத தானென்றும
வணணத தருணிகளால மாமணருசெய—யணணலெனறும
வாலையார லப்போது வாய்வடிவ னெனறுமகிழந
தேலவுஞா பேசவுறறு ணிஙகு.

இஙஙனம் கணணனொருவனே, இலலறக கடவி
னினறும பயமடைநது கடகக விருமபு மூதிாநத வய
துளளமடநதையாகள, கராவாறபிடிககபபடடு வருநதிய
தநதாவளநதைககாததவ னிவனெனவுந, தருணிகள,
இலககுமிதேவியை மகிழசசெயகினற நலல யெளவன
புருட னிவனெனவும, வாலையாகள, அககாலததுளள
வேடததைககணடிவ வேடஙகொணட விவனொருபுருட
னெனவுங கூறவிளஙகினெனபதிற, பலவித வுலலேக
மிருபபமையா லிதுவு மவவணியேயாம. முனகாடடிய
வுதாரணததிலோா அரசனிடததில மனமதன முதலிய
வாகளை யாரோபிததுக கூறுவது மிவவுதாரணததி லாரோ
பமினறிக கூறுவதும பேதமாமெனக.

இதுவுமேலையவணி.

செயயுள

ஒனறைப பலவித மாகப பலவிட யத!
வனறெரித தாலு மதுவே யிவனகுரு வாககிலவிலலின
குனற விலாபபய மீவோ னருசசுனன கூாபுகழி
லென்ற லுதாரணந தோககுக கோடடை யிறையவனே.()

இஙஙனங காடடிய வுதாரணததி லொரோபுருடனு
லரசன, வாககுவிடயததிற குருவெனவும, விலவிடயத
திற பயமீவோனெனறுங, கீாததிவிடயத்தி லருசசுன
னெனறுங, கூறபபடடனன. இவவிடததிற சிலேடை

யாகக் குருவென்பதற்கு மேலோனென்றும், வியா
ழனென்றும், பயமீவோனென்பதற்குப் பயத்தைக்
கொடுப்போனென்றும், கம்சாபுத்திரனென்றும்; அருச
சுனனென்பதற்குச் சுத்தனென்றும், பார்த்தனென்று மிரு
பொருள் வருமாறுணர்க.

செய்யுள்

தனங்களிற் பெருத்து மருங்குலிற் சிறுத்துந்
தாளையில் நீண்டு மொலசி
கண்மதி லகன்றுமி தழ்களிற் செவந்துங்
கவினுறு கருணை விசாலி
அனகக பாலி தனபெரு நிதிய
மானசங் கரியுமை யடியேன்
மனமெனு மிடத்துப் பவவினை யனைத்து
மாற்றிட வந்துதோற் றுகவே.

முந்திய வுதாரணத்திற் பலவிடங்களிற் றிலேடை
யாகவு மிங்ஙனந் தனிமையாகவுமுள்ள பேதமுணர்க.

அ—வது, நினைப்பணி. கூ—வது மயக்கவணி.

(ஸ்மிருதிமதலங்காரம்.) (பிராந்திமதலங்காரம்)

க0—வது ஐயவணி.

(சந்தேகாலங்காரம்)

செய்யுள்

நினைவு மயக்க மையமு மொப்புமை யாலநிகழ்
வனையவை யுணர் வினைப்பணி நாப்பண மயக்கவணி
யினையொரு வைய வணியென மூன்றுங் கரும் பேருணர்வாய்
புனையு மகுட பதியாங் குமாரொட்ட புரத்தியே. (ந அ)

உதாரணம்

சந்த மரைகண்ட வெண்மனம் பெண்வதன நினைக்கு
மிந்த மதப்புறு வண்டின் முகமரை யென்றுணரு
மந்த முகமரை போமதி யோதெளி வாகவில்லை
முந்துமெனக்கென்ன கூட்டம் நினையின மூன்றிற்குமே.

எங்ஙனம், ஒருபொருளைக் கண்டவுடன் ஒப்புமையின் மற்றொருபொருளின் நினைவுண்டாகிறதோ அங்ஙனம் நினைப்பணியாம். எங்ஙனம், ஒருபொருளில், ஒப்புமையால் வேறு பொருளென்ற மயக்க முண்டாகின்றதோ அங்ஙனம் மயக்கவணியாம். எங்ஙனம் ஒருபொருள், ஒப்புமையால் வெவ்வேறு பொருள்களாகச் சந்தேகிக்கப்படுகிறதோ அங்ஙனம் ஐயவணியாம். இவைகளை வடநூலார் ஸ்மிருதிமதலங்கார மென்றும் பிராந்திமதலங்காரமென்றுஞ் சந்தேகாலங்காரமென்றுங் கூறுப. "சந்தமரைகண்ட வெண்மனம் பெண்வதன நினைக்கும்" என்பதிற் றாமரைக்கு முகத்தோ டொப்புமையிருப்பமையாற் றாமரையைக்கண்டவுடன் றலைவியினுடைய முகநினைவுண்டானது. "இந்த மதப்புறுவண்டின் முகமரை யென்றுணரும்" என்பதில் முகத்தினொப்புமையால் வண்டிற்குத் தாமரையென்று மயக்கமுற்றது. "அந்த முகமரையோ மதியோ தெளிவாகவில்லை முந்துமெனக்கு" என்பதில் முகத்திலொப்புமையாற் றாமரையோ சந்திரனோ வென்ற சந்தேகமுற்றது

செய்யுள்

வானவர் தமக்கும வியப்பினை யளித்து
மலர்ந்திடு வனசமீ கையேந்தி
மானவிந் திரைபோற் றனக்கெதி ருறவே
யணைபுனற் றுறையி னின்றேன்

லானவோர் தெரிவை தனைவிழி நோக்கி
யாழ்ந்தவா ரிதியிடை மதனந்
தானியற் றினதை நினைந்தனன் கமலத்
தண்ணருட் கண்முகுந் தனுமே.

நினைப்பணிக்கு, முன்காட்டிய வுதாரணத்தி லொப்பான பொருளுக்கே நினைவு கூறலாயிற்று. இங்ஙனம் பெண்ணுக்கொப்பான விலக்குமியினினைவுமூலமாக வவ்ளுற்பத்திக்குக் காரணமாகிய சமுத்திரமதனத்தினினைவு கூறலாயிற்று. முற்காட்டிய வுதாரணத்தினுமிது பேதப் பட்டவந்ததெனக.

வெண்பா.

வண்டுபுரச் சம்பூவென் மாலமருவிய பைங்கிளியின்
றுண்டமதில் வீழ்கிறந்தோ வதுவும்—கண்டுநவ்வ-
லின்கனியென் றெமயக்க மேய்ந்ததனை யுங்கவர
நன்குவிருப் பங்கொளுமன் று

முன்காட்டிய வுதாரணத்திலொன்றுக்கு மயக்கமுண்டானது இந்த இரண்டிற்கும் ஒன்றுக்கொன்றில் மயக்கமுண்டானது பேதமெனக்கொள்க

செய்யுள்.

கனகம் வாங்கிடு கால் வணங்கியும்
மனது தீர்ந்தபின் னேநிமிர்-வாகியும்
இனமி ருந்திடு மீனர் துலாவுக்குச்
சின்ன ரோபெரி யாரோ தெரிந்திலேன்.

முன் உதாரணத்திற் சந்தேகிக்கப்பட்ட பொருள்கள் உலகப்பிரசித்தமானவை. இவ்வுதாரணத்திற் கவியினாற் கற்பிக்கப்பட்டவையெனக் கொள்க.

கக-வது வெற்றெளிப்பணி

(சுத்தாபந்நுதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

மறுதரு மந்தனை யாரோபித் தறகிட மாம்பொருளில்
உறுதரு மத்தை மறைத்தா லதுவெற் றெளிப்பறியப்
பெறுமிது திங்க ளிலேவே றெதெனிற் பெருவிணதி
இறைவெண் மனையென் றுதாரணந் தோக விளைசமனனே.()

புகழ்க்கூடிய பொருளில், ஒப்பான வேறுபொருளின் றருமத்தை யாரோபிக்கும்பொருட் டதன் இயற்கைத் தருமத்தையும். கவிகளி னுதாரோக்ஷிக்கப்படுந் தருமங்களையும் மறைப்பது வெற்றெளிப்பணியாம். இதை வடநூலார் சுத்தாபந்நுதியென்பர். இதற்கு, "அறியப் பெறுமிது திங்க" ளென்பதும், அடியில்வரும் "இந்திர நீலத் துடைப்படு" மென்பதும், நிரலே உதாரணங்கள். இங்ஙன் "மறியப்பெறுமிது திங்களிலை" யென்னுமிடத்துத் திங்களென்னும் பொருளி லொப்பான வெண்டாமரையின் றருமத்தை யாரோபித்தற்கு மதியிலியல்பாகப் பொருந்திய தருமத்தின் மறைவு திங்களிலையென்றதாற் கிடைத்தது.

செய்யுள்.

இந்திர நீலத் துடைப்படு துணிபோ
லிந்துவிற் றெரிந்திடு கறுப்பைய
பந்தமா மறுவென் பார்சிலர் மானென
பார்சிலர் படியுடைப் பரவை
தந்திடு சேறென் பார்சிலர் புடவிச்
சாயையென் பார்சில ரதைநா
வந்துவாய்க் கொளும்பே ரிருள்செறி வுற்று
வயிற்றிடை யமைந்ததென் பேனே.

இங்ஙனம் ஒப்பான விருவிலா றருமாரோபத்தைப் பயனாகக்கொண்டு கவியினுலுத்பிரேக்ஷிக்கப்படு மறு முதலியவையின் றருமத்தின் மறைவு சிலர் சிலவொன்றமையால் விளங்கியது.

௧௨-வது காரணவொளிப்பணி.

(ஹேதுவபந்நுதியலங்காரம்)

செய்யுள்

முற்கூறியவொளிப் பேதுவி னோடு முடிந்திடில
திறகார ணவொளிப் பெனப்பே ருறுமவெம்மை செய்திடலால்
அறகோதை சோமனன் றென்றிர வாகையி லன்றுவரி
யிறகூர வடவையென் றுளென றிலகிய மெட்டமனே ( )

முற்கூறியபடி வேறுதருமத்தி னாரோபத்திலபொருட்டு ஒருபொருளி லந்நியலட்பான தருமத்தையாவது, கவியினு லுத்பிரேக்ஷிக்கப்படும் தருமத்தையாவது, காரணங்கூறி மறைப்பது காரணவொளிப்பணியாம். இதை வடநூலார் ஹேதுவபந்நுதி யென்பர். இதற்கு "வெம்மைசெய்திடலா" லென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் சந்திரனிடத்து வடவையின்றருமத்தை யாரோபித்தற்கு, வெம்மையைச் செய்யுமென்னுங்காரணங்கூறி யியல்பான சசியின் தருமமும், இரவாகையாலென்னுங் காரணங் கூறிக் கவியினுலுத்பிரேக்ஷிக்கப்படும் இரவியின் தருமமும், மறைக்கப்பட்டன. அம்மறைவு "மதியுமன்று" "என்றுமன்" றென்றமையால் விளங்கிறது.

செய்யுள்.

மந்தரவெற் படியுறக வுரிஞ்தலாற்
பெற்றிடுபுண வடுவு மேவி
இந்துநடு விளங்குமதைப் புவியினசாயை
யொன்றுமக லாதிருக்கு மிலையொன்று

மந்தமுய லென்றுமொழி வதுமிகவு
மறிவிலார் சொல்லா மவைக்கு
வந்துறுபற் றுணுவளவா யினுமுளதோ
வவ்வண்புலவீர் மதிக்குங் காலே.

இங்ஙனஞ் சந்திரனிடத்துற்ற களங்கத்திற் புண்வடு வின் றருமாரோபத்திற்காகப் புவியின் சாயை, முதலியவை களின் றருமம் மறைக்கப்பட்டது. இது அறிவிலார்சொல் லென்றமையால் விளங்கிற்றென்க

௧௫-வது வேறுபாட்டொளிப்பணி.

(பரியஸ்தாபந்நுதியலங்காரம்)

செய்யுள்

ஒருபொருளின் றருமந்தனை யவ்விடத்தே யொழித்து
மருவதனை வேறொன்றி லாரோபஞ் செய்ய வரிலதனைப்பே
ருமவேறு பாட்டொளிப் பாங்காட்டுந் திங்களி தன்றுமற்றே
துணையெனிற் பெண்முகந் திங்க ளென்லெட்ட வூராரே.()

ஒருபொருளின் றருமத்தை யதன்கண் மறைத்து வேறுபொருளி லாரோபிப்பது வேறுபாட்டொளிப்பணி யாம். இதை வடநூலார் பரியஸ்தாபந்நுதியென்பர். இதற்குத் "திங்களிதன்றுமற்" றென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙன் மதியீதன்றென்ற மதியினிடத்திருக்குந் தருமத் தின்மறைவு புகழ்க்கூடிய பெண்முகத்திற் றிங்களின் றரு மாரோபத்தைப் பயக்குக்கொண்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கடலுந்த வருமால காலமவிட மலதிருவே
விடமிதனில் மாறுபட மேதினியோர் நினைக்கின்றார்
மிடலரனு ரதைமாந்தி விழித்துவைக்கின் றாரவளைத்
தொடவுடனே யிமயங்கித் தூங்குகின்றார் திருநெடுமால.

ஆலகாலத்தின் றன்மம், அதையுண்ட சிவபெருமான விழித்துவக்கின்றுரென்ற காரணத்தால் அதனிடம மறைக்கப்பட்டு, திருவைசசோந்த திருமால மயங்கித் தூங்குகிறுரொன்ற காரணத்தாற்றிருவினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திற காரணங் கூறப்பட்டதால முந்திய வுதாரணத்தினும் பேதமெனவறிக. இவவணியு முந்திய பேதத்தைபபோ லேதுவுடனகூடியும ஏதுவில்லா மலும வருமெனககாணக.

௩௫-வது மயக்கவொளிப்பணி.

(பிராந்தாபந்நுதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

உள்ள துரைத்தொரு வாகக்குறு சங்கை யொழித்திடுதல
விளரு மயக்க வொழிப்பாம பனிப்பொடு வெப்பினைநான
கொள்ள வருமென வுஞ்சுர மோவெனக கூறுஞ்சகி
தள்ளதை வேளென னிலக்கியந் தேரினை சைத்தலனே ()

ஒருவனுக்கு நேர்ந்த சந்தேகத்தை உணமையைக கூறிவிலக்குவது மயக்கவொளிப்பணியாம. இதை வடநூலார பிராந்தாபந்நுதியெனபர. இதற்கு "பனிப்போ" டெனபது முதலுதாரணம. இங்ஙனங் கம்பத்துடன தாபத்தைச்செய்யுமென்று தனக்கு நேர்ந்த மனமதவிகாரத்தைக கூறும நாயகியின வசனத்தைககேட்டுச சுரமுமசெய்கைசெய்யுமாதலாற் சுரமோவென வையமுற்றபாங்கிகையம நீங்குமபொருட்டு அந்நாயகி சுரமலல, வேனிலவண்ணறு செய்கிறுனென வுணமைகூறியதெனக.

செய்யுள்.

ஓபட டணககாரா வோங்குதலுண் டாகியிரண
டேபக கமுமவா லிருக்குமிது—தாபிபபா

யென்னெருமை யெனறவவஃ தின்றமைபற் குட்டியிது
துனனு துதிக்கைவா லனறு.

யானைககுடடியைககண டிருபககததிலும வாலுளள வயாநதவிஃதொரு எருமையென நிசசயிததது மயககங கொணட வோரறிவிலலானுக கமமயககம நீஙகுமபொருட்டு, நாகரிக (படடணததிலுளளா) னொருவனிஃதெருமையலல, யானைககுடடி, யிஃது வாலலல, துதிககை யெனவுணமைகூறி மயககததை விலககினன. முநதிய வுதாரணததி லையமான மயககமெனறும, இவவுதாரணததில நிசசயமான மயககமெனறும, கொளக.

ஒருவனுககு மயககமுணடாகாமலிருகக மயககமுணடானதாகத் தீமானிததது அதை விலககுவது மிவவணி யேயாம. இதை வடநூலார கறபிதபிராநதாபநுதியென பா இதறகு உதாரணம.

செயயுள.

இதுசடையு மலபினியா குழலமிடறு
தனிலவிடமு மிலைகந நாரி
அதிகமண முறுதலையில மதியுமல
மலரணிமெ யதினீ றனறு
பநிவிரந மதினமருவு தவளநிற
மடமதன பழமை யாகி
வதிபுரச மரனெனவு மயாவனுகி
யெனையடிகக வருகின முயே.

இஙஙன மன்மதனுககுப பினனறகுழல முதலியவை களிற சடைமுதலியவைகளெனற பிராநதி யுணடாகாம லிருகக, அவ்விதமுணடானதாகக கறபிததது அட மதனை இது சடையலல பினனலாகசசெயத கூநதலெனககூறி யோர விராமாட்டந்தியதை விலககினை. இஙஙனநு சடை

யலல பின்னலாகசசெயத கூநதலென் றுணமையை யுணாததமையால தணடியாசிரிய ரிதனை யுணமை நவிறசி யுவமை (தததவாககியானவுவமை) அணி யெனபா.

வல்லோரொளிப்பணி.

(சேகாபாநுநியலஙகாரம)

செயயுள.

மனனு மொருவனசந தேகிநத தோாநதுணமை யைமறைததல
தனனைவல லோரொளிய பெனபாா புலமபியென ருடபறறலுண
டெனனவு நாயக ஞேவென றவளுக கெழிந றவி
பொனனினசிலமபென னிலஙகியந்தேொடட பூபதியே.( )

தான் சொலலியசொல வேெருருவாாற கேடகப படின தனது வசனததிறகு வேறுபொருளாக கபபித்து மெயயைமறைததல வலலோரொளிபபணியாம. இதை வடநூலாா சேகாபநுநி யெனபா. இதறகுப "புலமபி யெனரு" னெனபது முதலுதாரணம. இஙஙனம நாயகி தனது நேயமான பாஙகியிடததிற புலமபிககொணடென காலைபபறறுதலுணடென று தனது நாயகனது செயகை யைசசொலலல வசசொலலைககேடட மறறொருரு பாஙகி நாயகனேவெனச சஙகைகொணடு கேடடதறகு அதை மறைககுமபொருடடுச சிலமபுககும புலமபிப பாதஙகளைப பறறுநதொழிலிருததலாற சிலமபெனககூறி யுணமையை மறைததாா எனக.

செயயுள.

சிததென பயிறறலிதழச செவவடுமெய யிறபுளகம
பூததிடவுஞ செயயுமென்ற போதுநக—ரேததுசுகன்
இனபமுறச சோநதானோ வென்றசகி யனறனறு
துனபனிகா லததுறுசாற று.

இங்ஙனம் பாங்கியுடன் சிங்காரத்தைப் பயிற்ற லத்
ரத்தின் வடிவைத்தல புளகமுண்டாக்கல் செய்யுமென்று
தனது நாயகன் செய்கையைச் சொல்லவசச்சொல்லைக்
கேட்ட மற்றொரு பெண் நாகரிகபுருஷன் கலவிசெய்தா
ரோவென்று ஐயுற்றவ ளதை மறைக்கும் பொருட்டுப்
பனிக்காற்றுக்குமச்செய்கை இருத்தலாற் பனிக்காற்றெ
னக்கூறி நாயகி யுண்மையை மறைத்தாள் இவ்விரண்டுதார
ணங்களிலும் சொல்லைமாற்றுமல வேறு பொருளின் சேர்க்
கையாலுண்மைப்பொருளின் மறைவு கூறப்பட்டதெனக.

வசனத்திலுஞ் சொல்லுருவினை மாற்றியு முண்
மையை மறைப்பது வருமாறு.

செய்யுள்.

பொன்னுஞ் ஞான்றுவிழியை நினைப்
புறமே யிலா புனகுமுயிற
றென்றா ந் திருக்கு மென தளமா
திரநின் கரிப்பில விலையா னென்
என்றுக் கனவிற் புலப்புவகேட்
டெழுந்து சினந்தம ராதையினால்
முன்வோ யுநட்டப் பட்டவட்கம்
மூன்று முறைமால புரக்குகவே.

இங்ஙன மற்றப்பெண்களை நினைத்தமையால் மிகவுங்
கோபங்கொண்ட இராதையினால் அதட்டப்பட்ட கண்
ணன் பொன்னுள் நீள மாத்திரம் என்னு மிம்மூன்று பெயர்
களுக்கு முன்னிலை யண்மைவிளியாகக்கூறிய சொற்களை
இராதையி னிடமாகவே யம்மத்துணைமையை மறைத்த
தனாக. இம்மூன் றுதாரணங்களினும் வேறு விஷயம்
கூறிநினைத்த விஷயத்தை மறைத்தல் விளக்கப்பட்டது.

ஒரேவிஷயத்திலும் நிலைமையை மாற்றலா லுண்மைக்
கருத்தைமறைத்தது மிவ்வணியேயாம். அவை வருமாறு.

செய்யுள்

தூர்ந்தைப்பதி புஞ்சகியாத தோன்றினதால் சோரப்பதி
சோர்ந்தசெய லோநம்போ தேபதியைப்— பார்த்துமுணர்ந்
தேசகியப் போர்த்துவிழ்ந் தேனென்றுற் றுகஇனிய
வாசகிமார் பாலவெறுப்பு வை.

இங்ஙனம் தன்னுடன் சயனித்துக்கொண்டிருக்கும் நாயகனைப் பாங்கியென நினைத்து அவனிடம் சோரநாயகனது வரலாற்றைக் கூறும்பொழுது பின்பு நாயகனெனத்தெரிந்து, சகியே இவ்விதமிருக்கும்பொழுதே விழித்துக்கொண்டேனென்று, சோரநாயகனது வரலாறாகிய வொரு விஷயம், சொப்பன நிலைமையால் மறைக்கப்பட்டது.

கைதவவொளிப்பணி.

(கைதவாபந்நுதியலங்காரம்)

செய்யுள்.

கைதவ மேமுத லாகிய வாசகங் காட்டி மறை
வெய்த வுரைகளி லதுகைத வவொளிப் பென்றிலவி
மைதவழ் நோக்கமென் கைதவந் தாலமதன் வாளிவரும்
எதும் வென்ன வுதாரண மெட்ட நகாநகரசே. (௨௦)

கைதவமுதலிய சொற்களைக்கூறி யுபமேயதருமத்தை மறைத்தல் கைதவ வொளிப்பணியாம். இதை வடநூலார் கைதவாபந்நுதி யென்பர். இதற்கு "இன்றலேவி" யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் பொய்யென்பதை விளக்குங்கைதவமென்னும் சொல்லா லுயகியின்றேகத்திலதன் செய்கையைமறைத்து வாளியின் தன்மையை யாரோபித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்

நீரொன்றுசோ லையகானிடை நீளநணபகல வெயிலால
வாரொன்றிய சூடுணடவண வந்தாருகள கிளையின
சாரொன்றெறி சிகையென்றகை தவமேகொடு நாவைக
காரொன்றிட நீளசெயதிர வுறுமேயிது காணுய.

இங்ஙனம கைதவபதத்தா லககாடடுததீயின சிகையி லின்றருமத்தை மறைந்து நாவின்றன்மை யாரோபிககப பட்டது.

௧௨-வது தற்குறிப்பணி.

(ஹேதூத்ப்ரேக்ஷாலங்காரம)

செய்யுள்

ஒன்றும பொருளைமற றொருபொருளாகவு மோதுபயன
இன்றவை யேது பயனாக யூகிதத லேதறகுறிப
பென்றும புலததி னவைமுனன விரிதொகை யென்றுபின்னு
நின்றவையுணமையினமையென்றுமாறு நிகழ்ந்துவரோ. ( )

செய்யுள்.

பஙகரப பேடடின மயறறிப புகைககுழு வாததமததைப
புகக நினைவுறு மாபூசு கின்றநு போலஙகததைத
மிககவிண மையைபபெய கின்றது போலுறு மேயுனமெனகால
இககுயில வைககு மநதுற செவநத திருநிசமே.

செய்யுள்.

விதுநின முகவொளிப பெடபால மனையோடு மேயிகலு
மிதுநிசங கொஙகையை யேநதபபொன ஞணகளி ஞலிடைவீக
குதலுறற நோநின பதமொ டுரிமை கொளமனைநிர
பதிநோனபதோவென்றுதாரணநதேரொடடபாணடியனே.

ஒன்றிலிருககுந தருமததினொற்றுமைக காரணத்தால மறறொன்றை யதுவாகவூகிததல தறகுறிபபணியாம.

இதை வடநூலார் ஹேதுப்ரேக்ஷாலங்கார மென்பர். அது பொருள்விஷயமெனவும், ஹேதுவிஷயமெனவும், பயன் விஷயமெனவு மூவகைப்படும். அவற்றுள் முதலாவது, ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாக ஊகித்தல் பொருட்டற் குறிப்பணி யென்றும், இரண்டாவ தேதுவல்லதை ஹேது வாகவூகித்த லேதுத்தற்குறிப்பணி யென்றும், மூன்றாவது பயனல்லதைப் பயனாக வூகித்தல் பயன்றற்குறிப்பணி யென்றும் பெயர்பெறும். இவற்றுள் முன்னதாகிய பொருட்டற்குறிப்பு புலத்தின் விரிவாலுந் தொகையாலு மிருவகைப்படும் மற்றிரண்டும் புலத்தி னுண்மையாலு மின்மையாலு மிருவகைப்படும். இவ்வா றறுவகைப்பட்ட வைக்கு "சக்கரப்பேட்டி" னென்ற பாட்டினும், "விது நின்முகவொளி" யென்ற பாட்டினும் நிரலே யுதாரணங்கள் காட்டப்பட்டன. அவைகளிற் "சக்கரப்பேட்டின் மயற்றிப் புகைக்குழுவாந் தமத்தைப்புகக் நினைவுறு" மென்னுமிடத்தில் கருமை, கண்களை மறைத்தல் முதலிய தொகுதியிருக்குந் தருமத்தினொற்றுமைக் காரணத்தால் எல்லாத் திசைகளிலும் புதிதாகச் சேவலை விட்டுப் பிரிந்த சக்கரவாகப்பேடுகள் ளெல்லாவற்றி னிருதயத்தில் விருத்தியடைகிற மயற்சியினது புகைக்கம்மலாக மாலையி லெங்கும் பரவியிருக்கு மிருளை யூகித்திருப்பமையா னிது விரிபுலப்பொருட்டற் குறிப்பு, இதில் தமமென்னும் புலம் விரிந்திருக்கின்றது. "அறப்புக்கின்றதுபோ லங்கத்தைமிக்க விண்மையைப் பெய்கின்றதுபோலுமுறுமே" யென்னுமிடத்தி லற்செருக்கை ஆகாயமுற்ற பூமிவரையி லெல்லாப் பொருள்களையு மிக்ககருமையாகச் செய்வ தென்னுங் காரணத்தா லிருளை செயிறிப் பூசுதலாக யூகித்தலும் விண்செய்கிற மைப்பெய்தலாக வூகித்தலு மிருந்தலாலிவை தொகைபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு இதி லிருளின் செருக்கைக் கூர்மையாற் செருக்கென்னும் விஷயந் தொகிக்கிருக்கின்றது. இங்ஙனம் வியாபித்த

லெனுந் தருமவொற்றுமையாகிற காரணத்தா லிருளைப பூசுகின்றதென்ற வினையின்பேரில் வந்த விகுதியின்பொருளாகிய கர்த்தாவாகவும், பூமிவரையில் நெருங்கியகறுப்பின் வியாபித்தலென்னுங் காரணத்தா லாகாயத்தைப பெய்கின்றதென்ற வினையின்பேரில் விளங்கிய விகுதியின பொருளாகிய கர்த்தாவாகவு முத்பிரேக்ஷித்து இவ்விரண்டிடங்களிலும், அல் - என்றும், விண் - என்றும் விஷயம விரிந்திருப்பமையா லிதுவும் விரிபொருட்டற்குறிப்பேயாயிருக்கத் தொகைப்புலப்பொருட்டற் குறிப்பெனும பிரிவேதெனிற் கூறுவாம். பூசுகின்றது பெய்கின்றது என்ற விரண்டு வினைகளின்பேரிற்சேர்ந்த விகுதிகளாற கர்த்தா சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அக்கர்த்தா வினைக்குளடங்கியவன்றி அவை முக்கியமாகாவாம வினையின முதனிலையாகிய செய்கையே முக்கியமாதலா லதற்குளடங்கிய விகுதியின்பொருளான கர்த்தா உத்பிரேக்ஷித்தலாகுசெய்கையால் மற்றொரு பொருளோடு ஸம்பந்தப்படமாட்டாதென்றும், இருளின் வியாபித்தல் விஷயமேயல்ல திருள் விஷயமல்லவென்றும், ஆராய்ந்து தொகைப்புலப்பொருட்டற்குறிப பென்றதெனவறிக. இவ்வாறே தண்டியாசிரியருஞ் செய்கைக்குளடங்கிய விகுதிப்பொருளாகிய கர்த்தாவை உவமையணியி லுவமானப்பொருளாகக்கொள்ளக்கூடாதென்றும். அன்றியும் சிலர் அல் விண என்ற இவ்விரண்டினையும் தர்மிகளென்றும், பூசுதலும பெய்தலும் அவற்றின் பொருள்களான தர்மங்களென்றும், வருமிவற்றைத் தருமத்தற்குறிப்பென்று முரைக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்திற் பொருட்டற்குறிப்பில் தருமித்தற்குறிப்பென்றுந் தருமத்தற் குறிப்பென்று மிரண்டுவிதமுண்டெனக் கொள்க. "உன்மென்காலிக்குவிலவைக்கு மதனூற செவ்வந்தநிது நிசமே" என்னுமிடத்தில் மென்மையகாலிலிருக்கு மியல்பான செவ்வப்புக்கியல்பிற பூமியில வைத்தல் காரணமல்லாதிருந்து மதைக் காரணமாக வூகித்

திருபபமையாலும் பூமியிலவைத்த லுணமையாகையாலு முணமைபபுலவேதுததறகுறிபபு. "விது நினமுகவொளிப பெடபாலமனாயொடுமேயிகலு மிதுநிசம" எனனுமிடத் திற சநதிரனுககுந தாமரைககுமுளள வியலபான விரோ தததில நாயகியின முகவொளிபெறுதல காரணமலலா திருநது மறைககாரணமாகச சொலவதாலுஞ சுபாவத தின நாயகியின முகவொளி வேணடுதலெனனும புலமின மையாலு மினமைபபுலவேதுததறகுறிபபு. "கொஙகை யையேநதப பொனனுணகளினு லிடைவீககுதலுறறதோ" வெனனுமிடததி லிடையியுலபாகவே கொஙகைகளை யேந துகிறதேயலலது பொனனுணகளாக வாரோபிககபபடட வுதரமடிபபுகளின வனமையினாலலலவெனறும, இடை யில விளஙகுகிற பொனனுணகடடுககுக கொஙகையை யேநதுவது பயனலலாதிருகக வதை யதினபயனுககக கூறு வதாலும,கொஙகையையேநதுதலெனனும பயனுகிய புல னுணமையாகையாலு முணமைபபுலப பயனறறகுறிபபு. "நினபதமொ டுரிமைகொள மனாநீாபதிநோனபதோ," வெனனுமிடததில தாமரையினது இயலபான நீரிலவசிதத லெனனுந தொழிலுககு நாயகியின பாததநோடு உரிமை கொளளுதல பயனலலாதிருநது மதையதறகுப பயனுகக கூறியதாலு மியலபின நாயகியின பாததநோ டொறறுமை கொளவதெனனும பயனுகிய புலமினமையாலுமினமைப புலபபயனறறகுறிபபு. இவவணிகளுககு நிரலே வேறு தாரணஙகள வருமாறு.

செயயுள

மலரா திரண்டாம பிறைபோல
வளோநது மிகவே செவந திருககும
பலவாம புரசம போதுகளப
போதே வசநத பருவ மெனு

நலமாய கொழுந ஞொடிபுணாசசி
நடத்தி யிருககும பழுவ மெனுங
குலநா யகியா ளிமைநத நகக
குறிகள போலும விளஙகிடு மால.

வளைவு செவவபாகிய விரண்டு தாமஙகளிறெறறு மைக காரணததாற புரசமபோதுகளை யககாவியிற செயத நககுறிகளாக ஊகிபபதாலும, புரசமபோதென னும புலமவிரிநதிருபபமையாலும, விரிபுலபபொருடடற குறிபபணி. முநதிய வுதாரணததிற காரணமாகிய தாம வொறறுமை தொககிருநததெனறும, இஙஙனம வளைவு செவவபாகிய தாமவொறறுமைக காரணம் விரிநதிருககிற தெனறும பேதஙகாணக. போலென்பு நுவமையுருபெ னப பிரசித்தமாதலால "அபபூககினறதுபோ லஙகததை மிகக விணமையைபபெயகினறது போலுமுமே" யென னுமிடததிற பூககினறது பெயகினறது எனற வினையி னிடதது விளஙகிய விகுதியாற் சொலலபபடுங காததா தொழிலுககுளடஙகி முககியமாகாமையா லுவமானமாக வாராதிருககினும, இவவுதாரணததில நககுறிகளபோலு மெனனுமிடததிலிருககும போலெனறதை யுவமையுரு பாகவைததுப புரசமலாகள நககுறிகளபோல விளஙகு கினறனவென றுவமையணியாகவே சொலவோமெனில, உததரமகூறுவாம. உவமையி லெவவிடததிலேனுமிருக கும நககுறிகளோடொபபுமை சொலலககூடு மாகையா லிஙஙனம வசநதபருவமெனனும நலல கொழுநனோடு புணாசசி நடததியிருககும பழுவமெனனுங குலநாயகி யினது எனறவிசேஷணம வேணடுவதினறும. அவவிதச சிறபபு, புரசமபோதுகளை நககுறிகளாக வூகிககுநதாற பரியததைக கொடுககச செயவிததததெனக. அவவிதங கருதாவிடி லவவிசேஷணம பயனினறுமே! தூரததில வரு கினறவனை யிவன தேவதததனபோல விளஙகுகினற

னென்னுமிடத்தில போலென்னும சொல உத்பிரேக்ஷையி லும வருவதாலீண்டும் அவ்வாறேவந்ததெனக காண்க.

செய்யுள்.

வாரி வெண்டிரை முகங்களால வருநுரை யெலலாலும
வாரி யைந்தசந துரைத்திடு வளமையே போலும
வாரி யங்கதைத்த திசைகளா மாதரைக கரத்தால
வாரி சததினை வாடடுவோன் வனைவதே மாறும.

இங்ஙனந திரைமுகங்களா னுரையி னொருக்கு தலைச சந்தன முரைத்தலாகவும சமுத்திரத்தினின்றெ முந்த சந்திரனது கரங்கள முன்னமபரவையிற பரவிப பின்பு திக்குகளில வியாபிப்பதை அதனுற செய்யப படும பூசுதலாக வுமுதபிரேக்ஷித்திருக்கின்றது. இங்ங னம, கடடிகண சந்தனமபோல வெண்மையாக நுரை திரளவதும, அதிறபொருந்தின சந்திரகிரணங்களின் சம பந்தத்தால திசைகள வெண்மையாதலும, தருமவொற்று மைக காரணங்களாம. நுரையி னொதுக்குதலுங கிர ணங்களின வியாபித்தலுமாகிய இரண்டு புலனகளுந தொககி ருபபமையாற் றொகைபபுலப பொருட்டற்குறிப பணி. இங்ஙனம வசனத்திற சொலலப்பட்ட சமுத்தி ரமுந சந்திரனெனனும பொருளகளுககே அவைகளாற செய்யப படுமுரைத்தல பூசுதலென்ற தருமங்களி னுத பிரேக்ஷை யென்று சொலலுகின்ற அலங்காரஸாவஸ்வநா ராதிகளின மதத்தில முந்திய வுதாரணத்திலோர தாமியில மற்றொரு தாமியினபேத முதபிரேக்ஷித்தலென்று மிங்ங னம தருமியிற றருமசமபந்தத்தை யுதபிரேக்ஷித்தலென றும பேதமுணாக.

செய்யுள்.

அந்த வேறகரத் தடிபதி யனலியு மிரவில
இந்து வானதும பகலினி லினமையாற போலும

எந்த வேளையு நிறைந்திடு மெழிற்பயிர் தாபந்
சந்தமாமையுந் திரணடையுந் தனித்தனி படைத்தான்.

இங்ஙனம், அரசன் பிரதாபத்தையும் புகழையு முற்பத்தி செய்யத்தக்க இரவி லிரவி யில்லாமையும் பகலிற் சந்திர னில்லாமையுங் காரணமன்றி யிருந்தும் அதற்கு, அதை யேதுவாக ஊகித்தலாலு மிராப்பகல்களிற் பானுமதிகளி னில்லாமை யென்னும் விடயமுண்மையிருந்தலாலும் இது உண்மைப் புலனேந்தற்குறிப்பணி.

செய்யுள்.

ஆதவன்ற னுயிரங்கோ வானவையோ டெங்கூடப்
புதல்வர்தோர் நோக்கரும்ப போதேகொண் — டேதினாயிற்
றெனவாயுங்கண் போதுமதற் குற்றெரிய வில்லையிக்
தொன்றிரிலே — யேதிமெரத் தால.

இங்ஙனமாயாயின் கண்டெரியாமைக்குச் சூரியன் புதல்வர்தோரது விழிகளை யடைந்திருத்தல் காரணமல்லாதிருந்து மதைப்பயந்ததற்குக் காரணமாகக் கூறுவதாலுஞ் சூரியன் கண்களை யடைக்கப்பட்டிதென்னும் புலனியல்பிலின்மையாலு மின்மைப் புலவேதுத் தற்குறிப்பணி.

செய்யுள்

பெரியமதி தனைப்பெற்றதாய்ப் பெருக்குமதி கரித்திடத்தன
னுரியகதிர் மணிக்காந்தச் சிலையினிலு முயர்செல்வப்
பிரிவுறுசக் கிரவாகப் பெடையயனத் திலுநிரம்ப
விரிபுனலை விளைக்கின்று வொளிரசங்கை மிகுந்ததுவே.

இங்ஙனம், சந்திரகாந்த மணிகளிலுஞ் சக்கிரவாகப் பேடுகளின் விழிகளிலுந் தண்ணீரைப் பெருக்கச்செய்வதற்கு மதியின்றுப் செய்யப்படும் வாரிதியின் பெருக்குப் பயனல்லாதிருந்தும் அதைப் பயனுக்கக் கூறியதாலும் அப்பயனுறிய புலமுண்மையாலு மிது உண்மைப்புலப்பயனற் றற்குறிப்பணி.

செயயுள

இரவி தனதிருத தேரினி னெமபழம
புரவி மாறறியி னெறகுப போலுயா
பரிக ளுறபவம பணணும வடதிசைக
கருமை யாமபிர யாணஞ செயதாலரோ

இஙஙனம, உததராயணததிற சூரியனுடைய வட திசைபபிரயாணமெனனுந தொழிலுக கேதுததிற கடடி யிருககும பழம பரிகளை மாறறுவது பயனலலாதிருநது மதையதறகுப பயனாகக கூறுதலாலும பழம பரிகளை யாறறுதலெனனும புலமினமையாலுமிது இனமைப புலத தறகுறிபபணி. தறகுறிபபணியில "நினைககினறேன பொறறுணிவு நிசசயமுணமைச சொலலினததவை யெலலா முருபேயாம," எனபதனா னினைககினறேன முதலிய சொறகளுருபாவருமெனக கொளக. இவைகளினறியும வநத "உன கீரததி மூவுலகும பூறறுயாவுறறுமபாநதி மனபிரவேசஙகொணடும பூமா" எனனுமிடததிலுருபுத தொகைத தறகுறிபபெனககொளக.

௧௫-வது உயர்வு நவிற்சியணி.

(அதிசயோகதியலஙகாரம.)

உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி.

(ரூபகாதிசயோகதியலஙகாரம)

செயயுள

வையமு வமேய மனைக்மொழி யாதுவ மாமைமதை
நயமுறச சொலலி யதைககாட டிடிலன னதுருவக
வுயாவு நவிறசி யிருகு வாயினின றுணகணையு
கயமு று மெனன விலஙகியங கேரினை சைநதுளாயே.

முகம் முதலிய உவமேயப்பொருள்களைத் தத்தமக்குத் தாற் கூறாது சந்திரன் முதலிய வுவமானப் பொருள்களைச் சொல்லுகின்ற பதங்களைக்கூறி யவைகளாற்கொள்ளுந்த உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. இதை வடநூலார் ரூபகாதிசயோக்தி யலங்காரமென்பர். இதற்கு "இரு குவளை யென்பது" முதலுதாரணம். இங்ஙனம், குவளை மலரெனும் சொல்லால் கண்ணும், கணைகளெனும் சொல்லால் பார்வைகளும் கொள்ளப்பட்டதால் கண்குவளையும் பார்வை சரமுமாக நினைக்கப்பட்டன.

செய்யுள்.

அந்தரத்தோர் வாவிவிளங் கிடுமதியைப்
பொற்படியா லமைவ தாய
விந்திரநீ லத்தியற்றோ ரடிப்பாதை
யிருக்குமதற் கெதிரே புண்யார்
வந்தடைவார் சந்திரமனை விடமுளவாய்
விளங்குமிரு மலையுண் டாங்கே
பந்தமுறுமேற்றாகக் குடிகரிநா சனித்தானத்
தேயமிர்தம் பலிக்குந் தானே.

இங்ஙனம், அந்தர முதலான வுவமானப்பொருள்களால் இடை முதலிய வுவமேயப்பொருள்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வணியி லுருவகமென்ற விசேஷணங் கொடுத்திருப்பமையா லுருவகவணியிலிருக்குஞ் சிறப்புகளெல்லாமிதிலும் வருமெனக் காண்க. அதனால் ஒற்றுமை யுருவகவுயர்வு நவிற்சியணி என்றும், அதன்செய்கை யுருவகவுயர்வு நவிற்சியணி யென்று மிரண்டு விதமாம். அதிலு மிகை குறை இரண்டின்மை யென்ற பிரிவுகளுமாங் காங்கா ராய்ந்து கொள்க. அவற்றுளிரண்டின்மை யொற்றுமை யுருவகவுயர்வு நவிற்சியே யிவ்விரண்டுதாரணங்களிலுமுண்மையுணர்க.

செய்யுள்.

புண்ணியத்தெள் ளமுதுண்ணவைப் புக்கவுத்தி யானமதி
னண்ணுஞ்சகோ ரமுநனுக நலவெண்ணில விரிப்பதுமா
மண்ணலிலா முயலதுமா யமரிவித்துக் கணமிலாக்
கண்ணொத்துமே மிட்டமிழியே விச்சித்து கருத்துகவே. ()

இங்ஙனம், முயலன்றியிருக்குமிம்மதி யெது என்னுமையால் பிரசித்தமான மதியினும் வேறென்பது. முய லெல்லாருங் காணக் கவாழிவான மேன்மையுங் கிடைத்தமையால் மிகையதன் செய்கை யுருவகவுயர்வு நவிற்சி யணி யெனக்கொள்க. இதனை வடநூலார் அதிக தாத்ரூப்ய ரூபகாதிசயோக்தி யென்பர். இவ்வாறு மற்றைய பேதங்களுங் காண்க

ஒழிப்புயர்வுநவிற்சியணி.

(ஸாபன்னவாதிசயோக்தியலங்காரம்)

செய்யுள்.

நுவறசி பொறுமுன் னயதொழிப போடு நுவலவரி
லுவப்புறு செந்தமி ழோரிடு நாமு மொழிப்புயர்வு
நவிற்சிமன் னுவி லமுதா மருளா மதிக்கணைதப
பவிக்குமென பாரென் றிலக்கிய மெட்டம பாண்டியனே. ()

முன் காட்டியவணியே யொழிப்புடன் வருமாகின் அது ஒழிப்புயர்வு நவிற்சியணி. இதை வடநூலார் ஸாபன்னவாதிசயோக்தி என்பர். இதற்கு "நின்சொல்லிலென்பது" முதலுதாரணம். இங்ஙனம் அரசனது சொல்லிலிருக்கு மினிமையே அமிர்தமென்பப் புகழ்ச்சி செய்து அது மதியிடத்திலில்லையென வொழித்திருப்பமையா லொழிப் பணியையுமுள்ளாக்கிக் கொண்டதெனக் கொள்க.

செய்யுள்.

மதுதரளம் பவளமவை கருக்குருந்
விருக்குமலர் மதுவெ தென்று
முதுவசனத் தினைவாளாச் சுமந்திடுமவ்
விரண்டுகளு முழுவாள் வட்ட
மதியிடங்கொண் டனவலையா லிலையதுவும்
வலைமுடியில் வாய்ந்து தோன்று
முதயகிரி யருகிலிலை யிவைக்கவலை
யறிந்திலாவே றுரைப்பா மாதோ.

இங்ஙனம், முத்துமுதலிய வுவமானப்பொருள்களாற் பல் முதலிய வுவமேயப்பொருள்களைக் கொண்டமையாலு மதரத்துளிருக்கு மினிமையை யமுதெனவே கூறி மல ரிடத்திலில்லையென் றொழித்தமையாலு மிதுவு மவ்வணி யேயாம். அலங்கார ஸர்வஸ்வகாரர் பொருட்டற்குறிப் பணியு மொழிப்பணியுடன் வருமெனக் கூறினார் அது வருமாறு.

செய்யுள்.

இப்பிரா னிளையிர் புனலிடை விளையாட்
டியற்றுகால் திமிங்கிலத் தினுக்குந்
தப்பிராக் குழலநான் றலக்குலை மறைக்கத்
தனையகல மாதனா நோக்கி
அப்பிரா னின்று காந்திசெய் துளையி
னவையெனுங் கைதவத் தாலே
சிப்பிரா நதிதா னகைபுரிந் திடல்போற்
றிகழ்ந்திடு கின்றதைப் பாரப்பீர்.

இங்ஙனம், துளைக் கூட்டமெனுங் கைதவத்தா லென்பதால் துளைக்கூட்டத்தை யொழித்தன்னதைச் சிப் பிராந்தியி னகைத்தலாக வுத்பிரேக்ஷித்திருப்பமையால் கைதவ வொழிப்பணி யுடன் கூடிய விரிபுலப்பொருட

டறகுறிபபணி எனக. முனகாட்டிய வொழிபபணியுடன கூடிய வுருவகவுயாவு நவிறசியணியி னுதாரணஙகளுககு மிவவுதாரணததிறகும பிரிவுபாதே லவறறின முதலா வதுதாரணததிலரசன வாகநிலிருககு மினிமையேயமுது. மதியினிடத்திருபப தமுதலல வெனறமையாலு மிரண டாவதுதாரணததி லதரததுளிருககு மினிமையே தேன மலரிலிருபபது தேனலல வெனறமையாலும வேறுபாட டொழிபபணியுடன கூடியிருககினறனவேயாம. இவவுதா ரணததிற கைதவ வொழிபபணி, உடன் கூடியிருககினற தெனககொளக. தறகுறிபபணியும வேறுபாடடொழிப பணியுடன கூடிவரும, அது வருமாறு.

செயயுள.

அதிகச செவபபா லிதுதானே
விமபமாக நினைக கினறேன
இதனுக கோட்டம விமபமெனப
தினிதா விளஙகிற மிவவிரணடு.
மாதுவி சேடக தனையிதயத
தறியா திருககு மானிடாககவ
விதமா னவையின பேரிடதது
மிகவு மயகக முணடதுவே.

இஙஙனம, இதுதானே கொவவைககனி யெனனு மிடததி லிருககுந தேறறேகாரததாற கொவவைககனியின றனமையை யதிலமறைததனனைதச செவபபாகிய தரும வொறறுமை யெனனுங காரணததாலிதழி லுதபிரேக்ஷிந திருககினறமையா லிது வேறுபாடடொழிப பணியுடன கூடிய விரிபுலபபொருடடறகுறிப பணியாம. வேறு பாடடொழிபபணியுடன கூடிய வேதுதறகுறிபபணிககு முனகாட்டிய அவவணியிலுதாகரிதத (ஆதவனறனனுயிர ஙகோ) எனனுங கவியே உதாரணமாம, அஙஙனந திமி ரத்திற கணடெரியாமைககுக காரணமாந தனமையை

மறைத்து அதைப் பிரஸ்தாபிக்கி[illegible]ங்களினின்றும் பகுக்கப் பட்டமையில் உத்பிரேக்ஷித்திருக்கின்றது. பயனுற்றக் குறிப்பணியும் வேறுபாட்டொளிப்பணியுடன் கூடிவருமாறு.

செய்யுள்

பானுவின்வெம் பங்கயம்ப் பானுவினே யப்பதுமம்
ஆனைவை வாட்டிடுந்த டாகமதிற—போனதன்றி
தோயந்திடுத்தற் கன்றுநிச்சந் தினனுமந்த மாதநோயவில்
வாய்ந்தபய மில்லையல்ல வா

இங்ஙனம், யானை தடாகத்திற் பிரவேசித்தலுக்குப் பயனுந் தன்மையைத் தோயாதலின் ஒழித்துப் பதும வாட்டுதலில் ஆரோபித்திருக்கின்றது. இவ்விதமொன்றைப் பற்றியொன்று கூறிய பெருநமாதலாலிங்ஙனம் நிறுத்தினம்.

பிரிநிலையுயர்வு நவிற்சியணி.

(பேதகாதிசயோக்தியலங்காரம்)

செய்யுள்

இதுவே யெனவும் பிரித்து வருணித் திடலாலாகும்
பொதுவா மியற்கு மங்களை யாகிய புகலும்பெயர்
அதுபிரிநிலை யுயர்வு நவிற்சியெனப் பாவலவர்தம்
இதயகம் பிரமப்பலமிவவே றெனப் திலகியமே (உச)

பலரிடத்திருக்குங் கம்பீர முதலிய தருமங்களினும் வர்ணிக்கப் படுகிறவனிடத்துள்ள அவற்றின் [illegible] தோன்றுவதற்காக இது வேறென்று பிரித்துச் [illegible] பிரிநிலையுயர்வு நவிற்சியணி. இதை வடநூலார் [illegible] திசயோக்தியென்பர். இதற் "கெட்டா வவற்றனிற் பாமப்ர"

மெனபது முதலுதாரணம். [illegible]ந்தம்வரசாகளிடததி லிருககுங கமபீரம பலம இவைகளை பாாககினும வாணிககபபடு மரசனிடததிலிருககினற கமபீரததிறகும பலததிறகு மேனமை தோனறுமபொருட்டிவவேறெனறு றுரைககலாயிறறு.

செயயுள.

இச்சுந் தரசெலவ மேவேறு சாதுரிய
மெசசுந் தரதோ ரணிவேறு—மசசலசட
போதாம தொந்தவிழிய பூவைபடைய பெணகணறகுச
சாதா ரணமலவே தான.

இஙஙனம, மறறப பெணகளிடததிலிருககுஞ சுநதரஞ சாதுரிய மிவைகளினு மிபபொழுது வாணிககபபடும பெணணிடததிலிருககினற சுநதரஞ சாதுரியஙகளுககு மேனமை கூறுமபொருட்டு வேறெனறு கூறலாயிறறு.

இஙஙன "மெணகணறகுச சாதாரணமலவே" யெனறமையானே மறறப பெணகளின படைபபினு மிபபெண ணின படைபபு மேலெனபபெறறதெனக.

தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.

(சமபநதாதிசயோகதியலஙகாரம.)

இமையபின றியதை யிமையபு படுததி யிசைத்தமெருடா
புயாவு நவிறசியிம மாஙகா மாடத் துறுசிரமொள,
ளியவிது மணடலத தைதநொடு மெனப திலகமியஞசிா
பயிலெட டயபுரம வாழுங குமாரெடட பாணடியனே. ()

சமபநதமிலலாதிருககும பொருளைச சம்பநதபபடுத்திககூறுவது தொடாபுயாவு நவிறசியணி. இதை வட-

நாலாம் சம்பந்தாதிசயோக்தி யென்பர். இதற்கு "இம்மா நகர்மாடத்துச்சிர" மென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙன மாடத்தின் சிரங்கள் விதுமண்டலத்திற் சம்பந்தப்பட்டா திருந்தும் மிகவுமுயரமுள்ளவையென்னும் புகழ்ச்சி தோன் றும்பொருட்டு அவை யதிற் சம்பந்தப்பட்டிருப்பன வாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றமை யுணர்க. "மாடத்தின் சிரமிந்து மண்டலத்தைத் தொடுவது போலும்" என்று போலென்னுஞ்சொற் கூறப்பட்டிருக்கி லுத்பிரேக்ஷை யாக விளங்குதலாற் போல முதலிய சொற்களில்லாதிரு க்குமிடத்திற் கம்யோத்பிரேக்ஷை யாகுமாதலாலிவ்வுதார ணத்திற் சொல்லின்மையாற் கம்யோத்பிரேக்ஷையாகக் கூறலாமே அவ்வாறு கூறிவிடில், "உல்லிகிதி முவலகு முறையாவுறு மன பிரவேசங்கொளும் புமா." என்னு மிடத்தில் மட்டும் கம்யோத்பிரேக்ஷையாவதேனெனில் இவ்விதத் தியதி மற்ற வணிகட்கு விஷயமல்லாதிருக் கில வருமெனக்கொள்க அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் "முகம் மதி யிந்து நிஜ" மென்னுமிடத்திலு மிது நிஜமெ ன்னுஞ் சொல்லில்லாவிடிற் கம்யோத்பிரேக்ஷையாகிவிடு மன்றோ? ஆதலால் மாடத்தின் சிரமிந்துமண்டலத்தைத் தொடுமென்னுமிடத்திற் சம்பந்தமில்லாதிருப்பதைச் சம் பந்தப் படுத்திக்கூறுஞ் சிறப்பிருத்தலாற் கம்யோத்ப ரேக்ஷையாகாதெனக. உல்லிகிதியென்னுங் கவியில், அப்பாவுறுதலென்று மேதுவிலுத்பிரேக்ஷை தொகையா யிருக்கின்றதே யன்றி வாசனியுறுதலென்பதிலின்றெனக் கொள்க.

செய்யுள்.

பிரதாப ருத்திரனெம் பிரானுதி யிகை
தரலாற் பகலமுமறு நுறகாங—கரணகள்
கக்குவடு சினனுமிற காறுமற போமெனவே
மக்காப்பே டெக்கவிக்கு தான.

இங்ஙனம் சக்கரப்பேட்டிற்குச் சூரியனுடைய அஸ்தமன காரணமாகிய மகாமேரு காற்றும் போவதா லுண்டாகிய வுவப்பின் சம்பந்த மில்லாதிருந்து மதைச் சம்பந்தப்படுத்திக் கூறியிருக்கின்றது.

தொடர்பிலுயர்வு நவிற்சியணி.

(அசம்பந்தாதிசயோக்தியலங்காரம்)

செய்யுள்

அடரு மிமையப்புள் ளதைப்பிணைப் பின்றி யணைந்துமந்து
தொடர்பி லுயர்வு நவிற்சி வளலெனத் தோன்றலிலி
படர்ந் தருக்களை யாமயிரும் போமதி பாவெனவோ
திடவரு கின்ற திலகிய மேட்ட நரேந்திரனே. (௨௬)

சம்பந்த மிருக்கும்பொருளுக்குச் சம்பந்தமின்மை கூறுவது தொடர்பிலுயர்வுநவிற்சியணி. இதை வடநூலார் அசம்பந்தாதிசயோக்தியலங்கார மென்பர். "வளலெனத் தோன்றல்" லென்பது முதாரணம். இங்ஙன மைந்தருக்களை விரும்புதலின் சம்பந்தமின்மை கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கூடா விருத்தியுங் கொணர்ந் தலை
யாரா கவாக்கமலைக்கு நின்
பாரா பிடத்தி டமவாய்ந்திடா
தோவிளக் குறுப்பேயந் துயாய்

இங்ஙனம் விருத்திபடைகின்ற கொங்கைகளுக்கு மார்பினிடங் கொள்ளுதலின் சம்பந்த மிருந்துமதைச் சம்பந்தப்படுத்தாமல் வாய்ந்திடா தென்றே கூறியதுணர்க.

முறையினுயர்வு நவிற்சியணி.

(அகரமாதிசயோகதியலஙகாரம)

செயயுள

உறறகா ரணமொடு காரிய மோரபொழு தேயுறுதல
முறையி னுயாவு நவிறசி நினமபு முனனவாகுழாம
இறைவ வொரோசம யததுமண ஞரி யினையுறறவென
றறைவ திலககியங காணபாய குமாரொடட ஞமணணலே

காரணமுங காரியமு மொரோ காலததுணடாகினற தாக வருணிததல முறையிலுயாவு நவிறசியணி. இதை வடநூலா அகரமாதிசயோகதி யெனபா. நினமபு எனபது முதுநாரணம இங்ஙனம அமபு மணஞரியைச சமபநதபபடட போதே பகைவா மணஞரியைச சோநத நாக ஹேதுகாரியஙகளொனறு யுணடாதல கூறபபடடது.

செயயுள.

நலமீர மனனவனறன வாடபொனனுறை
விடுபொழுதே நணண லாரும
பலவாமபொன னுறைவிடுததா ரதுகமப
முறுபொழுதே பரவன றேரும
வலமாறிக கமபமுமறு ரதுபொனனையை
விடுபொழுதே வணஙக லாரு
நிலமாகும பொறைவிடுததா ரநதிகழும
வநதிகளா ரிமை யோரோ.

இங்ஙனம ஹமமீரமனனவனது வாள பொனனுறையை விடுதல முதலிய காரணமுஞ சததுருககள பொனனுறையை விடுதல முதலிய காரியமு மொரோ வேளையி லுணடாயிருககினறன.

வினைவினுயர்வு நவிற்சியணி.

(சபலாதிசயோக்தியலங்காரம்)

செய்யுள்

வருகா ரணமுணா போதேயக் காரியம் வந்திடுதல்
வினைவி னுயர்வு நவிற்சியெனப் பன்பிரி வேனென்னுமுன்
அருமா தரசிகரு மோதிர மேவளை யாயிற்றென்னலை
மருவு மிலக்கியங் காணெட் டயபுர மாமன்னனே. ()

காரணத்தை யுணரு மாத்திரமே காரியமுண்டாவது வினைவினுயர்வு நவிற்சியணி இதை வடநூலார் சபலாதிசயோக்தி யென்பர். அன்பனென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் நாயகன் பிரயாணமாகிய போனதினைப் பின்பவளைப் பிரிந்த விரகத்தினாலுண்டாகத்தக்க வுடலிளைத்த லென்னுங் காரியம் நாயகன் பிரயாணமாகிப் போகிறேனென்ற சொல்லைச் சொன்னவுடன் வளைந்ததென்பது "மோதிரம் வளையாயிற்" றென்றமையாற் காரியத்தால் தோன்றியது.

செய்யுள்.

எடுத்திடப் பூவோர் தரமவிழ்க்க வுந்தச்
திட்டகை யலத்தக மிட்டச்சொல
லடுக்கவுஞ் செவ்வந்த வடியுட னிடைப்பச்சத்
தணிந்திட நினைக்கவுஞ் சிரமந்
தொடுத்திடு மினியோ றெதுசொல வேண்டுந்
தோன்றலே யிவட்னக் கோதி
மடுத்தினி ருக்கு மியற்பரி மளமும்
வருக்கொளுப் பாரமா கிறதே.

இங்ஙன மலர் முதலியவையின் கொய்தல் முதலிய காரண வுணர்ச்சி மாத்திரத்திலே செம்மை முதலிய காரிய முண்டானமை காண்க.

செய்யுள்.

தென்மரு நாயகனுஞ் செல்கின்றேன் செல்லவில்லை
யென்னவுங்க ழன்றன்முன் னிட்டவளோ—பின்னிடுத்
லுற்றவளே யுந்தெரிந்த துண்டிந்த நாயகிபோற்
பற்றுதலைத் தாளெவளப் பார்.

இங்ஙனம் நாயகனது பிரயாணத்தினு லுண்டாகு முடம்பிளைத்தலும் பிரயாண மில்லாமை யாலுண்டாகு முடம்பின் பூரிப்பும் போகின்றேன் போகவில்லை யென்ற வுடன் முந்தியவளோ நழுவினவென்றும் பிந்தியவளோ வெடித்ததென்றுங் கூறியதாற் றோன்றினமையறிக.

மிகையுயர்வு நவிற்சியணி.

(அத்தியந்தாதிசயோக்தியலங்காரம்)

செய்யுள்

அமைகா ரியங்கண் டபின்கா ரணமுமுண் டாகுமதற்
குமிகை யுயர்வு நவிற்சியென் பார்முனங் கோதையின்கோ
பம்நு கழிந்தது பின்னோ நயந்திடப் பட்டனன்றத்
தமியென் றிலங்கியங் காண்பாய் குமாரொட்டச் சற்குணனே.

இயல்பாகவே காரணமுண்டாகிய பின்பு காரியமுண் டாகுமுறைமையின்றிக் காரியமுன்னுண்டாகிக் காரணம் பின்னுண்டாவது மிகையுயர்வு நவிற்சியணி. இதை வடநூலார் அத்தியந்தாதிசயோக்தி யென்பர். இதற்கு "முனங்கோதை" யென்பது முதலுதாரணம். கோபம் நீங்குதலென்னுங் காரியமுண்டானபின் காரணமாகிய நயந்துகொள்ளுதலுண்டானது காண்க.

செய்யுள்.

முன்புமந் திரிக்கவிப்பிற் றலைமை யானோ
முன்றிருறு முணவினுக்கு முயலி ராகத்

திணபுசெயவண டினமவிருமபு மிருகோட டுமப
விடுமமகப பெருககினமண மெழுநது வீசும
பினபினிய பாறகடலி னமுத ளாவும
பெருநதினிபோல விளஙகுபிர தாப ருததிர
னனபுநிறைந திடுபாாவை யவாகள மீதி
லகலாது வீழநதிடுஙகொண டாடத தானே.

இஙஙனம பிரதாப ருததிரனது பாாவையினுலுண டாகும, கவிஞரின முனறிலிடதது யானைகளினிருநத லெனனும காரியமுணடாகி யதற காரணமாகிய வவவரச னது பாாவை பினனுணடாயிறறு. இமமூனறுயாவு ஙவிற சியணிகளுங காரிய விளைவைககாட்டுகினறன.

கச-வது ஒப்புமைக்குழுவணி

(துலலியயோகிதாலஙகாரம)

இனமாம புனைவுளிக கேனும புனைவிலிக கேனுமுறு
வனவாந தருமததி னொறறுமை யேயவொப புமைககுழுவே
உனுமா மதியின மனைதூாத தையாமுக முடகுவவாம
எனலே வருணியத தொபபுமைக கூடடத திலககியமே ()

வலலியின மெயமெனமை நோககு மளவி லெவாமனதில
மலலிகை யிநது கலைவாழை வனமை யெனமதியப
திலலை யெனல வருணியத தொபபுமைக கூடடததிறகே
புலனு மிலககியனு செஙகோலகொ ளேடட புரிமனனனே.

பலவாணியபபொருளகளுககேனும பலவவாணியப பொருளகளுககேனு மொபபான தருமததினுல முடிவு கூறுவது ஒபபுமைககுழுவணி. இதை வடநூலாா துல யயோகிதாலஙகார மெனபா. இதில "மனைதூாததனையா ரொ"னபது முதலவாணியததொபபுமைககூடடவணிககும

"வலமிகின மொமெனனை" யென்பது முதல அவ்வணியுந தொடபுமைககூடடவணிககும நிரமைல யுதாரணஙகளாம. இஙஙன மொறறுமையான தருமநதொழிலாகவேனுங குணமாகவேனு மிருககும. முந்திய வுதாரணத்தில வருணிககததககவைகளான மனாககளுககும வெளியிற றெரியக கூடாதெனறு வெருடகொணட துாததையின முககங குருககுஞ சந்திரோதயகாலத்தி லுணடாகததகக உருவ வெனறுந தொழிலாய தருமவொறறுமை யிருககினற தென்க.

உவமையுதாரணத்தில நாயகியினது நேசமெனாத கிய வணணையில அவளானனகளான மலயினை, இநது கனம, வாரை இவைகளுககு வனமைமெயனனும குணமாகிய தருமவொறறுமை கூறபபடடது.

வெவவிநதழை மேவிச செவவபபா டலமபூநது
நவவியிருந நயபகலோ ருலவியாங—யினவிருந்தி
யுற்றனகோ டைககாலத் துபபவாய கறபோதுந
நறறுபபுனற புட்கரபபோ தாம.

இஙஙனங கோடைககாலத்து வருணனையி லககாலத்தில வானிககத்தகக பகறபோதுககும புடகரபபோதுக குமவிருத்தியடைதலெனறுந தொழிலாகிய தாமவொறறுமை விளஙகுகினறது.

செயயுள.

மாதஙக கத்தின றுதிககையுந திணகாம
வாயநதிட டாறு முரிவனமை மேவல
மாதஙக கத்தி னியமெ யிருககினறு
மோராமையுந திரமெல்லாம்
வெநதஙக கத்திய லககு கனாநதிட
வேரி மே பொலிக் காணெரு பாரதது

வேழங்க ளத்தி விழியா டடைகருமே
யிளமை யாவெளி யிட்டுப் பட்டவே.

இங்ஙனம் பார்வதி தேவியினது தொடைகளின் வா ணனையில் அவயவங்களாகிய யானைத்துதிக்கைகளுக்கு மாமனைப்பற்றுப் புவமானப்பொருளாகவின்றி வெளிப் படுத்தலெல்லாம் பண்மொழிய ஏருமவொருமை யிருக்கி றது.

செய்யுள்

உறவிட்டதும் பகைவிட்டது மொரோவி தருசெய
கிறைத்துயாப்பது மவ்வணியே துந்த கின்றவருள்
செழுங்கரு மாசுவண்முக நீசெய்யவை செலவவெனப்
பொருவத் துதாரணந் தேவ யாவையும் பிரபலமே

மித்திரர்களிடத்தும் சத்துருக்களிடத்தும் ஒரே விதமான செய்கையைக் கூறுவதும் அவ்வணியே. இதற்குத் "துதிக்கின்றவ" ரென்பதும் உதாரணம். இங்ஙனம் துதிக்கின்றவரிடத்தும் செறுநரிடத்தும் மாசுவண்முக செய்த லென்னுமொரே தொழிலைச் செய்தமை காண்க

செய்யுள்

நிமலமெழில் வானுக்கும் நேரொத்தே பாவாணுக்
கும்பரிம ளம்பெரிது கொண்டதோ—டிமுவார
பூசிப்போக் குங்கசப்பு

இங்ஙனம், வெட்டுகின்றவனுக்கும், நீயுயொடு தே னைப்பொழிகின்றவனுக்கும் சந்தனம் பரிமளப்போது கொ ண்டு பூசிக்கவனுக்கும் வேம்பு, கசப்பென்றேவிதங் கூ றப்பட்டதாம் முந்தியவுதாரணத் துதியாகவுமிவ்வுதார ணம் நிந்தையாகவு மிருக்கின்றது. இப்பிரிவு ஸரஸ்வதி கண்டாபரணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

செய்யுள்

பொருளொன்றை மேன்மைப் பொருள்களுடன்புகழ்ந் திப்புகல
வருவது மவ்வணி மன்ன நமனும் வருணனுடனே
திருநிதிமானிதி நீயு முலகைத் திசைமயங்காது
மருவுகின் றீரோ றிலகுகியந் தேரொட்ட மாமன்னனே.

வருணிக்கப்படுக்க வோர்பொருளை மேன்மையான பொருள்களுடன் சேர்த்துக்கூறுவதுமவ்வணியே இதற்கு "நமன்" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் வர்ணிக்கத் தக்கவரசனை நமன்முதலிய விமையோர்களோடு சேர்த்துக் கூறினமைகாண்க

செய்யுள்

மாணிக்கங் குணக்கலவியு மின்னார் காந்தியுமே
லானக்கன முற்றிருப்ப வாயினுமே—தாமிரனுந்
மாத்திரையும் நிற்க வரா.

இங்ஙன மாணிக்கங் கல்வி, மின்னர்காந்தியுட னென்று சேர்த்துக்கூறப்பட்டது முந்தியவுதாரணத்தி னுதியாகவு மிவ்வுதாரணத்தினிந்தையாகவு மிருக்கின்றது. இப்பிரிவு காவியாதரிசமென்ற பிரபந்தத்திற் காண்பிக்கப் பட்டது, சிலர்பிரிவினை

செய்யுள்

ஒற்றுமை தோன்றுந் தோர்பொரு ளான துறுப்பெயரை
மற்றும் பிரசித்த மாகும் பொருள்க ளுடனுவக்குக்கப்
பெற்றது சித்தி யணிவேந்த நீயிப் பெருமப்டையார்
ஒற்ற கடற்புன் லானமேன்மை யென்ப துதாரணமே.

என்று ஜயதேவர்கூறிய லக்ஷணப்படிக்கு சித்தி யணி யென்று கூறுவதுமுண்டு. மற்றுஞ் சிலரிதை விளக்கணி யென்று ரெனக.

௧௫-வது விளக்கணி.

(தீபகாலங்காரம்)

செய்யுள்

உன்னும் புனைவுளிக் கும்புனை விலிக்கு மோர்தருமந்
தின்முடி வாதல் விளக்கணி தீற்றத் திபமத்தால்
மின்னு மரசு பிரதாபத் தாலென வீண்ணுதலே
மன்னு முதாரணந் தோகை குமரொட்ட மாமனனே. ()

வருணியங்களுக்கு மவருணியங்களுக்கு மோர் தருமத்திற்றொற்றுமை கூறிமுடித்தல் விளக்கணி. இதை வடநூலார் தீபகாலங்கார மென்பர். இதற்கு "தீற்றத்திப மத்தா" லென்பதுமுதலுதாரணம். இங்ஙனம் அவருணியமான யானைக்கும் வருணியமான வரசனுக்கு மின்னுதலென்னுந் தொழிலாகிய ஒரேதருமத்தின் முடிவு கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

கருவியிற் றேய்த்த மணிபடை யுழுத
கனவடு வுளசத்து ரங்கி
அருமத முற்றி யிளைத்தமா சரற்போ
தமைந்துசா யங்திடுமணற் குன்ற
மருந்தி யிளமைக் கலைமதி கலவி
யயர்ந்தசே சாதிபோங் குமரி
பெருநிதி யிரப்போர்க் களித்தமன் குறைவு
பெற்றுமேல் விளங்கிடு மாதோ.

இங்ஙனம் வருணியமான மன்னனுக்கும் அவருணியங்களான மணிமுதலியவைகளுக்குமேல் விளங்குதலென்னுந் தொழிலாகிய தருமத்தின் ஒற்றுமை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேன்மாடத்தில் வைக்கப்பட்ட தீபம் இரதவீதிக்கு முபகார மாகுதல்போல வருணியத்தி லிருக்கின்ற வொப்பான தருமம் அவருணியங்களுக்கு முபகாரப்படுவதாலிது விளக்கணி யெனப் பெயர்பெற்றது.

செய்யுள்.

பொன்னணி றைந்து பொலிவுற
மின்னு பூமியை வீரனும்
உன்னு சேவக னுங்கவி
மன்னு வந்தடை வார்களே.

இக்கவியில் வருணியங்களுக்கும் அவருணியங்களுக்
கும் தருமத்தின் ஸம்பந்த மொரேவேளையிற் றோன்றுகிற
தே? "சிறக்கிப மதத்தா" லென்னுமுதாரணத்தில் முத
லாவது அவருணியத்திற்றருமம் ஸம்பந்தப்படுகிறதே? யெ
ன்றாலங்ஙன மியல்பாக வருணியத்தைப் பிரதான மாகக்
கொண்டு வந்த தருமம் அவருணியத்திலும் ஸம்பந்தப்படுவ
தால் அத்தருமத்திற்கு வருணியத்திற் ஸம்பந்தங் கெடாதிரு
ப்பமை காண்க. மேன் மாட்டத்திற்கு மிரத்வீதிக்கு மொரே
வேளையி லுபகார மானாலுந் தீபத்தின் முக்கிய ஸம்பந்த
மேன்மாட்டத் திறகேயல்ல திரத்வீதிக் கல்லாமையும், மரு
மக்னுக்காக்கிய உணவை முதலில் அதிதிகளுக்குப்யோ
கப்படுத்தினு மவர்களுக்காகச் சமைத்ததல்லாமையும்
போலத் தரும முதலாவ தவருணியத்திற் ஸம்பந்தப்பட்
டாலு மொரே வேளையில் வருணியத்திலு மவருணியத்தி
லும் ஸம்பந்தப் பட்டாலு மத்தருமத்திற்கும் வருணியத்
திற்கு மிருக்கும் பொருத்தம் நீங்காமை காண்க. ஒப்பு
மைக்கூட்ட வணியி லொன்று வருணிய மென்ற சிறப்
பில்லாமையா லெல்லாவற்றையும் பிரதானமாகக் கொண்
டே தருமங் கூறப் பட்டதா மெனக. ஒப்புமைக் கூட்
டவணியிலு மிவ்வணியிலு முவமை யணி யுள்ளடங்கி
யிருப்பது ஸமானமாக விருந்தாலு மிவ்வணியில் அவாணி
ய முவமான மென்றும் வருணியு முவமேய மென்று மவ்
வணியி லுபைபோனது குறிப்பா லுவமான் உவமேய
பாவத்தின் விளக்க மென்றும பேதமுணர்க.

௰௯-வது பின்வருவிளக்கணி.

(ஆவாத்திதீபகாலங்காரம்)

செய்யுள்

முன்மொழி விளக்கணி மேவு தரும முடிவுதனித்
தனியே வரிற்பின் வருவிளக் காமது தானுஞ்சொல்லாற்
கனிவா கியபொரு ளாலவை யிரண்டிங் கதுவுதலா
லினிமூன் றெனவரு மெட்ட புரமவள் ளிந்திரனே. (௯௮)

பொருவின்மை மேக நிரையும் வருடம் புரியுமிந்த
இரவும் வருடம் புரியுங் கதம்பமு மேயலரும்
மருமல் லிகையு மலருஞ் சிகியு மதிப்புறுஞ்சீர்
தருசா தகமு மதிப்புறு மென்ப துதாரணமே. (௯௯)

விளக்கணியில் விளங்குந் தருமத்தி னொற்றுமையை ஆங்காங்குத் திரும்பக் கூறல் பின்வருவிளக்கணி. இதை வடநூலார் ஆவாத்திதீபகாலங்காரமென்பர். இஃது பொருள்வேற்றுமை யுள்ள ஒரே வசனத்தைத் திரும்பக் கூறுவதாலும் வசன வேற்றுமை யுள்ள ஒரே பொருளைத்திரும்பக் கூறுவதாலு மொரே பொருளுள்ள ஒரேவசனத்தைத் திரும்பக் கூறுவதாலு மூவகைப்படும். இவை கட்குப் "பொருவிலமை மேக நிறையும் வருட" மென்னுங் கவியில் நிரலே யுதாரணங்கள் வந்தன. இதிற் பொருவிலமை மேக நிறையும் வருடம் புரியு மிந்த விரவும் வருடம்புரியுமென்னுமிடத்திற் பொருள் வேற்றுமை யிருந்தாலும் வருடம் புரியு மென்ற ஒரே சொற்றிரும்பப் பிரயோகித் திருப்பதாலிது சொற்பின்வரும் விளக்கணி. "கதம்பமுமேயலரும் மரு மல்லிகையு மலரும்" என்னு மிடத்தில் அலரும் மலரு மென்ற சொல்வேற்றுமை யிருந்தாலும் பொருளைத்திரும்பக் கூறுவதாலிது பொருட்பின் வரும் விளக்கணி. "சிகியு மதிப்புறுஞ் சீர்தரு சாதகமு மதிப்புறு" மென்னு மிடத்

றிவ மதித்த லென்னு மொரே பொருளுடன் கூடியமதிப்புறு மென்ற சொல்லே திரும்பப் பிரயோகித் திருப்பமை யாலிவ் விரண்டும் பின்வரும் விளக்கணி. இவைகளுக்கு நிரலே வேறுதாரணங்கள்.

செய்யுள்

கயத்துவளை யார்நுமக்கு கவர்ந்திடும் நிதிக்குவை
மயக்கழுத்து மேற்கெடுக்கு மாறியற்றி யிடுங்காபங்
காத்துவளை யாதுமின் கண்டுசனு டலமனத்தை
மயக்கழுத்து மேற்கெடுக்கு மாறியற்றி யிடுமம்மா.

இங்ஙனம் பொருள்வேற்றுமையுள்ள மயக்கழுத்து மேற்கெடுக்குமாறியற்றி யிடுமென்ற வோரே சொற்றிரும்பக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கருமேகத் தானைகளே சாதகங்களுக்கு நெடுங்காலம்
வருதாக மதைமுழுதும் போக்கினவே மடவார்கண்
டருநீரின் றுணைகளா டவர்தமது வேறிடத்து
வெருவாத பிணையானை ருசியதனை விலக்கினவே.

இங்ஙனம் போக்கினவென்றும் விலக்கினவென்றுஞ் சொல் வேற்றுமையிருந்தாலும் ஒரேபொருள் திரும்பக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

சுந்தரமின் னேயுன் முகமத னுற்பொருத
சந்திரவிம் பங்கந் தரமுகனில—வந்துமனை
கின்றதர விந்தங் கிளைப்பர்வா கப்புனலிற்
றுன்ற மறைகின் றது.

இங்ஙன மொரேபொருளுள்ள மறைகின்ற தென்ற சொல் திரும்பக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விளக்கணியில் வருணியா வருணியங்களுக்குத் தருமத்தினொற்றுமை முடிவிரு

ப்பதுபோ லிவ்வணியிலில்லாமல் வருணியங்களுக்கும (டு) மிருந்தாலு மொன்றினது தருமம் மற்றொன்றுக்கும் ஸம்பந்தப்படுகிற தென்பதை மாத்திரம் வைத்திருப்பது பின்வரு விளக்கணி யென்பெயர் கூறலாயிற்று.

௧௭-வது தொடர்முற்றுவமையணி.

(பிரதிவஸ்தூபமாலங்காரம்)

செய்யுள்

இருவாக் கியக்குந் தருமத்தி னொற்றுமை யேமுடிக்க
வருவ தனித்தனி யேற்றொடர் முற்றுவ மையயிரவி
தருதாபத் தாலுற் றிலங்குந் திறலிகொள் சாபத்தினால்
மருவ மினுமென் றிலக்கியங் காண்டட மாமன்னனே. ( )

உபமானோபமேயங்களாகவிருக்கிற விரண்டுவாக்கியங்களில் ஒரேதருமத்தைத்தனித்தனியாக வெவ்வேறுசொற்களால் கூறிமுடிப்பது தொடர் முற்றுவமையணி. இதை வடநூலார் பிரதிவஸ்தூப மாலங்கார மென்பர். ஒவ்வொருவாக்கியத்திலும் ஸாதாரணதருமம் இருப்பதனாலிவ்வணி இப்பெயர்பெற்றது. இதற்கு "இரவிதருதாப" மென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் இரவிதருதாபத்தினாலுற்றிலங்கு மென்றவுபமான வாக்கியத்திலுந் திறலிகொள் சாபத்தினால் மருவமினுமென்ற உபமேயவாக்கியத்திலும் பிரகாசித்தலென்ற வொரேதருமம் இலங்கு மென்றும், மினுமென்றுந் தனித்தனிகூறி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனக.

செய்யுள்

நல்லபண்பி னாதிரமா நல்லொழுக்கஞ் சாற்றுணமே
யல்லன மறியா லவியாது—புலவனும
கதிர்மணியின் றீபவொளி காற்றி னவியாது
மதிநுதற் போலுமட வாய்.

இங்ஙனம் உவமானோபமேயவாக்கியங்களில் கேடில்லாமையாகிற வொரேதருமம் அவியாது நசியாது என்று கவித்தனிற் கூறப்படுகிறது.

செய்யுள்

பாற்பொருமே னிலந்தழுந்தப் பெருக்கூற்றும் பதமலர்ப்புட்
காங்களிலே புகுந்துமனக் காரனும்மெய் விதமேவென்று
ஞாங்கொள்வே விருப்புவனமே றைந்தாரவிந் தமுமிருக்கத்
தாமபொழுமவண் டருந்தீனருளளிதனை நோக்காதே.

“பாம்பொருமோ னிலமென்ற” வுவமேயவாக்கியத்தில் விருப்பமில்லாமை தருமமென்றும் “நைந்தாரவிந்தமுமிருக்க” வென்றவுவமானவாக்கியத்தில் நோக்காமை தருமமென்றுந் தருமபேத மிருப்பதாகத் தோன்றினாலும் இயல்பிலேயிருப்பதும் விருப்பமுடைய நோக்கத்தினின்மை கூறுவது பொருத்தமாயினங்ஙனம் நோக்காதென்றதற்கு இச்சையோடும் நோக்காதென்னும் பொருள் கொண்டு விருப்பமில்லாமையே தருமமாக வைத்து தருமவொற்றுமையிருக்கின்றதென்க. பொருட்டின்னொரு விளக்கணியிலே வருணியங்களுக்கேனு மவர்ணியங்களுக்கேனு மொப்பான தருமத்தினிற் கூறப்படுகின்றதென்று தேர்ந்துணர்க. அன்றியும் உவமையின்முறையைத் தருமத்தா லொற்றுமை வாராதென்றும் பிம்பப்பிரதிபிம்பமாய் வருமென்றுங் கொள்க. அஃது வருமாறு

செய்யுள்

பரச விந்துவான சவிசொலுற சிரமம் படுமே
விரச விந்துரை விந்துவா னேயுமிந் திடுவான்
பிரச விந்துறு வேந்தனை போமறையுங் கருவின்
எரச விந்துவாழ வந்தியுந் தானெளி யாளே.

இங்ஙனம் “பரச விந்துவ” னென்பது முதலிருக்கும் உபமேயவாக்கியத்திலதிகலதருமமாகவும் “பிரசவிந்துவு”

வெனப்படு முதலுள்ள வுவமானவாக்கியத்தி லறிவிலா
மை தருமமாகவு மிருக்கின்றவெனிலேயாம். அவ்வாறு
யி னுவமான உவமேயவாக்கியங்களுக்கு வெவ்வேறு த
ருமமிருத்தலா லிவ்வாக்கியங்களுக் குவமானோபமேய
மாயிருக்குந் தன்மை யெவ்வாறெனில் வித்துவான் கவி
சொல்லுஞ் சாமர்த்தியத்தொழிலுள்ளவனாயினா னென்
றமையாற் கிடைத்த வித்துவானியமட்டா லென்
றதை யுவமேயமாக வைத்து வந்திப்ப வேதனை யால்
யானென்பதைச் சமானமாக வைத்தாவது வந்தி பிரம
வேதனையையறியா னென்பதாற் கிடைத்த பிரவித்தையா
அவ்வேதனையையறியா னென்பதையுவமானமாக வைத்து
வித்துவானது கவி சொல்லுஞ் சாமர்த்தியத்தொழி
லுள்ளவனை யறியா னென்பதையே யுவமேயமாக வைத்
தாவது தருமவொற்றுமையுள தென்று கொள்க.

செய்யுள்.

மாந்தரிடம் பணியிருந்து மாணிக்க மாயுந்துகளிலா
காந்துமெந்து நாளெந்த நாகமணி—போந்துமய
னாணையுற்ற நேத்திரத்தையிட்டாளுமடந்தை சாதுமணிப்
பூணையுடையா ரிதைநமக்கு

இங்ஙனம் "மாந்தரிடம்பணியிருந்து" என்ற உவமே
யவாக்கியத்தில் பணியினிருப்பைத் துலக்குந் தருமமாக
வும் "நானமதிறமுங்குமணி" யென்றது முதலுள்ள வுவமான
வாக்கியத்தி லாணையாற் கட்டுப்பட்டிருத்தல் தருமமாகவு
மிருந்தாலு மிவ்வணியே யாம். முந்திய வுதாரணத்தி
லிருந்தது போ லுவமானோபமேய வாக்கியங்களாற் கிடை
த்த பொருள்களை வைத்து இந்த விரண்டு வாக்கியங்களு
க் குவமானோபமேயமா யிருக்குந் தன்மையைப் பிரித்
தறிந்து கொள்க.

கஅ-வது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(திருஷ்டாந்தாலங்காரம்)

பட்டுரு வாகிய வெவ்வே றுதரும மென்பவற்று
ளொட்டிவிம் பப்பிரதிவிம்ப பாவமுற லெடுத்துக்
காட்டுவமையாஞ் சேபுக ழோனமதி யோகதிரோ
மூட்டி யெனவேறு திலக்கிய மொட்ட நகாக்கரசே.

உவமான வுவமேய வாக்கியங்களிலுள்ள வெவ்வேறா ன தருமங்களை விம்பப் பிரதி விம்ப பாவமாக வுரைத்த லெடுத்துக் காட்டுவமையணி. இதை வடநூலார் திருஷ்டாந்தலங்கார மென்பர். இதற்கு "அரசே" யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் புகழ்ந்த நயமீதிருக்கும் விம்பப் பிரதி விம்ப பாவமெனக.

செய்யுள்

பல்வரா ரிருந்தாலு மிவ்வரச ரொப்பாகா
னல்வரச ரகிலிருக்கின் றதுநாளொளியாய பானு வொன்றுங்
குலவுறுமற் றயமீனுங் குருபுந்தகோள் களிருந்து
முலவிலுங் காந்தியா முழுமதியா மொன்றேயே

இங்ஙனம் நல்லரசர் விருந்துங் காந்தியைப் பொருந்துதலும் விம்பப்பிரதி விம்பபாவமா யிருக்கின் றது.

செய்யுள்

பலகவிஞர் நாமகளின் சித்தியுறு முயகுருவின் பாற்றுணையாரிக
ருலவுமுரா ரிகவிரு ணேவாவணி சாரமுறி குவளூநாகா
நலகடலாக கடகங்குழுமன் னதிருழும் பிலத்தவைர னுணுகுமிகக
வலனுறுந்தே சமபடைத்து மந்திரமெ றபறிந்தருபா யஞ்சைமெயோரே

இங்ஙன முவமானோபமேய வாக்கியங்களுக்கு அறி வென்னு மொரே தருமத்தைப் பன்னிப்பன்னிக் கூறி யுரைத்திரு

பயமையாற் றொடர்புற்றுவமையணி யாமெனி லவ்வா றன்றும். உவமானமாகிய மந்திரகிரி யம்பிகையானத்தா லதற்கப்படுவென்பது பொருந்தாது. மந்திரகிரி யறிந்ததென்ப தற்கு மந்திரகிரி சமுத்திரத்தில் பாதாளமவரை மூழ்கிற றென்றபொருள் படவருந்தருமத்தி லொற்றுமையில்லை யா தலா லிதுவு மெடுத்துக்காட்டுவமையணி யெனக்காண்க. சொற்பின்வருவிளக்கணியி னுதாரணத்திற்கு மிவ்வுதா ரணத்திற்கும் பிரிவியாதெனில் அதில் வருணியங்களுக்கே தருமவொற்றுமை யிருக்கின்றதென்று மிதில் வருணியா வருணியங்களுக்குத் தருமவொற்றுமை யிருக்கின்றதென் றுமுணர்க. முரணுள்ள தருமத்தாலு மிவ்வணிவருமென்ப தற்குதாரணம்

செய்யுள்.

மன்னியுட் சிறினைநம் மாற்றலரெல் லாமிருந்தா
ரெனவே யுரைவேண்டு மென்றுதைய—னனமனே யி
னுசசி யெதுவரையு முன்னே யதுவரைமே
விசருவ ரிக்குருவா மே.

இங்ஙனங் கோபங்கொள்ளல் அதன்றுபசத்துருக்கள் மடிந்த விவ்விரண்டு தருமங்களுக்கு மிரவி யுதயாசலசி கரத்திற்கு வராமை யதுவரையிருளிருத்தல் என்று முர ணுள தருமங்களுக்கு மிம்பப்பிரதி பிம்பபாவமிருக்கின் றமைகாண்க.

௧௧-வது காட்சியணி.

(நிதர்சநாலங்காரம்.)

சொற்றிட்டாப் பானவிருவாக்கியங்களிற் றோன்றுபொருட்
கொற்றுமை யெய்பதி னாரோபங் காட்சி யுயாவளற்குச்
சற்குணம் யாத்து வாமதிக் குக்கறை தானிலதா
புற்றிட லென்ப திலக்கிய மெட்டல் லூரரசே.

உவமானோபமேயங்களாயிருக்கிற விரண்டு வாக்கியங்களின் பொருள்களை யொன்றுக் ஆரோபிப்பது காட்சியணி. இதை வடநூலார் நிதர்சனாலங்காரமென்பர். இதற்கு "உயர் வள" லென்பது முதாரணம். இங்ஙனே முயர்ந்த வள்ளற்றுறவிடு சற்குணமென்ற வுவமேயவாக்கியப் பொருளுக்கு மதிக்குங்களங்கமற்றமை யென்ற வுவமானவாக்கியப் பொருளுக்கும் யாது அது என்ற சொற்களா லொற்றுமை யாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

அறிவிலா மூர்க்கனை நண்ணுறு சரிதமும் யாதது வாரணியமதி
லழுக்கையுற நிந்த வொளியிலுடலை யழுக்குறும் படிந்துடைத் திடுதல்
செறிபனை லறுப்பா ரதிலரவிந்தத் தினையா ரோபமே புரிதல்
தினைத்தினை மூவரா நிலந்தனில் வருடனு செய்குத ஞயதூ வாலை
நெறியுறத் திருத்தல் முழுமுச் செவிடாம் வீதனத்து செவ்வியினமர் திரத்தி
னிக்கும்ப தேசம் புரிகுவல் துருடாய ரோபவ ஞனனத தெதிரே
உருநிழ லொடி காட்டுத லென்வே யுளங்கொடு சற்சன சங்கத
தொருநிரு மிருந்தே செய்யுனும் விருந்தே யுறிலது பவவினை மருந்தே

இங்ஙன மறிவிலலா மூர்க்கனை யனுசரித்த லென்ற வுவமேயவாக்கியப் பொருளுக்கு மாரணியத்தி லழுக்கை யுறத்திடுதல் முதலிய வுவமானவாக்கியப் பொருளுக்கும் யாது அது என்ற சொற்களா லொற்றுமை யாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டாவது-காட்சியணி.

(பதார்த்த விருத்தி நிதர்சனாலங்காரம்.)

நேரும் பந்தப்பொரு ளாரோ பமுமுன னிகழ்த்துவதாந்
தாரும் புனைமென முலையா யுனதிரு தாளூரயுநீ
ராருங் குவளை மலர்க்காந் தியினை யடைந்ததெனப்
தேரு மிலக்கியம் வாழ்பட டயாப வுத்தமனே.

உவமானோபமேயங்களாவிருக்கு மிரண்டு சொற்பொருள்களுக் கொற்றுமை யாரோபித்தல் பதப் பொருட் காட்சியணியாம். இதை வடநூலார் பதார்த்த நிதர்சனையென்பர். இதற்கு "உன்றிருத்தாளாய்" மென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙன முவமேயமாகிய தாளையென்றக் கண்களிற் குவளைப்போதின் காந்தி யென்ற பதத்தின் பொருளாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

காமமுற்ற காலையே கவுட்காட்டு மாதர்தங்
தாமநற் கபோலமார் தவளவிட்டம் யாதது
நாமமிட்ட போமுனே நணுகுமீச சமாதுணை
ஆமதிற் குலாவுநீ யதனை நோக்கு வாயமினோ

முந்தியவுதாரணத்தி லுவமேயத்தி லுவமானத் தருமமாரோபிக்கப்பட்டது. இவ்வுதாரணத்திற் கவுட்காட்டு மாதர் கபோலமாகிய வுவமேயத்திலிருக்கும் வெண்மையை யொன்னுந் தருமம் காஜுரப்பூவினுட பராகங்களாகிய உவமானத்தில் யாது - அது என்ற சொற்களாலாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரண்டிடங்களிலுமொருபொருளிலிருக்குந் தருமம் மற்றொருபொருளிற் சேராதாகையா லத்தருமத்திற் கொப்பான தரும மொற்றுமை யிருக்கின்றதென்றறிக. இவ்வுதாரணங்களி லியல்பாகக் கிடைத்தவாரோபத்தை - யாது - அது - என்ற சொற்கள் விளக்கினுமிவைகள் இன்றியும் வருமெனக் கொள்க. இப் பதப்பொருட் காட்சியணியை ஜயதேவர் லளிதோபமை யென்றார். காமமுற்றகாலை யென்ற செய்யுளை முன்னூலார் வாக்கியப் பொருட்காட்சியணிக் குதாரணங் காட்டினரேனும் விம்பப் பிரதி விம்ப பாவமாக விருக்கின்ற பொருளிலுள்ள தருமங்களுக் கொற்றுமை யாரோபித்தல் வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி யென்று முவமானோபமே

பயங்களுக்கு ஒளியவாயின் பெருமைக்கை மாறுமேறுமாறி னொரோ பிக்கல பதப்பொருட் காட்சியணி யென்னும் நாமம் வித்துக் காயப்புறக்காலே யொப்ப மவிவை யிங்ஙனம் பயப்பொருட்காட்சியணிக் குதாரணங் காட்டினா னென்க.

செய்யுள்

பாரபாரந் தியமதுவிப் பதந்தருமேவர்
வருவருக்கப் பகாரபருமை
இரந்திந்தா லங்கரிடிசே விந்திநாந
தேயுவார சிறுகுமயோது
புரந்தருபிய கரவுநையா மறுகவொட்டர்
வொட்டகக்குட டியையுறநோல
நிகாயுநாரநிடவே விருபிரவெ
நிதிபொரு நமவாயவே

தடங்கொள் சிரத்தாமரைத்தாள்
கூட விருப்பமுமடைத்தவள்
படல்லாரகுணமேலையைப்
புடவியீரைப்பிரதாமமோ

இவ்விரண்டுதாரணங்களும் வெவ்வேறு வாக்கியங்களா முடியாயிட்டாலும் விம்ப பிரதி விம்ப பாவமாயிருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய தருமங்களுக்கு ஒற்றுமையாரோப மிருப்பமையாலும் "சொற்றொ டொப்பான விருவாக்கிய" மென்ப விலக்கணத்திலிருக்கு மிருவாக்கியங்களிற் றொன்று பொருளொன்றற்கு விம்ப பிரதி விம்பபாவமுள்ள பொருளுடன் கூடிய வருணியாவருணிய தருமங்களைக் கொண்டதாற் பரியங்கொண்மையாலும் ஆகிய பொருட்காட்சியணியேயாம். இவ்வாறு கூறினமை யால்

செய்யுள்

மாந்த ருக்கு மகிபதி சேவைநாக
காந்து வாள்முனை நச்சல சிங்கப்புலவ
போந்த பேடுப புயங்க முச்முகப
பாந்த ளிக்குழந் தாய்ய நாயினை

இதிலும் வருணியாவருணிய விருத்தாந்தங்க ளொரய் வொருப்படுத்தாற் கூறப்பட்டிருக்கின்ற மவைகளிம்ப பிரதி விம்பமாகவிருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய விவகாரமாயிருத்தலால் வாக்கியப் பொருட்காட்சி யணியேயாம். ஆயின் உருவகவணிக்கு மிவ்வணிக்கும் பிரிவியாதெனில் உருவகத்தில் விம்பப்பிரதி விம்பபாவத்தை யடைந்திருக்கின்ற பொருள்களுடன் கூடாத, முகம் சந்திரனென்று முதலியவைகளுக்கொற்றுமை யாரோபிக்கப்படுமென்றும், இதில் விம்பப்பிரதி விம்பபாவத்தை யடைந்திருக்கின்ற பொருள்களுடன் கூடிய தருமங்களுக் கொற்றுமை யாரோபிக்கப்படுமென்றும் பிரிவு காண்க.

செய்யுள்

மீளியெனு மாவலியை மேலடக்கும் போதுயாவு
முளுமறை யோது தனமனைக்கு-நாளதனை
மென்றுசொல வேயிருந்த தெம்பெருமான் பாதத்தனடம்
நன்றுமகிழ் விக்கு நமை.

விசிஷ்ட உருவக வுதாரணமான இந்தக் கவியால் நாளமானது மறையோ ருதனமனை யென்றதறிணங்கச் சொல்லுஞ்சிறப்புக்கு வந்தமையாலும் வளைவறுக்கச்சற்குணமென்ற வுதாரணத்தில் வள்ளலுக்கு முவாமதிக்கு மானந்தத்தைச் செய்தலென்னும் பொதுத்தன்மையிருப்பதால் விம்பப்பிரதி விம்பபாவமவருவதுபோ லிங்ஙனமும பாதத்திற்கும் நாளத்திற்கு மஃதுவாராமையாலும் பாதத்தனடம் நாளத்தனடமெப்பவைக்கு விம்பப்பிரதி விம்ப

பாவமடைந்திருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய தன்மை
யில்லாமைகண்டு காட்சியணி யாகாதென்று கொள்க.
உவமானோபமேயங்களுடைய விசேஷணங்களி லொன்று
க்கொன்று ஒற்றுமையால் விம்பப்பிரதி விம்பபாவமாயிரு
க்கின்றது

செய்யுள்

சந்திரிகைப் பூதியினைவெண் ணீறமைந்த
முடிவெண்மை தரித்துச் சேர்ந்து
விந்தைசெயல் விரும்பியுந்தி வொன்றியிருந்
தொன்றினுக்கு மேவிச்செல்வான்
இந்தவிராத் திரியெனுங்கா பாலிகைபோல்
சந்திரனென் னுங்கபாலஞ்
சந்தமணிச் சிமிழ்வெண்மை வெறுங்கைதனச்
சிந்துமையுந் தரித்துந் தானே

இந்த ஸாவயவ வுருவக வுதாரணத்தி லெவ்வாறு வருமெனில், அய்ங்ஙனம் உவமானோபமேயங்களுக்குத் தத்தம விசேஷணங்களுக்கும் தனித்தனியே யொற்றுமையினாரோபமே யல்லாது சந்திரிகைமுதலியவைகளுடன் கூடிய இராத்திரியாகிய வுபமேயத்திற்கு பூதிமுதலியவைகளுடன் கூடிய காபாலியாகிய வுவமானத்தினது சேர்க்கையா லொற்றுமையாரோபித்தலன்று மாத்திரால விம்பப்பிரதி விம்பபாவமாக விருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய தருமங்களுக்கு கொற்றுமை யாரோபித்தல் வாக்கியப்பொருட் காட்சியணியென்று முவமானோபமேயங்களி லொன்றி லொன்றின் றருமத்தை யாரோபிப்பது பதப்பொருட் காட்சியணியென்று முன்காட்டிய நியமனத்தைக்கொண்டே "மாந்தருக்கு டக்கிப்ந்தி" யென்ற செய்யுளில் வாக்கியப்பொருட்காட்சியணி யென்றேவிதிக்கப்பட்டது.
விம்பப்பிரதி விம்பமாக விருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய தருமங்களுக்கு கொற்றுமை யாரோபித்தல் வாக்கியப்

பொருட்காட்சியணி யென்று கொள்ளாமலிலக்கணத்திற் கூறியபடியே வொப்பான விரண்டுவாக்கியங்களின் பொருள்களுக்கு கொற்றுமை யாரோபித்த லவ்வணி யென்று கொண்டவர் "மாந்தருக்கு மகிபதி" யென்ற செய்யுளிற் பதப்பொருட்காட்சியணி யென்றார்.

தீங்குப்பொருட்காட்சியணி.

(அஸதர்த்த நிதர்சநாலங்காரம்.)

நற்பொருட்காட்சியணி.

(ஸதர்த்த நிதர்சநாலங்காரம்.)

செய்யுள்

தீப்பய னுவது நற்பய னுவந்து செய்கையி னால்
வாய்ப்பொடு காண்பப் புரிவது மவ்வணி மாநிலவின்
கோப்பகை யோனசி வாவென்று காட்டமங் குலக்கலையோன்
பூப்புறங் காலநசி கின்றதென் காட்டுமுன் போந்தந்தமே.

தக்க நிதிப்பய னண்பாற் குதவுத லென்றறி
விக்க விரவி வருபொழு தேபொன் விளக்கின்றனன்
அக்க மலத்திலென் காட்டுமின் சொன்னதற் காம்புகழெண்
டிக்கு நாட்டாத்திடுஞ் செங்கோற் குமாரெட்ட சிதரனே.

ஒருவன் றனனிடத்திலிருக்குஞ் செய்கையால் மற்வருக்குத் தீங்கான பயனையாவது நன்மையான பயனையாவதறிவிப்பது மவ்வணியே. இதற்கு "மாநிலவின் கோப்பகை" யென்பதுமுதற் றீங்குப் பயனினறிவிப்புக்கும் "தக்க நிதி" யென்பது முதல் நன்மைப் பயனினறிவிப்புக்கும் நிரலே யுதாரணங்கள். இவற்றுள் முந்திய வுதாரணத்திற் கலையோன் பூப்புறங்கால் நசிகின்ற மங்குல அந்தொழிலால் மாநிலவின் கோப்பகையோன் நசிப்பானென்பதைப் பிறருக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக் காண்பிக்கின்றது.

நற்பொருட்காட்சியணி.

இது நீஙகுப பொருடகாடசியணி யாம இதை வடநூலார அஸதாதத நிதாசனை எனபா. இரணடாவதுதாரணததி லிரவிதா னுதிககுமபோதே கமலஙகளுககழகை விளைவிக கினற தொழிலாற றஙக நிதிபபய னணபாககுக கொடுத்த லே யெனறு தெரிவிககிறு னெனனு மிதுநற பொருடகா டசியணி யாம இதை வடநூலார ஸதாதத நிதாசனை யெனபா.

செயயுள

அறபன மேனமை யுறறுவிள யாடடா சுகிழ விழவனெனறு
சொறபு கழு நினற நுவாயவிண டுலநது பொருபபி னதுசிகரத
திறபா யவியுற றிருந திடுநீரந திவவுலக குழுமென சிறுகாலாற
பொறபின மடநதாய பாரசைவு பொருநதிக கிழவிழ கினறதுவே

இஙஙனம பொருபபினது சிகரததிற பரவி யிருநத நீரந்திவவுலககுழு, மெலலிய காறறிறுலசைவுறறு கீழே வீழகினறநாகி யறபனுககு மேனமையா மிடததிற செ லலுதலகீழே யீழவதற கேதுவெனற நீஙகுப பொருளை விளககுகினறது

செயயுள

இலலறததோர சாதுககட கினனதிதி பூசையினை
எலலோரு மேவேணடுமென வேயுணாததும—நலலுதய
மாமலைதன பாமல வருமிரவி யைககொணடு
டாமணிதர னததினிலே டா.

இஙஙனம தனனிடததுககு வருமிரவியைச சூடா மணி வைககுமிடததிற றஙகுகினற உதயகிரி, அசசெய கையா லிலலறததோர ஸாதுககளை யதிதி பூசை செயது கொணடாட வேணடுமெனற நலல பயனை விளககு கினறது. இஙஙனறு சிலா, வாககியபபொருடகாடசியணி யிலும பதபபொருடகாடசியணியிலும பொருளகளினி யையிலலை யெனறும மூனறுவது காடசியணியிற பொரு

ரினிமை பிருக்கிறதென் றுங் கூறி, மற்றுமுள முதலாவது வாக்கியப்பொருட்காட்சியணியி லிரண்டு வாக்கியங்களி லுள்ள பொருள்களொன்றாகாம லொப்புமையில் முடிகின்றமையும் இரண்டாவது பதப்பொருட்காட்சியணியி லொரே தருமமற்றொருபொருளி லுண்டாகாமையா லதுவுமொப்புமையில் முடிகின்றதெனவு [illegible] ப்பொருள் [illegible] ப்பொருட்காட்சியணியின் [illegible] ணிடத்திலிருந்த [illegible] ரிலாற் றிருத்தப் [illegible] ப்படியாவது [illegible] ப்படியாவது அபிவிதர [illegible] ஒப்புமைதோன்றவேண்டு [illegible] கூறியிரு [illegible] [illegible] சொல்லியபோன்ற [illegible] ப்பொருள் அபியச்செய்தி [illegible] [illegible] அது [illegible] வாய்த்திருக்கு [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டுமென்ற [illegible] [illegible] சொல்லப்போ [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டுமென்ற [illegible] [illegible] [illegible] றென்க.

உ௦-வது வேற்றுமையணி.

(வியதிரேகாலங்காரம்)

ஒப்பா மொழியுவ் மானுவ மேயத்தி னுள்ளினைப்பே
றிப்பா மெனிலது வேற்றுமை மேலார் சிரிமைப்போற்
றப்பா துயரி லு மெல்லிய ளென்ப துகாரணமா
மெப்பாவ லோரும் புகழ்ந்திட்ட டயாபுரத் திந்திரனே (சு௯)

ஒப்பாக வருணிக்கத் வுபமானவுபமேயப் பொருள்களுக்கு வொன்னைப் பிரப்படுத்தி வருணிப்பது வேற்றுமையணி இதை வடநூலார் வியதிரேகாலங்காரமென்பர். இதற்கு "மேலார் சிரியைப்போ"லென்பதுமுதலுதாரணம். இங்ஙனம் மேலோர் [illegible] உபமேயப்பொருளாயும்

சிகரியென்ற வுவமானப்பொருளையு முயர்தலென்ற குணத்திறலொப்பாக வருணித்துப் பின் புவமேயமாகிய மேலருக்கு மெல்லிய மெய்யை யுடைத்தாயிருக்குந் தன்மையைப் பிரித்துக் கூறியிருப்பமையா லிதுவுவமேயத் திறந்த வேற்றுமையணி.

செய்யுள்

தங்குகற்பகத்தின் றளிரினுமுன் பாணியினுந்
திங்கட்கொடை வள்ள லெதிர்ப்பேல்—அங்கணத்
கன்னனினு மேவுமலங் காரப் படுத்துமிது
கன்னனினுந் தாழ்வருங் காண்

இங்ஙனமுங் கன்னனினு மேவியலங்காரப்படுத்துகின்ற வுவமானமாகிய கற்பகத்தினிடத்திலும் புகழக் கூடிய வரசனது உவமேயமாகிய கைத்தக் கன்னனிடத்தூழச் செய்யுமென்ற சிறப்பிருக்கின்றது முந்திய வுதாரணத்திலுவமானோபமேயத்தி லொப்புத் தன்மையாகிற வுயர்ச்சி விரிந்திருச்சிறுத்தன்று மிக்கனந் சிறப்பு மேன்மை முதலிய வொப்புத்தன்மை தோன்றுகின்றது பிக

செய்யுள்

என்துநேய மேபுகுதா யிருக்குந் நரிதி னிராசிகி
எழிற்பயிமேம படுகுணத்தி லிராகிகாலுஞ் சிலமுகங்கள
வனமாருந்து பாலடைய வருகின்றனவொ பாலினுமா
மதனவிலெழுந்து சிலமுகங்கள் வருகின்றனநா யசிபத்தின்
இனமாமிதியுன் றனக்குமுவப் பிணையெகொடுக்கு மெனக்குமவ்வா
றொப்பதுநம மிருவருக்கு மெல்லாம்பாரகிலேசமமாத
தினமுமிருந்த தாறுலும தேமுமோசா மேந்நோ
செய்யமுகமனானகிளைப்பெறுவேதியனுபசோகமானேனே.

இங்ஙனம் இராகியாக விருப்பந் முதலாகிய வொப்புத்தன்மை யுவமானமாகிய வசோகத்திற்கு முவமேயமாகிய விரகியுருடைக்கும் பொதுவாயிருந்தாலும் சோக

மில்லாமை யென்றுந் தாற்பரியங்கொண்ட வசோகமென்னும் பெயருள்ள வுவமானமாகிய தருவைப் பார்க்கினு முவமேயமாகிய விரகனுக்குச் சோகமுற்றிருக்கிற தென்ற குறைவு தோன்றுவதா லிதுவுவமேயக் குறைவான வேற்றுமையணி.

செய்யுள்.

மிக்கிட மேவிப்பிட வேடிடிக்குங் கைப்பிடியும்
தக்கதென்னும் பொன்னுறைமேற் றங்கிருப்பும் புக்கியல்பாச்
சோகற்றுப்புங் கொள்வஞ்சத் திற்குமொரு வஞ்சனுக்குச்
சாற்றுதி யக்கரப்பே தம்.

இங்ஙன முவமானோவமேயமாகிய வஞ்சத்திற்கும் வஞ்சனுக்குந் திடமாகிய கைப்பிடி முதலிய வொப்புமை யிருந்தாலு மிறுதியக்கரத்தைப் பேதமாக வுரைத்திருக்கின்றது. உவமானமாகிய வஞ்சத்தைப் பார்க்கினு முவமேயமாகிய வஞ்சனுக்கு மிகை குறைதோன்றாமையா லிஃது இரண்டுமில் வேற்றுமையணி.

உக-வது உடனவிற்சியணி.

(ஸஹோக்தியலங்காரம்.)

உணர்ந்தோ ருவக்க வுடனிகழ் வோத லுடனவிற்சி
வணஞ்சேரும் வேந்தன் புகழ்திக் குறுமரு வாரொடெனல்
இணங்கு முதாரணஞ் சோமத் தலைவி ருநின்கழல்வங்
கணங்கொள் பதாம்புய துங்க குமாரெட்ட காவலனே.

பன்னூலாராய்ச்சியுள்ளவர்களின் மனமகிழும்படி யுடனிகழ்வதை வருணித்தலுடனவிற்சியணியாம். இதை வடநூலார் ஸஹோக்தியலங்காரமென்பர். இதற்கு "வணஞ்சேரும் வேந்த"னென்பதுமுதலுதாரண மிங்ஙனம் வேந்த

னது புகழ் சத்துருக்களோடு திக்குகளிற் சென்றது என்றமையால் சத்துருக்களும் புறங்காட்டித் திக்குகளிலோடினார் புகழுந் திக்குகளில் வியாபித்ததென்ற சிறப்புத் தோன்றுகின்றதெனக.

செய்யுள்.

மரங்களினடியி லவைநிழற்சிரமம்வாய்ந்தபோ னடந்துமே வழிச்செல்
வாரோடு மிசைந்து வந்திருந்தனர்நீள் வாவிநீர்த் தண்மையுந் தாபம்
திரமுறப் பொருந்த வுற்றதுபோலச் சேலின மொடுபுனலடியிற்
சென்றதோராழ்ந் திரத்தனுமவெம்மை சோர்ந்தவன் போற்பலகாகுஞ்
சரங்களிலொளித்தண் புனலினையருந்தத் தலையுறு கிணற்றனன் றுயிலுந்
தழைவுறு வருத்த மடைந்ததுபோலத் தலைவிய ரொடுமறைவீட்டின்
விரைவுறப் புகுந்த திந்தநண்பகலாம் வேளையி லென்றொரு மகளும்
வெருஞ்சுரநோய்கொள் ளருஞ்சுரம்போக மிஞ்சுர மெங்ஙனமுறுமே.

இங்ஙனம் நிழல் முதலியவைகளுக்கு வழிச்செல்வோர் முதலியவைகளோடு கற்றோர் மனமகிழ்த்தக்க வுடனிகழ்ச்சி வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விலக்கணத்தி லுணர்ந்தோருவக்கவென்று விசேஷணங்கொடுத்திருப்பமையால் இவரோடு சமுத்திரக்கரையில் விளையாடுவா ரென்னுமிடத்தில் உடனிகழ்ச்சி யிருந்தாலுங் கற்றோர் மகிழ்விக்குஞ் சிறப்பில்லாமையா லிவ்வணியாகாதெனக.

௨௨-வது இன்மைநவிற்சியணி.

(விநோக்தியலங்காரம்.)

எதுமொன்றிலாமை யதனாற் புனைவுளிக் கேதுறைவு
கதுவ வெனாகி லதின்மை நவிற்சியிக் கல்வியுயர்
வதுநா னெனினும் வணக்க நிதிய மருவிலதேல்
அதுமேலென் றென்ன லுதாரணந் தென்னிள வைசக்கரசே.

ஏதேனுங் கிஞ்சித்திலலாமையால வருணியத்திற்குக் குறைவு தோனறச சொலவது இனமைநவிறசியணி இதை வடநூலார விநோகதியலஙகார மெனபர். இதற்குக் "கலவி" எனபதுமுத லுதாரணம இங்ஙனங் கலவி மேனமையாயினும வணக்க நியமிலலாவிடில மேனமை யனறெனககலவிக்குக் குறைவு கூறலாயிறறு.

செயயுள

எவனி ராகவற பாரகநிலனோ வீரா
கவனு மேவனைப பாரகிலனோ வவன
புவனி மீதுநிந திகைப பொருநதுவன
அவனைத தனனுனறும நிநதிகக லாகுமே.

இங்ஙனம வருணிககததகக வோர மானிடனுக கிரா கவ தரிசனமெனபது ஒனறிலலாமையாற குறைவு கூற லாயிறறு.

இதுவுமதுச்சவி

புனைவுளி யேதுமொன றிலலாமை யாலுயா வைபபொருநதும
அனையது மவவணி மனனவை நிமானவை கோளறை வோன
றனையடை யாமைபின மிககொளி யாமென னுதாரணநதோ
வனைவுறு சநதிர காவியி டாலகொணட மனனவனே.

ஏதேனுங் கிஞ்சித்திலலாமையால வருணியபபொருள மேனமையடைவதும் இனமைநவிறசியணியாம. இதற்கு "மனனவ" வெனறதுமுத லுதாரணம. இங்ஙன மனனவ னினஸபை கோடசொல்லுகிறவாகளிலலாமையால விளககமுறறது எனறமையால வருணிககததகக ஸபைககு மேனமை கூறலாயிறறு.

செயயுள

அதிக சினம நீஙகினவ ளாநதிருவி
லுருவமையிவ வரிவை சோமன
உதயமுற வநதமமோ டயவிரவு
போலுமிரா வொளிரநதீ யினாரி

குதிபெறுமெம புகையகலசு வாலையது
பேர்லுமிடி கோடு கீழவீழ
வதினமுழுதுங கலஙகியபின்
றெளியாகீரதிபோலுமவதிகின்றுளே.

இஙஙனம உவமேயமாகிய பெண் மோகமிலலாமை யாலு முவமானமாகிய இரவு முதலியவைக ளிருள்முத லிய வொவவொனறிலலாமையாலும விளககமுறறிருக கினறமை தோனறிறறு.

உரு-வது சுருங்கச்சொல்லணி.

(ஸமாஸோகதியலஙகாரம.)

ஒரு மடைமொழி யொறறுமை யாறபுனை வுளளிவவி காரம புனைவிலி யின்விவ காரததைக காட்டிலதன்
பேருஞ் சுருஙகச சொலலகாட டிசைபபினி ராகியுமா
யோரை திரிமுகங கொஞ்சுஞ் சசியென லெட்டமனே.

எஙஙனம வருணிக்கவேண்டிய விவகாரததை வரு ணிககுமபோது அதின விசேஷணஙகளி னறறுமையின பலததால அவருணியமாகிய விவகாரஙதோனறுகினற தோ அஙஙனஞ் சுருஙகச சொலலலணி. வருணியாவருணி யஙகளான விவகாரஙகளைச சுருககமாகக கூறுவதா லிஃதிப போபெறறது. இதை வடநூலார ஸமாஸோகதியலஙகார மென்பர். இதறகு "இராகி" யென்பதுமுத லுதாரணம. இங ஙனஞ் சநதிரனுககுக குணதிசையினது முதறபாகததினஸ மபநதமாகிய வ்ருததைதை வருணிபபதில முகமென்ற சொ லலுககு முதறபாகமெனறும வதனமெனறும பொருள சொலலததககதாயிருபபமையாலு மிராகியெனற சொல் லுககுச சிவபபை யுடையாளெனறும காதலையுடையா ளெனறும பொருள கொளவதாலும் கொஞ்சுமெனப தாறகு ஸமபநதப படுகிறதெனறும முககிறதெனறும

பொருள் கொள்வதாலுஞ் சசியென்னும் பதத்திருக்கும் ஆண்பாலாலோர் புருடனெனக் கிடைத்தமையாலும் இந்திரியென்னு மிடத்தில் விளங்குகிற பெண்பால் விகுதியா லிந்திரனைச் சேர்ந்த வோர் பெண்ணென்று கிடைத்தமை யாலும் அவருணியமான அன்னியமடந்தையிட மாவலு ள்ள வோர் காமுகனது விவகாரந்தோன்றுகின்றது.

செய்யுள்

கந்துகமே நீயிந்தச் சுந்தரியான
மிக்ககனக் கொங்கைகளாடக்
குந்தளமா டப்புறந்தாழப் பந்திகற்றி
யாடவண்ணக் குந்தோடாடச்
சந்தமுக மனைவேர்வைத்துளியாடக்
கையடிசந்தத்தங்கொண்டாட
வந்துயிர்ப்பு மேலாடப் பெட்பொடன்று
குற்றத்தனால் வாழ்வுற் றாயே.

இங்ஙனம் கந்துகத்தின் விவகாரத்தை வருணிப்பதிற் கொங்கைகளினாட்ட முதலாகிய தொழிலொற்றுமை யிருப்பமையால் விபரீதப்புணர்ச்சி செய்கின்ற தலைவியின் விவகாரந் தோன்றுகிறது. முந்திய வுதாரணத்தில் விசே ஷணங்கள் சிலேஷையாகவிருக்க வொற்றுமை தோன்று கிறதென்று மிவ்வுதாரணத்திற் சிலேஷையன்றிப் பொது வாயிருக்க வொற்றுமை தோன்றுகிறதென்றும் பிரிவு காண்க. இவ்வணி விசேடணங்களினொற்றுமையன்றி முற் றிய வருணிய விவகாரத்தி னொற்றுமையாலும் அவருணி யவிவகாரந் தோன்ற வருமென்பதற்குதாரணம்.

செய்யுள்.

முன்னதியி னீரோட்ட மெவணானுமவ்
வண்ணளின மோவுண் டிங்ஙனாள்
மன்னுதரு வாறகலக்க மாயச்செறிவா
யிருக்கவிட மாறிற் றையா

ஒனனெவெகு நாட குருலங காணிவனம
வேமெனிலை வுயவே ஞெறு
பனறுபருப பதததிருபபவ வனமெனரே
நலறுறுறி பணணுறுந தாரே.

இஙஙனம வன வருணனெயி லதந கொயபாய
நன மககள செலவமுதலிய வைகளின குறைவு நிறை
வுகளின மாறுதலை யுடைய நகர முதலியவைகளின
விவகாரந தோனறுகிறது. இஙஙனம வருணியாவருணி
யஙகளுககுப பொருவாகிய விசேடணஙகளின பலததி
னுலாவது விவகாரததி னெறறுமையினுலாவது அவ
ருணிய விவகாரததைத தோனறச செயதல
வருணியமான விசேடியததிலொறறுமை யாரோபிதத
லாம். எநத விடயததினுலாவது வருணியததிற சம
பநதப படாதிருககும விவகாரங கவிகளால வருணி
ககக கூடியதாக நேராமையாலெனக. இவவணியில வரு
ணியமான விவகாரததி லவருணியமான விவகாரததை
ஒறறுமை தோனற ஆரோபிததலே மனமகிழசசிககுக கா
ரணம். முகம சநதிர னெனனுமிடதது முகததில சநதிர
னது தன்மையை ஆரோபிததறகுக காரணமாகச சந
திர னெனற சொற சேரக்கை யிருபபதுபோற "சசியிராகி
யுமா யேனைநதிரிமுகம கொணுசு" மெனற சுருஙகச சொல
லணியிற சநதிரனிடததிற சோரநாயகனின றனமையை
யாரோபிபபதறகுக காரணமாகச சோரநாயகனெனற
சொற சேரக்கை யிலலாமையா லுருவகணியில வருணிய
ததி லவருணியததைச சொருபமாக வாரோபிபபதுபோ
லிவவணியிலிலலை யெனக.

செயயுள.

புயலொமி னேததிரந தாறபர புருடனைந் தேடி
முயலு வாளமுக மிரவிலி னேகிமுன னுணாப
பயமோ டிமதி யுமிழநதன மோவெனப பரிவு
தயமி குநதுதா னேலமே பரிதனிச சயமே.

இந்த வேகதேச விவாதநிரூபகததில வருணியமான புயலி லவருணியமான வோா புருடனது தன்மையை ஆரோபிததறகுக குறிபபாயிருககும பாாததற குபயோக மாகும பொருட்டாக கணகளேயே முககியமாகக கொள ளததகக மினனேததிரததாலெனற சொற சோககை யிருபபதுபோலு மிஙஙனமிலலே. அவ்வணியிலு மினனும விழியாலெனற சொல்லானது தொககியிருககினறது ஓா புருடனின றன்மையைப புயலி லாரோபிககவேண்டு மெனக குறிபபிடுகினறது ஏகதேச ரூபகததுக குதாரணமாகிய "புயன்மினேததிர"மெனற செயயுளில வருணியததிறகே உரிததான நோககியெனற சொலலிருபபதுபோலும "நிவநதிடு நீவருஙகா" லெனற வுருவக வுதாரணததில வருணியததிறகே யுரிததான சேதுவை வகுததிடடவன கடைதல புரிநதவனெனற விசேடணச சொறகளிருபபது போலு மிஙஙனமிலலே. சிலேடையான விசேடணஙகளாலாவது பொதுவான விசேடணஙகளாலாவது துலஙகுகினற வருணியா வருணிய விவகாரஙகளுககுளவருணிய விவகாரமானது மினனேததிரததாலெனனு மிடததில விழி முககியமாயிருபபதுபோல முககியமாக இலலே. "நி வநதிடு நீ வருஙகா" லெனற செயயுளில வருணியத்தைச சொல்லாதிருககினு முரிததான சேதுவை வகுததிடடவன கடைதலேப புரிநதவ னெனற விசேடணஙகளால அவருணியததின சொரூபமாரோ பித்தலிருபபதுபோலு மவருணிய விவகாரததை யறியக்கூடிய அவருணியத்திறகே யுரிததான விசேடணஙகளுமிலலே யாதலால வருணிய விவகாரததின விசேடண ஒறறுமையாற கிடைதத அவருணிய விவகாரததை வருணிய விவகாரததிலாரோபிபபதே யிவவணியில மனமகிழசசிககுககாரண மென்க. தனிததனியாகக கூறிய விசேடணஙகளபோலப பொதுவாகவாவது சிலேடையாகவாவது இருககும விசேடணஙகளின பலத்தினுற கிடைதத வருணி

யாவருணிய விவகாரஙகள நேரில விசேடியததோடு சமபநதபபடுவதா லிரணடு விவகாரமு முககியமாகவே யிருககினறன. அவவாறிருநதாலும வருணிய விவகாரஞ் சமபநதபபடுவ்தறகாக வருணியததி லவருணியததின சொருபமாரோபிததலே அஙகீகரிககததககதனறு. வருணியமான சநதிர விசேடியததில அவருணிய விவகாரததின சேரககை யெவ்வாறு நேராதோ வவவாறே அவருணிய விசேடியமான சோர்நாயகனிடததில வருணிய விவகாரததின சமபநத நேராது. ஆதலால முககியமாயிருககும வருணியா வருணிய விவகார மிரணடனுள ஒனறி லொனறி னாரோபிததலே முககியமாக அஙகீகரிகக வேணடுவதாற சொறகளாற கூறபபட்டிருககும வருணிய விவகாரத்தி லவருணிய விவகாரததை யாரோபிததலே யுசிதமெனக. இஙஙனம வருணியததிற சிலேடையாகவாவது பொதுவாகவாவது இருககிற விசேடணஙகளாற கிடைதத ஆவலுடன முகததை முககிருனெனற அவருணிய விவகாரததினாரோபிததலே மனமகிழசசிககுக காரணமெனறு, நிரமாணிககபபட்டிருபபமையாலும விசேடணஙகளி னொறறுமையா லுணடுபணணபபடட காமுகன முதலிய வநதநததருமிகளைக கருதி ஆரோபததின பேக்ஷிதத மிலலாமையாலும விசேடணஙகளி னொறறுமையா லநதநததருமிகளான வவருணியஙகள தொகையாக விளஙகுகிறது சுருஙகச சொலலலணி யெனற தாதபரியமுளள

செய்யுள்.

புனைவழி மேவடைச சொலலொற றுமைபிற புனைவியா
நினைவது மேம்மறை வாகி விளஙகி நிகழததவரில
வனையும பெயாசுருங கசசொல லெனறு வகுததனன்
லனைவருந் தோவிதகி யாஙாத னெனனு மருஙகவியே.

என்ற இலக்கணம் எவ்வாறு சம்பந்தப்படுமென்றாலோ அதற்குக் கூறுவாம். அவருணியமான விவகாரத்தை யந்தந்தத்தருமிகளைக் கருதிச் சொரூபமாரோபித்தல் மனமகிழ்ச்சிப்படுத்துங் காரணமாகமாட்டாது. அவருணியமான காமுகன் முதலியவர்களின் சம்பந்தத்திலுண்டாகப்படுகிற வவருணிய விவகாரத்தி னாரோபித்தலே காரணமாம். அந்தந்தத்தருமியாகக் கருதுவதில் விசேடணங்களுக்குச் சாமாத்தியமில்லை. ஆதலாற் சிலேடை முதலியவைகளின் சாமர்த்தியத்தினாற் சொரூபமாக விசேடண பதங்களாலுண்டுபண்ணப்பட்ட முகம் கொங்கை முதலியவைகளா லந்தச் சம்பந்தமுள்ள காமுகன் முதலியவர்களின் வேற்றுமையுண்டானதின் பின்பு அக்காமுகன் செய்த முகமுகத்தலென்ற அறிவுண்டாகின்றது. உலகத்திலோ மன்னவனது குதிரையைச் சொரூபமாகக் கண்டவுடனே மன்னவனது நினைவுண்டாகிய பின்பிந் குதிரையும் மன்னவனது என்ற ஞானமியல்பாக வுண்டாகின்றதன்றே? அவ்வாறே இங்ஙனமும் விசேடணங்களின் வேற்றுமையால் காமுகன் முதலியவர்களி னினைவுண்டாகிய பின்பவனுடைய தென்ற ஞானம் உதிக்கின்றது. ஆதலால் பொதுவான விசேடணங்களிருக்குமிடத்தி லவருணிய விவகாரத்தை ஆரோபிப்பது போலவே சிலேடையான விசேடணங்களிருக்குமிடத்திலுமவருணியமான விவகாரத்துக்காரோபமென்றே முன்னூலாரின் முடிபெனக. சொரூபமாகக் கருதுகத்நிற சுந்தரியின்னனுகுதலிருப்பமையாலுமஃதாரோபிக்க வேண்டுவதில்லாமையாலும் ஆட்டமுள்ள கொங்கைகள் முதலியவைகளுடன் கூடிய சுந்தரியின் னணுகுதலை காமுக சம்பந்தமுள்ளதாக வைத்து ஆரோபிக்கவேண்டிய திருப்பதாலுஞ் சாதுரியத்தினால் வருணிய விவகாரந்தோன்றுகிற சுருங்கச் சொல்லலணியிற் சொற்பொருளிலாமலிருக்கு மவருணிய விவகாரத்தை யந்தந்தத்தருமிகளைக் கருதி ஆரோபிப்பதற்கிடமி

லலாமையா லவருணிய விவகாரமாகவே யாரோபிக்கவே ணடிய திருப்பதாலு மற்று முதாரணங்களிலு மவருணிய விவகாரத்தையே யாரோபிப்பதுசிதமெனக. முனனோரி லக்கணமு மிக்கருத்தையே கொண்டதென்று ஊகிக்கவே ணடுமெனக.

உ௪-வது கருத்துடையணி.

(பரிகராலங்காரம்)

செய்யுள்.

கொண்டவி சேடணத் திறபுனை தற்கனு கூலக்கருத
துணடெனி னுமம புகலவ துகருத துடையடையென
றணடு மமுத கரமுடி நாதன கறறுக்கநம்
எணடெறு தாபத்தை யெனன விலக்கிய மெட்டமனே.

எங்ஙனம விசேடணம வருணிக்கிற தாறபரியத்துக்க நுகூலமான கருத்தைக் கொணடிருக்கினறதோ வங்ஙனங கருத்துடையணியாம. இதை வடநூலார பரிகராலங்கார மெனப ரிதற்கு அமுதகர முடிநாத னெனபது முதலுதா ரணம. இங்ஙனஞ சிவபெருமானுக்கு அமுதகர முடிநாத னெனற விசேடணங கொடுத்திருப்பமையாலது அவருக குத் தாபத்தை நீக்குவதில விசேடமான சாமாத்திய மிருக்கினற வபிபபிராயத்தை விளக்கிறறு.

செய்யுள்.

எவா சவநான மலாபபாணத் தினுைய
வசநத னெனபவனை
யோவா நேச மாகவுங்கொண டுனது
பிரசா தபபெருக்காற
கோவாம பிஞக பாணியெனக குறிக்கு
மாறறும பலங்குறையபே

னுவா வெனககுப பதிததிடததக கவரா
மறறை யருநதானே.

இஙஙனம் பரமசிவனுககுக கொடுதத பிஞகபாணி என்ற விசேடணமு மன்மதனுககுக கொடுதத மலாபபா ணததோ னெனற விசேடணமு மவவிருவாகளுடைய அதி பலததையும பலககுறைவையும விளககிறறு.

செயயுள.

எலலா வசுதத விருபபா யுபசார
நலலாப புரிநததைவி னுககுவதாயப—பொலலாத
வீவதுமாய வநதகெடட மெயவிடய மாயமூடா
பாவம் புரிவரவா பாழ.

இஙஙனஞ சரீரததுககுக கொடுதத விசேடணஙக ளதறகு மிகுதியான குறைவை யுணடுபணணிக காபபாற றததககதன்றெனற கருததை விளககுகினறன.

செயயுள.

வன்றிறலோ யாரொருமைப படுமறையைப
பிரிககவிலை வனமீ கததி
னினறு நவெளி யுதிககவிலை யசசுதனுந
திபபிறபபி னோர விலலை
நன்றுறுமா பாடியமு மியறறவிலை
பெருஙகதையு நவில விலலை
வெனறிமக வானகுருவா கவுமிலையுன
குணமபுகழநதெவ விதஞ சொலவேனே.

இஙஙனம் மறையைபபிரிககவிலலை யென்றது முத லிய விசேடணஙகள தனனிடததில வேதவியாசா முதலி யவாகளாற் செயயககூடிய செய்கையைச செயய வன மையிலலை யெனற வபிபபிராயததுடன கூடிய நான் வி யாசா முதலியவாகளலல வெனற வா

கொண்டிருக்கின்றன. இங்ஙன முதலிய விரண்டுதாரணங்களி லொவ்வொரு விசேஷணமபிப்பிராயமுள்ளதாக விருக்கின்றது. பிந்திய விரண்டுதாரணங்களிலே பல விசேஷணங்களபிப்பிராய முள்ளவைகளாக விருக்கின்றன. அதிலு முதலாவதுதாரணத்தி லெல்லா விசேஷணங்களு மோரே யபிப்பிராயங்கொண்டவைகளு மொவ்வொரு சொற்களாகவு மிருக்கின்றன. இரண்டாவதுதாரணத்தில் வெவ்வேறான வபிப்பிராயமுள்ளனவாகவும் வாக்கிய ரூபங்களாகவு மிருக்கின்றன. இவ்வுதாரணங்களில் வெங்கியமான பொருளிருந்த போதிலும் தொனியென்ற வியவகாரமில்லை. பரமசிவனுக்குத் தாபத்தை நீக்குவதிலும், மன்மதன் பிருகபா வைரியான பரமசிவனது தைரியத்தைக் குறைத்து விட்டானென்றால் மற்றும் வில்லாளிகளைப் பங்கஞ் செய்வதில் என்ன சொல்லவேண்டுமென்பதிலும், சரீரத்தைக் காக்கும் பொருட்டாய்ப் பாவஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு மூடத்தன்மையைக் காண்பிப்பதிலும், புகழ்க்கூடிய வரசன் குணத்தை வருணிப்பதிற் றனக்குப் பலமில்லாமலிருப்பதிலும் விசேஷணங்களைத் தந்த முறைமைத் தாற்பரியத்தாலுபயோகப் படுவதைப்பற்றி யிவ்வணி யிப்பேர் பெற்றது. இங்ஙனம் சிலர் பயனில்லாத விசேஷணங்களைச் சொல்வதில் அபுஷ்டார்த்த தோஷமென்றும் பயனுள்ள விசேஷணத்தைச் சொல்வதி லவ்வித தோஷமில்லையென்றும் நிச்சயித்துப் பயனுள்ள வனேக விசேஷணங்களைச் சொல்வதிலோர் விசித்திர மிருப்பதா லவ்வண்ணம் பல விசேஷணங்களைச் சொல்லுமிடத்தி லிவ்வணியாமே யல்லது பயனுள்ள வொரு விசேஷணத்தைச் சொல்லுமளவில் தோஷமில்லாமலிருப்பதைத் தவிர இவ்வலங்காரமென்று சொல்லக் கூடாதென்று இதனுண்மையாருங்காற் பயனுள்ள வனேக விசேஷணங்களைச் சொல்லுமிடத்திற்றானிவ்வணி யென்ற நீமான மில்லை. சிலேஷையமக முதலிய விடங்களில் பயனில்லாமலிருக்கிற விசேஷணங்களைச் சொன்னபோதி

லும அவவித தோஷமிலலை எனறங்கீகரிக்கபபட்டிருப்ப மையா லவவிடங்களி லொரு விசேஷணம பயனுளளதா யிருநத போதிலும மனமகிழவிககு மாதலால இவவணி யே யாகினறது காணக.

செயயுள.

வாயபபுறுதன தெய்வமவிடுத தேவேறு வணங்குபவன
பூபபினுறு தேவிழபபு மறபபாவம பொருநதுவனறு
காபபதலைத தேவுடையார காபபுநீ யெனவருவோ
ருபபிறங்கு மகவானைத தேவாகதி ரானவே.

இஙஙனம இநதிரனைப பூசைசெயயத தொடஙகிய நநதன முதலியவர்களை நோக்கி கண்ணன சொலலிய கோவாததனகிரியே நமமைப புரக்குநதெயவ மதையே நாமபூசிக்கவேண்டும; நமமைப புரககாமலிருக்கிற இநதிர னைபபூசிகக வேணடுவதிலலை என்ற வாக்கியத்தில் கோ வாததன கிரியினது "கா" எனறவிசேஷணமிபபருவதம வ னத்தையும அருவிகளையும கநதமூலபலஙகளையுந திரணங களையுங கொணடிருபபமையால நமமையும நமது பசுக களையும காக்கினறது என்ற அபிபபிராயததைக கொண டிருககிறது. இவவணண மிஙஙன மநுகூலமான கருத துள்ள வொருவிசேஷண மிருக்குமிடத்திலு மனமகிழச்சி யுணடாவதா லிவ்வணியாகஞ் சீமானிப்பமையால மறறு மமுததகராமுடி நாதனெனற பயனுளளவொரு விசேஷண மிருக்கு மிடததிலு மிவ்வணியெனனத தடைபபடாதெனக. அலலாமலு மொரேபதததினால வருணியமான பொரு ளைப பொருந்துமபடி செய்கிற தொடாநிலைச செயயுட குறியெனற அணியை யெலலாரு மஙகீகரிததிருபபமை யால இஙஙனமும அவவாறே யலஙகாரமாக வொபபுககொ ளவது உசிதமெனக.

௨௫-வது கருத்துடை யடைகொளியணி.

(பரிகராங்குராலங்காரம்.)

செய்யுள்

நடைகொள் விசேஷியந் தானே புனைந்து நவிலுவதற்
குடையநு கூலக் கருத்தோ டிலது கருத்துடைய
அடைகொளி மாலென் சதுர்ப்புய னுறபொரு ளானவையின்
கொடையுள னென்ன விலக்கிய மெட்டம் கோளரியே.

எங்ஙனம் வருணிக்கக் கூடிய தாற்பரியத்துக் கநுகூலமான கருத்துள்ள விசேஷியம் விளங்குகின்றதோ அங்ஙனம் கருத்துடை யடைகொளியணியாம். இதை வடநூலார் பரிகராங்கு ராலங்கார மென்பர். இதற்கு மாலென் பதுமுத லுதாரணம். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்கிற நாலவகைப் பொருள்களையும் கொடுக்கின்றவர் திருமாலாகிய சதுர்ப்புய னென்றமையால் நாலவகைப் பொருள்களைக் கொடுப்பதற்குரிய நான்குகைகளுள்ளவ ரென்ற அநுகூலக்கருத்துள்ள விசேஷியம் விளங்குகின்ற தென்க.

செய்யுள்

கூர்த்தவேல் சேஷனின் குணத்தையே வகுக்கவும்
கார்த்தவீரி யார்ச்சுன னெழுத்துவேலை காணவும்
பார்த்தலகாரி மேவவும் பகுக்கவல்ல ரிவ்வித்
தார்த்தசீக குணங்களெங்ஙன் யானுமெங்ங னண்ணலே.

இங்ஙனம் அரசனது நற்குணங்களின் மேன்மையை வருணிக்கவு மெழுதவும் பார்க்கவு முரித்தாயிருக்கு மாயிரமுகங்களையு மாயிரங் கைகளையு மாயிர நயனங்களையுங் கொண்ட வாதிசேஷன் கார்த்தவீரி யார்ச்சுன னிந்திர னிம்மூவரையு மந்தந்தத் தொழில்களுக்கு விசேஷியமா

க்கொண்டமை புணர்ந்த முந்தியவுதாரணத்தில் நாற்புய னென்னும் விசேஷியத்தொகை வெளிப்படையாயு மிங்ஙன மாயிரமென்னுந் தொகையடை விசேஷியம் மறைந்தும் வருவதுணர்க.

௨௬-வது சிலேஷையணி.

(சிலேஷாலங்காரம்.)

செய்யுள்

தெரியும் பலபொருட் சொற்களின் சேர்க்கை சிலேஷையது
வருணிய மேய வருணிய மேயிரு மையெனவாம்
மருவி வருமலை யம்புவி யேந்திய மாதவன்காண்
ஒருகுளக் கண்ணர் புரக்குக வேயென்ப தொன்றிற்குமே.

அமுது விரவி யுழையா ரலரொப் புறுநகமுத்
தமியென்ப தொன்றிற்கு மம்பி னதிபதி தானிசையை
யுமிழுங் கறையுறு மென்பதொன் றிற்கு முதாரணமாஞ்
சிமிழ்முலை யாமத னென்னுங் குமாரெட்ட சித்ரமே.

எங்ஙனம் பல பொருள்களுள்ள சொற்களின் சேர்க்கை விளங்குகின்றதோ வங்ஙனஞ் சிலேஷையணியாம். அது வருணியச்சிலேஷை யென்று மவருணியச்சிலேஷை யென்று மிருமைச்சிலேஷை யென்றும் மூன்றுவகையாம். இதை வடநூலார் சிலேஷாலங்கார மென்பர். இம்மூவகைச் சிலேஷைக்கும் வருமலை யென்பதுமுதல் நிரலேயுதாரணங்கள். அவற்றுள் "வருமலை யம்புவி யேந்திய மாதவன் காண்" என்பதில் வருணிக்கப்படுஞ் சிவபெருமானுக்குந் திருமாலுக்குஞ் சிலேஷைவந்தமையும் "அமுது விரவியுழையாரல ரொப்புறுநகமுத்தமி" யென்னும் நாயகிமுக வருணனையில் அவருணியங்களாகிய தாமரைக்குஞ் சந்திரனுக்குஞ் சிலேஷை வந்தமையும் "அம்ப

னறிபதிதானிசையை யுமிழுங்கறை யுறு" மென்பதிலிருக்கும் அம்பின்றாக்குதலாற் பெருகிய குருதிப்பெருக்குள்ள படைத்தலைவனது வருணனையில் அவ்வருணியமாகிய சமுத்திரஞ் சிலேடையாக வந்தமையுங் காண்க.

செய்யுள்

எழுமா ராப்பட் வாட்டம் பிடித்துமே
வழுவை யுங்கொன்ற மானையுங் கொன்றிட்ட
தொழும்ப ரத்தனுக் கண்ணனு மாத்துலங்
கொழுங் குறும்புயற் கன்புள் ருயவரே.

இங்ஙனம் வருவிக்கத்தக்க இராமனுக்குங் கிருஷ்ணனுக்கும் சிலேடைவந்தமை காண்க.

வெண்பா

பொன்னம்பா வைகுந்தா பூங்கொடியே வில்வேட்டை
முன்னம்பா யப்பாய்மு ழுங்கிக்கா ண—மன்னுதலாம்
வாயு மிருக்கு சமானமே வித்திக்கும்
பாயுனது கண்ணினுக்குப் பா

இங்ஙனம் நாயகியின் விழிவருணனையி லுவமானங்களாகிய மானுக்குந் தாமரைக்கும்வந்த வவ்வருணியச் சிலேடை காண்க.

செய்யுள்

அரியணை யுதய மேறியுங் காந்தி
மானென வாகியு மிராகம்
விரியுமண் டலத்தோ ராகியும் விளங்கு
நிலமணமேல் லியகரங் களிறைற
பெரியதா முலக மடங்கலு மனத்திற்
பெறுமநிழ் வினைவிளைத் திடுவோன்
தரியல ருளமு முருகக்குமின் சுவைச்செந்
தமிழமு தூழுநா வலரே.

இஙஙன மிரவிற சநதிரோதய வருணனையில அவரு ணியமான அபபொழுது முடிபுனைநத அரசனா, சிலேஷை யாக வநதமைகாணக. இருமைசசிலேஷை யுதாரணததில விளஙகுகினற வவருணியபபொருளை யநதநதச சொறக ளினசகதியாற றோனறுகினற குறிபபெனறு முனனோாகள கூறுகினறனா. அதில வருணியாவருணியக கருததிரணு டாகிய வுவமையணியைக குறிபபாகக கூறவேணடு மெ னபது கருததே யலலது அவருணியப பொருளைக குறிப பாகக கூறவேணடு மெனபதலல. சொறகளின சகதியி னால விளஙகுகினற வவருணியப பொருளையு மநதநத சொறபொருளாகவே கூறவேணடுவது முககியமாதலா லதைககுறிபபெனக கூறுவது உசிதமலல. ஆனால அந தநத வரலாறறின பலததினால வருணிககவேணடிய பொ ருள சீககிரமாகப புததியிலுதிததபின பு நிலமயா கர முதலிய சொறகளின பலததினால அவருணியப பொருள விளஙகுகிறது. சொறகளின சகதியால விளஙகுகினற இதைககுறிபபெனக கூறிவிடடாலும வருணியமான பொ ருள தோனறியபினபு அவருணியப பொருள விளஙகுவ தால மறைபொருட சிலேஷையாமோ வெனில.

செயயுள

மருஙகினி லுறபப யோதாந தூஙகல
மருவியு மேகநீ ளுறல
அருமபியுங கடமே வளைநதுபல விடததி
லாமவலி மேவியுங கனமே
பொருநதியுங கூடற கருமையா கியுஙகட
புலமறி யாமலு முடி
இருஞசய மடுதது முதிாவுறு சார
விசைநதிடு மலையிது மாலே.

சிவனகொணில வாரியனவந திடுமுனனுரு ரியகாநத மவிநதகனலிலைககொணட திருளவீகக மடைநததுமே

ளிவநதிடுநோக கழுநதிமிரத தாறகேடு நோநததுகாண
குவிநதமுலை மலைகுலுஙக நடஞ்செயமடக கொடியிடையே

இரசுருஙகச சொலலணியி னுதாரணஙகளில மறை பொருடசிலேலைஷ யிருபபதுபோ லரியணையெனனுங கவி யில வநத இருமைச சிலேலைஷ யுதாரணததிலும மறை பொருட சிலேலைஷயாகக கொளினும பொருநதுமெனக கொளக. மருஙகினிலுற வென்னுங கவியில அவவேளைக குரியபொருள விரைவாகப புததியிறறோனறிய பினபு சிலேலைஷயான விசேஷணஙகளி னொறறுமையால முதி நத வயதுளள வேசைமாதின வரலாறும சினகொணி லவாரிய னெனனுங கவியி லவவேளைககுரிய சநதிரோ தய விவகாரம தோனறியபினபு வைததியனது விவகார முந தோனறுவதால அவவிரணடிடஙகளிலுஞ சுருஙகச சொலலலணியும செமமொழிச சிலேலைஷயு மிருககினற தெனபது யாவருககு முடனபாடேயாமெனக. இவவா றே மறைபொருட சிலேலைஷயுளள விடஙகளிற குறிப பெனக கொளளறக.

செயயுள.

வலஙகொளுந துவாரகைக குமாரரரி வையருடனே
நுலவிடுகோ லமுநதிரதது வசஙகொடுமேற றோறறுகையும்
இலஙகுநனிக கறபணியு மெழிலநிலவு மடிவயிறும
அலஙகொளுமேல மாளிகையி லகலாது வதிகுவரால.

இஙஙனங கோலமுதலிய விசேஷணஙகள மாடத திறகு நேரிறபொருநதுவதுபோல அரிவையாககு நேரிற பொருநதாமை யானும அவைகளைப பொருததறகுரிய போல முதலிய சொல.

செயயுள

உறுமபலனு கபபடையுற றாதையினறோற றததாற
பெறுமலைவு காணப பிறஙகித—திறமாம

இராகவ னிலகவ னையினை வாலி
பராவுறுவான் மீகிசொல்லொப் பாம்

என்னும் ஆக்ஷிப்தசிலேடைக் குதாரணமாகிக்கவியி லிருப்பதுபோலில்லாமையானும் விசேஷணங்கள் அரிவையரிடம் பொருந்து முன்னமுடனென்னும் வேற்றுமையுருபாலுடனிகழ்ச்சியன்றி யொப்புமைத் தோற்றம் பெறுமையானும் விசேஷணங்களிலிருக்கும் பொருட்சிப்பாலே அவை யரிவையரிடத்திலும் பொருந்துகின்றன வெனக் கொள்ளுதலானு மறைபொருட்சிலேடையென்ப இச்சிலேடையும் விசேஷணங்களிலரிவையரிடம் பொருந்தியபின் றோன்று முவமையணிக்கங்கமாகின்றமைகாண்க. இவ்வாறு மூவகையாகப்பிரிந்த சிலேடை செம்மொழிச்சிலேடை பிரிமொழிச்சிலேடையென விருவகைப்படும் அவற்றுள் - முன்னையது கான - பயோதர - முதலியவென்றும், பின்னையது - வருமலையமபுவி - படவாட்டம் பிடித்து முதலியவென்றுங் கொள்க. இங்ஙனம் பிரிமொழிச்சிலேடையைச் சொல்லணி யென்றும் செம்மொழிச்சிலேடையைப் பொருளணியென்றுஞ் சிலரிரண்டையுஞ் சொல்லணி யென்றுங் கூறுவாருமுளர். இவ்விரண்டும் பொருளணியெனப்படுதே யாசிரியர் கருத்து. இன்னு மிதனவிரிவைச் சித்திரமீமாமஸையிற் கண்டு கொள்க

உஎ-வது புனைவில்லிப் புகழ்ச்சியணி.

(அபரஸ்துத பரசமஸாலங்காரம்)

செய்யுள்

அவரு ணியவர லாற்றுஞ் வருணியத் தாமவரலா
றிவரி லதுபுனை வில்லிப் புகழ்ச்சி யிலங்குகரி
யவனையல் லாக ணிரவாத சாதக மானதுபுள்
ளவையினு மேலென் றிசைத்த லிலக்கிய மெட்டமனே.

இங்ஙனம் அவருணிய விவகாரத்தின் வருணனையால் வருணியவிவகார மறியப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் புனைவில் லிப்புகழ்ச்சியணி. இதை வடநூலார் அப்பிரஸ்துதப்பிர சம்ஸாலங்காரமென்பர். அவருணிய விவகாரத்தின் வரு ணனையால் வருணியவிவகாரத்தினறிதலும் வருணியாவரு ணியங்களுக் கொருவித ஸம்பந்த மிருப்பதா லுண்டாகின் றது. அச்சம்பந்தமும் ஸாதிருசியமாகவும் பொதுச்சிறப் பின் தன்மையாகவும் காரிய காரணத் தன்மையாகவும் வரும். அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பான தன்மையிற் பொது வாற் சிறப்பினறிதலும் சிறப்பாற் பொதுவினறிதலு மென விருவகைப்படும். காரியகாரணத்தன்மையிலும் காரியத் தாற் காரணத்தினறிதலும் காரணத்தாற் காரியத்தினறிதலு மென விருவகைப்படும். ஸாதிருசியத்தாற் ஸாதிருசியந் தோன்றுவ தொன்றும். ஆக இப்புனைவில்லிப் புகழ்ச்சி ஐ வகைப்படுகின்றது. இவ்வாறே இப்பிரிவை முன்னூலா ருங் கூறினர்.

செய்யுள்.

காரியங் காரண மேனும் பொதுச்சிறப் பேனுங்கவி
சேரும் வருணியமா னங்கண் மற்றொன்றினைச் செப்புவதா
லோரும் வருணிய மொப்புடை யாகமற் றொன்றொப்புமை
சார வுரைத்தலி னிவ்வணியு மைந்தாய் வருமே.

இவையைந்து பிரிவுகளுக்குட் ஸாதிருசியத்தினாற் கி டைத்த பிரிவுக் "கலங்குங்கரியவ"னென்பதுமுத லுதார ணம். இங்ஙனம் அவருணியமான சாதகப்புள்ளினது வர லாற்றால் வருணியமாகிய புல்லியர்களிடத்தி லிரப்ப தில் நாணமுற்ற வோர் மானியினுடைய வரலாறு ஸாதி ருசியத்தினால் அறியப்படுகின்றது.

செய்யுள்

காயப்பிடாக் கல்லிற் பொய்ம்மயிர்ப் பந்தி
கன்றாக் கட்டிய மந்தை

வாய்ப்புறு நிய குகையிடை வதிய
வைகிற்று முமமதம் பெருக்ப
பூப்புறு களிநல யானைமதத் தகத்தைப்ப
போமுநதிடு மாவனங்க கூடங்கட
டப்படு மடங்கற றெனிலையெங்ஙனமே
செய்திடு மதிகுவை மகவே

இங்ஙனம் அவருலியமாகிய நாயினது நிந்தையால் வாணியமாயுள்ள பொய்யேவட முதலியவைகளால் விந்து வாருசப பாவகருசெய்கின்ற வோர் முரகனது விலகாரம் ஸாதிருசியமாசத் தோன்றுகிறது.

செய்யுள்

உபாளங் குமுறுற றுறவெளியி கணடகங்கள்
கொள்ளுமைமைத் தணடின் குணங்க வெங்ஙன
ரேறுறுபங்க பேயடையா து.

இங்ஙனந் தாமரைத்தண்டினது வரலாற்றைக் கூறி யதால் வெளியிலனேக நூஜனங்களால் வியாபிக்கப் பட்டு மகத்தில் ஸஹோதரா புத்திரர் முதலியவர்களால் கலகஞ் செய்யப்பட்டு மிருக்கிறவோர் மன்னனது வர லாறு தோன்றுகின்றது. இம்மூன்றுதாரணங்களுக்குள் முதலாவ துதாரணத்தில், ஆதியான ஸாதிருசிய வரலாறு தோன்றுகிறதென்று, இரண்டாவ துதாரணத்தில் நிந்தை யான ஸாதிருசிய வரலாறு தோன்றுகிறதென்றும், மூன் றா முதாரணத்தில் தனிக்குணமான ஸாதிருசிய வரலாறு தோன்றுகிறதென்றும் பிரிவு காணக

செய்யுள்

அழுக்காறு மருவிச் சுத அருவினைக் கேடனைத்தும்
யொழுக்கநின் றெவரெளிதா நினைக்கின்று ருளாட்ட
குழுக்காணற சருதிளிடைக் கொழுங்கனலே யெகொழுந்து
முழுக்காறு வந்துபுக்க புகையாளிக நினைவுதே

இது பொதுவாகிய விவகாரத்தாற் சிறப்பாகிய வரலாறு தோன்றுவதற் குதாரணம். இங்ஙன முன்னமே பொறுமையோடு கூடியிருக்குஞ் சிசுபாலனிடத்து ருக்மணியை அபகரித்தல் முதலியவற்றால் விரோதத்தை விருத்தி செய்திருக்குங் கண்ணனவனை யெளிதாக நினைப்பது உசிதமல்லவென்று வர்ணிக்க வேண்டியதிருக்க வவ்வாறன்றிச் சத்துருக்களிடம் விரோதத்தை விருத்திசெய்து எளிதாக நினைப்பவனாகவென்ற பொதுவிவகாரம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

ஈறுபலவித் தேடுமென் றெட்டுக்
கேடுறம் மாறுபாடுக் குடபுற மேமெயவர்
சீறுறு போக்கினை செய்யுரை கவ்வொனர்
தோடம மேவியிருந்து தேட்காறலே.

இதுவுமது. இங்ஙனம் மொருவனைப் பார்த்து நீ யெவனது முன்னிலையி லநுகூலத்தைச் செய்வது போற் புறத்திலு மநுகூலஞ் செய்வாயாயி னீயே யெனக்கு மேன்மையான சிநேகனென்று சிறப்பைக் கூறவேண்டியதற்கு கேயமென்றுஞ் சுவாமித்தனத்தை மறுக்காணப் புரிகின்ற நன்மைகளைப் புரிகின்றன வென்ற பொதுவிவகாரங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

மடியில் மான்கொண்ட மதியம் மிருசத்தாற்
கடக வங்கமுற்ற முனைப்பு கங்கை
அடுக ளாலெழு கேசரி யானது
படியி ருக்கப் பதியென் றுரைக்கவே.

இது சிறப்பாற் பொதுவிவகாரந் தோன்றுவதற் குதாரணம். இங்ஙனங் கண்ணனிடத்திற் பலராமன் சொல்லிய வசனத்தில் மெல்லிய தொழில் மேன்மைபெறுது கொ

டுமைந்த தொழிலே மேன்மை பெறுமென்ற பொதுவான விவகாரம் அவருணியமும் சிறப்புமாக விருக்கிற சந்திர விவகாரத்தாலுஞ் சிங்க விவகாரத்தாலும் விளங்குகிறது. இவ்வாறே பெருங்கதை முதலிய காவியத்திற் பொதுவாற் சிறப்புத் தோன்றுமிடங்களி லிவ்வணியைக் காண்க

செய்யுள்

நிசமறையோர் குற்றமயந் தியின்வதன
மியற்றுதற்கு நேர்ச் சார
மிரமதுதொட் டெடுத்திடப்பட் டதுபோல
நாடப்பணிடை மின்றி துவாரம்
வரமுறுவை தாயுடற்றே ழென்றுவெளி
யிலாரித்துமை வாயவ நாயும்
சரியதுமன்ன டலங்காணத் திசமுமவள்
நிறைநிட்டத் கைமுச்ச வந்தோர்.

இஃது காரணத்தினின்று காரியந் தோன்றுவதற் குதாரணம். இங்ஙனந் தமயந்தியின் வதனத்தைப் புனைந்த பெண்ணும்பொருட்டாய் அதற்குக் காரணமாகச் சந்திரனது மத்தியிலிருக்கும் ஸாரமான அம்சத்தி னபகரித்ததே வணிந்தத்தா லெல்லாப் பெண்களின் முகத்தைப் பார்க்கிலுந் தமயந்தியின்முக மதிக சௌந்தரிய முள்ளதென்ற காரியம் விளங்குகிறது.

செய்யுள்

வருமாதந் தொறும்பேத முறுநிலாக்கள்
மதிக்கும் பரம பதங்கொண் டாடவுற்று
மருவிய சரீர மழிவுறுங் காலத்து
வாயத்திடு மேலாம் பதவியதி லேயிச்சை
பெருநிலைவை யாகவுமே யுரிமை யாகிப்
பிறங்குமந்த வதனமதில் விடங்க மென்றும்
பரவுறுபுண் ணியக்குழுவை நிறுத்தி விடுப்
பரிதியினபாய செலுந்துவரைப் பதிவந் தோரே.

இதுவுமது. இங்ஙனஞ் சந்திரர்கள் தமது பேரழகாகிய புண்ணியத்தை வைத்தலென்னுங் காரணத்தால் திருமாலுடைய முகம் அநேககோடி சந்திரருக் கொப்பான பேரழகைக் கொண்டிருக்கிற தென்ற வருணியமான காரியம் விளங்குகின்றது. சந்திரனொருவனாக விருந்தாலு மொவ்வொரு மாதத்திலுங் கலைகளினிறைவு குறைவுள்ளமை பற்றி யந்தந்தக்காலத்தில் வெவ்வேறா யுண்டாகிறானென் றாரோபித் திருக்கின்றது. ஆதலால் காலமநாதியாக விருப்பதைப்பற்றி யநேககோடி சந்திரனென்று கூறலாயிற்று. அச்சந்திரர்களுக்கு உபமாமபத்தங் கொண்டால் வெப்பிலேஷ்யாற் றிருமாலின் சரணத்தை ஸேவித்தலாரோபிக்கப்பட்டது. தேகம் நசிக்குங் காலயிற் புண்ணியத்தாற் பரமபதத்தைச் சேருவதும் அக்காலேயிற் றனக்கிஷ்டமானவ ரிடத்துத் தனது புண்ணியக் கூட்டத்தை வைப்பதும் பின்பு சூரியமண்டலத்திற் செல்வதும் வேதத்திற் பிரசித்த மெனக். இவ்வாறே சந்திரர்களுக்கு மேனிக் குறைவு வாரத்தக்க வமாவாசை காலத்திற் சூரியமண்டலத்திற் செல்லவிருப்பமையால் அதற்கு முன்ன மவர்கள் வைப்பெனும் புண்ணியக் கூட்டத்தைத் தமக்கு இஷ்டமாக விருக்கின்ற பகவானது முகத்தில் வைத்ததாக வுத்பிரேக்ஷித்திருக்கிறது. மோக்ஷத்தை அடைகின்றவர்களுக்குப் பவிஷ்டாக விருப்பார்களாதலா லந்தந்த விஷ்டர்களிடத்து மவர்களுடைய புண்ணியங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக ஸம்பந்தப்படும். இங்ஙன மெல்லாச் சந்திரர்களுக்கும் பகவானுடைய முகம் ஒன்றையே யிஷ்டமாகக் கூறுவதால் மாறுமுகங்களைப் பார்க்கினு மது மிக்கவனப்புள்ள தென்பது மநேககோடி சந்திரர்களுக் கொப்பான தென்பதும் நன்றாய் விளங்குகின்றது. ஆனால் வேதத்திற் சூரியமண்டலத்தைக் கடந்தின பின்பு விரஜை யென்னும் நதியைக் கடப்பதற்கு முன் மோக்ஷத்தை யடைகின்றவர்களின் புண்ணிய பாவங்கள் கூக்து மிலோகா

களையுஞ் சந்துருக்களையுஞ் சேருகின்றனவென்று சொல்லவி யிருக்கின்றது. அவ்வாறிருந்தாலும் பாவங்கள் முதலியவைகளின் விலக்கமின்றிச் சூரியஜோதியிற் செல்வதறிதென்பதைப் பற்றி யந்தவேதத்துக்குச் சூரியமண்டலத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு முன்னமே பாவமுதலியவைகள் விலகிவிடுமென்ற அர்த்தங் கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானித் திங்ஙனம் வைப் பென்றும் புண்ணியக் குழவை யிஷ்டமான பகவானது முகத்தில் வைத்து விட்டுச் சூரியமண்டலத்திற் செல்லுகிறார்களென் றுரைக்கப்பட்டது.

செய்யுள்.

நாதனே நினது திருவடிக் காட்டி
நறும்பெரும் புனலொடு மந்தப்
பாதமா ருதிக்கந் திவிசிறு வனுக்கள்
பரவையிற் சென்றுபின் கடந்த
போதவை யனைத்து மொருங்குறத் திரண்டு
பொழிகதிர் முழுமதி யுருவம்
ஆதலுற் றெழுந்த வென்றுமா தவரு
மெங்கணுந் திரிந்துபோற் றுவரே

இந்தக் காரியத்தின் வருணனையால் வருணியமாகிய காரணந் தோன்றுவதற்குத் தாரணம் இங்ஙனம் பகவானது திருவடித்தாமரைகளில் ஸம்பந்தப்பட்டுப் பெருகிய நதியிற் செம்பஞ்சுக்குழம்பு போற்பரவிச் சமுத்திரத்துச் சென்ற பகவானது நகக்காந்தியின் சிறுவணுக்கள் சமுத்திரத்தைக் கடையுங்காலையிற்றிரண்டு சந்திரனென்ற பெயரைக்கொண்டு விளங்குகின்றன. என்றமையால் காரியமாகிய சந்திரனுடைய வுற்பத்திக்குக்காரணமாகிய பகவானது நகக்காந்தியின் மேன்மை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

இந்த மாதுநடை யந்த மேதெரியி
லின்று முகருவை மேயனகு
சந்த மோரிலமெள னங்கு லாவுயிர
தங்கொ டாதுசெயு மேகுயில
கந்த மேலமிருது சண்டி மாலதிக
மென்று மாமிகவு மோதலென
அந்த மாமகரு மின்ற குதப
மறிந்து காவியுடை குழவனே.

இதுவுமது, இங்ஙனம் நாயகியினது நடை முதலிய வற்றின் மேன்மையான வுறைகை வருணிக்கவேண்டிய தம் சுவவியின் பார்வைக் காரணத்தினாலுண்டாகத்தக்க அன்ன முதலியவைகளின் கருவம் நீங்குதலாகிய காரியங்கள் கூறப்பட்டன. முந்திய வுதாரணத்திற் பொருளின் காரியமாயும் இங்ஙனம் அந்தப் பொருட்பார்வையின் காரியமாகவுமிருக்கின்றது.

செய்யுள்

வாயிருக நெஞ்சடைகாண வாயந்திடுமோ திங்கவரி
மாமிருகம வெப்பிறைகது மாரிமென்மை—யாமினிய
குந்தளத்தின் பந்திகண்டு கொண்டுதலைவான மேலவிருப்பை
யுந்தாமெ யுக்க முறும்.

இவ்வுதாரணத்திலும் பார்வதியினது கூந்தலாகிய பொருட்பார்வையினாலுண்டாகின்ற கவரி மிருகந்தன் வாலமேல் விருப்பம் நீங்குமென்னுங் காரியம் விளங்குகின்றது. முந்திய வுதாரணத்தில் மூன்றாவது பாதத்திற் புகழப்பட்ட நாயகியின் அங்க மேன்மையைக் கண்டதினால் மாலதியிற் கடினத்தன்மை யென்ற காரியமுண்டாகவில்லை. அந்நாயகியைத் தொட்டனுபவிப்போருக்கே மாலதிக டினத்தன்மையுள்ளதென்ற நினைவுண்டாகின்றது. இவ்வா

று நாயகியின் ரேகமிருத்தத்தன்மையைக்கண்டதினாலுண்டாகும் மாலதிவன்மையுள்ளதென்ற நினைவாகிய காரியத்தைக் கூறியதாலிது காரியத்தாற் காரணம் விளங்குகின்றவிவ்வணிக்குதாரணமாக வருவது கெடவில்லை. இவ்விதமே யவருணியத்தொப்புமைக் கூட்டத்தணிக்குதாரணித்த "வல்லிகினமே"யென்ற செய்யுளிலும் நாயகி மெய்ம்மென்மையை நோக்குதலுண்டாகு மல்லிகை முதலியவை வன்மையுள்ள வென்ற நினைவானகாரியம் விளங்குகின்றது முன்னேரும் பொருள் காரியமாவருமிடம்போல நினைவு காரியமாவருமிடத்திலு மிவ்வணியே யென்றார். உண்மையாகப்பார்க்குமளவி லிவ்வணியில் வருணியாவருணியங்களுக் கைந்து பிரிவுள்ள ஸம்பந்தமன்றியும் வேறு ஸம்பந்தமுங் காணப்படுவதா லைந்துவித மென வரையறுத்தது கூடாமையாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்

திரிவிதத்தா பத்திறுக்கு மருந்தாயர்
சுவாசமெனுஞ் சிறுகா லாப்ப
தருமகலுன் குறுநகையி னின்றெருநாற்
சூழலிற்போய்ச் சார்ந்து கூடி
மருவியசெண் டவைபோலிம் மதிக்கரங்க
ளுலகமிசை வயங்கு கின்ற
பெருவிரத விசயனுக்கங் கொருவிரத
நடத்தியருள் பெய்யுங் கோவே.

இங்ஙனம் அவருணியங்களாகிய சந்திரகிரணங்களைப் பகவானது குறுநகையாகிற தானியங்களின் செண்டுகளாக வருணித்ததமையாற் பகவானது குறுநகை யந்தக் கிரணங்களினு மிக்க மேன்மைதங்கியதென்ற விசேஷம் விளங்கிற்று. இங்ஙனங் காரியகாரண பாவமுதலிய ஸம்பந்தமின்றிக் கூடவே யுற்பத்தியாகிறதான ஸம்பந்தத்தையே கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கின்றது. இவ்வாறே யுவமா

னோவமேயமாக விருந்தாலுங் கவியினுற காரியகாரண பாவமாகக்கூறப்பட்டு விளங்கும் "இந்தமாதுநடை" "வாம்ருகநெஞ்சிடை" யென்னுங் கவிகளினு மிவ்வணி யுபமானோவமேயபாவ ஸம்பந்தமுள்ளதாக விளங்குகிறது.

செய்யுள்.

வந்தார ளிந்தியே யென்னாணை சொற்றிடுவிர
மகிமைபெறு குமபரே நான
வாரிதிய னெனபராவா தமபெயரை யெவவிதம
வருத்தனைகொல நருமதையு நான
முந்தெனது பகையாளி யினபெயரை யெய்வின
மொழிந்திடவு நீர்குறித்தீ
ரேறுமத தனமையா மெனனி ரியிவவித
முழுகரு நிபந்தையே சம
பந்தமுறு தபகமை நிமிர் தமெது மாளவ
பருந்தேய மா நரா நம
பரியும வணிந்தவா ந சனமயிரவு நயனாநீ
பறறியிட வா விதமி
நந்தகரு நிறமுறரு வினனவாத மகநெநே
குறைவந்து தோனறினது மே
குந்தள மெனுந்தேய மதுபுரந திடுவேந்து
கோபமறு மேவிழுவோ

இங்ஙான மாளவதேசத்துப் பெண்களுடைய வழுகை யின் காரணத்தை யென்னே குறைவந்ததென்று கேட்க, அவர்களுடைய ஆடவர்களின் மரணத்தைக் கூறாது குந் தளதேசத்தரசன் சோபமறு மேவினுனென்ற காரணத் தைக் கூறியிருப்பமையால் காரணத்தால் காரியம் விளங்கு மிவ்வணியும் மாளவதேசத்தரசனைக் குறித்துக் குந்தளதே சத்தரசன் படை யெடுத்தானே வெற்றியடைந்தானே வெ னக்கேட்க அடைந்தானென்பதைக் கூறாது அக்கார ணத்தினுற் சமுத்திரத்திற்கும் கரிந்திகளும் நோக்க வி

ருவிடையான காரியங்கூறப்பட்டிருப்பதால் காரியத்தால் காரணம் விளங்கும் இவ்வணியு மிச்செய்யுளிலிருக்கின்றது. இவற்றுள் முந்தியதில் வினைச்சொல்லால் விளங்குகிறதென்றும் பிந்தியதில் வினைத்தொகையால் விளங்குகிறதென்றுங் கொள்க.

உ௮-வது புனைவுள்ளி விளைவணி.

(பிரஸ்துதாங்குராலங்காரம்)

செய்யுள்

சொல்லோர் வருணியத் தாலோர் வருணியந் தோன்றிடல்
எல்லோருஞ் சொல்புனை வுள்ளி விளைவுவண் டேமல்லிகை
மல்லோ டிருக்கவுட் சூழ்தா மரையிலென் வருமெனலே
வல்லோ ருதாரண மென்பார் குமரிபட்ட மாமன்னனே.

எங்ஙனம் வருணியமாகிய வேறொரு வரலாற்றை வருணிக்குங் காலையில் மற்றொரு வருணியமாகிய இஷ்டமான வரலாறு விளங்குகிறதோ அங்ஙனம் புனைவுள்ளி விளைவணியாம். இதை வடநூலார் பிரஸ்துதாங்குராலங்காரமென்பர். இதற்கு "வண்டேமல்லிகை" யென்பதுமுதலுதாரணம். இங்ஙனம் பிரியநாயகனோடு பூங்காவில் விளையாடுகின்ற வேறொரு பெண் வண்டை நோக்கி யிவ்வண்ணங் கூறுகிறாளென்று சொல்லால் விளங்கிய வண்டின் வியவஹாரம் வருணியமாயிற்று. இதனால் சுகமாகக் கலவி செய்ய வுசிதமான நாயகி இருக்க வக்காலையிற் சோர நாயகியிடங் கலவி செய்ய வெத்தனிக்கும் வருணியமான நாயகனது நிந்தையான வியவஹாரமும் விளங்குகின்றது. ஆனாலிங்ஙனமறிவில்லாமலிருக்கும் வண்டை முன்னிலையாகச் செய்வது உசிதமல்லாமையால் வருணியமாகிய நாயகனது வியவஹாரந்தோன்றும்பொருட்டு அவ்வருணியமான இவ்வண்டின் வியவஹாரங் கூறப்பட்டிருக்கிறதென

னைத் திதுவும புனைவிலவிப புகழசசியணியே யெனறு
லோ அவவாறனறும பேதமையா லறிவிலலாமலிருககும
பொருளகளையு முனனிலையாககி யுரைபப துலகவியல்பா
யிருககினறது. அஃது வருமாறு.

செயயுள

அமமநீயார யானருநதே வாறகே டுணடு
விமமுசா கோடகஙகாண மிககதொரு வெறுபபால
இமமொழிவிண டாயதெளிநதே னெளிப படியுளைாததாய
வெமமையுறு மிககணிடப பாலோரால மேவுமதைச
செமமைவுறிச செலவரெல்லாச சீராலு மேயடுபபார
சுமமையத ரிடையிருநதுந தோறறெனிழல வநதவாகட
கமமையுந வுருசெயயின றுல.

இஙஙனம சாததிறகுமசாததிறகும விருவிடையிரு
பபதுபோலறிவுளள பொருளுககு மறிவிலலாமலிருககும
பொருளுககும விருவிடையிருபபதில யாதொருகுறைவு
மிலலை யெனக.

செயயுள.

தும்பியே நீதோயத தோலாத பூஙகொடியிற,
பமபியசரு சலமனததைச செலுததியுவப பாயிளமை
யுமபொருநதிப பூவாமை யுறுநவமா லதியருமபில
வமபுறுவீ ளுகவுமேன விருபபமதை வைககினறுய.

இஙஙன முததியானததிற சஞசரிககினற தும்பியி
னது நிநதை தும்பியே யெனற முனனிலையால வருணிய
மெனறறியலாயிற்று. இதுவுஙகலவிககுசிதமான பெணக
ளிருககுஙகாலையிற பேதையாகிய கனனிகையைக கலவி
செய்ய வருததபபடுததுகினற வொருகாமுகன் கேட்குங
காலையில் நாயகிசொலலும வசனமானதா லககாமுகனது
நிநதையும வருணியமாகவே விளஙகுகிறது.

செய்யுள்.

ஓதிமத்தின் றுண்டமதா யிழிகொளிரு
மரையருமடை யுங்கொண் டேந்தி
யெதிகழுவுற் றிருக்குமிப்பங் கயவாவி
யாண்குயிலுற் றினிதா யுண்ட
சேதக்கவல் லரிவையுறு மாங்கொம்பென்
றிருளாயாக்குச் செப்பக் கேட்ட
மாதுவலை யாலவுறுலையுங் கரமத்தன்
றிருவாயும் மறைத்திட் டாளே.

இங்ஙன மிப்பங்கயவாவி யென்று சுட்டிச் சொல்வதாற் பங்கயவாவியின் வரலாறு வருணியமாகத் தோன்றுகிறது. மற்றொரு வருணியமாகிய நாயகியின் வரலாறுங் கவி வசனத்திறலே கூறப்பட்டது. புனைவிலிப் புகழ்ச்சியணியிற் சொல்லாற் கூறியிருக்கும் பொருள் அவருணியமாக விருப்பதா லஃது வருணிக்க வேண்டிய தாற்பரியத்தி னறிவிப்பின்றி முடியாதாகையா லதினேற்றங் குறிப்பாகாதென்றும் அலங்கார மென்றும் அங்கீகரித்ததாலு மிங்ஙனஞ் சொல்லாற் கூறியிருக்கும் பொருள் வருணியமா யிருப்பதால் வேறொரு பொருளி னறிவிப்பின்றியே அது முடிந்துவிடுவதா லவ்விவகாரத்தின் சாதுரியத்தால் மற்றொரு வருணிய வியவஹாரந் தோன்றுகின்ற முந்திய வுதாரண மிரண்டினும் குறிப்பேயன்றி யலங்காரமில்லை யென்றுரைத்தார் லோசனகாரர். இதி னுண்மை யாராய்ந்து இது அலங்காரமே யல்லது குறிப்பல்லவென்று சித்திர மீமாம்சையில் நிர்மாணிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மூன்றாவதுதாரணத்தி லிவ்வணி யென்பதில் யாதொரு ஸந்தேகமுமில்லை. இவ்வாறே தொனி கிரந்தத்தினறவரும் லக்ஷணங் கூறினார். அஃதாவது.

செய்யுள.

சொறபொரு ளினபலத தாலவரு விககத துலஙகுகுறி
பிறகொள பொருளகவிச சொலலாலே வணவெளி பெறறிடவே
உறபவ மாகி வருமோ வவணு முரையிவணி
முறபடு மனறிக குறிபபி லுருதிதை முனனுகவே.

இவவுதாரணஙகள ஸாதிரிசிய நிபநதனையினறி கிடைததவைகள வேறே ஸமபநதததி னிபநதனையுளள விரிநதும தொகசியு மிருககும பொருளகளிரணடும வருணியஙகளாகவே யிருபபதற குதாரணம வருமாறு.

செய்யுள

நேததிரஙகா ணலலொரிரா நோநதுதப பாதுவிழித
தாததிரஙகொண டேயிருபபி ராஙகுமரு—காததுலஙக
வுஙகளுககொப பாகி யுறுமொருசி னேகனுமே
அஙகுரஙகொள வானவசி யம.

இஙஙனநு சிவஸாரூபபியமபோலவே அதினேகதேசமாக இருககும நெறறிக கணணும சிவராததிரி மகிமையாற கிடைககததககதாதலால வருணியமா யிருககிறது. அதனாுல சிவனது ஸாரூபபியமானவருணிய மறியபபடுகிறது. இஙஙனம ஏகதேசி யேகதேச பாவததா லோர வருணியததைக கூறியவுடன மறறொரு வருணியம விளஙகுகிற துணாக

செய்யுள.

பிரபலகுநதளபார விருடகுழலாற
சிறைபுரியப பெருமிளஞசெம
பருதியதின கிரணமெனப பிறஙகுசிநதூ
ரததிலகம பதிநதுமினவத
திரவனபின பெருககததனுக கியறறுமறு
காலெனவுந தேசுறறேஙகி
மருவுறுமு ரோமவகிா மாககமெனக
காககுகவெம மையினுநதானே.

இங்ஙனம், புகழ்த்தக்க வுரோமவலி மார்க்கத்தை முகத்திலிருக்கும் வனப்பின் பெருக்குக்கு மறுகாலாக வுத்பிரேக்ஷித் திருப்பமையாற் பரிபூரணதடாகத்தில் மறு கால் செல்கின்றதெனி லவ்விடத்திற் றண்ணீரி னடங் காமை தோன்றுவதுபோல முகத்திலடங்காத வதிகஸெள ந்தரியத்தின் சிறப்புத் தோன்றுகிறது. அதுவும் வருணிய மேயல்ல தவருணியமல்ல வெனக.

செய்யுள்

உறுப்புறு வனசத் தண்டனி வண்டி
னுழுகுவைக கதிரன நாசி
இறுத்தமுத் தெழுசு வாசமுற் றரிநீ
லத்திய விசைந்தது தனமேற
பொருத்தபைம பளித மோாகணங் நீபபொ
லிவணிகி னகரத திடுநீா
நிறுத்துலை யதிறகா யிருமபினவீழ புனலை
நேரவற றினவிவட கரசே.

இங்ஙனம நாயகியின பொறுககததகாத விரகதாபத தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுத் தாமரைத்தண்டு கறுப்படைவது முதலிய விரகதாப காரியங்களையும் வரு ணியங்களாகவே கூறியிருக்கின்றது. இதனால் வருணிய மான வதிகவிரகதாபந் தொகையாக விளங்குகிறது. எங் ஙனம் காரியத்தினா லறியப்படும் காரணத்தின் விளக்கம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ வங்ஙன மநுமானமே யல்லது இவ்வணியன்றும். அது வருமாறு.

செய்யுள்.

கனத்திடு தனமு நிகமபமு மவனே
கதுவலால வாடியு மருங்கு
மனத்தினுஞ் சிறிதா யிருத்தலாற பொருந்தா
மையுமுற வவணபசு மையுமாய

வனததடங கரததை மாறறிவைத திடலால்
மாறுபா டுறுமரை யிலையின
இனததனை விரிபபு நாயகிவிரக
தாபமீ தெனவியம பிடுமே.

இஙஙனந தாமரையிலையினு ணடுபணணபபட்ட சயனத்தின வாடுதலாகிய காரியத்தினுல விளங்கும நாயகியின விரகதாபருபகாரணம நாயகி விரகதாபமீதென வியமபிடுமே யெனறு கவியில வெளிபபட வுரைத்திருககினறது

உசூ-வது பிறிதினவிற்சியணி.

(பரியாயோகதாலஙகாரம)

செயயுள

கருதது பொருள நக குறிததாம விதத்தினறிக காட்டலமறறை
ஒருவிதத தெனனிற பிறிதி னவிறசி யிராகுவினேரா
அரிவை முலைவயி றாபபுரிந தாககனபு செயவமென
வருவ துதாரண மெட்டம பாணடிய மாமனனனே. ()

எஙஙனம வருணிககவேணடும பொருள அதறகுரித தான சொலலாற கூறபபடாது மனமகிழவிககுமபடி மற றெரு விதததாற கூறபபடுகிறதோ வஙஙனம பிறிதின விறசியணி. இதை வடநூலார பரியாயோக தாலஙகார மெனபர. இதறகு இராகு வெனபது முதலுதாரணம இஙஙனம மகாவிஷ்ணுவை ஸவரூபமாகத தெரியககூடிய சொலலாற கூறும லிராகுவினேரரிவை முலையைப பயனிலலாமற செயதவரெனறு வேறுவிதமான ரூபத தாற கொளள வருணிததிருககினறது.

செயயுள.

எவாகா ளுலகத தினபபாாககு மோவன
னவயா ரதுபதமின னமபாக—குவதிலயோ

அந்தவிரு வோரு மளவிடுவ ரலலருனபால
வந்தகலவி யையக்குருதே வர.

இங்ஙனங் கௌதம முனிவரையும் பதஞ்சலி முனிவரையும் வெளிப்படையான வசனங்களாற் கூறாது வேறுவிதத்தாற் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மிருது வாலுயர் வானைவீச செருக்கைவிட்டுருந்த
இருப தங்களை யிரக்கும் பாரிலெத் தூரம்
பெருக வைப்பதற் குவந்தது தயவனுப் பிறந்து
வருநின னுள்ளமா வாவிது துயருனை வரனே.

இங்ஙன மெவ்வளவு தூரத்திற்போக விரும்புகிறீ ரென்பதை யவ்வாறு கூறாமல் வேறுவிதமாகக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

ஏவருக்கு வியாசமுனிவோர் பரிகார
ரோவதல மென்ற லோகம்
மாவணிப்பெட் டகமோவான பூங்காவோ
வரிமுதலெண் வராக ளாட்டைக
காவலரா சித்தசனசந் தனமரமோ
பரவையொரு கிணக்கூட் டோவத்
தேவசகர வாதநிதியெனுங் கடவுளுக்குத்
திடவணக்கஞ் செய்கு வேனே.

இங்ஙனம் சிவபெருமானுக்கு வேதங்கள் பரிமள ஆபரணங்க ளுரகங்களென்பன முதலியவைகளைத் தத்தம் பதத்தால் வெளியிட்டுரையாது வியாஸர் முதலியவர்கள் பரிகாரராக வென்பது முதலியவைகளால் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் அலங்கார ஸர்வஸ்வகாரரு மிவ்விலக்கணப்படியே கருதத்தக்க பொருளை வேறுவிதமாகக் கூறுவது இவ்வணி யென்றே யுரைத்தார்.

செய்யுள்

சக்கரவேகத் தத்துயரந் தண்டனையார் வேராகு
தக்கமனை யினசவிர சாற்றுமுறா—னக்கனியப்பே
இன்றியந் தெந்நகைத்த வெல்லாலுயிருக்கப் புரிந்தோர்
நன்றுநின்பா காக்க நமை.

என்று முன்னோர் சொல்லிய வுதாரணத்தி லிராகு மடந்தையின் கலவியிலுள்ள குறைவாகிய காரியத்தை வருவித்தது இராகுவின் சிரச்சேதத்தை யடைந்த தென்ற கருத்தமைந்த காரணம் அறியப்படுகின்றது என்றும் இக்கருத்து கருதப்பட்டதை வேறு விதமாகக்கூறுவ திவ்வணியென்ற விலக்கணத்திற்குக் குறையென்னும் கருதப்பட்டதைக் காரியமுகமாகத் தெரிந்துகொள்வ தில்வணியென்று இலக்கணத்தில் சேர்த்துரைக்க வேண்டுமென்றும் கூறியிருக்க அன்றியும் லோசனகிருத்தென்பவரும்

செய்யுள்

வேறு விதமா யிடவே விளம்புவது
தேறும் பிறிதினவிற்சி

என்று முன்னுரைத்த விலக்கணம் போலவே யிலக்கணத்தைப் பார்த்து உதாரணத்தில் சொல்லாது கூறியிருக்குங் காரியத்தால் காரணந் தோற்கையாக விளங்கும்படி காண்பித்திலக்கணத்தை வன்மையாக விலக்கியத்தி லாரோபித்தார். இவ்விலக்கணத்தை வேறுவிதமாகவு மிலக்கியத்தை வேறுவிதமாகவுங்கூறி யிலக்கணத்தை யிலக்கியத்தி லாரோபிப்பதற்கு யுக்தியான நியமத்தை யடைந்ததற்குக் காரணம் யாதோ? கருதத்தக்க பொருளை வேறு விதமாக அறியும்படிக்கு இருக்கும் உதாரணங்களும் பலவிதங்களா யிருக்கின்றன. “சக்கரவேகத்துயர” வென்று முன்னோருரைத்த செய்யுளிலுங் காரிய காரணபாவத்தைக் கருதாமலே யிலக்கணத்தைச் சரியானபடி யாரோ

பெறுவதற்கு இடமாகக் கருதத்தக்க பொருள் வேறு விதமாகத் தோன்றுவதற்குக் குறைவில்லை. அநிவிராகுவரிவையின் கலவிக்குறைவாற் வருணியந்தா லிராகுவின் சிரமசேதத்தை யடைந்தது என்றவருஷியம் விளங்குகிறது என்ற விஷயத்திற் பிரஸ்துதாங்குராலங்காரமாகவிருந்தாலு மிராகு வரிவையின் கலவிநுகக் குறைவை யுண்டுபண்ணினவரென்ற வேறுவிதத்தால் ஸ்வரூபமாகப் பகவானறியப்படுகிறா னென்றும் பிரிதினவிற்சியணிக்குங் குறைவில்லை

செய்யுள்

கருதிய கைக்கப் டத்தான் முடித்திடக் காணிலதும்
பிரிதி னவிற்சிசெல் கின்றன்ன மாங்கொம் பினைத்தெரிய
விருவிரு மிங்கிரு மெனப துதாரண மென்னையுமோர்
பொருளென வேயருள் செய்யுங்கு மாரெட்ட பூபதியே.

தான் எண்ணிய காரியத்தை யோர் கபடத்தால் முடிப்பதும் அவ்வணியே. இதற்கு "செல்கின்றன" வென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் பாங்கி நாயகியை நாயகனோடு சேர்ப்பித்துத் தான் மாங்கொம்பைப்பார்க்கப்போவதாகக் கபடம் செய்தவ்விருவருங் கலவிசெய்ய வேண்டுமென்னுந் தன் னிஷ்டத்தை முடித்தாள்.

செய்யுள்.

இராதா யடிமடிம றைந்திடுமென் கருத்துகத்தை
நீதாவென் றேகிய வனிவியினைத் தொட்டவிழ்க்குங்
கண்ணனமக் கேமகிழ்செய்க.

முந்திய வுதாரணத்தில் பிறருக்கு ஸௌக்கியமான இஷ்டமுடித்தலென்று மிங்ஙனங் கருத்தைத் தேடுகிற கபடத்தால் நீவியைத் தொட்டவிழ்ப்பதினு லுண்டாகிய தன்னுடைய இஷ்டத்தை முடித்த லென்னும் பிரிவு காண்க.

3. - வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.

(வியாஜஸ்துதியலங்காரம்)

செய்யுள்

நிந்தையிற் றோற்றுந் துதியா னிந்தை யுமப்பணிக்க
வந்திடில் வஞ்சப் புகழ்ச்சிப் பாவரை வானதியே
யுந்துவை சொர்க்க மிவ்வனக் கேதென் னுதாரணந்தான்
முந்துறு நிந்தையிற் றோன்றுந் துதிக்கு மொழிந்தனரே

இன்றாதி யேயிதி னுஞ்செய் வேண்டலென் னென்றகு நன்று
நன்றேயெற் காசென்று பெற்றனை பல்லி னகத்தின்வடு
என்றே யுதாரண நிந்தை துதியி லிருப்பதற்காம்
அன்றோ கடலி லணைசெய் குமாரெட்ட ஞமண்ணலே.

எங்ஙனம் நிந்தையாற் றுதியுந் துதியால் நிந்தையும் விளங்குகிறதோ அங்ஙனம் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. இதை வடநூலார் வியாஜஸ்துதி யலங்காரமென்பர். இவற்றுள் "இப்பாவரை" யென்பது முதல் நிந்தையாற்றுதி தோன்றுவதற்கும் "இன்றாதியே யிதினு" மென்பது முதற் றுதியா னிந்தை தோன்றுவதற்கும் நிரலேயுதாரணங்கள். முந்திய வுதாரணத்திற் கங்கையே யுனக்கு அறிவேது என்ற நிந்தையால் புண்ணியஞ் செய்தவர்களைப் போற் பாவஞ் செய்தவர்களையும் சுவாக்கத்திலிருக்கச் செய்கிறாய் என்றதுதி விளங்குகிறது. இரண்டாவ துதாரணத்தில் தூதியை நோக்கி யென்னிமித்தம் பற்களாலும் நகங்களாலு முண்டாகிய வடுவைக்கொண்டாயினி யென்ன செய்யவேண்டும் என்று நாயகி சொல்லிய துதிவசனத்தாற் றூதியின் செய்கைக்கு விரோதமாக வந்நாயகனது புணர்ச்சியைச் செய்ய நீ போனவளே யல்லது எனக்குத் தூதாகப்போனவ ளல்லளென்று நிந்தை விளங்குகிறது.

செய்யுள்

மன்னவனே போரின் வந்தநாற் கருழுலக்
கென்னநீ யோர்குதிரை யேறினைபோல்—நின்னைத்
தொழுத இருசத்துருவா னவரும்
எழுவரிய மாவே றுவார்.

சிவன்மெய்யொரு பாதிதிரு மாலுமொரு
பாதியுமைத் தேவி கொள்ள
அவனுலகி லிறைமையிறுங் கங்கைக்கட
லேச்சசிவிண் ணதனைச் சேட
னுவலயிலத்தை யனைத்துமுணர் தன்மையெய்து
மிறையெனுமன் னுதலார் தம்மை
தவமியற்று நினைவிரந் திடுதன்மை
யொன்னையடைந் தனபூ மானே

இங்ஙன முந்தியவுதாரணத்தில் "எழுவரியமா" வென்ற சிலேடையாற் கிடைத்த நிந்தையா லரசன் குதிரையை யேறினவுடன் பகைவர்களிறந்து சுவர்க்கத்தை யடைவதற்காக அரியமாவிற் செல்கிறார்களென்ற துதி தோன்றுகிறது. இரண்டாவ துதாரணத்தி லரசனெல்லாந் தெரிந்தவன் புவனத்துக்கு நாயகனென்ற துதியா லிரப்போனது துன்பத்தையுங் கலவிச்சிறப்பையு மறிந்துங் கிஞ்சித்தேனுங் கொடுத்துக் காக்கின்றா னில்லையென்ற நிந்தை தோன்றுகிறது. இவ்வுதாரணங்களி லொரேவிஷயமான நிந்தையாலுந் துதியாலும் அவ்விஷயமான துதியும் நிந்தையும் தோன்றுகின்றது. வேறுவிஷயமான நிந்தையால் வேறுவிஷயமான துதி தோன்றுவது மிவ்வணியே.

செய்யுள்

வானரநீ யாரிரு ராமபதி
பாரணுமனையில் மன்னிக்கூவி
யானதுபோய் நெழுமோலைக் காரனமுனிய
குறிப்பிங்கைக்க சொல்ல கொளுத்திப

போனகயி ரநுமனெனக்குற் றுணரக்கன
சேயவற்றைப் பொரக்கட் டுண்டு
மானமழிந் தானென்வா நராவிலக்கி
யாக்க வெங்கோ மருவினனே.

இங்ஙன மாருதியின் நிந்தையால் மற்றும் வானரா களின் றுதி தோன்றுகின்றது துதியிற்றால் நிந்தைதோன் றுவதற் குதாரணம்

செய்யுள்.

தன்முடையா ரதனமடிக் கடிபாகர்
லாயத்துக்கும்பொய் தானுஞ் சொல்லாய்
அன்னவர்செருக் குறைகேட்டி லாயவிருப்பா
லவரிடம்போ யலையாய் நல்ல
தென்வருமைப் புலுமுரிய போதருந்தித்
துயிலுறுகா லெல்லார் தூங்கித்
தினமகிழ்கின் றுயிர்க்குமே யெத்தவமெவ்
விடத்திருந்து செய்தாய் மானே

இங்ஙனம் மானின் றுதியா லரசனை ஸேவித்துக் கிலேசமடைந்த தன்னுடைய நிந்தை விளங்குகின்றது. இது புனைவிலிப் புகழ்ச்சியின் ஓர் பிரிவென் றலங்கார ஸர்வஸ்வகாரருரைக்கின்றார். அவர்மதத்தில் ஸாதிருசிய மாகவரும் புனைவிலிப்புகழ்ச்சி முரணென் னாமத்தாலும் வருமென்றறிக. அஃது வருமாறு.

செய்யுள்.

செங்கழுநீர்ப் பூவினிடைச் சேர்ந்துக்க மாக்குளிர்ச்சி
பொங்குமெக்காற் றின்குவளை போற்கருமை-யங்கழுள
இராமனையே தானு ரணியமதிற் சேர்ந்ததுவோ
ஆமதுவோ மேன்மை யது.

இங்ஙனம் ஸ்ரீராகவனை ஸம்பந்தித்த சாற்றே மேன்மை தங்கியதென்று அவருண்ணியத்தைத் துதித்ததால் நான் மேன்மை தங்கியவனல்லவென்ற வருண்ணியமான பொருள் விளங்குகின்றது. தண்டியாசிரியர் இவ்வாறிருப்பதே புனைவிலிப்புகழ்ச்சியென்றுங் காரியகாரணமாயிருப்ப தவ்வணி யல்லவென்று முரைக்கின்றார்.

செய்யுள்

பிரகரணத்துக் குரிமையில்லா மையைப் பேசியிட
வருவது மேபுனை விலிப் புகழ்ச்சி வனத்தின்மற்றோ
அருகணை யாது முயலாது புறப்புன லாருந்துயுமென்
றொருமன்னன் ஞற்றுய் குற்றேன பிணையியல் போதினனே

உண்மையினுராயுங்கா லிங்ஙனம் வஞ்சப்புகழ்ச்சியென்றுரைப்பதே யுசிதம். துதியினால் நிந்தை தோன்றுகிறதென்னுஞ் சிறப்புப் புனைவிலிப்புகழ்ச்சியினும் மிகுதியிருக்கின்றது. இவ்வாறில்லாவிடிற் பிரசித்தமான வஞ்சப்புகழ்ச்சி யுதாரணங்களிலும் அவருண்ணியங்களாகிய நிந்தை துதியிவைகளால் வருண்ணியங்களாகிய துதியும் நிந்தையு மறியப்படுகின்றனவென்று வஞ்சப்புகழ்ச்சி முழுமையும் புனைவில்லிப்புகழ்ச்சியே யாகும். இவ்விதமே யொன்றின் றுதியால் மற்றொன்றின் றுதி தோன்றுவதும் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியே.

செய்யுள்

ஒண்டொடியே யிச்சுக்கக்குஞ் சுன்னதரம் போற்சிவப்புக்
கொண்டவிம்பத் தின்கனியைக் கொத்துமிதற—கண்டமெந்த
வெற்பினிடை யெப்பெயரை மேவற்றதை யெத்தனைநாள்
அறபொடித்து செய்தது சொல் லாய.

இங்ஙனங் கிளிக்குஞ் சின்றுதியால் நாயகியின்தரத் தின்றுதி விளங்குகின்றது.

31 வஞ்சப்பழிப்பணி.

(வியாஜ நிந்தாலங்காரம்)

செய்யுள்

தனிநின் றதயா னிந்தைபோல் வருவதுவஞ் சப்பழிப்பாம்
உன்றோர் சிரமட்டுமா யாமுன் னரிந்தன் றேறுவவனை
யின்மல வாவெய்யா றுறமேவண்டு நான்முக னென்னெனச்சொல்
வன்னே யிலங்கியந் தேரிட்ட மாநகர் மன்னவனே.

எங்ஙனம் ஓர் நிந்தையால் மற்றொரு நிந்தை விளங்குகின்றதோ அங்ஙனம் வஞ்சப்பழிப்பணி. இதை வடநூலார் வியாஜநிந்தாலங்கார மென்பர். இதற்கு "உன்றோர்சிர" மென்பது முதல் உதாரணம். இங்ஙனஞ் சிவபெருமானது நிந்தையாற் றுக்கத்துக்கு இருப்பிடமாகிய சம்சாரக் கடலில் விழச்செய்த நான்முகனது நிந்தை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

காகமே கத்துகநீ கர்நுமுனமே லென்னகுறங்
கோகிலமோ டென்னையுமே கூமதுர—மாகியதோர்
மாவினிடைச் சேர்த்திட்டால் வத்திரத்தோன் றன்னையல
வாவிரமூ வேண்டுவது

ஒன்றின் றுதியால் மற்றொன்றின் றுதி தோன்றுகின்ற ஐந்தாவது வஞ்சப்புகழ்ச்சி யணிக்கெதிரா யிருக்கின்ற திவ்வணி. இங்ஙனங் காக்கையையுங் கோகிலத்தையுந் தேமாமரத்திற் சேர்த்து வைத்த நான்முகனது நிந்தையால் வித்துவானையு மவித்துவானையும் வையிற் சேர்த்துவைத்த வரசனது நிந்தை விளங்குகின்றது. ஆயின் ஒன்றின்றுதியால் மற்றொன்றின் றுதியும் ஒன்றி

னிந்தையால் மற்றொன்றின் னிந்தையுந் தோன்றுமிடத்தில் வஞ்சப்புகழ்ச்சி வஞ்சப்பழிப்பணிகளாக வொப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில் ஸ்துதியாகவும் நிந்தையாகவுமிருக்கும் புனைவிலிப் புகழ்ச்சியு மிவைகளுக்குள்ளே யடங்கிவிடுவதா லதைத் தனியென்று கூறவேண்டாமென்னிலோ, அவர்ணிய வியவஹாரத்தால் ஸ்துதியாகவாவது நிந்தையாகவாவது இருக்கும் வர்ணியவியவஹாரந் தோன்றுகின்ற "உள்ளங்குழலும் புறவெளியிற் கண்டாய்கள்" என்பது முதலிய உதாரணங்களிற் பயனையடைக்க ஸாத்ருசிய நிபந்தனையான புனைவிலிப் புகழ்ச்சியும் வஞ்சப்புகழ்ச்சியும் வஞ்சப்பழிப்பு மிங்ஙனம் வருவதிற் றடையில்லை. ஆனால் "காகமே கத்துக நீ" யென்னுஞ் செய்யுளில் நான்முகனது நிந்தையால் மற்றத் தழுமமாகிய காகத்தினிந்தையாலு மிகவறிவுள்ள வோரரசனது நிந்தையு மவனால் வித்துவானுக் கொப்பாக மரியாதை செய்யப்பட்ட மூடனது நிந்தையும் விளங்குகிறதெனலு ஸாத்ருசிய நிபந்தனையான புனைவிலிப் புகழ்ச்சி யிருக்கின்றது அவ்வாறிருந்தாலும் வஞ்சப் பழிப்புமூலமாக முதலாவது விளங்கும் புனைவிலிப் புகழ்ச்சியை அங்ஙனம் நீக்கக்கூடாதுதான். வஞ்சப்பழிப்பு மூலமாகத் துலங்கும் வஞ்சப் பழிப்பாகிய புனைவிலிப் புகழ்ச்சி யென்றே யொருவித மனமகிழ்ச்சியிருப்பதைப்பற்றி அவ்வாறே அங்கீகரிக்கவேண்டும். இவ்வாறே வஞ்சப்புகழ்ச்சி மூலமான வஞ்சப்புகழ்ச்சியா யிருக்கும் புனைவிலிப் புகழ்ச்சியுங் காணப்படுகின்றது. அஃதெவ்வாறு வருமேல்

செய்யுள்.

சதுர்முகன் படைத்த காலமு மென்றுங்
கனச்சேர வையுங் கருந்தாது
முதிர்கவி லேயுந் தானடைந்தது மன்னி
பு[illegible]

இந்தமா குலமாரு சாந்திலா புறவு
மிப்பறிஞ் ஞனிக்கவே யைய புந்தப்
ருந்தரி பவனில லாதுபோ டைந்தா
பருவரை பேயன பாடத் தகவ வயவேன்.

இங்ஙனம் வருணியமாகிய பெண்ணினுடைய படைப்பின் வந்த சினை நிந்தையாலும் அப்பெண்ணினது வந்த சினை நிந்தையாலுந் தோன்றுகின்ற அவளது மேன்மையான அழகின் ஸ்துதியானது வருணிக்கத்தக்க கவிதையினுடைய படைப்பின் வந்த சினை நிந்தையாலும் அக்கவிதையின் வந்த சினை நிந்தையாலுந் தோன்றுகின்ற படியால் இவை கவியிருக்கு மதிக சாதுர்யத்தை விளங்கச்செய்கின்றது. இச் செய்யுளிற் சொல்லால் விளங்கும் பொருளுக்கதிகமான இளைய இலக்ஷ எவ்வொளி லாசையில்லாம லிருப்பவனை இப்பெண்ணாக குறித்து விதம் பலவாறு கூறுவது சிங்கார ரசத்திற்குக் குறைவு அவ்வாறு இவ்விஷயங்களின் முயற்சிப் பயனுண்டாகமாட்டாது ஆசையுள்ளவ ளவ்வாறு கூறின்றனளேல், அதினும் பழி யென்பதும் தன்னை எந்த நாயகிக்குஞ் சரியான நாயகனாக நினைப்பது இயல்பானதால் தனக்குரியவ னில்லாது கெட்டாளென்பது முசிதமல்ல. ஆதலால் அதில் அவ்வித மிருந்தாலு மற்றுஞ் விளங்கும் வருணியமாகிய கவிதையின் விஷயமான தாத்பரியத்தில் சிறுசித்தேனு மியைபுக் குறைவில்லை. ஆதலாலிச் செய்யுளின் முன்னுரையால் சொல்லால் விளங்கும் பொருளுக்குக் குறைவிருந்தாலும் மற்றுஞ் விளங்கும் வருணிய விவகாரத்திற் குறைவில்லையென்று ப்ரியமில்லைய புரசுசிகம் விஷயமாகக் கூறினார்.

கூஉ-வது எதிர்மறையணி

(ஆக்ஷேபாலங்காரம்)

செய்யுள்

தானுரைத் திட்டதை யாய்ந்து மறுக்கி லதுவெதிரா
யான தெதிர்மறை யம்புலி நின்மெ யறிவியன்றேம்
கானமின் றுளவத் திருமுள தாமென் றிலங்கியங்கண்
மானனை வேறகைச் செகவீர ராமக் குமாரெட்டனே.

இங்ஙனம் தானுரைத்ததை யாராய்ந்து தெரிப்பான் வேறு பொருளிருப்பதைத் தெரிந்து முற்கூறிய பொருள் மறுக்கப்படுகிறதோ அங்ஙனம் எதிர்மறையணி. இதை வடநூலார் ஆக்ஷேபாலங்காரமென்பர். இதற்கு "அம்புலி" யென்பதுமுதல் உதாரணம். இங்ஙனம் அம்புலியை நோக்கி யுனது மெய்யைக் காணச்செய்ய யென்றுரைத்துப் பின்பு அல்லாவிடில் கானமின்றுள வத்திராயிருக்கின்றா தெனக்கூறி முற்கூறிய பொருளை மறுத்திருக்கின்றது

செய்யுள்

அவ்வுண்ணைப் போமகா வியப்பொருள் காப்பேர
ரமைவுத்தாற் பாடலங் கடலுப
பவமுறு காரா மிதத்தாவி யந்தைக்
காப்பிரன் பேவலா வளவும்
எவரேடுக நிறுஞ்சம மதமதாற கவிஞர்க்
கொருத்துறை யிலைமணி கலாவின
ணவாப்பல கொளினு மிரதநிகர கரமே
நயாநிரை வடிநா வலரே.

இங்ஙனம் தான்கருதிய காவிய காரியத்தைக் காக்கவேண்டுமெனக் கூறியதைச் சமுத்திரத்திலிரத்தினங்

குழூக்களைப்போலக் கற்பனைகள் அளவின்றி யிருப்பதைத் தெரிந்து இல்லாவிடிற் காவியப் பொருள்களைத் திருடுகின்றவர்கள் இதினின்றுங் கற்பனைகளை எடுத்துக்கொள்ளுக வென்று கூறி மறுத்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மறுத்த லதுதள் ளலுண்டெம் றோபொருள் வந்திடச்செய்
திறத்ந்து மவ்வணி நானறாதி யன்றவ ளிமைமெய்வெப்பம்
ஒறுத்திடு மூழிக் கனற்கொப்ப தெய்ய துதாரணந்தோ
பொறுத்தெவர் பாலுந் தயைசெய் குமாரெட்ட புண்ணியனே

எங்ஙனம் மறுத்துண்மையன்றி யாரோபிக்கப் படுகிறதோ அங்ஙனம் ஆக்ஷேபாலங்கார மென்று அலங்கார ஸர்வஸ்வகாரர் முதலியோர் நினைக்கின்றனர். இதற்கு "நானறாதியன்றவ" ளென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் தூதாகவந்தவளே தன்னைத் தாதியல்ல ளென்று மறுத்தல் பொருந்தாமையாற் றிம்மறுத்தல் ஆரோபமாகத் தள்ளுண்டு உங்களிருவரைச் சோதிக்கிறதற்காகப் பொய்பேசுகிறது முதலியவை யின்றி உண்மை பேசுகிறேனென்று விசேஷத்தைத் தோற்றுவித்து நிற்ப போதே விரைவாகவந்து நாயகியைப் பிணைக்கச்செய்ய வேண்டுமென வேறுபொருளை விளக்குகிறது.

செய்யுள்

நன்றிசையு மன்னவனே நாங்களொற்ற ரேயல்லம்
என்றுரு செகுத்தும்பி யென்றிருசகு—முன்னனாகே
யோசத் துருவுமிலை யோர்

இங்ஙனம் ஒற்றர் நாங்களொற்ற ரல்லோம் என்பது சிதமன்று. அவ்விதங் கூறுவதால் சந்திகாலத்துக் குறித்தான்படி வஞ்சனையாகச் சொல்வதை நிவிருத்தி செய்து உண்மை சொல்வதை விளக்குவதினால் உலகத்

றைந்த காக்கின்ற வுனக்கெல்லாரு மூழியக்காரர்களா யிருக்கிறார்களே யல்லது ஒருவரேனுஞ் சத்துருவாகவில்லை என்று தாற்பரியம் விளங்கச் செய்யலாயிற்று.

செய்யுள்

உடன்பட லேவெளி யாயயிலைக் கேமறை வாயுலவும்
இடமு மனைவியொன் றுயக னேசெல்லை யேறுசெல்லுங்கே
திடமொடு யானிருப் பேனென் றிலசிரியற் செப்புவர்க்காண
தடமதி லண்ட முகடுறு ஞாங்கிள் சைதநுமாயே

மறுப்பு மறைந்தும் உடன்பாடு வெளிப்பட்டு மிருப்பதும் அவ்வணி. இந்த "நாயகனே செல்லையே" யென்பதுமுந் துதாரணம் இங்ஙனஞ் செல்வா யென்று முடன்பாடு வெளிப்பட்டுச் செல்லவேண்டா மென்று மறுத்தல், நீ செல்லுமிடத்தில் யானிருப்பே னென்று சொல்லில் அடங்கிய தன் மரணம் தோற்றுதலான் மறைந்தும் இருக்கிறது

செய்யுள்

தலைவாநின் செலவை யானந் தடையா லமொழிகே
யிலைநாப முண்டுபறை நையா—செல்வோனி
மேற்செல்லிரப் புமபோது மே

இங்ஙனம் உனது செலவை எனக்கு அறிவிக்க தாபமுண்டுபண்ணற தென்றனையால் நீ செல்வாயாகில் நான் மாண்டுவிடுவேன் நீ செல்லேலென்ற மறுத்தல் மறைந்திருக்கின்றது.

௩௩-வது முரண்மேல் விளைவணி.

(விரோதாபாசாலங்காரம்)

செய்யுள்

மேலா கமட்டும் விரோத முறன்முரண் மேல்விளைவு
வேலாம் விழியணை முலைமுத்த மேவில ளெனுமுத்தரு
சாலாக மேவின் னென்ன வுதாரணந் தண்டலையின்
பாலாருந் தேனதி போற்சூழு மெட்ட பதிமன்னனே.

எங்ஙனம் விரோதமுன்பு விளங்கிப் பின்பு உண்மைப் பொருள் விளங்குகின்றதோ அங்ஙனம் முரண்மேல் விளைவணி. இதை வடநூலார் விரோதாபாசாலங்கார மென்ப. இதற்கு "வேலாம் விழி" யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் முலைமுத்த மேவாமலிருந்தாலும் முத்த மேவியிருக்கிறதென்று முன்பு விரோதமுஞ் சிலேடையாக நாயகனது கொழுந்தல் மேவியிருக்கின்றதென்ற உண்மையும் விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

என்னிமித் தத்தா லிலின்ள வேந்தன்
மின்னு மமித்திர வெற்றிய ருகியும்
பற்றுரு பிரதா பத்திருண மித்திர
வெற்றிய ருக மேவுரு சார
விழியின் ருகியும் விசார விழியின்
அழிவில ருகவு மமாந்திருந் தானே
அந்நிமித் தத்தா லவனிக லோரும்
பன்றாழு பேதம் பரியவிட் டதுபோல்
விரவும் பலவாம் விரோதத்
தருமமும் விட்டவோ தங்குமே தந்தையே.

இங்ஙனம் மித்திரனை வெல்லாதவனாக விருந்தும் மித்திரனை வெல்லுகிறவனாக விருக்கின்றான் என்ற விரோதமுஞ் சாரனென்ற ஒற்றனை விழியாகக்கொண்டும் சாரனென்ற ஒற்றனை விழியாகக்கொள்ளாமலும் இருக்கிறானென்ற விரோத முனபாகவும், பின்பு • சூரியனை வெல்லுகிறான் விசாரமென்ற விசாரணையை விழியாகக்கொண்டிருக்கிறானென்ற உண்மைப்பொருள் சிலேஷையாகவும் விளங்குகின்றது. முந்திய வுதாரணத்திலும் இதில விரோதத்தை ஸமாதானஞ்செய்யும் உத்பிரேக்ஷையலங்கார மேலாக விளங்குகிறதென்ற பிரிவுகாணக

ருச-வது பிறிதாராயச்சியணி.

(விபாவனுலங்காரம்)

செய்யுள்.

நேராது காரணங் காரியந் தோன்றி னிகழ்த்துபிறி
தாராயச் சியணி யலத்தக மின்றி யமைந்திடினுஞ்
சீரா ரிவளிரு பாதஞ் செவந்தவென் றேயுரைத்தல்
பாரா ருதாரண நல்லெட் டயபுர பாண்டியனே.

காரணமின்றிக் காரியமுண்டாவது பிறிதாராயச்சியணி. இதை வடநூலார் விபாவனுலங்கார மென்பார் இதற்கு "அலத்தகமின்றி" யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் தாளிற் செவ்வுக்குக் காரணமாகிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு இடுதலில்லாமலிருந்தும் அக்காரியமுண்டாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

உண்ணா திருந்து மதத்தவனன் முடைய
தாமெங் கணுந்துடைப்பே
யணணா திருந்துங் களங்கமிலவிண
ணதனை யுடைய தாயதெளிவு

பனையற் றிருந்துந் தெளிவுமையும் பனிநீ
ருடைய தாயவிளக்க
நனையற் றிருக்கு முலகமெல்லா
நயக்குந் தரமா யினமாதோ

இங்ஙனம் அன்னத்தின் மத்தத்துக்கும், ஆகாசத்தின் அமலத்துக்கும், தண்ணீரின் தெளிவுக்கும் காரணமான, துடைத்தல், தெளிவித்தலென்ற காரணங்களில்லாமலிருந்தும் அக்காரியங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன.

செய்யுள்.

வன்னிதை யோடி முடித்தநி றுன்மண
மிரிந்து லாகத்த தெந்தலை யானமலா
தன்னெய டெத்திருந் தாலுமிநா டிகளின்
முன்னய நித்த சிலிமுக முள்ளவே

இங்ஙனம் வண்டினங்களின் இருப்புக்குக் காரணமாகிய மலர்களில்லாமலிருந்தும் மடந்தையின் கோதையை முடித்ததினால் வாசம்பொருந்திய அரசனது நகங்களுடைய ஸம்பந்தமாகிய ஹேதுவால் அக்காரியமுண்டாகின்றது.

செய்யுள்.

ஏதுவின் றங்குணந் தாங்குறைந் துங்கா ரியமெழுந்
லோதிரண் டாமவ் வணிமதன் கூர்மை யொடுவன்மை
யாதுமி லாக்கணை யாலே யுலக மடங்கியிட
மோதுவ னென்ப திலக்கிய மெட்டம் முன்னவனே.

ஏதுக்களில் தத்தம் குணங்கள் குறைந்திருந்தும் காரியமுண்டாவது இரண்டாம் பிறிதாராய்ச்சியணி. இதற்கு "தன் கூர்மை" யென்பதுமுத லுதாரணம். வெற்றிபெறுவதற்குக் காரணமாகிய பகழிகளில் அவற்றின் முக்கிய

குணங்களாகிய வன்மையுங் கூர்மையும் இல்லாமலிருந்தும் உலகவெற்றி யெனுங்காரிய முண்டாகின்றது

செய்யுள்

தென்றலினூல் வானுலவு தேமாவின் சண்பகத்தின்
மன்றமுறு தாது வழிப்போக்க—வின்றிருக்கில்
ஒட்டாதே மாரவரசுசெய்யும்.

இங்ஙனம் கணைகளில் தணலீருண்டாவதற்குக் காரணமாகிய மா, செண்பகம் இவைகளின் பூந்தாதுகளின் சம்பந்தமாகிய குணத்தின் குறைவிருந்தும் அக்காரிய முண்டாயிருக்கின்றது. இங்ஙனம் முதலாவது உதாரணத்தில் மன்மதனுக்கு அதிக மகிமை சேருவதாலும், இரண்டாவது உதாரணத்தில் மா செண்பகம் இவைகளின் தாதுகளுக்கு சோதனஞ் செய்யத்தக்கமையிலே உண்டாகுதலாகிய மகிமைச் சிறப்புத்தோற்றுதலாலும் இவ்வணியை விசேஷோக்தி யலங்காரமென்றுரைத்தனர் தண்டியாசிரியர். சித்தாந்தத்தில் கூர்மை முதலிய கருவியின் குணங்கள் குறைந்திருப்பதையால் இது காரணமில்லாமல் காரிய முண்டாகும் பிறிதாராய்ச்சியணியின் பாலே கூறலாயிற்று.

செய்யுள்

இகலே யிருக்கினுங் காரியந் தோன்றி யிடுதலையும்
புகலுவ மேலது மூன்று மவ்வணியின் புட்கரப்பன்
னகம்பணி யோனைத் தெறுமென் றுதாரணஞ் சொன்னாயபார்
செகவீர ராம குமாரெட்ட பாண்டிய தீரனே.

இடையூறிருக்கினுங் காரியமுண்டாவது மூன்றும் பிறிதாராய்ச்சியணி. இதற்கு "நின்புட்கரப்பன்னகம்" என்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் கருதிய பன்னகத்தின் றீண்டுதலாகிய காரியத்திற்கு விக்கினத்தை யடக்கு

னென்ற சேர மந்திரம் முதலியவைகளைக் கொண்டு குறிக்கின்ற பணிபோசகனாக இருத்தலாகிய விரோதமிருந்தும் அக் காரியம் பணிபோசகனிடம் உண்டாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்

அரசனின் பாத வருக்கரும்
பாவி யோர் தடை பமரி லரணாவிட
நிரவு ஞான் தடை யோகி மனமந்திரி
மருவலார் குழு வாட்டி மந்திரயம்

இங்ஙனம் பிரதாபமென்ற நியனின் ஆதபத்தா லேயப்படி கொள்ளத்தகிய காரியத்துக்கு விரோதமாகிய குடையைக் கொண்டிருந்தும் அக்காரியமுண் டாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்

காரண மில்லாமற் காரியம் வேறாக நாணில்லைத்
தாரணி பேர்சொரு நாளக மவணிலெய்த் தோற்றம்
வாரண மாலத்தில் யாழ்ருவி பெண்ணா வாலாம
யுமக ராசந் தாமனே

னெக்குக் காரணமில்லாமல் இருக்கும் ஒரு சத்துவியில் மேலிருந்து காரியமுண்டாவது காலாவத்தியணி. அவ்வணி இதற்கு "வாரணமானது" என்பது முதல் உதாரணம். இங்ஙனம் வாரணமாகிய சங்கம் போன்ற நாயகியின் கண்டத்து மென்னும் யாழ்ரவி போன்ற நாதமுண்டா கின்றது என்று தண்டுக் காரணமில்லாமையினெனும் யாழ்ரவியினின் காரியமுண்டாகின்றது.

செய்யுள்

பங்கயாக் கோதுவில் காரிய மேவிய பலிபயந்தகாம
வைகமேவு மவணி நிதமதியின வணாரிணை
துகையாரிய பொன்னணியின்னை வாட்டுநின் மெய்ய நூதாரணமா
யிணைத்த நூம வாவ பாருதொப குடமொட்டை சிணையனே

பகையான கருவியினின்றும் காரியமுண்டாவது ஐந் தாவதாகிய அவ்வணி. இதற்கு "சீதமதியி" னென்பது முத லுதாரணம். இங்ஙனம் சீதத்திற்கும் வாட்டத்திற் கும் விரோதமாதலால் சீதத்தன்மையுள்ள மதியின து கிரணங்களாகிய பகைக்கருவியினின்றும் வாட்டுத லென்ற காரியம் உண்டாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்

மகவெனு மார்த்தாண்ட னுதிபோது குவலயந்
தகவிளங் கிடமன குலத்தாரை யுறுமைய
இகலரச புத்திர ரொழிற்கரக் கமலமவை
பகவுங் குவிந்தவிவை மிக்கநல் வதிசயமே.

இங்ஙனம் குவலயத்தின் விளக்க முதலிய காரியங் களை விலக்கத்தக்க பகலவனுதயமாகிய பகைக்காரணத்தி னின்று அக்காரியங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன.

செய்யுள்

மூட மாமுலை மூவுல கத்தையும்
பீடை செய்யப் பெறுஞ்சுரு திக்கணே
கூடு நாட்டம் புருடரைக் கொல்வது
நீடு மாச்சரி யங்கனி னேரிழாய்

இங்ஙனம் புருடரின் கொல்லலாகிய காரியத்தை விலக்கத்தக்க சுருதியில் கூடுதலென்ற தன்மையைக் கொண்ட நாட்டமாகிய பகைக்காரணத்தினின்று அக் காரிய முண்டாயிருக்கின்றது. முந்திய உதாரணங்களில் காரியகாரணங்களுக் கிருக்கும் பகை இயல்பாக வுள்ள தென்றும், இவ்வுதாரணத்திற் சுருதியிற் பற்றுதலெனும் இடையில்வந்த குணத்தால் சம்பவித்ததென்றும், பிரிவு காண்க.

செய்யுள்

காரியத தேகினறுங் காரணந் தோனறிடக காணிலதை
யாரு மவணியி லாருவ தெனப ரதிபநினைத்த
தாருவிற சீதகி யெனும்பாற புணரி தழைத்ததெனறல
தேரு முதாரண மெடட புரத்துதித திடடமனனே.

காரியததினினறும காரணமுணடாவது ஆறும பிறி தாராயச்சியணி இதற்கு அதிப நினைகை யெனபது முத லுதாரணம். இங்ஙனம காரியமாகிய கறபகததருவினின றுங காரணமாகிய பாறகடலுணடா யிருக்கினறது

செய்யுள்

மாதிரத்தி லேகொடியும வநதுதிக்கு மாதிரமோா
போதுங கொடியினிடைப போயுதியா—தோதுமிந்த
தொனறுவிப ரீதமுற வேகனகத தோரகொடியி
லினறிருவெற புணடா யின

இங்ஙனம காரியமாகிய பொறகொடியில காரணமா கிய இரணடு வெறபுகள உணடாயின காணக

கரு-வது காரணவாராயச்சியணி.

(விசேஷோகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்

குறைவறு காரண மேவியுங காரியங கொணடிலதை
யறைவது காரண வாராயச்சி காம விளககவிாநதும
நிறைபெறு நேயங குறைவிலை யெனன நிகழததுதலகாட
டிறைவரும போறறு குமரெட்ட பாணடிய னெனுமனனே

எங்ஙனம போதுமான காரணமிருநதும காரியமுண டாகாம லிருக்கினறதோ அது காரணவாராயச்சியணி. இதை வடநூலார விசேஷோகதி யலங்காரமெனபர.

இதற்கு "காமவிளக்கவிந்து" மென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனங் காமவிளக்கின் பிரகாசமாகிய போதுமான காரணமிருந்தும் நேயத்துச்சுருக் குறைவாகிற காரியமுண்டாக வில்லை.

செய்யுள்

சந்தி யிராகியெனச் சார்ந்துந் திவாவத்தரு
முந்தி யிருந்திடுதல் மூண்டுமவை—பொருந்தவித
மேனும் புணர்ப்பையுற விராகந் தெய்தத் தினமெய்யமேல
யானதுமிக் காமதிச யம்

இங்ஙனஞ் சந்தியென்னும் பெண் இராகியா யிருந்தல் திவாவென்னும் புருஷன் அப்பெண்ணுக்கு முன்னிருந்த தாகிய போதுமான காரணமிருந்தும் அவ்விருவ ருக்கும் சேர்க்கை யென்னுங் காரியம் உண்டாகாமற் போய் விட்டது

௫௯-வது கூடாமையணி

(அஸம்பவாலங்காரம்)

செய்யுள்

அரிதாகுங் காரியத் துற்பவ மென்னலக்கூ டாமையாமணி
கிரியாயச் செய்பவ ரென்னென் றெவனறி வானென்ன
லுரைபேசித் துதாரண மாமய் லேறுவந்து
திருமால் பணிகழு காசலனைப் பார்த்தத் தியானத்தனோ.

காரியத்தின் ஸம்பவிக்கக் கூடாமையை வருணித்தல் கூடாமையணி. இதை வடநூலார் அஸம்பவாலங்கார மென்பர். இதற்குக் "கிரியாயச் செய்பவர்" என்ன பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் சையிறுல மலையின் எடுத்தல் அரிதென்பதை வருணித்திருக்கின்றது. எவ னறிகின்றவனென்பது கூடாமையை விளக்குகின்றது.

செய்யுள்

நாரியர்துறைக்கொரு விருப்பிட மிரத்தினா கரமென
றுவியாளக்கரைத் தாக்குற் றடைந்தநா மடைந்தோம்
கவிரிப்பிங்கில முதலியா வுறக்கைகயிற் கும்பன
அரியடக்கிபுண டானிதை யென்றெவ னறிவான.

இங்ஙனம் ஒருநாளும் வற்றுதல் ஸம்பவிக்கக் கூடிய தில்லை யொன்றதை ஸம்பவிக்கக் கூடாததாகக் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் எவனறிவானென்பது ஸம்பவிக்கக்கூடாமையை விளக்குகின்றது.

௧௭-வது தொடர்பின்மையணி

(அஸங்கதியலங்காரம்)

செய்யுள்

காரியங் காரணம் வெவ்வே றிடம்பகை யாயுறலே
அறுந் தொடர்பின்மை யென்பர் சலதர மாலமுண்ண
ஊறும் வழிப்செல்லு வோர்மட வாருய வுற்றெனலிங்
கோரு மிலக்கியந் தேரெட் டயபுர வுத்தமனே.

காரிய காரணங்கள் விரோதந் தோன்றும்படி வெவ்வேறிடத்தில் இருப்பது தொடர்பின்மையணி இதை வடநூலார் அஸங்கதியலங்கார மென்பர் இதற்கு "ஜலதர மாலமுண்ண" வென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் ஆலமுண்டவன் மூர்ச்சை யடைவது உசிதம். அவ்வாறின்றி ஜலதரங்கள் ஆலத்தையுண்ண வழிச்செல்வோர் மடவார் மூர்ச்சையடைந்ததாக வென்று காரியகாரணங்களுக்கு விரோதமாக வெவ்வேறு இடத்திலிருந்தல் விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

கோளென்னும் வல்லுரசங் கொல்லுமுனை யெவ்வாறு
மூ ஞுகிற தோரரசன் முன்னெறுதி—நீருமவன

காததனை யேதீணடக காசினியில மறறொருவன
சாதலடை வானிச சயம.

இஙஙனம கோளளுகிய உரகம அரசன் செவியில தீணட மறறொருவன மாணடு போகினறான உரகததின தீணடலெனனுங காரணமும மாணடு போகிறதாகிய காரியமும விரோதமாக வெவவேறிடததிலுணடாகியிருக கினறன.

சில இடததில தொடாபினமைககு ஸமாதானமிருந தாலுங கறறோரை மகிழவிததலிருபபமையா லிவவணி வருகினறது

செயயுள

உயாநத கனற உயாநள னெணணமா
மியனற பறபடி யெனறுமுற றேறநீ
இயஙகு னெணணம தாலுநீ யாயவன
றியஙகி மிககுயிாப பாறறுவன றேஙகுமாய.

இஙஙனம தமயநதி உயாநதகனற படிகளில ஏறி நளன பெருமூசசிடுகினறு னெனற தொடாபினமைககு நீயா யெனற ஸமாதான மிருநதாலுங காரியகாரணஙகள வெவவேறு இடததிலிருபபதையே பறறி இவவணி யெனறே தீாமானிககலாயிறறு.

இலககணததில பகையாயுறுதலெனற அடை கொடுததிருபபமையால காரிய காரணஙகள வெவவேறிடத திலிருநதபோதிலும விரோதமினறி யிருககுமாகில இவ வணி யலல.

செயயுள.

எழினமு கததியெபபோது நுதலவிலேக
கழிய வாஙகினை ளோவப பொழுதுகட
செழிய பாணததி னுறசிறி யேனமனம
அழிய வேபிளப பாயினை தேயநதோ.

இஙஙனம நுதலாகிய விலலைக கழியவாஙகுதலாகிய காரணம நாயகியின முகததிலும, மனதின பிளபபாகிய காரியம நாயகனிடததிலும இருபபதால காரிய காரணங களை வெவவே றிடததி லிருநதாலும விரோதமிலலாம லிருபபதைபபறறி இவவணி யலலவெனத நிரமானிககலா யிறறு

செயயுள

ஓரிடத தேசெயய வேணடி யதனைமற றோரிடதது
நேரிடச செயதலு மொனறு புரிய நிகழநததறகுக
கூறிய மாறு புரிதலு மவ்வணிக கூறுகளாம
பாரில மருவலா சநதான மினமை பணநினைநதே.

விணணின மருவலா சநதான மினமை மிகபபுரிநதாய
கணணென றேதது வதுஙகோத திரமவிளக கறகுவநதே
பணணினை கோததிரந தூளாக வெனறு பகருவதும
நணணு மிலககியந தோவா யிளசை நகோநதிரனே.

ஓரிடததிற செயயவேணடியதை மறறோரிடததிற செயவதும ஒனறைச செயயததொடஙகி அதறகு விரோ தததைச செயவதும அவவணியே. இவறறுள முநதிய தறகுப "பாரில மருவலா சநதானமினமை பணநினைந தே" யெனபதுமுதல "கணணெனறேததுவதும" எனபது வரையும, இரணடாவதறகுக "கோததிரம விளககற" கெனபதுமுதல "கோததிரம தூளாக" வெனபது வரையும நிர லே யுதாரணஙகள. அவறறுள முநதியதில் பூமியில மருவலா சநதானமினமையைச செயவதறகு விணணில அதைச செயததாகவும பிநதியதில கோததிரம விளககத தொடஙகி அதறகு விரோதமாக அதைத தூளாககினதா கவும கூறியிருககினறது. இஙஙனம மருவலாகள எனற பகைஞருடைய சநதானம மககளெனற பொருளுள்ள மரு வலாசநதானமெனறபதததிறகு மருவுளள அலா கொணட

சந்தான தருவென்ற பொருளாலும் கோத்திர மென்ற பதத்திற்குப் பூமியென்றும் பருவதமென்றும் இருபொருளாலும் ஸமானதானம் காண்க.

செய்யுள்

வனா வெழுமுவெண் கதிரும் பூன் வானத்துப
போழுணைடோர மடவா ரெல்லாந்
தெளிவுறவே திருக்கத்தளிப் கங்கணமுங்
கவானதிறபத் திரமு மத்தக
சனிஷனிய திலகமுமா கியத்திலெ
யாபரணங் கனையே கொண்டார்
நனமபிப் ரேமெனசசொல வமவநரேர்
திரவிசய தாபமு மாவோ.

இங்ஙனம் கைகளிலிடவேண்டிய கங்கணங்களை நேத்திரங்களிலும் கொங்கைகளி லிடவேண்டிய பத்திரங்களைத் தொடைகளிலும் நெற்றியி லிடவேண்டிய திலகத்தைக் கைகளிலு மிட்டதாகக் கூறியிருக்கின்றது. இதில் கங்கண முதலியவைகளைக் கை முதலியவைகளி லிடுதல் பிரசித்தமானதால் அவைகளைச் சொல்லாகக் கூறவில்லை.

செய்யுள்.

உலக நாதா மூவுலகத் துளமா னிடரா னவர்மயலே
விலகும் படியாற் றிடநிந்த வடிவம் விளங்க யானந்திந்தற்
கிலதாம் வனப்பின் புணரியென விசையில் வடிவங் கொண்டேதான்
பலமா மடவி யருக்குமயற் பாரமியற்று கின்றாயால்.

இங்ஙனம் மூவுலகத்திலுள்ளவர்களின் மையலை விலக்கும்படியாய் அவதரித்த கண்ணன் அதற்கு விரோதமாய்க் கபலமாடவர்களுக்கு மையலை யுண்டுபண்ணியதாகக் கூறியிருக்கின்றது.

௩௮-வது தகுதியின்மையணி

(விஷமாலங்காரம்.)

செய்யுள்

பொருந்துந் தகுதி யமையாப் பொருட்குப் பொருந்தலவும்
இருந்திட வொருங் கிணைத்தல் தகுதியின் மையணியே
அருந்தகை வாகை மலர்மென்மெய்ப் பெண்ணெங்க ணங்கியினால்
வருந்தாப மெங்ஙனெ னிலக்கியங் காணொட்ட மாமன்னனே

பொருந்தத்தகாத பொருள்களுக்குச் சேர்க்கையைச் சொல்வது தகுதியின்மையணி. இதை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். இதற்கு "அருந்தகைவாகை" என்பது முதல் உதாரணம். இங்ஙனம் வாகை மலர்போன் மென்மையான பெண்ணினது தேகத்தில் கொடிய மன்மத தாபத்தின் ஸம்பந்தம் கொஞ்சமேனும் பொருந்தாததாகையால் அந்த அஸம்பந்தமே பொருந்தினதாகக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

மானிகர்கள் முற்று முகவாள் விரும்புவையென மறுத்தொருகால்
நானமலர்க் கிடப்புரிந்து நண்ணுமறுத் துடைத்துமப்பால்
போனவரு விடைப்பரி சாந்தமலர் மணம்புணைப்பாய்
ஆனதிலே யெளிவரியேங் கவன்முகமேங் குறைமதியே.

இங்ஙனம் ஸம்பந்தத்தை அடையத்தகாத முகத்துக்கும் சந்திரகாந்திக்கும் ஸம்பந்தங்கூறப்பட்டிருக்கிறது. முந்திய உதாரணத்தில் சேர்க்கை ஸ்வரூபமாக விருக்கிறதென்றும் இவ்வுதாரணத்தில் சேர்க்கை யுக்தியா லுண்டாகிறதென்றும் பிரிவுகாண்க.

செய்யுள்

எதுவொன் றிறத்தமை வேறொரு காரிய மேனாலும்
ஓதிய வல்லவனி மன்றதின் காரிற முயல்வதின்

வேந்தி றப்புக முண்டாகத் தென்ன வியப்பிதுவே
பதினி லகரியங் காணெண் டயாரந் திந்திரமே

காரணத்தினின்று வேறு தேசத்திற் காரியமுண் டாவதும் அவ்வணி இதற்கு "மன்னுதிலகா" வென்பது முத லுதாரணம் இயல்பாகவுளதாகிய கார ணத்தினின்றும் வேறானதான தேசத்திலாகிய காரிய முண்டாயிருக்கின்றது காரியகாரணங்களி லொன்றையொன்று விலக்குந் தன்மையிருப்பது ஈதாவது பிறிதோரிடத்தி லுள்ள பொன்னும் பகையான தேசத்தில் காரணத்தினின் றும் பகையான தேசத்திலே காரியமுண்டாவதுந் தன் மையாகி வென்னும் பெயர்பெறுமென

அநுகூலங் கொள்ளத் தொடங்கியதும் பயனாந்தி கிரியை யடைவது மவ்வணி பட்டமனை கொன்றதனு முனிவர்கள் பெட்டியின் மாதுமந் தாம் முன்னந்துயர வின்றிருமையா மென்றிலங்கியம் வினவப் பனைமனைமே

அநுகூலத்தைப் பெறத் தொடங்கி அதைப் பெறாம லிருப்பது மன்றிப் பிரதிகூலத்தையும் பெறுவதும் அவ் வணி இதற்கு "பண்டமனை கொன்றதனம்" என்பது முதலுதாரணம். இம்மன்னன் பகைமீதிற் சென்னைய கொண்டு பார்ப்பப் பெட்டியைத் திறந்து வகிர் தூக்கிக்காரி கைக்கொண்டிருமல் போனதுமன்றி அப்பயம் பெற்று இரை யாகவும் பெற்றது

செய்யுள்

பண்ணைக்கேன நானத்திகழ் பாலரவைச் சேர்த்தினினை
வண்ணமுறேர் பாலென்ன வேகித்து—நண்ணினன்
மாதாவின் பாலெனு மாதுறிவெட்டா மப்புரித்தாய
நாதாநின தாருமொன்றாம்.

இங்ஙனம் அதிகப்பயனாகிய பயனின் விருப்பத்தால் கண்ணனை அறுதி அடைந்தபெருமந் போனதுமன்றி இயல்பாகக் கிடைக்கத்தக்க தாயமுமப்பால் கிடையாமையாகிய பிரதிகூலமும் கிடைத்திருக்கின்றது.

செய்யுள்

மண்ணுதவிற் கோரிக்கு மன்றுபயங் கொண்டிருப்பல்
விண்ணாத விற சந்நிதியை மேவினது—நண்ணவெனுந்
தானமோர் பொருளி யுங்குரு சாற்றுமந் துறப்பமே
நானசேர லாயா துநித் தம

இந்த கெடுதியை நீக்கிக்கொள்வதாகிய பயனைக் கருதி யத்தனித்து அவ்வாறு முடியாமல் அதெங்கெந்தி யாக முடிவடைந்தது உதாரணம் இங்ஙனம் முயல் தேரரி யாகிய சிங்கத்தின்கும் பயந்து அங்கெடுதியை நீக்கிக் கொள்ளவும் பொருட்டாய் விண்ணில் விளங்கும் மதியி னிடத்தில் சென்றும் அவ்விடத்திலும் சோரரிகிய அசுரி னிடத்தில் மிகுதியான பயத்தையடைந்தது.

செய்யுள்

பெருதி வாலை யெரிக்கு மவாய்
சேருமி பரவண றந் கேட்டு
சாறுமுமயக் தாரர் வருமமு
முருல விடுப லவதிவை மருமு.

இந்த பிறருக்குப் பிரதிகூலத்தைச் செய்கிறதாகிய இஷ்டத்தைச் செய்யத்தொடங்கி அவ்வாறு முடியாமல் தனக்குப் பிரதிகூலமாவதற்கு உதாரணம் இங்ஙனம் மாருதியின் வாலை யெரிப்பதாகிய இஷ்டத்தைச் செய்யத்தொடங்கியது, அவ்வாறு முடியாமல் தன்னகரத் துக்கே கெடுதியாக முடிந்தது பிசாசர்கூட்டமும் கிடைப்பதுமற்று அதுக்கொடுக்கவும் கிடையாம் றிருப்பது மென்பதும் இவ்வாணியின் வகையாம்.

செய்யுள்.

மரையின் பூங்குடை விருப்புறு பேதையே மரையின்
விரையை வாவியில் விதத்திட விரும்புகின் றனையோ
உரைசெய் காலமோ கவியுல கோங்கல மறப்ப
வரைவி லிமமரை யுளமுக வாவியே யிகலும்.

இந்த ப்ரதிகூலத்தை மட்டிலும் பெறுவதற்கு உதாரணம். இங்ஙனம் மரைப்பூங் குடையின் விருப்பத்தால் மரையின் விரையை விரைகின்ற பெண்ணுக்கு மரையின் பெறுதலிருக்கின்றது ஆனால் முகக்காந்தியை யிகழுதலாகிய பெரிதான பிரதிகூல மிருக்கின்ற தென்று காண்க.

செய்யுள்.

சிறுவரீ சிரம் மருவினை யெம்பரம்
சேரவை தாங்குகின் றனமென்
றறைபெய்து குலத்தோர் பொறைபெய்து பரத்தா
லயர்ந்துகை விளாந்தலாந் திட்டதன்
றுறுபாரஞ் சிறிது நழுவிட விடுத்தே
யுடனகைக் கின்றவ ருள
இறைவனே யெவர்க்கு மேன்மையுற் றவரு
விருந்ததை யறிந்தன மம்மா

இந்த அநுகூலங் கிடையாமைக்கு உதாரணம். ஆயினிங்ஙனம் வெறுப்புமேல் விழுகிறதாகிய பிரதிகூலத்தின் பெறுதல் இருக்கின்றது. அவ்வாறிருக்கிறுங் கண்ணனின் கரகமல ஸம்பந்தத்தின் மகத்துவத்தால் அது உண்டாகவில்லை என்றும் வெறுப்பைத் தாங்கள் தாங்க வேண்டுமென்ற இஷ்டமட்டிலும் சித்திக்கவில்லை என்றுங் காண்க.

செய்யுள்

இந்தமதி மறுவொருவ விவ்வுலகத் துன்முகமா
வந்துபிறந் தன்னவனுந் திலகமெனுங் கைதவத்தால்

குநதிடுவை மறுவையடுத தவாமறுவுற றவராக
எநதமடநதையுமபுரிவ ளவாபொனெழிற சொணடொடியே.

இங்ஙனம சநதிரன தனனிடததிலிருககுங களங்க மாகிற பிரதிகூலததை நீககுதலாகிய இஷடததின பெருமை யிருககினறது.

செயயுள.

அருநதவபுத திரவதனும புயமறிதற கலைநதுதிரிந
திருநதவெனக கிசசாபங கருணையொடு மேயிசைததி
பருநதருவி னரிலுறநிப பாரதனைச சூடினுமுழ
வருநதொழிறகு வளாநதெழுப யிருககேது வாமனறே.

இங்ஙனம ஸவபாவததில அநிஷடமாக விருககும முனியினது சாபம வீணுகாமலிருககும பொருடடுப புத திரனிலலாமலிருககுந தசரதனுககுப புததிரனுணடாகித திருவது நிசசயமாகையால அவவரசனுககு இஷடமா கவே ஆசசுது ஆதலால அனனியனுககு அநிஷடததை யுணடுபணணுகிறதாகிய இஷடததின சிததிததல உண டாகவிலலை ஒருவன தனனுடைய இஷடம சிததிதத லின பொருடடு ஓரிடததிற கொருததனை அனுபப அவன றனனை அனுபபியவன இஷடததை முடியாமல தனககு இஷடததை முடித்துககொளளுமிடததிலும இஷடம பெறுமையிறு லுணடா மிவ்வணி.

செயயுள

பாங்கி காளென பதியிடத தேவவே
நீங்கு தூதி யவனவசம நோநதனள
ஏங்கு மெனனழி வினமையோ வீதுதான
ஓங்கு தெயவக குறையோ வுணருவீா.

இங்ஙனம நாயகனிடததுககு நாயகியா லனுபபப படட தூதி நாயகியின இஷடததை முடியாது தனனு

டைய இஷ்டத்தை முடிக்கின்றானென்பது நாடி அவன் வசம் நேர்ந்தனள் என்றமையால் விளங்குகிறது.

செய்யுள்

நெருநசை யஃறிணையா நொந்தேறு னம்பி
வருசியவள் பாலே வழுமஃது—தருசமென்
அங்கே கலந்துவச மானதுதொல் காப்பியரால்
இங்கேமோ சம்போ யினேன்.

இங்ஙனம் நாயகியிடம் மனதின் பாற்றுதலாலுண்டா கிய சுகத்தைத் தானநுபவிக்கிறதாக இருந்தாலும் நெஞ் சத்தையும் தன்னையும் வேறாக வைத்து தனக்கு நிஷ் டரு சித்திக்கவில்லை யென்பது விளக்கி இருக்கின்றது. இவை இஷ்டமே சித்தியாமைக்கு உதாரணங்களாக இருக்கின்றன. ஒருக்கால் இஷ்டம் கிடைத்தும் பின்பு அது கிடையாமற் போவதற்கு உதாரணம் எவ்வா றெனின்.

செய்யுள்

மாதவன்றன் பதகிரணத் தழுகினையா
தயன விரும்பி வருமாற்றேறு
மேதனைவைக் கிரணமலைத விடியுவரை
யன்றகாய்சி விடிந்த போதொப
பாதலுறு மென்றெடுத்துக் கைகைசெல
செலவுமச்சே யகலவ நோக்கி
ஏதுமிலைத் தன்பணியிற் பயனென்னச் சூ
டிசைவதலா தியற்கை யன்றே.

இங்ஙனம் சூரியனது கிரணங்கள் இரவில் அக்கினி யிற் பிரவேசிப்பது வேதத்திற் பிரசித்தமா யிருக்கின் றது. அவன் தனது கிரணங்களுக்கு மாத்வஸ்ஸிய பாத்

கிரணங்களோடு ஒப்புமை கிடைக்கவேண்டுமென அவைகள் அந்நெறியில் இரவு முழுமையும் காயவைத்து, காயவைத்த நாராசப்பாரிகள்போல அக்கிரணங்கள் காய்ந்து சீர்மை கொண்டதாக நினைத்திருந்தும் அவ்விதம் பெரிதான பத்மராகத்திலும் அவனுக்கு அக்காலத்தில் மட்டுமிருந்ததினால் இஷ்டம் சித்தித்தே யல்லது எப்பொழுதும் மிகுக்கக்கூடியதான இஷ்டம் சித்திக்கவில்லை.

மருவியது முதனாண்மேல் தேய்ந்ததனி
யாயமதன் வாய்ந்த செல்வம்
விராவிலழிந் திநிமொன்றல் யாக்குமதி,
வித்திந்திக்கோ விக்க தேவே.

இங்ஙனம் பகவானது முகக்காந்தியை விரும்பின சந்திரனானது பிரேமையாக விருக்கும் மித்திரன் என்று சொல்லிறப் கிடைத்த சூரியனிடத்தில் அமாவாசையிற் பிரவேசித்தும் இஷ்டனிடத்தினின்றும் பகவானுடைய முகக்காந்திக்கு இருப்பிடமாகிய தாமரை மொட்டென்ற முழுப்பை அவிழ்த்ததினால் கிடைத்த அழகாகிய பொருளைப் பெறுதலுமாகிய அதிகமான முயற்சியைச் செய்தும் பூரணிமையில் மட்டிலும் அவ்விதமான காந்தியைப் பெறுதலாகிய இஷ்டம் சித்தித்தே யல்லது எக்காலமு மிருக்கத்தக்க இஷ்டம் சித்திக்கவில்லை. சில இடத்தில் இஷ்டம் கிடையாமற் போனபோதிலும் கிடைத்ததாக ஐயமுண்டாவதும் அவ்வணியே. அஃதாவது.

செய்யுள்

பல்லாள் மன்னவநின் பகைஞ ருற்ற
பழகுறவேட் டுவமடந்தை யெவ்வணுஞ் சிந்தி
எல்லாரு மிரத்தினத்தைக் கருங்கா லிந்தீ
யென்றெடுத்தவ் வனத்திலே சந்தனத்தின் காட்டம்
நல்லாளைத் தடுக்கிலிரு விழியு மூடி
னமையுடனூ றாதியிடும் போதே புகைசின
மல்லாரு மரிமளத்தால் வந்து லாவு
மறுகரத்தைப் புகையென்ச் சசங்கையுமவாயந்தாள்.

இங்ஙனம் அக்கினியைப் பெறவேண்டுமென்ற முயற்சியில் அது கிடையாவிட்டாலும் அது கிடைக்குமென்ற ஐயம் புகை யுண்டாகின்றதென்ற ஸந்தேகத்தினால் விளக்குகின்றது.

௩௬-வது தகுதியணி.

(ஸமாலங்காரம்)

செய்யுள்

இசையு மிரண்டு பொருளின் வருணித் தலைதகுதி
அசைவுறு மார முலையைத் தனக்கிசை வாமெனவே
நசையோ டிருப்பிட மாகக்கொ ளென்னன்ன காட்டதுவாம்
விசையனை நேருங் குமாரெட்ட பாண்டிய மேன்மையனே.

பொருத்தமான இரு பொருள்களைச் சேர்த்து வருணிப்பது தகுதியணி. இதை வடநூலார் ஸமாலங்கார மென்பர். இதற்கு "அசைவுறுமார முலையை" யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் அசைவுற்ற ஆரம் முலை என்ற பொருந்திய இரு பொருளுக்குச் சேர்க்கையை வருணித்திருக்கின்றது. இந்த முதலாவது தகுதியின்மையணிக்கு மாறாக இருக்கும் தகுதியணி.

தகுதியணி

செய்யுள்

நாரிங்க ப்புடமன் னவநிலவு நட்சத்
திரளைப்போற் கங்கைபிறைச் செஞ்சே—கரளைப்போற்
சாற்றுபுகழ் நின்னீசர் சரியா மிருப்பிடமென்
றேற்றகவர் தூற்றிலங்கு மே

இங்ஙனம் நாரிங்க அரசனுக்கும் புரூக்கும் சரியான பொருத்தங் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

ஆச்சரிய மாச்சரிய மப்புத்தமிழ்க் கற்புத்தம்வே
தாச்செழுவேம் பின்கனியைச் சார்ந்துறுண—வாசசெய்து
அங்கவையுண் ணக்காக்கத் தைப்படைத்தான் தெய்வவரு
ளங்கொளவலா லாக்கமின்மே லோர்.

இங்ஙனம் காக்கைக்கும் வேப்பங்கனியின் உணவிற்கும் பொருத்தங் கூறியிருக்கின்றது. முந்திய இரண்டுதாரணங்களிலேயுந் தகுதியான பொருத்தம் என்றும் இதில் நிந்தையான பொருத்தம் என்றும் பிரிவுகாண்க.

செய்யுள்

காரிய மானதைக் காரணத் தோடொப்புக் கண்புகழ்ச்சி
நேரிறு மவ்வணி தெண்ணீ ருதித்த நினக்கெய்க்குங் கீ
ழாரிட மேயிருப் பானது சிந்த மாங்கமைந்த
பாரியென் றேத்த விலங்கிய மெட்டம் பார்த்திபனே.

காரணத்தோடு காரியத்திற்கு ஒப்புமைகூறுவதும் அவ்வணி. இதற்கு "தெண்ணீருதித்த நினக்" கென்பது முதலுதாரணம். கீழாரிடமே யிருக்குந் தன்மையுள்ள தண்ணீராகிய காரணத்தினின்றும் உதித்த இலக்ஷ்மியாகிய காரியத்திற்கு அந்தன்மையாகிய ஒப்புமை யிருப்பதைக் கூறியிருக்கின்றது இஃது இரண்டாந் தகுதியின்மை யணிக்கு மாறான தகுதியணி.

செய்யுள்

காட்டுப்பன்றிப் பேருணவுபுகைக் காராக்கித் தானையிறு
காட்டினத்தி லையடிகெட்டுக்கக் காணப்படுமே—காட்டுநிற்ப
தானைதனுக் கத்திப்புகு சாலவுமுகாட்ட டைத்தகன்
மானதுசெய நிலையுறுப வா

இங்ஙனம் தான் பயத்தினாதிற நாட்டையழிக்கின்ற காட்டுப்பன்றி போரும் காணத்தாலாரும் புலாநயாகிய காரியத்திற்குமது உற்பத்தியாகும் பட்டணம் அழிக்குந் தன்மையாகிற ஒப்புமை யிருக்கின்றது

செய்யுள்

அந்தியா பாட மே யாக வ மைந்த
சாத்தட்ட பொறுவா பெருதுே
சோதிப்ப சனா வறு நூற்கல் பேணா
தோன்றியென வாட்டுதிரு ராகு
காநறு வதனத் தோடுமந் தமக்க
கா றுமி சந்திரன சாத்தான
போநியின் வித்தமே யென்னவருந் துவந்த
புறிறு முமதமா னதுவே

முந்திய வுதாரணங்களில் காரணத்தின் றியல்பான செய்கையின் ஒற்றுமை காரியத்திற்கு இருக்கிறதென்றும் இதில் ஆலாலமுநஞ்சியலுறின் நிய சேர்க்கையா லுண்டான ஒற்றுமை யிருக்கிறதென்றும் பிரிவு காண்க.

செய்யுள்

இரைகொண்டே பெருமழைநித்த பயன்றுறை வின்னிருமுடி
வைசசொல வதாமவ வனியே துடியடி வாரணத்தை
நரசிய நிருத்த அடியடி வாரணம நணைநிறைமமான
மெய்ச்சுக வென்ன வுதாரண மெட்டம விபவனே.

இஃது மூன்றாவது தகுதியின்மையணிக்கு மாறாக விருக்குந் தகுதியணி. இங்ஙனம் அநிஷ்டத்தைப் பொறாமல் இஷ்டத்தைப் பெறுதலை மட்டும் இருக்கின்றது. தக்காலம் வேண்டுமென்று அரண்மனைக்குட் பிரவேசித்து அவ்விடத்தில் வாயில் காக்கின்றவனாற் றடைப்பட்டு நின்றவனைச் சுதித்துப் பரிஹாஸமாகப் பேசிய வசனம் அரசனது வாயிலில் கண்பொழுது தடைப்பட்டிருக்கதல் எம்மாயிரத்தமென்று நிச்சயித்தே [illegible] அதிசமான அநிஷ்டத்தைக் கொண்டிருக்கும் தகுதியின்மையணியைப்போல [illegible] அநிஷ்ட [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இஷ்டத்தின் பெறுதலிருக்கினும் இருபொருள்படுஞ் சொல் சாதுரியத்தால் அநிஷ்டமான பொருளின் தோற்ற மிருக்கின்ற விடத்திலும் இவ்வணிக்குத் தடையில்லை. அஃதெப்படியெனின்.

செய்யுள்

காண்டம் படைப்புரியா யொன்று கழுனவிடவும்
காண்டம் படைப்புரிந்து காதலனும்—வேண்டுமிதா
ஆணைகடந் தானே யல.

இங்ஙனம் ஆணை கடந்தானே யல என்றதினால் விரோதாலங்காரந்தோன்றுமாயினும் பொருட்டுக் காண்டம் படைப்புரியாயென்றதற்கு பகழியைப் படையாமலிருப்பாய் என்ற பொருள் கொள்ளுதலிருந்தபோதிலும் பகழியைப் படைப்பா யென்ற பொருளைக்கொண்டே தந்திரியணியும் இருக்கிறதென்றறிக. இருபொருள்படுஞ்சொற் சாதுரியத்தினால் கிடைத்த அநிஷ்டத்தின் தோற்றுதலாலேயே முன் கூறியபடிக்கு உதாரணமாகிவிட்டது.

செய்யுள்.

பஞ்சும் நீற் பரிதிக் கெதிருற
புதிய நரகதி சேர்பொருட் டித்தவ
மதுபுரிந்தமை யாருன் பதமென்ப
பதிபிறப்பிலஃ தறுந்து பாவையே.

இங்ஙனம் நரகதியடையத் தவஞ் செய்த நாடனை கருக்கு நரகதியே கிடைத்தது என்றுரைக்கப்பட்டு சிலேஷையாக நல்லாடையென்ற பொருள் கொள்வதாயிருந் தாலுந் தான் கோரிய நரகதியாகிய இஷ்டம் கிடைத் திருப்பதால் விசிஷ்ட பாவணியே.

சo-வது வியப்பணி.

(விசித்திராலங்காரம்)

செய்யுள்

கருதும் பயன்றனக் கெதிரா முயற்சியைக் கைக்கொடுத்தான்
புரிதல் வியப்பணி நல்லோர் திரிபுவ னத்தினுமே
யிருமுயா வாக வணங்குவ ரென்ப திலக்கியந்தேர்
அரிதிரு மாலெனுஞ் சாதநா ராணைக்கொ ளனையுளனே.

தான் கருதிய பயனுக்கு மாறாகவிருக்கும் முயற்சியைச் செய்வது வியப்பணி. இதை வடநூலார் விசித்திராலங்கார மென்பர். இதற்கு "நல்லோர் திரிபுவனத்தி" லென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் உயர்ச்சியடைதலாகிய பயனைப் பெறுதற்குத் தேகத்தை உயர்த்தவேண்டியது உசிதமாகவிருக்க அவ்வாறின்றி அப்பயனுக்கு விரோதமாகத் தேகத்தின் வணக்கமாகிய யத்தனங்கொண்டதாகக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

உன்புகழ்போ லாமுகத்தி லேற்றுப்புண் டாக்கமன்று
மன்புவன மானத்தில் வெண்மைபுரிவை—நின்பிர
தாபமுமே மித்திரசந் தோடமியற் றற்கியற்றுங்
கோபமது மித்திரனுக் கு.

பொல்லா முகத்திற் கறுப்பை யுண்டுபண்ணுந் லாகிய பயனைக் கருதி அதற்கு அநுகூலமாக எவ்விடத்திலுங் கறுப்பை யுண்டுபண்ணுதலாகிய யத்தனத்தைச் செய்யாமல் அதற்கு விரோதமாக வெளுப்பை யுண்டுபண்ணுகிற செய்கையைச் செய்ததாகக் கூறியிருக்கின்றது.

௪௮ - வது பெருமையணி.

(அதிகாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

வாயும பெருமைகொ ளாதாரந தனனினு மனனியவா
தேயம பெரிதெனச சாறறல பெருமை திசமுமனனின
னேயமு மேபிர மாணடமி தககினற நீககுமரு
தாயுறு மெனன வுதாரண மொட்ட தலததரசே.

பெரிதான ஆதாரததைப பாாககிலும ஆதேயததைப பெரிதாககக கூறுவது "பெருமையணி இதை வடநூலார அதிகாலங்கார மெனபர. இதறகு "திசமுமனனினனேய" மெனபதுமுத லுதாரணம இங்ஙனம பெரிதான ஆதாரமாயிருககும பிரமாணட மிதககினற நீககுமர உனது நேயமுறறு எனறமையால ஆதாரமான அநதப பாாககிலும நேயததுககுப பெருமை விளங்குகினறது. பிரமாணட மிதககினறது எனறமையால பெருங்கடலுந தனனினும பெருமை கூறலாயிறறு

செய்யுள்.

ஊழியிலிற றனனிடமவந தூறறிருதி வனகணைககொள
ஆழியான றமமெயிலவந தனறியுயிர—வாழுவவொ
அநதமகா மெயயி லடங்கவிலலை நாரதகோ
வநததிரு துணடா மகிழ

இங்ஙனம ஊழிகாலததில சீவனகளை முழுமையும அடககிக கொணடிருககும நாராயணனது தேகமாகிய பெரிய ஆதாரததில நாரதரின வரவினாலுணடாகிய ஸந தோஷம அடங்கவிலலை எனறமையால அவவாதாரத ததைப பாாககிலும ஸநதோஷமாகிய ஆதேயததிறகுப பெ

ருமை கூறலாயிற்று. ஊழியில் எல்லா ஜீவனங்களையும் கொள்கிறது என்றமையால் ஆதாரத்தின் பெருமை விளங்கிறது.

செய்யுள்

பேருரு வாரிய வாதேயந் தன்னினு மேபெரிதா
தார மென்று மவணி யிறைவனின் றன்குணங்கள்
ஏருறு வானகங்கள் பிரம மெவ்வளவு நாளிருந்தல்
பெருமென் றேத்த லோதிய மேட்டம் போதத்தேன்.

பெரிதான ஆதேயத்தைப் பார்க்கிலும் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகக் கூறுவது பெருமையணி. இதற்கு "இறைவனின் றன்குணங்கள்" என்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் பிரபஞ்சத்தில் அதிகப்பெருமையாக விளங்குங் குணங்கள் வானங்களினும் பிரமத்திற் சாரும் என்றமையாற் பெருமைதங்கிய ஆதேயமான குணங்களைப் பார்க்கிலும் ஆதாரமான வானங்களும் பிரமத்திற்குப் பெருமை கூறலாயிற்று.

செய்யுள்

பல்லுரு வள்ளப்பதங்கு வரானின் சீர்த்தியெதின்
மல்லார்ந் தடங்குமந்த மாவுலகந்—தொல்லாகிவாம
பாதாதிக வேயகலம் பார்.

இங்ஙனம் முந்திய உதாரணத்திலும் இவ்வுதாரணத்திலும் எவ்வள வென்றும் மிகவேயகல மென்றும் கூறியிருப்பதால் ஆதாரங்களின் மேன்மை விளங்குகின்றது. அவ்வாறிருந்தாலும் மூர்த்திகரித்திருக்கும் வாக்குப்பிரமத்திற்கும் உலகத்தினடுவிருக்குங் குணசித்திகளைப் பார்க்கிலும் பெருமையைக் கற்பித்துத் துதிக்கப்படுகிறதென்று அவற்றின் துதியும் புகழக்கூடிய குணசித்திகளின் துதியாகவே விளங்குகின்றதெனக் காண்க.

சஉ-வது சிறுமையணி.

(அற்பாலங்காரம்)

செய்யுள்

நுண்ணிய தாகிய வாதேயந் தன்னினுட் பம்முறவே
நண்ணிய தாமொரு வாதாரத் தைப்பன் னுஞ்சிறுமை
அண்ணமுந் தேநின் மணிமாலை யாம்விர லாழிசெப்பம்
எண்ணுறுத் தற்காம்வட் டென்னவி லக்கிய மெட்டமனே

அற்பமான ஆதேயத்தைப் பார்க்கினும் ஆதாரத்தை அற்பமாகக் கூறுவது சிறுமையணி. இதை வடநூலார் அற்பாலங்கார மென்பர். இதற்கு "அண்ணமுந்தே நின்மணிமாலையாம்" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் விரலாழி விரலளவை மட்டுங் கொண்டிருப்பமையால் நுண்ணியமெனக் கிடைக்கின்றது. அதுவுந் தவிர விரகமாதின் கையில் "செப்பமெண்ணுறுத் தற்காம்வட்" டென்றதால் ஆதேயமான அசசூத்திரத்தைப் பார்க்கினும் ஆதாரமாகிய கைக்கு விரகத்தினிலிருந்து நுட்பமாக இருக்குந் தன்மை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

மருங்கி னுஞ்சிறு மையுற
வருங்கு சேசயம் வைக்குநூல்
நெருங்குன் மாமுலை நேர்நடுப்
பொருந்து கின்றில பூவையே.

இங்ஙனம் மருங்கினுஞ் சிறுமையாக இருக்கும் தாமரை நூலாகிய ஆதேயம் முலைநடுவில் பொருந்தவில்லை யென்றமையால் அவ்வாதாரம் ஆதேயத்தினும் நுண்ணியதென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

௪௩-வது ஒன்றுக்கொன் றுதவியணி.

(அந்யோந்யாலங்காரம்)

செய்யுள்.

உதவிடொன் றுக்கொன் றுறலைச்சொல் லொன்றினுக் கொன்றுதவி
விதுவி னிராவும் விளங்கு மிராவின் விதுவுவிளங்
குதலுறு மென்ப துதாரண மாந்திறை கொண்டுவந்து
சந்முறு மன்னர் தொழுமென் குமாரெட்ட சற்குணனே.

இருபொருள் ஒன்றுக்கொன் றுதவியாக இருப்பது ஒன்றுக்கொன் றுதவியணி. இதை வடநூலார் அந்யோந்யாலங்கார மென்பர். இதற்கு "விதுவினிராவும் விளங்கு" மென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனஞ் 'சசியி னிரவின் விளக்கமு மிரவினால் சசியின்விளக்கமு மிருப்பதால் அவ்விரு பொருளும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியைச் செய்கின்றன.

செய்யுள்

நோக்க மேலுற நோக்கி யிடைவெளி
யாக்க ரங்கொடுண் பானபுன லன்னதாழ்
வார்க்குந் தாரைநுண் மையுறப் பெய்குவாள்
ஆர்க்கு நீர்ப்பந்த ராரந்திடு மன்னமே.

இங்ஙனம் தன்னிடத்தில் ஆசையால் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறதென்ற கைதவங்கொண்டு வெகுநேரந் தன் முகத்தைப்பார்க்க விரும்புகின்ற தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள பெண்ணுக்கு வழிப்போக்கன் விரல்களின் அகற்றுதலால் வெகுநேரம் தண்ணீரை வார்த்துக் கொண்டே பார்க்கும்படிக்கு உபகாரத்தைச் செய்தான். அவ்வாறே அப்பெண்ணும் தண்ணீரைக்குடிக்கிற தென்ற கைதவங் கொண்டு வெகுநேரம் தன் முகத்தைப்பார்க்க விரும்பிய

வழிப்போக்கனுக்கு நுட்பமாகத் தண்ணீர்த் தாரையை விடுப்பதால் வெகுநேரம் தண்ணீரைக் குடித்துக்கொண்டே தன்முகம் பார்க்கும்படிக்கு உபகாரஞ் செய்தாள். இங்ஙனம் இவ்விருவரின் முயற்சியால் அவரவர்களுக்கு உபகார மிருக்கினும் ஒருவருக்கொருவர் செய்யுமுபகாரம் நீங்கவில்லை என்பதினும் இவ்வணிக்குக் குறைவில்லை. கைதவம் - வியாஜம்.

௪௪-வது சிறப்புநிலையணி.

(விசேஷாலங்காரம்)

செய்யுள்

ஆயும் பிரசித்தத் தாதார மின்றி யிருந்துமா
தேய மதைவரு ணிக்கு மதனைப்போ சிறப்புநிலை
சேய்வேல வாரி புகுந்துந் தினகரன் றீபமுற்றுக்
காயுமென் றேத்த விலக்கிய மெட்ட நகாக்கரசே.

எந்த ஆதேயத்துக்கு எந்த ஆதாரம் பிரசித்தமாய் விளங்குகின்றதோ அந்தப்பிரசித்த ஆதாரமின்றி ஆதேய மிருப்பது சிறப்புநிலையணி. இதை வடநூலார் விசேஷாலங்கார மென்பர். இதற்கு "சேய்வேலவாரி புகுந்து" மென்பதுமுத லுதாரணம். 'சூரிய கிரணங்களுக்கு அச்சூரியன் பிரசித்த ஆதாரமாக இருக்க அதை நீங்கி அவை தீபமாகிய ஆதாரத்திலிருந்து கொண்டு இருளை நீக்குகின்றன வென்று வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

அம்பிலிட்ட தம்புயமு மம்புயத்தி லுற்பலமும்
பம்பிவைபொற் றைபங்கொடியிற் பற்றுமது—வும்பொறியின்
மேலாகு மீதெவ விதமாமுற் பாதத்தின்
பாலாம் பரம்பரைய பா.

இங்ஙனம் கமலத்துக்கும் குவளைக்கும் தண்ணீர் பிரசித்த ஆதாரமாக இருக்க அவ்விதங்கூறாமல் தண்ணீரில்லாதவிடத்தில் அம்புயமும் அம்புயத்திற்குவளைமலரும் அவ்விரண்டும் பொற்கொடியிலு மிருக்கின்றனவாக வருணித்திருக்கின்றது.

சில இடத்தில் பிரசித்த ஆதாரங்களை விட்ட பொருள்களுக்கு வேறே ஆதாரம் கூறாமலே வருணிப்பதும் அவ்வணியாம். அதற்குதாரணம்.

செய்யுள்.

பொன்னுலகிற் புக்காராய்ப் போயுமவர் நற்குணமே
மன்னுசொற்க ளக்களிப்பு வந்துதவும்—அன்னவர்கள்
எவ்விதங்காண் போற்றலிலார்.

இங்ஙனம் பொன்னுலகைச்சென்ற வித்வான்களின் மேன்மையானவாக்குகள் தங்களுக்குப் பிரசித்த ஆதாரமாகிய அப்புலவர்களில்லாமலிருந்தும் வேறே யாதாரத்தை அணுகாமலே ஊழிகாலமவரை விளங்குகிறதென்று வருணித்திருக்கிறது.

செய்யுள்

பலவிடத் தோர்பொரு டன்னை வருணிப் பதுமவ்வணி
புல்லி யகம்புற முன்பினெத் திக்கும் பொலிவுறவின்
சொல்லியை யேகண்ட னென்றுமு தாரணஞ் சொல்வாமணப்
பல்லிய மென்று மதிரெட்ட மாநகர்ப் பாண்டியனே.

ஒருபொருளை அநேக இடங்களில் வருணிப்பதும் அவ்வணி. இதற்கு "புல்லியகம்புறமுன்பி"னென்பதுமுதாரணம். இங்ஙனம் ஒரே பெண்ணை அகத்தும் புறத்தும் முன்னிலும் பின்னிலும் எதிக்கிலும் இருக்கின்றவளாக வருணித்திருக்கின்றது

செய்யுள்.

மதலை ராகவ நீயென மனத்துநீங்
குதலு ருயெங்கு மங்குரங் கோடியில
விதமி ருநதுமவி பினமுற ருயெனு
மதனை யேயனு மானத்தி ரேருவனுல.

இங்ஙனம ஒரோ இராகவனை இருதயததிலும எததிக கிலுங காணுகிறதாகக கூறியிருக்கினறது.

செய்யுள்

சிறுகா ரியததுமுயறசியி னுறபெரி தேயெனசசொல
மறுகா ரியங்கிடைக கினறது மவவணி மனனநிறபாாக
கிறயான் றருககண்ட னென்ன விலககியங் கேட்டவாககு
அறநாலெட டுந்தினரு சேரொட்ட மாஙக ராளபவனே.

அறபவிஷயததி னுரம்பத்தால அரிதான வேறு பொருளின கிடைததலைக கூறுவதும அவவணி. இதறகு "மனனநிறபாாகதிறயா"னென்பதுமுத லுதாரணம. இங்ஙனம அரசனைககாண்கிறதாகிய அறபமாகிய ஆரமபத்தைசசெயதவனுககுக கறபகவிருக்ஷததின காணுதலாகிற மேன்மையான காரியங் கிடைததது.

செய்யுள்.

பொறபின் வடிவதிகம பொருகுபிர தாபததீ
அற்பமுருக் கலவியுள நாவிருகக—நிற்படைவே
தாபுதிய வேளினைமாாத தாண்டனைவி யாழனைமன்
னுபடைத்தல செயதானிந் நாள.

இங்ஙனம் நலல வடிவமும் அதிகப் பிரதாபமுங் குறைவிலலாக கலவியும் உள்ள அரசனின் படைததலாகிய அலபகாரியததின ஆரம்பத்தினுல் மன்மதன் சூரியன், வியாழன் இவாகளின் படைபபாகிய மேன்மையான காரியம் உண்டாயிறறு.

௪௫-வது மற்றதற்காக்கலணி.

(வியாகாதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

எதையெதற் கேது வெனப்பூ மியுங்கொண் டிருந்ததனை
அதினப்பகைக் காரியக் கேதுவு மாக்கலு மாமொருவன்
விதிகா ரியமொன்றிற் குச்சா தனமென வேபொருத்தி
னதைவே றொருவ னதினப்பகைக் காரிய மானதற்கே.

சாதன மாக்கலு மற்றதற் காக்க லுதாரணமபார்
யாது மகிழுமல ரானவே ளவைக்கயா வாற்றுமென்றும்
மாதிருக் காலெரி வேளினை மாதிருக் காலவரச்செய்
கோதையா மேலரென் றுந்தே ரிளசைக் குமாரெட்டனே.

எந்தப் பொருளை எதின் அநுகூலகாரியத்திற்கு உலகம் ஸாதனமாகக் கொண்டிருக்கிறதோ அப்பொருளை அதின் விரோதகாரியத்திற்கு ஒருவன் ஸாதனமாகக் கொள்வதும் ஒன்றுக்கு ஸாதனமாக ஒருவன் கொண்டதை அவனுக்கு விரோதியாயிருக்கும் மற்றொருவன் அதின் விரோதத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொள்வது மற்றதற்காக்கலணி. இதை வடநூலார் வியாகாதாலங்கார மென்பர். அவற்றுள் "யாது மகிழ" என்பது முதல் முந்திய இலக்கணத்துக்கும் "மாதிருக்காலெரிவேளினை" யென்பது முதல் பிந்திய இலக்கணத்துக்கும் நிரலேயுதாரணங்கள். அவற்றுள் முந்திய உதாரணத்தில் உலகமகிழ்ச்சிக்கு ஸாதனமாகக் கொண்ட மலரென்ற பொருளை மதனன் அதற்கு விரோதமாகிய காரியத்திற்கு ஸாதனமாகக்கொண்டிருக்கிறான் இரண்டாவது உதாரணத்தில் சிவபெருமான் மதனனை எரித்தலாகிய காரியத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொண்ட கண்ணென்ற பொருளை பெண்கள் அக்காரியத்திற்கு

விரோதமாக மதனனைப பிழைப்பித்தலென்ற காரியத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

செய்யுள்.

ஒருகா ரியத்தை யெளிதா முடிக்கவுட் கொண்டதற்கு
வருகா ரியத்தி னிகலுக் குமுடகொள வதுமவணி
பெருமான் சிறுவனென றென்பா லருளப பெறிலவிலக்கற
குரியனன் றென்ப துதாரண மெட்டம வுத்தமனே.

ஒரு காரியத்தை யெளிதாக முடிக்க ஒருவ னியந்தனை செய்ததை மற்றொருவன் அக்காரியத்திற்கு விரோதமாக முடிப்பிப்பதும் அவ்வணியே. இதற்குப் "பெருமான சிறுவ" னென்பது முதலுதாரணம. இங்ஙனம அரசன போர்க்களத்துக்கு மகனை அழைத்துச்கொண்டு போகக் கூடாமைக்குக் காரணமாக நீ பாலனென்றுரைக்க அவன அந்தப்பாலனாக விருக்குந் தன்மையே காரணமாகக் கொண்டுதான் தனிமையாக இருக்கக்கூடாதென்றும கூடவே வரவேண்டுமென்றுங் கூறினன்.

செய்யுள்.

மிடியி னலவெரு விப்பொருள
கடியி லுத்தாகள் கைவிடார
முடிவி லபபய மூண்டுமே
படியி லீகுவன் பாரியே.

இங்ஙனம் உலோபி செலவு செய்யாமைக்குக் காரணமாகக் கொண்ட தாரித்திரியபயத்தையே தாதாக்களும செலவு செய்வதற்குக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சகூ-வது காரணமாலையணி.

(காரணமாலாலஙகாரம)

செயயுள.

தேரமுன முனனெனினுமபின பினனெனினுந திகழ
காரண மேதொடா பாக வருவது காணிலதன
பேரது காரண மாலை யறததிற பெறுமபொன்னினுல
ஏருறு மீகையவ வினையிற சீருறு மெனபதுமே.

அளளாலும பாவததி னறபா வமுமிடி யானமிடியும
வளளனமை யினமையி னலே யடைய வருமெனபதும
விளஞ முதாரணந தோமும முரசெமு வேலையையும
எளளியிட டாகக வளெரட டமாஙகாக கிநதிரனே.

பினபினனுக வருவனவறறிறகுக காரணமாக முன முனனுக வருவனவும முனமுனனுக வருவனவறறிறகுக காரணமாகப பினபினனுக வருவனவுமாக இருககினற காரணஙகளின தொடாசசி காரணமாலையணி. இதை வடநூலாரும இபபோராகவே கூறுவா. இவறறுள முநதிய இலககணததுககு "அறததிற பெறுமபொன" னெனபது முதலும, பிநதிய இலககணததுககு "அளளுமபாவததினு"லெனபது முதலும நிரலே யுதாரணஙகள. இஙஙனம முநதியஉதாரணததில அற முதலிய காரணம முனமுனனுக விளஙகுகினறது. பிநதிய வுதாரணததிற பாவமுதலிய காரணம பினபினனுக விளஙகுகினறது.

சஎ-வது ஒற்றைமணிமாலையணி.

(ஏகாவளியலங்காரம்.)

செய்யுள்

பின்பி னுறுவன வற்றிற்கு முன்முன் பிறந்துவரு
மென்ப விசேடிய மென்றும் விசேடண மென்றுமவ்
வின்பெய ரொற்றை மணிமாலை கண்செவி யையதுதோண்
மனனுமத் தோள்முழந் தாளுறு மாடியவ் வாறெனலே.

கன்றலில யாதொன் றிடைக்கலப் பாற்றிசை காலமுயிர்
என்றவைக் கொப்பத் ததிலென மின்னி யிடுவனவம்
பொன்றிகழ் காந்தி யெவனபா லமுதம் பொலியுமவன்
அன்றெதின் சங்கத் துதித்தா னதுவு மவைகளிலே.

பித்தமென் றாகு மெவாக ளத்தற்கவிப் பேறருள்வார்
நித்த மெதுவவர் கட்குயி ராகும் நிகழ்தினக்கு
ணத்தை யதுகொண்ட தோவது முன்ன நகுசிவமூர்த்
தத்தை நினையென றுதாரண மெட்ட தலத்துமன்னே.

பின்பின்னாக வருவது முன்முன்னாக வருவதற்கு விசேஷணமாவதும் முன்முன்னாகவருவது பின்பின்னாக வருவதற்கு விசேஷணமாவதும் ஒற்றைமணிமாலையணி. இதை வடநூலார் ஏகாவளியலங்காரமென்பர். இவற்றுள் முந்திய இலக்கணத்துக்கு "கண்செவியை"யென்பது முதலும் பிந்திய இலக்கணத்துக்கு "கன்றலில" என்றும் "பித்தமென்றாகு" மென்றும் குளகமான இரண்டுபாடல்களும் நிரலே யுதாரணங்கள். அவற்றுள் முந்திய உதாரணத்தில் பின்பின்னாக விளங்கும் செவிமுதலியவைகள் முன்முன்னாக் விளங்கும் கண் முதலியவைகளுக்கு விசேஷணமாக விளங்குகின்றன. பிந்திய வுதாரணத்தில் பின்பின்னாக

விளங்கும் சூரியன் முதலியவைகளுக்கு முன்முன்னாக விளங்கும் ஆகாய முதலியவைகள் விசேஷணங்களாக விளங்குகின்றன. "எதுவும் அவைகளிலே பித்தம்" என்பதில் அவைகளில் என்பதற்கு ஜலங்களில் எனவும், பித்தம் என்பதற்கு அசலங்களின் பித்தமாகிய அக்னியெனவும், பொருள்கொள்க. அப்பித்தம் என்று நீக்கொரு பெயர் என்பது வடநூல் வழக்கு.

௪௮-வது மாலைவிளக்கணி.

(மாலாதீபகாலங்காரம்)

செய்யுள்

நாட்டிய வெற்றைய மணிமாலையைவிளக் கைப்பொருத்தி
நாட்டுதல் மாலை விளக்கா மதன னவளமனத்துந்
நீட்டுறு மந்த மனத்தினுன் பாவினுஞ் சேர்ந்திருப்பப்
பூட்டிய தென்பது நாரணை மெட்ட புரமன்னனே.

முன்காட்டிய விளக்கணியையும் ஒற்றைமணிமாலையணியையுங் கலந்து கூறுவது மாலை விளக்கணி. இதை வடநூலார் மாலாதீபகாலங்கார மென்பர். இதற்கு "மதன னவளமனத்துந் நீட்டுறு" மென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மதனன் அவள் மனத்திலென்ற வாக்கியத்திற்கும் அது உன் மனத்தில் என்ற வாக்கியத்திற்கும் இருப்புப் பூட்டுதலாகிய தருமத்தின் ஒற்றுமை யிருப்பமையால் விளக்கணியும், பின்னாக வருகின்ற அந்த மனத்தின் என்பதற்கு முன்னாகவிருக்கும் அவள் மனம் என்பது விசேஷணமாக இருப்பதால் ஒற்றைமணிமாலையணியும் விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

சதுரங்கத் தளிர்ப்போர்க் களமருவி
சிலையிடைநாண் டாமேல் பூட்ட

எதுவெதுதா னெதனையெதனைச் சேர்வுற்றதவை
கேளிலையோ டேவு மேவா
டரிபகைவர் சிரமுமவை யொடுபுவியு
மஃதுடனே யருளார நீயும்
பதிவுறுநின் னொடுபுகழு மஃதொடுமு
வுலகமுஞ்சம் பந்தந் தானே.

இங்ஙனம் ஸம்பந்தமென்ற தரும மொற்றுமை சிலவொடுபகழ் பகழியொடு பகைவர்சிரம் என்பது முதலிய வாக்கியங்களில் தனித்தனியாக ஸம்பந்தப்படுவதால் விநோக்கணியும் அப்பகழ் முதலியவைகள் பின்னுக்கு வருவனவற்றுக்கு விசேஷணங்களாக வருவதால் ஒற்றைமணிமாலையணியும் இருக்கின்றதெனக் காண்க.

௪௯-வது மேன்மேலுயர்ச்சியணி

(ஸாராலங்காரம்)

செய்யுள்

ஒன்றினுக் கொன்று மேன்மே லுயர்த லுரைத்திடவே
நின்றது மேன்மே லுயர்ச்சி பிரசம் நிறைமதுரம்
மன்ற வதினுஞ் சுதையதி னுங்கவி வாய்மொழியே
என்ற லுதாரணஞ் செங்கோற் குமாரரெட் டிறையவனே.

பலபொருள்களுக்குள் ஒன்றைப்பார்க்கினு மொன்றுக்குக் குணத்தினுல் மேன்மையைக் கூறுவது மேன்மேலுயர்ச்சியணி. இதனை வடநூலார் ஸாராலங்கார மென்பர். இதற்குப் "பிரசம்நிறை மதுர" மென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் பிரசம் சுதை கவிவாய்மொழி இவைகளுக்குள் மதுரமாகிய குணத்தால் ஒன்றைப்பார்க்கினும் ஒன்றுக்கு மேன்மை கூறலாயிற்று.

செய்யுள்

நடிக்கு மன்னவனும் மாலுதரத்
துலகுளவன் னவனுஞ் சேடனே
புரமினைத்தரங் குவனவனு மொருபால்வா
ரிதியுறுவன் புகலு மதனைக்
கரகதர டகத்தினர னவருமொரு
மின்மினிப்போற் காயந் தோன்றும்
வரதுவுன்சீர் பெண்செவிக்கு வளைமலரோ
வென்பபாரக்க வயநகு மம்மா.

இங்ஙனம் மாலுதர முதலியவைகளுக்கு ஒன்றி னுமொன்றிற்குப் பெருக்கமாகிய குணத்தினான் மேன்மை கூறலாயிற்று. இவ்விரண்டுதாரணங்களிலுங் கொண்டா டத்தக்க குணங்களின் மேன்மை கூறப்பட் டிருக்கின்றது. கொண்டாடத் தகாத குணங்களின் மேன்மையைக் கூறு வதற் குதாரண மியாதெனில்,

செய்யுள்

சருகி னும்பஞ்சி லேசம்ப பஞ்சினு
மிரவு போனுமி லேசம வன்றனோ
யருகு காலுற றெட்டாமையெ தாயினுந்
தருக வென்ப னெனும்பயந் தாலரோ

இங்ஙனம் சருகு, பஞ்சு, இரப்போன் இவைகளு ளொன்றிற்கொன்று இலேசமென்னும் புன்குணத்தினால் மேன் மை கூறலாயிற்று. இருமைக்குணத்தினு மொன்றி லொ ன்றுக்கு மேன்மைகூறுவ தெவ்வாறெனின்,

செய்யுள்

குன்றுபெரி தாமந்தக் குன்றினுஞ்ச முத்திரமே
நன்றுபெரி தச்சமுத்தி ரத்தினும்விண்—ணொன்றும்
பெரிதுவிண்ணி னுமிராம மேபெரிக வாமோ
யரிதெவற்றி னும்பெரிதம் மா.

இங்ஙனம் பிரமவரையினு மொன்றினு மொன்றுக்குப் பெருக்கமாகிய குணத்தின் மேன்மையும் ஆசையாகிய வருணிப்புப் பொருளுக்குப் பிரமவரை கூறப்பட்ட பொருளைப்பார்க்கினும் பெருக்கம் வருணிக்கத்தமையாற் குறைவுங் கூறலாயிற்று.

ருO-வது நிரனிறையணி

(யதா ஸங்கியாலங்காரம்.)

செய்யுள்

வரிசையிற் கூறும் பொருள்கட்குச் சம்பந்த மாவமுறை
தெரிவுறச் சொல்லல் நிரனிறை தெவ்வைச் சிநேகனைத்து
யரைவெற்றி செய்யிர சஞ்செய்பங் கஞ்செய் யரசவென்ப
துணைசெ யுதாரணஞ் சீர்த்திக் குமாரசெட்ட வுத்தமனே.

வரிசையாகக் கூறியிருக்கும் பலபொருள்களுக்கு முறை வழுவாது ஸம்பந்தத்தைக் கூறுவது நிரனிறையணி. இதை வடநூலார் யதாஸங்கியாலங்கார மென்பர். இதற்குத் "தெவ்வைச் சிநேகனை" யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனந் தெவ்வை, சிநேகனை, துயரை என்ற மூன்று பொருள்களுக்கும் வெற்றிசெய், இரசஞ்செய், பங்கஞ்செய் யென்ற மூன்று பொருள்களுடன் நிரலே ஸம்பந்தங் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

உலோபனைப்பொரு ளுஞ்சர ணுற்றோ
வலாது கொல்கின்ற தோவவ னவனைத்
திலாது தளர்வி டாமலு மாநிலத்
திலேபு சித்திட் பின்றியுங் காப்பனே.

இங்ஙனம் பொருள் சரணமடைதலுங் கொல்லுதலு மாகிய இரு பொருள்களும், தள்ளாமை புசியாமை

யென்ற இருபொருள்களோடு நிரலே ஸம்பந்தப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வணியை வாமனாசாரியார் முதலியவர்கள் க்ரமாலங்காரமென்று கூறுகிறார்கள்.

ருக-வது முறையிற்படர்ச்சியணி.

(பரியாயாலங்காரம்)

செய்யுள்

ஒருபொருள் நிரலே முறையிற் பலவா யுறுதலைச் சொல்
வருதல் முறையிற் படர்ச்சியாம் மாது வதனவொளி
மருமலர் தன்னை விடுத்து முழுமதி யையடுத்து
மருவிய தென்ப நிலவிய மெட்ட மசாமன்னனே.

ஒருபொருளை முறையாகப் பல ஆதாரங்களில் ஸம்பந்தப்படுத்திக் கூறுவது முறையிற்படர்ச்சியணி. இதனை வடநூலார் பரியாயாலங்கார மென்பர். இதற்கு "இம்மாது வதனவொளி" யென்பதுமுதல் உதாரணம். இங்ஙனம் மாதுவதனவொளி யென்ற ஓர் பொருள் முறையாகத் தாமரைமலர் மதியென்ற பல ஆதாரங்களில் ஸம்பந்தத்தை அடைந்திருக்கின்றது. ஆயிற் பதும மலரில் ஸம்பந்த மடைந்ததைச் சொல்லாற் கூறவில்லை. அவ்வா றிருந்தாலும் மருமலர் தன்னை விடுத்தென்றுரைப்பது முதலில் அதில் ஸம்பந்தப்படாவிடில் பொருந்தாமையால் அவ்விதம் சொல்வது உசிதமில்லையாதலால் அதிற் ஸம்பந்தமுள்ள இவ்வணிக்குக் குறைவில்லை. இவ்வாறு தாற்பரியத்தினால் கிடைத்த ஸம்பந்தத்தின் விளக்கமுள்ள இடத்தில் இவ்வணி யென்றே காவியப்பிரகாசகிருத்தென் பவரும் உதாரணித்தார். அஃதாவது

செய்யுள்.

சகணம்விடு மெலிவையிடை சாந்தத்துக்கால விச்சலன
நகுநடையை விழியடைந்த நறுமருமம் விடுவேறு

தகுபொருளி னிரண்டிலொன்றை தனைமுகமுற றதுமினும்ப்
பகவியலின வேற்றுமையை யேனனுசெய தனுமாதே.

இங்ஙனம் சகனம் விடுமெலிவையிடை சாரந்தது எனபது முதலிய இடங்களில மெலிமவணனும பொருளைச சகனம விட்டதென்றமையால அதற்குச சகனத்தின முதலாவது ஸமபநதமும இரணடாவது இடையிற ஸமபநதமுமாகிய முறையான பல பொருள ஸமபநதமிருபபதினால இவவணியே. ஒவ்வொரு பொருளிலு மிருககினற ஸமபநதததைச சொலலாற கூறியிருககினற இவவணி யெவவாறெனறால,

செய்யுள்

காள கூட மேசீமுன கடலுற றிருந்தாய பினனரனறன்
காள மாதி குறுகியதிற கலந்தா ரிதுநாட கோளமவந
காள முதலாக தேயமுறு கடிய கொடியா வாகினிலெங்
காள மொடுவாழ வாயமேனமேற கனமா யிருப்போ தினர்யாரே

இங்ஙனம காளகூடமென்ற ஒரு பொருளுக்குக கடல பரமசிவனின கணடம கொடியோரவாக்கு என்ற பல இடங்களிலிருககும ஸமபநதததைச சொலலாகவே கூறி யிருககினறது. ஒரு பொருளுக்கு ஆதாரமாக விருககும பல பொருளகளுககுள மேனமேற குறைவு தோனறக கூறுவதும இவ்வணி. இதனை வடநூலார ஸங்கோசபரி யாய மெனபர். அஃதாவது,

செய்யுள்.

முதலி லேகுளிர மூண்டு புவிபர
வுதலே மேவிபபின னுநதருச சாயையும
றதுவெ யோனுமச சதநில வரபபுள
லதனு ளேகரந துறறத நிலையால.

இங்ஙனம் குளிரென்ற ஓர் பொருளுக்கு ஆதாரங்களாக இருக்கும் புவி தருச்சாயை புனலின் மத்தியம் என்ற பொருள்களுக்குமேன் மேலாகக் குறைவு விளங்குகின்றது.

ஓர் பொருளுக்கு முந்திய ஆதார ஸம்பந்தத்துடனே மற்றொரு ஆதாரத்திலும் ஸம்பந்தத்தைக் கூறுவதும் இவ்வணி. இதனை வடநூலார் விகாஸபரியாயாலங்கார மென்பர். அஃதாவது

செய்யுள்

கனக மேனிக் கரும்பிணைக் கண்ணினாய்
நின்னது விம்பக் கனித்துடி மட்டிலும்
வன்னி ராகத்தை வாய்ந்தத நிந்தனம்
மன்றி டத்துமிப் போதறி வாமரோ.

இங்ஙனம் இராகமென்ற ஓர் பொருள் ஆதரமாகிய ஆதாரத்தில் ஸம்பந்தமுள்ளதாகவே மனதாகிய மற்றொரு ஆதாரத்திலும் ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

செய்யுள்

ஓரிடத் தேபல பொருண்முறை யாக வுறுமதனைத்
தேரிடச் சொல்வது மவ்வணி யெங்குமுன் றிம்புன்னமீ
தூரிட வுற்றதங் கிந்நாட புளின முறுமெனுமு
தாரணந் தோய்புக ழோங்கு மிளசைத் தயாபரனே.

ஒரு ஆதாரத்தின் முறையாக அனேகம் பொருள்களுக்கு ஸம்பந்தத்தைக் கூறுவதும் இவ்வணி. இதற்கு "எங்கு முன்றிம் புன்னமீ" யென்பதுமுத வுதாரணம். இங்ஙனம் நதியாகிற ஓர் ஆதாரத்தில் புனலின்பெருக்கு புளினமென்ற பல பொருளுக்கு முறையாக ஸம்பந்தமுறுதலைக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

முன்னம துடலபிரியா திருநதனமபின மூளபிரியன்
மனனியிடு பிரியையென்று யினமிதுநாண மனனவனே
இனனதலை வன்றலைவி யாயினமவே றிதினுமெது
பனனுதலைச சிரவலிய வடுமெனுயிரப பயனிதுவே.

இஙஙனம உடலபிரியாமை பிரியன பிரியையாக இருததல தலைவன தலைவியாக இருததல என்ற பல பொருள களுககுத தமபதிகளாகிய ஓர ஆதாரத்தின முறையாக ஸமபநதத்தைக கூறியிருககின்றது

ருஉ-வது மாற்றுநிலையணி

(பரிவிருத்தியலங்காரம்)

செய்யுள்

குறைவாம பொருளைக கொடுத்ததிச சப்பொருளைககொளளுக
கறைபே றுமாறறு நிலையணி மன்றொரு மெய்புகவித
தெறுநரின செல்வமொணா டானென றுதாரணஞ்செப்புவரான
மறையொலி வாழுதொலி சூழிட்ட மாநகா மாமனனனே.

குறைவான பொருளைச செலவிட்டு அதிகப பொருளைக கொளவது மாறறுநிலையணி. இதை வடநூலார பரிவிருத்தியலங்கார மெனபா. இதற்கு மன்றொருவம பெனபதுமுதல உதாரணம. இஙஙனம ஒரு அமபைச செலவிட்டுச சத்துருவின செலவத்தை முழுமையும பெற்றானென்று அமபுச செலவினால அதிகலாபத்தின பெறுதலைக கூறியிருககின்றது.

செய்யுள்

அதிக வாண்டுள ளுதிமே லுலகடை சடாயு
முதிய னைககுறித தினனுமவெந துயரிடை முழுகி

பொதியு மாசரை யாறறள ருடலினைப போககி
மதியின் காநதிகொள புகழுடல விலைகொடு வதிவான்.

இஙஙனம ஶூபபெனனும ஜனாயி னறறளாநத அற
ப சரீரத்தின செலவாலமதிபோல விளககமுற்ற அதி
கபபுகழின பெறுதலைக கூறியிருககினறது.

ருந-வது ஒழித்துக்காட்டணி.

(பரிஸஙகியாலஙகாரம.)

செயயுள்

பொருளொனறை யோாகணகற்றிமந் றோசட பொலியுமதென
றுரைசெயத லேயொழித துககாடடு நேயத துறுகுறைவு
தெரிதல விளககிடை யலலாது நனனுதற றேவியாத்ம
இருதயத் தினறென றிலககியங் தோவை யிளைசமனனே.

ஓா பொருளை ஓா இடததிலிலலை யெனறு தளளி மற
றோரிடததி லிருககிறதாகக கூறுவது ஒழிதது ககாடடணி.
இதை வடநூலாா பரிஸஙகியாலஙகார மெனபா. இதறகு
"நேயததுறுகுறை" யெனபதுமுத லுதாரணம. இஙஙனம
நேயககுறையெனற ஓா பொருளைத தேவியரிருதயதத
திலலை யெனறு தளளி அது விளககினபாலிருககின்ற
தெனறு கூறியிருககினறது •

செயயுள

உசசயினி படடணததி லுறபவமின றாவிழியே
அசசுருதி மாாகக மதைககடககும—மெசசுமகா
காள னதுசிரததிற காணபிறையொா ரேகோணல
ஆளுகையை மேவினதம மா.

இஙஙனம சுருதி மாாககததைக கடதத்லாகிய. ஓா
பொருள மின்னாாவிழியிலே யிருககிறதெனறும கோண
லெனற ஒரு பொருள மாாகாளனது முடியில விளங

கும் பிறையிலிருக்கிறதென்றும் கூறியிருக்கின்றது. மூன்றிய வுதாரணத்தில் ஓர் பொருளி லேற்றுதல் சொல்லால் விளங்குகிறதென்றும் இவ்வுதாரணத்தில் தாற்பரியத்தினால் கிடைத்திருக்கின்ற தென்றும் பிரிவு காண்க.

௬௪-வது உறழ்ச்சியணி.

(விகல்பாலங்காரம்)

செய்யுள்

ஒத்திடு வல்ல விருபொருட் குத்தவ வுதிக்கவிகற்
பித்த லுறழ்ச்சி யணியா மெதிர்ந்த பெரும்பகையீர்
மத்தக மேனுங் கொடுமர மேனும் வணங்குமென்றி
சைத்த லுதாரண மெட்ட புரத்தைத் தருமன்னனே

ஸம பலமுள்ள இரு பொருள்களுக்கு விரோதம் விளங்கக் கூறுவது உறழ்ச்சியணி இதனை வடநூலார் விகல்பாலங்கார மென்பர். இதற்கு "எதிர்ந்த பெரும்பகையீ" ரென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் ஸமாதானம் போர் என்ற இரு பொருள்களுக்கு ஒரே வேளையில் இருப்பு நேராதாகையால் அவ்விரு பொருள்களை மத்தகமேனும் கொடுமரமேனும் வணங்கு மென்று விகற்பப்படுத்திக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

எப்பொழுதும் புயல்பொழியுஞ் செண்டிநட மேயிற்று
மெப்பொழுதென் மணவாள ரேனுங்கூற் றுவரேனுந்
தப்பிடா தென்றனதா குலமுடிவைத் தந்திடுவார்
துப்பினிதழ்ச் சகிமீர் கடந்திடுவீர் துயர்க்கடலே.

இங்ஙனம் நாயகனின் வரவிருக்குமாகில் மரணம் நேராது மரணம் நேருமாகில் நாயகனின் சோகத்தை

யிராது என்று ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுற்ற இவ்விரு பொருள்களையும் மணவாளனேனும் கூற்றுவனேனும் ஆகுல முடிவைத் தந்திடுவா ரென்று விகற்பப்படுத்திக் கூறியிருக்கின்றது.

ருரு-வது கூட்டவணி.

(ஸமுச்சயாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருகாலத் தேதுமுக் கொள்ளுந் தொழிலக ளுட்னபடவே
தருமாறு கூட்ட வணிவேந்த னேநின் றரியலார்கள்
பொருவா நசிவா புரங்காட் டிவாபயம் பூண்புரென
வருமா றுதாரண மெட்ட புரத்துவ ரோதயனே.

ஒரே வேளையிலுண்டாகும் பல தொழில்களின் கூட்டத்தைக் கூறுவது கூட்டவணி. இதை வடநூலார் ஸமுச்சயாலங்கார மென்பர். இதற்கு வேந்தனே நின்றரியலாக ளென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் நசித்தல் புரங்காட்டுதல் பயமடைதல் என்ற ஒரேவேளையினுண்டாகுஞ் சத்துருக்களின் றொழில்களின் சேர்க்கையைக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

சற்குணநீ யுதவியபே ரன்பாகுமபுத
தமையிரு தயங்கொளும்பெண் செயலைக்கேளா
யறபகலுஞ் சயனிக்கின் றுளவறக்கூ
யடைகின்றுள வாடுகின்றுள புலம்புகின்றுள்
பொற்பழிகின் றுளசலனிக் கின்றுண்மதத்தம்
பொருந்துகின்றுள் புரளுகின்றுள துவளுகின்றுள
வறபழிகின் றுணெளிகின் றுளமூச்சை
வாயகின்றுள் தாபமிகத் தேய்கின்றுளே.

இங்ஙனம் சயனித்தல முதலிய ஒரே வேளையிலுண்டான பலதொழிலகளின் கூட்டத்தைச் சேர்த்துககூறி யிருக்கின்றது. இவற்றுள சிலதொழிலகள அறபகாலபேதத்தினால உண்டான போதிலும் அனேக தாமரையிதழ்களைசசேர்த்து வைத்து ஊசியாறகுத்தினால ஒவ்வொரு இதழிலும் கொஞ்சங் கொஞ்சங் காலபேதத்தாற குத்தபபட்டிருநதாலும ஒரேவேளையிற குத்தபபட்ட தாகவே கொள்ளவதுபோல காலபேதத்தைக கொள்ளாமல விரகத்தின பெருககத்தை விளககுகினறன.

செயயுள.

பலகா ரணங்கள தனித்தனி முககியம பறறியொரு
வலகா ரணத்தை முடித்தலு மவவணி மாகுலமு
நலகா மருமவய துஙகலவி யுஞ்செல வமுமிவனுக
கிலகா மகிழவிககு மெனப துதாரண மெட்டமனே.

ஓா காரியத்தைப பலகாரணஙகள தாநதாம முககிய மாகவிருநது முடிப்பதுமவ்வணி. இதறகு "மாகுலமு நலகாமரு" மெனபதுமுத லுதாரணம. இஙஙனம மகிழவிப பாகிய காரியத்தைக குலம காமா வயது கலவி செலவம என்ற பலகாரணஙகள தாநதாம முககியமாகக களத்தில கபோதப பறவைகள போல சோநது முடிககினறன. நலகாமா-நலல அழகு.

செயயுள.

தனதுகொடைத தொழிலையுரை யாமைதனனிற
சாரதிதிக கியறறிடுமென பகனறிடாமை
கனகமதாற கருவமரு வாமைமறறோா
காசைநிகழத தாமையவை யிடையேதான்செய
வனவுதவி களைவெளியி டாமைதன்பான
மறறவாசெய யுதவியினை மறைபபிலாமை
பனுவலிறபற றுடைமைநனமா னுடாதமமேன்மைப
பாடடைநனி விளககுவவாம பாாககுஙகாலே.

இங்ஙனம் மானிடனின் மேன்மையாகிய காரியத்தைத் தன் கொடைத்தொழிலே யுரையாமை முதலிய காரணங்கள் விளக்குகின்றன.

௫௬-வது வினைநுதல்விளக்கணி.

(காரகதீபகாலங்காரம்.)

செய்யுள்

உதிர்ந்த லாவொரு வன்செய்கை யீட்ட லுணர்த்தல்வினை
நுதல்விளக் காம்வழிப் போவன் வருவன் முயன்றுணர்வ
னெதிரில் வினவுவ னென்ப துதாரண மெட்டபுரத்
ததிபதி யென்னுங் குமாரெட்ட பாண்டிய னமரசே.

ஒருவனிடத்தில் முறையாக விளங்குந் தொழில்களைச் சேர்த்துரைப்பது வினைநுதல்விளக்கணி. இதை வட நூலார் காரகதீபகாலங்கார மென்பர். இதற்கு "வழிப் போவன் வருவ" னென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் ஒருவனிடத்திலிருக்கும் வழியில் போகுதல் வருதல் உணர்தல் வினவுதல் என்ற தொழில்களைச் சேர்த்துக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

துயில்புரிந் திடுவா னுணமா டிடுவான்
றுயத்திடு வானுலாத் திடுவான்
வியன்சிகை யாற்று வானுணற் றிடுவான்
விளைசது ரங்கமா டிடுவான்
அயல்வாக் கமைய மிதுபொழு திலைபின்
னடைவைபோ போவென்ப வேந்தர்
பயின்மனை வாயி லவர்களு மெளியேற்
பாரவிழி யாற்கடற் றிருவே.

இங்ஙனம் ஓரரசனிடத்தி லிருக்கும் துயில்புரிந்திடுதல் முதலிய செய்கைகளைச் சோகசையாக வருணித்திருக்கின்றது. முதலாவது உதாரணத்தில் வழிச்செல்வோனுக்குப் போவது வருவது முதலிய தொழில்களில் ஸம்பந்த மிருப்பதாலும் இரண்டாவது உதாரணத்தில் அரசனுக்குத் துயில்புரிந்திடுதல் முதலியவைகளில் ஸம்பந்த மிருப்பதாலும் ஒரு கர்த்தாவுக்கு அனேக வாக்கியங்களில் ஸம்பந்த மிருக்கிறதென்பதைப் பற்றி இவ்வணி இப்பெயர் பெற்றது. இஃது முதலில் கூறிய கூட்டவணிக்கு மாறாக விருக்கின்றது.

௫௭-வது. எளிதின் முடிவணி.

(ஸமாதியலங்காரம்)

செய்யுள்

மற்றொரு வேது வுதவியாற் காரியம் வாய்வெளி
துற்று முடித்த லெளிதின் முடிபணி யோர்தருணி
பற்று மயலடைந் தாள்புக் கனன்கடற் பானுவென்ச்
சொற்ற துதாரணந் தேரெட்ட மாநகாத் தூயவனே.

ஒருவனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காரியம் மற்றொரு காரணத்தின் உதவியினால் யெளிதாக முடிவது எளிதின் முடிவணி இதை வடநூலார் ஸமாதியலங்கார மென்பர். இதற்கு "ஓர்தருணி பற்றுமயலடைந்தாள்" ளென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் நாயகனிடத்தில் சேருவதாகிற காரியத்திற்கு மயலையடைதலே காரணமாக இருக்கின்றது. அஃதுடன் இரவியின் மறைவாகிற காரணமும் அக்காரியத்தை எளிதாக முடித்தது காண்க.

செய்யுள்

மங்கை யூடலை மாற்றிடு வானிரு
செங்கை கூப்பிப் பதம்விழு போதுதெய்ய

வஙக ளினசெய லாறபுயல வான்றுேனி
பொஙகி யெறகு முதவி புரிநததே.

இஙஙனம் நாயகியின ஊடலை நீககும பொருடடு யததனிககபபடட பாததததில விழுதலாகிய காரியம மேகததின காஜனமாகிய காரணத்தினால எளிதாக முடிநதது. இரணடாவது கூடடவணியில களத்தில கபோதப பறவைகள போலத தனிததனியே முககியமாக வநத பல காரணஙகளால காரியததின் முடிவெனறும, இவ்வணியில காகதாளீயமாககிடைதத காரணததினுதவியால காரியததின முடிவெனறும தீரமானம இருபபதனால இஃது அவவணிககு மாறுக இருககினறது.

௫௮-வது விறல்கோளணி.

(பிரததியநீகாலஙகாரம.)

செயயுள.

வலிய பகைவரை சோநதோ ரிடத்து வயயியறறு
தலினபே ரதுவிறல கோளணி வெறறி கொடாரையுடன
புலிசெவி கீழுறச செயதன வுறபலப பூவெனவே
சொலுத லுதாரணந தோமன குமாரொடட சுநதரனே.

பலநதஙகிய சததுருவினிடததுததன் வலியைச செலுதத முடியாமையால அவனைச சோநதவாகளிடததில வனமையைசசெலுததுவது விறலகோளணி. இதை வடநூலாா பிரத்தியநீகாலஙகார மென்பா. இதறகு "வெறறி கொடாரையுட" னென்பதுமுத லுதாரணம. இஙஙனம தஙகளைஜயிதத கண்களிடததுத் தஙகள வன்மையைச செலுதத முடியாமையால அவறறுடன ஸமபநதமுறறிருககும செவிகளைக குவளை மலாகள கீழாகச செயதன.

செயயுள்.

மாரனம மேரெனுஞசெல வஙகவர்நதோற சோநதவனைன
றுேருதலும் றுனபா லுறுமழுககா—றுருதலா

வன்பெதுவு மின்றி யமாபுரிநது வாடடுகிறு
னென்பெண மகவதனே யே.

இஙஙனம் மதனன் தன் காநதியை அபகரிதத நாயக னிடம வலியைச செலுததுவதறகு முடியாமையால அந நாயகனைச சோநத நாயகியிடம வனமையைச செலுதது கிறுன. சத்துருவைச சோநதவாகளிடததில வனமை யைச செலுததினுலும இவவணி யெனறுல, சததுருவி னிடததில வனமையைச செலுததினுல இவவணியெனப தறகு யாது கூறவேணடும

செயயுள.

வண்டாங குழுத்தனக்கு வாயமதுவுண டானமெனுங்
திணடா மனைகுவியச செய்வதனு—லுண்டாஙகோ
பஙகொடுடு வேந்தனிடம பாயநதுநடு விறகளஙகந
தஙகுறசசெய திடடதுங சம.

இஙஙனம தஙகளுககு மதுவைக கொடுககினற தாம ரைகள குவிநதமையால் கோபமுறற வணடினஙகள அகருவிதலுககுக காரணமாகிய சநதிர விமபததை அணுகி அவ்விடத்தில களஙகததைப புணடுபணணுதலா கிய தஙகள வனமையைச செலுததின.

ருக—தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி.

(காவியாாத்தாபத்தியலஙகாரம்.)

செயயுள.

ஒருபொருட கூறி யெனச்சொல வேண்டுமென றென்றின்சிதகி
மருவிற றொடாநிலைச செயயுட பொருடபே றணிமடந்தாய்
வருநின முகத்தின மதிதோறற தென்னின மனைமலருக
குனையெனன வென்ப திலககிய மெடடம வுததமனே.

ஓர் பொருளை ஒரு விதங்கூறி அதனால மற்றொரு பொருளின் முடிவையும் "என்னசொலல வேண்டும்" என்பது முதலியவைகளால விளக்குவது தொடாநிலைசசெய்யுட பொருட பேறணி. இதை வடநூலார காவியார்த்தாபத்தியலங்கார மெனபா. இதற்கு "மடநதாய வருநின முகத்தி" னெனபதுமுத லுதாரணம. இஙஙனம தாமரைகளை ஜயஞ்செய்கினற மகிமை மாதுவதனம் ஜயித்ததாகக கூறி "மரைமலருக குரையெனன" வெனறுரைத்தமையால அம்மலரையும ஜயித்ததாகத தண்டாபூபிகா நியாயத்தினு லறியபபடுகினறது.

செய்யுள

இநதிரைநே ராமடநதை யினபெருஙகொங கையிரணடும
பநதுதமைக கொன்றுசயம பணணினவேல—இநதப
படிமிசைமற றொருயிரைப பறறிவதைச செயதது
தடிவதிலென னாசசரியந தான.

இஙஙனம் பநதுதமைக கொனறு எனபதனால சிலேஷையாக உறவினரைக கொலலுதலைச செய்கின்ற இரணடு கொஙகைகளுககு மறறவுயிரகளின வதைசெயதல என்ன ஆச்சரியம எனபது சொலலினால நிச்சயிககப்பட்டது.

செய்யுள.

மாது தனமரு மமபிளந தேவெளி
போது கினற பெருமபுதுக கொஙகைகட
கேது மறறையா நெஞசினை யீாவதி
லோது கினற தயவுணா ரணணலே.

தனது நெஞசத்தைப் பிளநது வெளியேறுங கொங கைகளுககு மறறவா நெஞசத்தின பிளப்பைச செய்தல் "ஓதுகின்ற தயவுணா" என்றமையால* உறுதிப்படுத்தப பட்டிருக்கின்றது.

௯௦-வது தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி.

(காவியலிங்காலங்காரம்.)

செய்யுள்

சாதிக்க வேண்டும் பொருளினைச் சாதித்த லுக்கிடுபே
ரோதிற் றொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி போர்மதனே
நீதிட்ட மாவெல்லப் பட்டாயென் னெருசிடை நின்றனன்மூன்
றுதிக் கணன்னென் றிலக்கியந் தேரின்ன சைக்கரசே.

ஸாதிக்கவேண்டிய பொருளை மற்றொரு வாக்கியப் பொருளாலாவது பதப்பொருளாலாவது ஸாதிப்பது தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி. இதனை வடநூலார் காவியலிங்காலங்கார மென்பர். இதற்கு "மதனே நீதிட்டமா" என்பதுமுதல் உதாரணம். இங்ஙனம் மதனனை வெற்றி செய்வது அரிதாகையால் அவனை வெற்றி செய்ததாகக் கூறியிருப்பமையால் அஃது அதற்கு ஹேதுவான ஓர் ஸமர்த்தித்தலைக் கருதுகின்றது. ஆதலால் இங்ஙனம் அப்பொருளை ஸமர்த்திக்கும்பொருட்டு அம்மதனனை ஜயம் செய்த முக்கண்ணன் தன் னெஞ்சின் கண்ணே இருக்கின்றதாகக் கூறியிருக்கின்றது. இஃது வாக்கியப்பொருளால் ஸமர்த்தித்த தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி. பதப்பொருளால் ஸமர்த்தித்த இவ்வணி யெவ்வாறெனில்

செய்யுள்

பொடியினது பூசினர்கா ளுருத்தி ராக்கப்
பொன்வடங்கா ளரன்கோயிற் பொலியும் பத்திப்
படியினர்காள் மங்களமுங் களுக்குண் டாக
வரனெனது பூசைபரிந் தருள்வ தாயும்
கடியுமது பூசையின்ப விரோதி யாயுங்
கருதரிப மோகமென்பர் காணப் தாயும்
நெடிதுள்ளோர் பெருமைபெறு மயக்கந் தன்னின்
நோக்கிடவும் பிரயாணர் நிகழ்கின் றேனே.

மோக்ஷத்தைப் பெருமயக்கமாகக் கூறுவது பிரசித்தமன்று. அவ்வாறிருந்தும் அதை அவ்விதங் கூறி ஸமாதிக்கும்பொருட்டு அம்மோக்ஷத்திற்கு உமது பூஜை யின்ப விரோதி யென்ற சிறப்பைக்கூறி அப்பதப்பொருளால் ஸமாதித்திருக்கின்றது. சில விடத்தில் பதப்பொருளும் வாக்கியப் பொருளும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியாகவே ஸமாதித்தலுக்கு ஹேதுவாக இருக்கின்றன. அஃதாவது.

செய்யுள்

கற்ற தமயந்தியொருத்தி கார்குழலைத் தன்சிரம்
திற்றரித்தா ளன்னைத்தயித்த தேயமதி—யுற்றபசு
வாலுமுன்னைக் கப்படா மற்சேர் கவரியுடன்
பாலுமொப்புச் சொல்வ தெவன்.

இங்ஙனம் கவரி தமயந்தியின் கூந்தலுக்கொப்பாக ஆகவில்லை யென்பதை, "கற்ற தமயந்தி சிரத்தில் தரித்தா"ளென்ற வாக்கியப்பொருளும் பசுவால் முன் வைக்கப்படாமலென்ற பதப்பொருளும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியான ஹேதுக்களாக விருந்து ஸமாதிக்கின்றன. ஸமாதிக்கவேண்டிய பொருளை ஸமாதிக்க வந்த வாக்கியப்பொருளாலும் பதப்பொருளாலும் ஸமாதித்தாலும் இவ்வணி. அதற்குதாரணம்.

செய்யுள்

முப்புரத் தகனு மிப்பொழு தாக
முற்றதால் முற்பிறப் பினிலே
இப்பிய வணக்கம் புரிந்திலே னினநின்
றேவநு மானமுற் றுணர்ந்தேன்
இப்பிறப் பினில்வந் தனம்புரிந் ததனு
லினியமேற் பதவியுஞ் சேர்ந்தேன்
ஒப்புட் லிலதா யினிவணங் கேனிவ்
வோரிரு குறைபொறுத் தருளே.

இங்ஙனம் இருகுறை யென்றது ஸமாதிக்கத்தக்க தாக விருக்கின்றது. அது அநுமானத்தால் கிடைத்த முந்தியபிறப்பில் வந்தனம் செய்யவில்லை இனிமேலும் வந்தனஞ் செய்யேன் என்ற இரண்டு வாக்கியப்பொருள் களால் ஸமாதிக்கப்படுகிறது. அவற்றுள் இரண்டாவது வாக்கியத்திலிருக்கும் உடலில்லாததாலென்ற பதப்பொ ருள் ஹேதுவாக இருந்து அவ்வாக்கியப்பொருளை ஸமாத திக்கின்றது. அப்பதப் பொருளையும் இப்பிறப்பினில் வந் தனம் புரிந்ததனு லென்ற வாக்கியப்பொருள் ஸமாதிக் கின்றது.

ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களும் ஸமாதிக்கத்தக்க வைகளுமாக விருக்கிற இருபொருள்களுக்கு நிரலே இரு பொருள் ஹேதுவாக விருந்து ஸமாதிக்குமிடத்திலு மிவ் வணியே.

செய்யுள்

மலைமகள் தவஞ்செய் போதிலக் கொடிய
மாதவத் தினைசகி யாமை
கலைத்தி யவள்சீர் செய்திமுற் றிலுங்கேட்
கவுமவர் மீனுத லுள்தாற்
றலைமைகொ டனது வஞ்சகப் பிரம
சாரிவே டத்தினை விடுக்கத்
தொலைவுறு விருப்பங் கொடுங்கொள்ளா மலுஞ்சேர்
துகளிலகா மாரியைப் பணிவாம்.

இங்ஙனம் ஒரே வேளையில் சிவபெருமானுக்குண் டான வஞ்சனைப் பிரமசாரிவேஷத்தை நீக்கவேண்டுமென் றும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் இரண்டு எண் ணங்களாகிய விரோதமான இருபொருள்கள் நிரலே உமை யின் கொடிய மாதவத்தினை ஸஹியாமை யென்றும் அவள் சீரசெய்தி முற்றிலும் கேட்கவுமென் றிரண்டு

ஹேதுககளால ஸமாததிககபபட டிருககின்றன. ஒன்றுக கொன்று விரோதஙகளும ஸமாததிககததககவைகளுமாக விருககும இரணடு பொருளகளை ஒரேபொருள ஹேது வாக விருநது ஸமாததிததாலு மிவவணியே.

செயயுள.

புணரி மாதித முழுதுணணும போதிலப புணரி
தணவு முதுமுனை கடைதுயர தனைபபல னுளதாய
அணுவு மிலலதாத திருவுளத திடைநினைந தருளவன
கணச ரோருக பதகரு ணாகரற பணிவாம.

இஙஙனம கடைதல புரிநத துயரததைப பலனுள தாகவும பலனிலலாதாகவும நினைநததாகக கூறி யிருக கின்றது. ஒன்றுககொன்று விரோதஙகளும ஸமாததிக கததககவைகளுமாக விருககும இவவிரு பொருளகளைப புணரிமாதிதழுமு துணணலாகிய ஒரே ஹேதுஸமாததிக கின்றது. இததொடர நிலைசசெயயுட குறிபபணியை ஹேதுவணியென்று சிலர கூறினாரகள.

செயயுள்.

கோதா வரியே பலநாடடிற குலவி யவாவிக கொளுமவாணி
மாதர னவளை நின்கணைவாய விடுததுக கலிஙக மாவாணன
போதா நினறு னிவவெளிதம பொறுபபா டனிமை வாரிநடு
வேதான றுயில்மா தவனுநதி விளஙகுமயனபாற சோககவே.

இஙஙனம கலிஙகனென்ற புலவனால தனிமையாக விடபபடட நாமகளை நானமுகனிடம கோதாவரி நதி சோபபிபபது அரிது. அவவிதம அரிதான பொருளை வருணிதது அஃது அரிதிலலை யெனபதறகு ஹேதுவாக அயனுககு வாரி நடுவேதான றுயிலமாதவனுநதி விளஙகு மென்ற விசேஷணம கொடுததிருககின்றது. இஃதைப "பொருநதாப பொருளைப பொருநத வருணிததல் சிலேஷை" யென்ற இலககணபபடி சிலேஷை யென்ற பெயரு

ள்ள ஓர் குணமென்றார் ஜயதேவர். உண்மையாக ஆரா
ய்ந்திடில் இங்ஙனமும் பதப்பொருளே ஹேதுவாகக் கொ
ண்ட தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணியைப் பார்க்கி
லும் சிறப்புத் தோன்றுமையால் அவ்வணியே. பதரூபமாக
வும் வாக்கியரூபமாகவும் இருக்கின்ற விசேஷணங்களில்
அநுகூலக் கருத்துள்ள கருத்துடை யடையணிக்கும்
இவ்வணிக்கும் பிரிவு யாதெனில், அவ்வணியில் பதப்
பொருள் வாக்கியப்பொரு ளிவற்றால் விளங்குகின்ற
பொருள்கள் வருணிக்கக்கூடிய பொருளுக்கு அதிக ஸா
தனமாக விருக்கின்றன வென்றும், இவ்வணியில் பதப்
பொருள் வாக்கியப் பொருள்களே வருணிக்கப்படுகிற
பொருள்களுக்கு ஹேதுக்களாக விருக்கின்றன வென்
றும் பிரிவு காண்க. ஆனால் "உமதுபூஜையின்ப விரோதி
யாயும்" என்றது முதலிய பதப்பொருள் தொடர்நிலைச்
செய்யுட் குறிப்புதாரணத்திலும் "ஒப்புடலிலதாலினி
வணங்கே" னென்பது முதலிய வாக்கியப் பொருள் தொ
டர் நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி உதாரணங்களிலும் பதப்
பொருள் வாக்கியப் பொருள்களே ஹேதுக்களாக
இருக்கினும் "பசுவினால் முன்வைக்கப் படாமல்" என்ற
பதப்பொருள் உதாரணத்திலும் என்னெஞ்சிடை முக்
கண்ண னின்றானென்ற வாக்கியப் பொருள் உதார
ணத்திலும் ஹேதுவான அப்பொருள்களால் விளங்கிய
பொருள்கள் வருணிக்க வேண்டிய கற்றதமயந்தி சிரத்
தால் வகுத்த கூந்தலுக்கு அவிவேகியாகிய விலங்கினத்
தால் முன்வைக்கப்படாம லிருப்பதுடன் ஒப்பிடக்
கூடாதென்பதற்கு அதிக ஸாதனமாகவும் மன்மதனின்
எரித்தலுக்கு முக்கிய காரணமாக விருக்கும் நெற்றிக்
கண்ணையுடையவ னென்ற வாக்கியப் பொருள் அவனை
வெற்றி செய்கிறதென்ற பொருளுக்கு முக்கியஸாதனமாக
இருப்பமையால் இவ்விடங்களில் கருத்துடையடை யணி
யாகக் கூறுவாமெனின் அவ்வாறன்று. அவ்விடங்களி

னும அவிவேகததனமையுளள விலஙகினததால முன வைக்கபபடாமல இருககினற பதபபொருளுககும மன மதனின எரிததலுக்குக காரணமாக இருககினற மூன் றுவது கணணையுடைய சிவபெருமான எனனெஞ்சத் தில நின்றுனென்ற வாககியபபொருளுககுமே ஹேதுத் தன்மையைக கறபிககிறபடியால கிழச் சொலலிய ஸநதே ஹததிறகு இடமிலலை. அஃதனறியும "எலலாவசுதத விருபபா" யெனற பதபபொருள கருததுடையடையணி உதாரணததில எலலா அசுதததிறகும இருபபிட மெனறது முதலிய அனேக பதபபொருளகளால சரீரம ரக்ஷிககத் தககதலல எனறு விளஙகுவது போலும "வனறிறலோ யாரொருமை" யெனற வாககியபபொருள கருததுடையடையணி உதாரணத்தில பிறிதினவிறசியின முறைபோல அநதநத வாககியபபொருளகளால 'நான வியாஸன முதலியவனலலன எனற பொருள விளங்கு வது போலும உமது பூஜையினப விரோதி யெனற பதப பொருள ஹேதுவினுலும முககணணன நெஞ்சினிடை நினறுனெனற வாககியபபொருள ஹேதுவினுலும ஹே துததனமையாக விளஙகுவதைத தவிாதது மதியில வேறே பொருள விளககமிலலை ஆதலால பசுவினு லெ னற இடததிலும முககணணனெனற இடததிலும விளங குகினற பதபபொருள வாககியபபொருளகளுககே ஹே துததனமையை யுணடாககுவதில ஸாதகமாக விருபபத ஞல எதிாநிலையணிககு உதாரணிதத வாககியபபொருள தொடாநிலைச செயயுட குறிபபணியுளள "கனகமலை முலையா" யெனற செயயுளில உன விழியொபபான எனு றது முதலிய குவளை ஸோமன அன்னஙகளின் விசேஷ ணஙகள அவ்வாககியப பொருளுகளுககு ஹேதுத தன மையை யுணடுபணணி வாககியபபொருள தொடாநிலைச செயயுள குறிபபணிககுப பதபபொருள் தொடாநிலைச செயயுள குறிபபணி அஙகமாக விருபபதுபோல கருத

துடையடையணியை யங்கமாகக்கொள்ளவேண்டுவதால் அவைகள் தொடர்நிலைச் செய்யுட் குரியவணிக்கு உதாரணங்க ளென்பதி லொருகுறையு மின்று.

௬௰௧ – வது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(ஆர்த்தாந்தரந்யாஸாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

பொதுவாற் சிறப்பைச் சிறப்பாற் பொதுவினைப் பூரித்திட
லதிறும் மோர்ந்திடில் வேற்றுப் பொருள்வைப் பணியனுமன்
நதிநா யகனைக் கடந்தான் பெரியார்க்கெந் நாளுமரி
தெதுதா னென்றே துவதுதா னுமொன்றிற் கிலக்கியமே.

நயமாங் குணப்பொரு ளின்சோகத்தை யானய மில்பொருளும்
உயர்வாம் பெருமலர்ச் சோகத்தையி னுரு முறுஞ்சிரத்தின்
வயமேயென் றேதலு மொன்றிற் கிலக்கிய மண்டலமோர்
புயமீது கொண்ட குமாரொட்ட பாண்டிய பூபதியே.

பொதுவாற் சிறப்பையேனும் சிறப்பாற் பொதுவையேனும் முடிக்குமிடத்தில் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. இதனை வடநூலார் ஆர்த்தாந்தரந்யாஸாலங்கார மென்பர். பொதுச்சிறப்புக்களிலொன்று வருணியமாகவும் ஒன்றவருணிய மாகவும் இருப்பனவாம். அவற்றுட் சிறப்பு வருணியமாகவிருக்குமாகில் அஃதுடன் அவருணியமாகிய பொதுவான வேற்றுப்பொருளைச் சேர்ப்பதினாலும், பொது வருணியமாக விருக்குமாகில் அஃதுடன் அவருணியமாகிய சிறப்பான வேற்றுப்பொருளைச் சேர்ப்பதினாலு, மிவ்வணி யிப்பெயர்த்து. இவற்றுட் சிறப்பு வருணியமாகவும் பொது அவருணியமாகவும் இருப்பதற்கு "அநுமான் நதிநாயகனை" யென்பதுமுதலும் பொதுவாணியமாகவும், சிறப்பு அவாணியமாகவு மிருப்பதற்கு "நயமாங்குணப்பொருள்" என்பதுமுதலும் நிரலே உதா

ரணங்கள். அவற்றுள் முதலாவதுதாரணத்தில் அநுமான் நதிநாயகனைக்கடந்தானென்ற சிறப்பைப் பெரியோருக்கரிதேதென்ற பொதுவாலும் இரண்டாவதுதாரணத்தில் உயர்ந்த பொருட் சேர்க்கையினாற் றாழ்ந்த பொருளு முயர்ச்சியடையுமென்ற பொதுவை மலர்க்கூட்டத்தால் நாருஞ் சிரத்தின்மேற் சூடப்படுமென்ற சிறப்பாலும் பூரித்திருப்பது காண்க. ஆனால் வாணியங்களாக விருக்கின்ற பொதுச் சிறப்புகளைச் சொல்லால் கூறியிருப்பமையால் வியஞ்சனாவிருத்தியால் புனைவிலிப் புகழ்ச்சியணியில் அவாணியம் வாணியத்தில் ஸம்பந்தப் படுவதுபோல இங்ஙன மில்லாமையாலும் எந்தெந்த இடத்தில் புகையிருக்கின்றதோ அந்தந்த இடத்தில் அக்கினி இருக்கும் என்றதுபோலுள்ள வியாப்தி முதலியது இல்லாமையினால் வாணியத்தின் அறிவுக்குக் காரணமாக விருக்குந் தன்மையால் அநுமான வணியில் அவாணியம் வாணியத்தில் ஸம்பந்தப்படுவதுபோல இங்ஙன மில்லாமையாலும்,

செய்யுள்.

கொடியனிட நடிக்குமவிசு வாசிதனைக்
கொலும்பாவங் கூறும் வீர
மடாபுருட னிடமுனிவை விளைத்தவன்சா
வுக்கேது வாங்கைம் மாவான
மடமடென முரிபடுதா ருவிஞெலிமிக
குறுபலமே வாய்ந்த சிங்கங்
கொடுவதினித் திரைப்பகையாய்த் தன்சாவின்
காரணமா குதல்போ லம்மா.

என்பது முதலிய உதாரணங்களில் பொதுவில் சிறப்பு உவமானத் தன்மையாக ஸம்பந்தப் பட்டாலும் சிறப்பில் பொது அத்தன்மையாக ஸம்பந்தப் படுவது ஓரிடத்திலு மில்லாமையாலும் அவ்வண்ணம் ஸம்பந்

தப்படுவதில் பொருத்த முண்டாக மாட்டாதாகையாலும் எடுத்துக்காட் டுவமையில் வாணியத்தில் அவாணியம் உவமானத் தன்மைகொண்டு ஸம்பந்தப் படுவதுபோ லிங்ஙனம் இல்லாமையாலும் வாணியத்தில் ஸம்பந்தப் படாமலிருக்கும் அவருணியத்தைக் கூறுவது உசிதமில் லாததால் எவ்விதமாவது கீழ்காட்டிய இரண்டுகாரணங் களிலும் விளங்குகின்ற பொதுச் சிறப்புகளுக்குள் ஒன் றற்கொன்று ஸம்பந்தத்தைக் கூறவேண்டியது முக்கிய மாதலாலும் வாணியத்தை ஸமர்த்திப்பிக்கின்ற தன் மையினாலே அவருணியத்தின் உபயோகத்தைக் கூறவே ண்டுமெனக் கொண்டு இவ்வணியையும் அத்தன்மை யுள்ள வாக்கியப் பொருட் டொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப் பணியாகவே கொள்வா மெனின் அவ்வாறன்று "கன கமலேமுகியா" என்பது முதலிய வாக்கியப் பொருட் டொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி உதாரணங்களில் ஸமர்த்திக்கத்தகுங் கருதுகின்ற பொருளின் ஸமர்த்திக்க விருப்பதுபோல.

செய்யுள்

மதியருஞ் சாறுகா லப்பெண்ணொடு மருவக் காக்கா லப்பாவை
உதிமி னெனுங்கட் சடைநோக்க மடங்கி யொருவுற் றனள்தளிர்ச்சி
யதுசேர் வுறுப யோதரங்க ளமைந்தே யிருக்கு மெவர்களுக்குப்
புதிய வன்பயி னரியகுணம் போகா திருக்கும் பூமானே.

இமயமலை தன்னுருக்கை யிளிறகோட்டான்
போலடங்கு மிருட்கு மாத்தைச்
சிமயங்கா மேருவைச்சூழ் தினகரனுக்
கொருவாமற் றின்முங் காக்குந்
தமையடுறுபிச் சரண்மடைந் தாண்டபயி
னெனுமவன்றன் னொத்தங்கட்
கமையுறினு மாக்கொளுத லறிஞர்களுந்
தமைவதா யுகே யனரே.

இது முதலிய வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி உதாரணங்களில் வருணியப்பொருளை ஸமாதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லாததனால் கருத்தை வற்புறுத்துவது மாத்திரமே ஸ்மாத்திதத்தின் பயனாகக்கருதி ஸமாத்தித்திருக்குமிடம் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி யென்றும் வருணியப்பொருள் ஸமாத்தித்த்தின்றியமையாமையால் ஸமாத்தித்திருக்குமிடம் தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணியென்றும் சிலர் வேறுபாடு கூறினார்கள். உண்மையில் இவ்வாறுரைத்ததும் சரியன்று ஏனெனின்

செய்யுள்.

சிறிது வன்மைப் பல்பொருட்சோகமையு
நிறுவு மேயொரு காரிய நீணிலத்
துற்றுழும்புக ளாலுள தாயக
யிறுகைம மாவையுங் கட்டற கிசையுமே.

இங்ஙனம் "சிறிது வன்மைப் பல பொருட் சோகமையும் நிறுவுமே யொருகாரியம்" என்ற பொது "நீணிலத் துற்றுழும்பு களாலுளதாய கயிறுகைமமாவையுங் கட்டற் கிசையுமே" யென்ற உலகப்பிரசித்தமான சிறப்பின்றிப் புலப்படாதாகையால், இவ்வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியில் சிறப்புக்குப் பொதுவினால் ஸமாத்தித்தலவசியம் இல்லாவிட்டாலும் "சிறப்பின்றிப் பொது இருக்கமாட்டா" தென்ற நியாயத்தால் பொதுவுக்குச் சிறப்பினால் ஸமாத்தித்த லவசியம். "தளாசசியது சோ பயோதரங்கள்" என்ற சிறப்பினால் ஸமாத்திக்கப்படும் பொதுவைப்போலவே யிச்செய்யுளினுள்ள பொதுவும் பிரசித்தமாயிருப்பதாலிதையும் ஸமாத்திக்கச் சிறப்பினவசியமில்லையென்க் கூறுவது சரியல்ல. பொதுவெலாம் உலகத்தில் விளங்கியேயிருக்குமென நியமிக்கமுடியாமையால உலகமறிய விளங்காத பொதுக்களைச் சிறப்பினால் விளக்கவேண்டிவருமல்லவா. எங்கெங்கே புகை யிருக்கின்றதோ அங்

காரங்கு அக்கினியிருக்கும் என்ற வியாபதிரூபமாகிய பொது எல்லாராலும் அறியப்பட்டிருப்பமையால் அதற்கு அப்பி லெவ்வாறிருக்கின்றதோவென்ற சிறப்பின் கூறு தலவசியமில்லாவிட்டாலும் பிரசித்தமல்லாத வியாபதிரூபமான பொதுவைச் சொல்லுமிடத்திற் சிறப்பாகிய திருஷ்டாந்தம் கூறுதிருக்கக்கூடாதல்லவா. இவ்வாறுரைத்தால் பொது சிறப்பை ஸமாதரிக்கின்ற சில இடத்தில் அப்பொது உலகத்தில் பிரசித்த மல்லாமையால் அஃது புத்தியில் நன்றாக விளங்கும் பொருட்டு மற்றொரு சிறப்பைக் கூறவேண்டியது வருமென்றுரையோ? இவ்வணிக்கு ஸமீபத்தில் விளக்கப்படுகின்ற மலாசசி யணியில் இவ்விஷயத்தைப் புரைப்பதால் இஃது நமக்கு இஷ்டந்தான். அல்லாமலும் புனைவிலியப் பொருளைப் புனைவுளிப் பொருளுக்கொப்பாக ஆகவில்லையென்று நிந்தையாகக் கூறுவது கவிகளுக்கு இயல்பான முறையானதால் அம்முறையாகக் கூறிய "கற்ற தமயந்தியெந்தக் காரகுழலே" யென்ற செய்யுளில், ஸமாதரித்தலின் னவசிய மில்லாமையால் தொடாங்கேச்செய்யுட் குறிப்பணியிலும் எங்கும் ஸமாதரித்தலின் கருதுதல் இருக்கவேண்டுமென்ற நியமமில்லை. ஆதலால்,

செய்யுள்

நளனபதந் தெரிந்த வாம்புய நாணமே யுற்ற
தளிரி லேதவன கைபபொனின் றுளிசரற காலத்
துளவு வாமதி யனனவன திருமுகத் தினுக்கோ
ரளிகொள தொணடின ஞுகவுந தகுதிய தனறே.

இச்செய்யுளில் "சரதகாலத்துள வுவாமதி" யென்றது முதலிய இடங்களில் ஸமாதரித்தலைக்காணவுமில்லை.

பாவையனைக் காளத்தாப் பாணத்தா லக்கினியாற
பூவ்யனுண் டாக்கவில்லைப் போந்தவவைக—கேவையதது
மாறறு பொருளுண டவரவனை மனகொண்டே
தோறறுவித்தான சததியமி து.

என்பது முதலிய தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப் பணியில் ஸமர்த்தித்தலைக் கருதாமலிருந்தும் மாற்றுபொ ருளுண்டென்று ஸமர்த்தித்தலைக் கூறியிருக்கின்றது. பார் வையரின் படைப்புக்கு விஷமுதலியவை காரணமல்ல என்பது உலகப்பிரசித்தமாதலால் அங்ஙனம் ஸமர்த்தித் தலின் கருத்தில்லை என்பது நன்கு விளங்குகின்றதல் லவா. இவ்வண்ணம் ஸமர்த்தித்தலைக் கருதுமிடத்தில் அஃதில்லாததினும் அதைக்கருதாத இடத்து அஃதிருப் பதினும் இரண்டு விஷயத்தாலும் குறைவு நேருகின் றது. ஆதலால் ஸமர்த்தித்தலைக் கருதுகின்ற பொருளை ஸமர்த்திப்பது தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி யென் றும் ஸமர்த்தித்தலைக் கருதாமலிருக்கின்ற பொருளை ஸம ர்த்திப்பது வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி யென்றும் தீர் மானிப்பது உசிதமல்ல. வேறே எவ்வாறெனில் ஸமர் த்திகத்தக்கதும் ஸமர்த்திக்கின்றதுமாக விருக்கும் பொ ருள்கள் பொதுச்சிறப்புகளாக வில்லாம லிருக்கும் விஷ யத்தில் தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி என்றும் பொதுச்சிறப்புகளாக விருக்கும் விஷயத்தில் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி என்றும் தீர்மானிக்க வேண்டுவதே உசிதமென்றறிக. இதுவரை அவருணியத்தினால் வருணி யத்தின் ஸமர்த்தித்தல் உதாகரிக்கலாயிற்று. வருணியத்தி னால் அவருணியத்தின் ஸமர்த்தித்தல் எவ்வாறெனின்,

செய்யுள்.

பொற்பின் மேனிப் புகழுமை யேயழ
கிற்ப யின்றவற் கீனபவ மேய்நிடா
அற்ப மேனுமெய் யவ்வித நின்னடை
கற்பிக் கின்றது காணற வோருக்கே.

இங்ஙனம் நின்னடை கற்பிக்கின்றது காணறவோருக் கே என்ற வருணியமாகிய சிறப்பு, நல்ல வடிவமுள்ளவ னுக்குப் பாவத்தொழி லுண்டாகமாட்டா தென்ற அவர ணியமாகிய பொதுவை ஸமர்த்திக்கின்றது. பாவம், பவம் எனக் குறுகிற்று.

செய்யுள்

தான மருள்வா னெனினுமகி யல்லாச் சாருபவனிடம்வே
ருன புகலுள ளோனெனவனே யமர விரும்பு வானுற்றடந்து
நான மியற்று கரியதுகன் னத்தி லிருந்து வெளிபோந்த
கான மதுரச் சுரும்பினங்கள் காவி லடையப் போந்தனவால்

இங்ஙனம் வருணியமாக விருக்கும் யானையின் செய்கையாகிற சிறப்பால் அவருணியமாக விருக்கும் அவிவேகியின் செய்கையாகிற பொது ஸமாத்திக்கப்படுகின்றது.

௯௨-வது மலர்ச்சியணி.

(விகஸ்வராலங்காரம்.)

செய்யுள்

சிறப்பை நிறுத்தும் பொதுவை நிறுத்தமற் றோர்சிறப்பை
யுறப்பு கலுதன் மலர்ச்சியிக் கோவையுள் ளார்களெல்லார்
அறப்பெரி யோரை யலைபோல வெல்லற்கமை யாதெனிலே
பிறக்கு முதாரணந் தென்னிள சைக்குப் பெருமரசே.

சிறப்பை ஸமாத்தின்ற பொதுவை மற்றொரு சிறப்பு உவமானத்தின் முறையாகவேனும் வேற்றுப்பொருள் வைப்பின் முறையாக வேனும் எங்ஙனம் ஸமாத்திக்கின்றதோ அங்ஙனம் மலர்ச்சியணி. இதை வடநூலார் விகஸ்வராலங்கார மென்பர். இதற்கு "இக்கோவையுள்ளார்க" ளென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் அரசன் ஜயிக்கப் படமாட்டானென்ற சிறப்பை ஸமாத்திக்கின்ற பெரியோர்கள் ஜயிக்கப்படமாட்டார்களென்ற பொதுவைக் கடலாகிய சிறப்பு உவமையின் முறையாக ஸமாத்திக்கின்றது.

செய்யுள்.

பலவி ரத்தினத் திருப்புறு மிமயவெற் பதற்கே
உலவு வெம்பனி யுயக்குறை வலவயா குணத்தின்

குலமதிப்பொருந்தியவொரு துற்குணங் குபேரன்
நிலவினைடக்களங் கமுமென வடங்கிநின் றிடுமே.

இங்ஙனம் பல இரத்தினங்களை யுண்டுபண்ணுகின்ற இமயகிரிக்குப் பனிக்குழு இருப்பது குறைவாக ஆகமாட்டாதென்ற சிறப்பை ஸமாதிக்கின்ற நற்குணக் கூட்டங்களில் ஒரு துற்குணம் மறைந்து விடுமென்ற பொதுவைக் களங்கம் சந்திர கிரணங்களின் நடுவில் அடங்கிவிடுகின்றது என்ற சிறப்பு உவமானமுறையாக ஸமாதிக்கின்றது. குபேரன்-சந்திரன்.

செய்யுள்

செவிக்கயாவு புரிக்கற கலைவிடுத்துத் தேன்மலருற
பவிப்புறுமாச சேருணைப்பைங் குயிலாப்பற றுவங்கொடியே
புவிக்கணிடச சிறப்பாறசில பொருளுயாவாம நேயர்ளன்
நவிப்பணிநெற றியிற்சேற்றை நானமெனறெண் ணுனவனே.

இங்ஙனம் காக்கையின் வரலாறுகிய சிறப்பை ஸமாதிக்கின்ற சில பொருள்கள் தாங்கள் செல்லுமிடத்தின் குணத்தால் மேன்மை பெறும் என்ற பொதுவை நேபாள தேசத்தரசன நெற்றியில் வீழ்ந்த சேற்றைக் கஸ்தூரியென எவன் நினைக்கமாட்டானென்ற சிறப்பு வேற்றுப் பொருண் முறையாய ஸமாதிக்கின்றது.

செய்யுள்.

வண்டுகளங் கம்பதுமத் தினிலமதியில
மறுவெனவே வாய்ந்த நின்பாற
கண்டமுகத் தவைவிழிதி லகமாகி
மேன்மையுற்ற கதிர்த் திரண்டு
கொண்டமறு வோரிடத்தா கிறகுணமா
மறியாமை கூர்ந்த வஞ்சம
அண்டுதலுற றிசைப்பவன்சொற குணமாகத்
தோன்றியிடு மாகருந் தானே.

இங்ஙனம் தாமரைக்கும் மதிக்கும் மலினமாக விருக்கும் வண்டினமும் களங்கமும் உன் முகத்தில் திலகமாகவும் கண்ணாகவும் விளங்குகின்றன. என்ற சிறப்பை ஸமாதத்திக்கின்ற குறைவாகிய பொருள்களும் சில விடங்களிற் சேர்ந்தால் குணமாக ஆகுமென்ற பொதுவை அறியாமை வஞ்சம் என்ற இரண்டும் நன்மையாகின்றது என்ற சிறப்பு வேற்றுப்பொருள் வைப்பு முறையாய் ஸமர்த்திக்கின்றது.

கூக-வது கற்ருேர்நவிற்சியணி.

(பிரௌடோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

மிகுதிக்குக் காரண மில்லதைக் காரண மாவிளம்பத்
தருவது கற்ருேர் நவிற்சி யமுனைத் தமாலமரத்
தொகுதி நிகர்கறுப் புற்று விளங்குமித் தோகைமின்னாள்
நகுகுழ லென்ப திலக்கிய மெட்ட நகாககரசே.

எங்ஙனம் காரியத்தின் மேன்மைக்குக் காரண மல்லாமலிருக்கும் பொருள் அதற்குக் காரணமாகக் கூறப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் கற்ருேர் நவிற்சியணி. இதை வடநூலார் பிரௌடோக்தியலங்கார மென்பர். இதற்கு "யமுனைத்தமாலமரம்" என்பதுமுத லுதாரணம். தமாலந்தருவின் அதிகக் கறுப்புக்கு யமுனைக்கரையிலுற்பத்தியாவது காரணமல்லாமலிருந்தும் அதற்கு அதைக் காரணமாகக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

கற்ப காடவி தேனுசிந் தாமணி கண்ணு
தற்பி ரானுகொள்மந் திரிசங்க நிதிகொழுந்தாலு
நற்ப யங்கிர ணைகூவா சங்கமின னவையாற
பொறபு லாமபுர வலன்படைப புற்றன னம்மா.

இங்ஙனம் கற்பக விருக்ஷமுதலிய ஒவ்வொரு பொருள்களின் றீதலைப்பாகத்தினும் அரசன் ஈதலின் மேன்மைக்குக் கற்பகவிருக்ஷ முதலியவைகளின் பூந்தாது முதலியவைகளால் அவ்வரசனின் படைத்தல் காரணமல்லாதிருந்தும் அதை அதற்குக் காரணமாகக் கூறியிருக்கின்றது.

---

௯௪ - வது பேருய்த்துணர்வணி.

(ஸம்பாவனாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருகா ரியமுற்ற விவ்விதமாகிலென் றாகித்திட
வருவதின் பேருய்த் துணர்வு நிருபன் மகிமைமுற்றும்
உரையிட லாம்புகழ் வோன்சேட னேலென் றுதாரணந்தேர்
வரைதக ரப்பொரு வாகன் குமரொட்ட மன்னவனே.

எங்ஙனம் ஒரு காரியமுற்றுப்பெறும் பொருட்டு இஃதிவ்விதமாகுமாகில் என்றாகித்தல் இருக்கின்றதோ அங்ஙனம் பேருய்த்துணர்வணி. இதனை வடநூலார் ஸம்பாவனாலங்கார மென்பர். இதற்கு "நிருபன் மகிமை" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் நிருபனது குணங்களுக்கு மேன்மை விளங்கும் பொருட்டுப் புகழ்வோன் சேஷனே லென்றாகித்த விருக்கின்றது.

செய்யுள்.

நான்முகரா நாமிருக்கி னாவியண்ட மேவுமணந்
தானமுழுது மேயெடுத்துத் தாரணியின்—பான்மருவு
துற்சநனு மீதுபுகுத் தும்.

இங்ஙனம் துற்ஜநனது நாவை யறுத்தலுக்கு ஹேது வாகிய கஸ்தூரி மிருகத்தின் அண்டமேவு மணத்தைத் துற்ஜநனது நாவிலவைப்பதென்ற காரியஞ் சித்திக்கும் பொருட்டு நான், நான்முகனாக விருப்பேனாகில் என்ற ஊகித்த விருக்கின்றது.

௯௫-வது பொய்த்தற்குறிப்பணி.

(மித்தியாத்தியவஸிதியலங்காரம்)

செய்யுள்

பொருளொன்றினைப்பொய்மை யாக்கற்கு மற்றொரு பொய்ப்பொருளை
அருக்கற் பித்தல்பொய்த் தற்குறிப் பாமவிண் ணலாத்தொடையன்
மருவுறப் பூண்டவன் வேசியர் தம்மை வசப்படுத்தற்
குரியனென் றோத்த லிலக்கிய மெட்டம் வித்தமனே.

ஓர் பொருளைப்பொய்யென்று உறுதிப்படுத்துவதற்கு மற்றொருபொய்யைக் கூறுவது பொய்த்தற் குறிப்பணி. இதைவடநூலார் மித்தியாத்தியவஸிதி யலங்கார மென்பர். இதற்கு "விண்ணலாத் தொடையல்" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் பொதுமாதை வசப்படுத்துவது மிகவும் நேரக் கூடாதென்று நிர்மாணிக்கும் பொருட்டாய விண்மலர்மாலையைத் தரிப்பதாகிற வேறொரு பொய்ப் பொருளைக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

நிடதமுநி பதியவர்கீர்த் தியுமொருப
ரார்த்தத்தொகை நின்று மேலாம்
படுதொகையா லெண்ப்பிறவி யந்தகர்பார்க்கக்
கச்செவிடர் பரிந்து கேட்கப்
பெடையழுங்கின் பாலுவரிக் கரையின்மிசை
யெட்டெனவே பெருஞ் சுரத்தை
நடைபெறவா லாபனஞ்செ யூமையர்பா
டத்திகழும் நாவ லோரே.

இங்ஙனம் நிடததேசத்து அரசனுக்கு அவகீர்த்தியே யில்லை என்பதைக் கூறும் பொருட்டா யந்த அவகீர்த்திபரார்த்தத் தொகைக்கு மேற்பட்ட தொகையால்

எண்ணக் கூடியதாக விருக்கிறதென்பது முதலிய பொய்ப் பொருள்களைக் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் முதலாவது உதாரணத்தில் நிதரிச னலங்காரத்தை யுடகொண்டிருக்கிற தென்றும் இவ்வுதாரணத்திற் சுத்தமாக விருக்கிற தென்றும் பிரிவு காண்க. பொருந்தாப் பொருளைப் பொருத்திக் கூறுகின்ற ஸம்பந்தாதிசயோக்தி தொடர்பு யாவுநவிற்சி யலங்காரத்தைப் பார்க்கினும் இதில் ஓர் பொய்மையை ஸாதிக்கும்பொருட்டு மற்றொரு பொய்மையைக் கற்பித்த லென்ற மனமகிழ்விப் பிருப்பதினால் விசேஷப் பிரி விருக்கின்றதெனக்காண்க. அழுங்கு - ஆமை இது அழுங்கு என மெலிந்து நின்றது

௬௬-வது வனப்புநிலையணி.

(லலிதாலங்காரம்)

செய்யுள்

வருணி யவிசே டியத்தைமட் டுஞ்சொலி யவ்வலா
றருஞ்சு தவிர்ந்தி யவரு ணியவர லாற்றினைப்
கருதல் வனப்பு நிலையா மிவள்கம கன்றிடுமின்
னொருவனைச் செய்யு மெனவெட்டு மன்ன வுதாரணமே.

வருணியமாகிய தருமியைச் சொல்லாற் கூறி யதைச்சேர்ந்த வாணிகக்கூடிய வாகியப் பொருளை வருணியாமல் அந்த நாமியில்லாமை அதற்குப் பிரதிவிம்பமாக விருக்கின்ற ஓர் அவாணிய வாகியப் பொருளை வருணிப்பது வனப்புநிலையணி. இதனை வடநூலார் லலிதாலங்கார மென்பர். இதற்கு இவள் "கமகன்றிடுமின்" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் அன்பாக வந்தவனும் அவ்வேளையில் ஆதரவு செய்யாமையால் திரும்பி வேறே நாயகி யிடம் ஆவல் கொண்டவனுமாக விருக்கின்ற நாயகனை யழைத்துவரும் பொருட்டுப் பாங்கியை

யேவுதல் செய்ய விருப்பமுற்ற நாயகியைக் குறித்துப் பாங்கி சொல்லிய அந்த விருத்தாந்தத்துக்குப் பிரதிபிம்பமாக விருக்கின்ற தண்ணீர் போனபின்பு அணை செய்கிறுளென்ற விருத்தாந்தம் விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் வருணியமாகிய தருமியைச் சொல்லாது கூறி யிருப்பமையால் இஃது புனைவிலிப் புகழ்ச்சியணி யல்ல. வருணிய விவகாரத்தை வருணித்தவுடன் அடை சொற்களின் ஒற்றுமையாலாவது ஸாதுருசியத்தாலாவது அவருணிய விவகாரத்தின் தோற்ற மில்லாமையாலும் அவருணிய விவகாரத்திலேயே ஸாதுருசியமான வருணியவிவகாரத்தின் தோற்ற மிருப்பதினாலுஞ் சுருங்கச் சொல்லணியுமல்ல. நிதரிசனாலங்காரத்திற் சொல்லாது கூறிய விரண்டு வருணியாவருணிய விவகாரங்களுக்கு ஒற்றுமை யாரோபித்த விருப்பதுபோ லிவ்வணியி லில்லாமையால் இஃது நிதரிசனாலங்காரமு மல்ல. சொல்லாது கூறி யிருக்கப்பட்ட வருணியா வருணியங்களிருக்கு மிடத்து விளங்கிய அணி வருணியமட்டிலு மிருக்கு மிடத்திலும் வருமென்றுரைத்தால் உருவக வணியும் பிரிவிருந்தாலும் பிரிவில்லாததாக வருணிக்கின்ற வுயர்வு நவிற்சியணியின் விஷயத்திலும் வந்து விடும். ஆனால் வருணியமாக விருக்கின்ற நாயகன் முதலியவைகளை மறைத்து அவைகளைச் சொல்லாது கூறி யிருக்கின்ற அவருணியமாகிய தண்ணீர் முதலியவைகளில் அபேதமாக வாரோபித்திருப்பதால் இஃதும் அபேதருபமாக விருக்கின்ற உயர்வு நவிற்சியணி யென்றே கூறுவோமென்றால் ஸாதுருசியத்தினால் விளங்கும் புனைவிலிப் புகழ்ச்சி விஷயத்திலும் அவ்வுயர்வு நவிற்சியணி வந்துவிடும். ஆனால் உயர்வு நவிற்சி அவருணியமாகிய தருமியைக்கொண் டிருக்கிறதென்ற பிரிவைக் கூறுவாரேயோ? பிரசித்தமான வுயர்வுநவிற்சியுதாரணங்களி லிருப்பதுபோல புனைவிலிப் புகழ்ச்சியிலும் வருணியமான தருமியை லக்ஷணையாகக் கூறுகின்ற

அவருணியமாகிய தருமியைச் சொல்லுகின்ற பதம் இருக்கவே செய்கின்றது. ஆனால் புனைவிலவிப்புகழ்ச்சியில் ஸாதுருசியமான அவருணிய வாக்கியப் பொருளால் வருணிய வாக்கியப் பொருள் அறியப்படுகிற தென்றும் உயர்வு நவிற்சியில் அந்தந்த உவமானப் பொருள்களைச் சொல்லுகின்ற பதங்களால் உபமேயங்கள் லக்ஷணையாக வறியப்படுகின்றனவென்றுங் கூறுவாயாகி லிவ்வனப்புநிலையணியிலும் வருணியமான தருமியில் ஸம்பந்தப்பட்ட அவருணிய விவகார ரூபமான வாக்கியப் பொருளால் வருணியமான தருமியில் ஸம்பந்தப்பட்ட வருணிய விவகார ரூபமான வாக்கியப் பொருள் அறியப்படுகிறதென்று இவ்வணிக்கு உயர்வுநவிற்சியணியிலும் பிரிவெனக்காண்க உண்மையில்,

செய்யுள்

புரளும் நாவுசஞ் சலசசெவி மதப்பொழி வின்றறன
னுரமுந் தெவ்வுர முந்தெரி யாமையுண் மையிறபாழங்
கரமுண டானது கரியென முன்னமே கணடிம
பிரச மேயதை யுறுவையீ தெனபிடி வாதம.

இது முதலிய புனைவிலவிப்புகழச்சி யுதாரணத்தில் முதலாவது தோன்றுகின்ற அவாணிய வாக்கியப் பொருளால வாணிய வாக்கியப்பொருள அறியப்படுகிறதென்றது பொருந்தவிலலை. அவாணியமாக விருக்கின்ற கஜத்தினிடம வணடினம அணுகாமைக்குக காதுகளின அசைவுமடிலும காரணமாக ஆவதாலும நாபுரளுதலும பாழங்கரமுடைமையும அது அணுகுவதறகும அணுகாமைக்கும காரணமாக ஆகாமையாலும மதபபெருக்கு,வண்டினமு அணுகுவதறகுககாரணமாக விருபபதாலும அங்ஙனம் ஹேதுககளாகககூறபபடட நாவு புரளுதலமுதலியவைகள் ஸமபந்திக்கும பொருடடுக கரியென்ற பதத்திற்குக கெடட அரசன விஷயமான முடிவேகூறவேண்டியதாக விருக்கின்றதலலவா? இஃது இவவாறுஙல புனைவிலவிப்புகழச்சி

யில அவருணியமாகிய முன்னிலே யிருபபதால கிடைதத மனமகிழசசி யிருபபதைபபறறிய புனேவிலலிப புகழசசி ககு உயாவு நவிறசியையபபாாகநிலும பிரிவைக கூறு வோ மென்றுலோ அவ்வாறே யிவ்வனபபு நிலேயணி யிலும வருணியமான தருமியை யதறகுரிய சொலலாற கூறி யதில அவாணிய விவகாரததை ஸமபந்தபபடுத்துவதாகிய மனமகிழவிபபு இருபபதால உயாவு நவிறசியினும இவ்வணிககுப பிரிவு நன்குய விளங குகிறதெனறு காணக. "இருகுவளேயினினறெருணகளே யுதயமுறும" "அந்தரத்தோா வாவிவிளஙகிடும" எனற இடஙகளில வாணியமாகிய ஓா தருமியை யதறகுரிய சொலலாற கூறுமையால உயாவு நவிறசியணியே. இத ஞல தணணீா செனறதினபிறகு அணைகடடுதலின வாணனே முதலியவைகளில இயைபிலலாம லிருபபதை யியைபுபபடுததிக கூறுவதாகிய தொடாபுயாவு நவிறசி யென்ற ஸநதேஹததுககிடமிலலே. அவ்வாறிருககுமாகில "ஆமமைமீயாா யானருந தேவாற கேடுண்டு விமமுசாகோடகங காண்" எனறது முதலிய விடததிலுந தொடாபுயாவு நவி றசியேயாம. ஸாதுருசியததிறை கிடைதத வாணியமாகிய வாககியபபொருளின அறிவாகிய மனமகிழவிபபு இருப பதைபபறறி வேறு அணியாகக கூறிஞலோா அஃது இவ வனபபு நிலேயணியிலும சொலலக கூடும. ஆதலால இவவனபபுநிலே யெலலா வணிகளேப பாாககினும வேறு பிரிவாகவே விளஙகுகினறது.

செயயுள.

பஃலவனே முதலேது வாககொளபரம பரையெவணே
யிகழசிறிய மதியுளயா னெவணகடவாக கடலதனே
யகமுறறி வீணகுறைவி ஞனமிதபபு மரததையிபபோ
துகருவி யாககடதுகத துணியுமயா வணிகினனே.

* இஙஙனமும காகூசியணி யென்ற ஸந்தேஹம் கொள ளததககதலல. அலப விஷயமான புததியைக கொணடு

இரவிவம்சத்தை வாணிக்க விரும்புகின்ற நான் என்று வாணிய விவகாரத்தை வெளியிட்டுக் கூறுமையாலும் அதற்குப் பிரதி விம்பமாக விருக்கின்ற மிதப்பு மரத்தினற் சமுத்திரத்தைக் கடக்க விரும்புகின்றேன் என்ற அவருணிய விவகாரத்தை வருணித்ததாலும் முதலில் தகுதியின்மை முறையைப் "பரம்பரை யெவண" "யான எவன" என்றுரைத்திருப்பமையாலுந் தொகுகிருக்கின்ற இரவிவம்சத்தின் வாணனையாகிய வாணிய விவகாரத்தின் விளக்கத்தைப்பற்றி யிவ்வனப்புநிலையணியெனறே கூறலாயிற்று.

செய்யுள்.

எந்த நாட்டினுக் கிறைறநா ளிறையவ நீவ
சந்த மாருது வகன்றிடு மவத்தையைத் தந்தாய
வந்த நின்னையிங் கடைந்ததாற பெருமபயன மாறு
வந்த நாமமயான கேட்கவா காததோ வனறே.

இங்ஙனமும எததேசத்தை நீ விட்டா யென்ற வாணியப்பொருளைக் கூறுமலதற்குப் பிரதிவிம்பமாக விருக்கின்ற எந்த நாட்டுக்கு வசந்தருது நீங்கிய வவஸ்தையைக் கொடுத்தா யென்ற அவாணியப் பொருளை வாணித்திருப்பமையால இவ்வணியே.

சுஎ-வது இன்பவணி.

(பிரஹாஷணுலங்காரம்.)

செய்யுள்

முயலுகை யின்றி யவாவிய காரிய முற்றுறுதற்
கியலும பெயரின பமேயாங் தியானித திருக்குமவன்
வயமவ ளேசந்து சொலலவந் தாளெனல வாயுமிலக்
கியமெட்ட மாஙகா வாழுங குமாரெட்ட கேசவனே.

முயறசி யின்றித தான கருதிய காரியமுறறுப பெறு வது இனபவணி. இதனை வடநூலார பிரஹாஷணு லங்கார மெனபர. இதறகுத "தியானிததிருககும அவன" எனபதுமுத லுதாரணம. இங்ஙனம நாயகன எவளை நினைநதுகொண்டிருநதானோ அவள சோககையாகிய காரி யம் வேறே முயறசியினறி முடிநதது.

இராதா மிருநதுவா னிறகரிய மேகமா
 ருமலு நெருங்கி யுளதா
ரணியமதி லேதமா லபபெரு மரங்களி
 னிரநதர மடாநத கருமை
யேதா னிலங்குகிற திவ்விர விடைபபய
 மிவனகொருவ னுத லானி
யேமாளி கைககுட னழைததேகு
 வாயென றினிததவரு ணாநத ரேது
போதாவ லோடுதா மதமனறுவு மினறிப
 புறபபடுமம மாமி மாது
புகலரிய வாசைமரு மகனென கணணனும்
 போமவழியி லுளள கோடி
யாதார மானபூம பநதாதொறு மேகாநத
 மாகவு மிருநது தங்க
ளாசைக கிசைநதபடி புரிகலவி மிககமே
 லானதொரு தன்மை யதுவே.

இங்ஙனம் இராதைககும மாதவனுககும ஒருவாக கொருவர விருபபமிருபபது பிரசிததம அவாகளுககு; வி ருபபம போலவே முயறசியினறிச சோககை கிடைததது.

செயயுள

விருமபி யதிலு மதிகங கிடைததலு மேயவணி
துரும்புகொண் டேவிளக கைககாநதி செயயத தொடங்குகையில்
பெரும்ப ரிதியுதித தானென் றுதாரணம பெறறிமைதோ
கருமமையயும வெனறசொ லோதுங குமாரெட்ட காகுததனே.

தான் கருதியதைப் பார்க்கினும் அதிகப் பயன் கிடைப்பது மவ்வணி. இதற்கு "தரும்புகொண்டே" யென்பதுமுதல் உதாரணம். இங்ஙனம் வெளிச்சத்தை விரும்பித் தீபத்தைப் பிரகாசப்படுத்துவதற்கு யத்தனிக்கும் பொழுதே அவ்வெளிச்சத்திற்கு அதிகமாகிய இரவியினுதய முண்டாயிற்று.

செய்யுள்

சாதக மடபுள் வானைசயிற் றணக்கனத்
ஓத லாந்துளி யொன்றிரண் டியாசிக்க
வோது மன்ன துலகை நிரப்பிடு
மாதலா லுயர்ந் தோர்கொடை யற்புதம்.

இங்ஙனம் சாதகப்புள் ஒன்றிரண்டு தண்ணீர்த் திவலைகளை விரும்ப மேகம் உலகத்தை முழுமையும் புனலால் நிரப்புகின்றது என்று தான்கருதியதைப் பார்க்கினும் அதிகப்பயன் விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

கருவி பெறும்பொருட் செய்முயற்சி யின்கட் பொருளதுவே
வருவது மவ்வணி நிட்சேபங் கொள்ளற்கு வாய்க்கருவிப்
பெருவஞ் சனஞ்செய வோதொடும் போதுபெற் றூனபுதையற்
றிருவென் றுதாரணஞ் சொல்வா ரிளசைச் சிகாமணியே.

ஒரு பயனுக்குக் கருவியைப் பெறுவதற்குரிய முயற்சியால் கருவிப்பொருளைப் பெறுவதற்கு முன்னமே முக்கியப் பொருள் கிடைத்தலும் அவ்வணி. இதற்கு "நிட்சேபங் கொள்ளற்" கென்பதுமுதல் உதாரணம். இங்ஙனம் பூமியிலுள்ள பொருளை யெடுப்பதற்குக் கருவியாக விருக்கும் அஞ்சனத்தைச் சேர்ப்பதற்குக் காரணமாகிய வேர்களைவெட்டு மிடத்திற் புதையற் பொருளே கிடைத்து விட்டது

செயயுள.

எடடுமவனை யுண்மலனை யெடுத்ததினபின் மேறகோடடி
லொடடியபூ வெடுககவிருப புறுமறியம் பகிசோநது
கட்டியிவாந திடவடியிற காலகூடடி ளுளதுவு
மடடிலடங காதெவனு மலரினையின றதுமாதோ.

இஙஙனம மேறகொமபி லிருககும் மலாகளைக கொயவதறகுத் தருவினடியில காலைவைதத விடததில தானே மலாகளுணடாகிவிடடன.

௯அ-வது துன்பவணி.

(விஷாதநாலஙகாரம)

செயயுள.

இசசைகொ ளுமபொரு ளைககுறித தேசெய்கை யேபுரிய
வசசெயற குபபகை யாமபொருள சேரு மதுதுனபமா
மெசசுறு தீபம விளஙகிடச செயபொழு தேயவிநத
துசசமின னேயென் றுதாரணந தேரொடட லூரரசே.

தான் கருதியதறகுப பிரதிகூலமான பொருளின் பெறுதல துனபவணி. இதை வடநூலார விஷாதநாலங காரமெனபா. இதறகு "மெசசுறு தீபம" எனபதுமுதல லுதாரணம. இஙஙனம தீபம அதிகமாக விளஙகவேண்டுமெனசசெயத முயறசிககுப பிரதிகூலமாக அததீபம அவிநதது.

செயயுள.

இரவு நீஙகும் வைகறைவந திசையு
மிரவி தோன்றுவன்று
மரையும விரியு மெனநினைநது மதுக்கண்
முகிழககு ளிருககையிலே

பரவு மதத்தி னொழுகக்கெடுக்கும்
பரிய கரத்து மாதங்கம்
விரைவிற் புகுந்தம் மலரோடை
யழித்த தந்தோ மிகுதுன்பம்.

இங்ஙனம் குவிந்த தாமரைக்கு ளகப்பட்ட தும்பி தனக்கு ஸமீபகாலத்துத் துன்பம் நீங்குமென நினைந்து கொண்டிருந்ததற்குப் பிரதிகூலமாக அத்தாமரை தந்தா வளத்தாற் பறிபட்டழிந்தது.

௯௩ - வது அகமலர்ச்சியணி.

(உல்லாஸாலங்காரம்.)

செய்யுள்

ஒன்றின் குணத்தினைக் குற்றத்தை மற்றொன் றினுக்குமாக்க
நின்ற தசமலாச் சியபோ கொளுங்கற்பி னேரிழையார்
என்று முழுகித் தனைச்சுத்த மாக்கன்ன ளென்றுகங்கை
யின்றும் விரும்புவ ளென்ப திலகிய மெட்டுமனே.

ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குணமும் ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும் ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும் ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குணமும் வருணிக்கப்படுவது அகமலர்ச்சியணி. இதனை வடநூலார் உல்லாஸாலங்கார மென்பர். இதற்குக் "கற்பினேரிழை" யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் கற்புள்ள மங்கைய ரிடத்தி லிருக்கும் பரிசுத்த மாகிய குணத்தைக் கங்கைக்கு விளக்கி யிருக்கின்றது. இஃது ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குணத்தைக் கூறுவதற்குதாரணம். ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குற்றங் கூறுவது எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

நாதாங்கின் போரப்பிரயா ணத்திலிக லோர்நல்லார்
வேதாவைக் கொங்கைகளின் மேவியிட—வேதான்செய

வன்மையினைப் பாதத்தின் வாய்ப்படைக்க வேவிரும்பிய
பன்மைவித மாகநிந்திப் பார்

இங்ஙனம் அரசன் போர்க்களத்து சென்ற வுடன் ஆரணியத்தில் ஓடுகின்ற வவனது சத்துரு மடந்தைகளு டைய பாதங்களிலிருக்கின்ற வோடுதற்கு விரோதியா கிய மென்மையென்னுங் குற்றத்தால் பாதங்களில் வன் மையைப் படையாமல் கொங்கைகளின் வன்மையைப் படைத்த நான்முகனின் குற்றங் கூறலாயிற்று. ஒன் றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குணமும் ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும் கூறுவதற்குதார ணம் எவ்வாறெனின்,

செய்யுள்

சற்குணமே யுளோரைச் சாராமை மாநிதிய
தற்கிழிவு மன்னவரைச் சந்தத்துஞ்சூழ்—வற்கு
வரைத்தொழிலுக் குட்பட்டு மாநிலத்தின் மிக்குப்
பரைத்திடுதன் மைமையிலாம் பம்.

இங்ஙனம் ஸாதுக்களின் மேன்மையாகிய குணத் தாற் பொருளுக்கு அவர்களை யணுகாமையாகிற குற்றமும் அரசனின் குரூரத்தன்மையாகிற குற்றத்தா லவனை யணுகி யிருக்கும் ஜனங்களுக்கு வதையில்லாமையாகிற குணமும் வருணிக்கலாயிற்று. இவ்வாறே பிறவுதா ரணங்கள். வாற்கு - என்பது வற்கு எனக் குறுகிற்று.

செய்யுள்.

தேரினைச் சைவாலவடோள சோந்தவிந்த வாகொனறே
தேரி னைத்துறுப்பு ளேசிறப்புச—சோந்தமற
றங்கமெலாம் பூப்பார மாம்.

இங்ஙனம் நாயகியின் ஸௌந்தரியமாகிய குணத் தால் அவளுடைய தோளில் ஸம்பந்தப்பட்ட தன் தோளு க்குச் சிறப்பாகிய குணம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

தேய மதிலா னந்தமியற றிடுமென னேயச சநதனமே
நீயி வனமுற றேல்கடின நிகள சார வுளாஙகொள்கிலோ
வாயு மவையொன் றோடொன்று மருவிக் கொளுத்திக் கொளுந்தீயா
லாயுந தமது குலததைமட டி மவியா தனைத்தை யுஞ்சுடுமே.

இஙஙனம மூஙகில்களி னொன்றுகொன்று ரஞசுத லா லததீயுண்டாகுங குறறததினால வனததின அழிதலா கிய குறறம வாணிககலாயிற்று.

செய்யுள்.

தான மேவிரும பரியினை மதமரு டழைகக
மானே தனகனத தடியினால விலககுமே லணியின
றான மனனதின கனபபிர வேசமே யினையா
மான வண்டின மலாமனாக காடடினின வருமால

இஙஙனம வணடினஙகள செயயு மலஙகாரமாகிய குணததால தநதாவளஙக செயயு மவைகளின விலகக மாகிய குற்றம வருணிககபபடடிருககினறது.

செய்யுள்.

கனபபதும ராகமணி தனைககுரஙகு
மோநதுபலாற கடிதது நககி
யினிபபுறுவ தாமெனவும பாாததிரச
மினறெனவே யெறிநத தெனறு
மனததனுவும வருததமுற லேயினனு
முனையுளளி ரசம்வாயு மேவென
றுனிசசிலைகொண டேபொடிககா தெறிந்ததுவே
பெருமபேறிங குனககுத் தானே.

இஙஙனம் வானரத்தின் மனசசாஞசலியமாகிய குற் றத்தா லிரததினததின பொடிககபபடாமையாகிய குணம வருணிககப்பட்டிருககின்றது.

எ௦-வது இகழ்ச்சியணி.

(அவஞயாலஙகாரம்.)

செய்யுள்.

மறறொன் றினுக்குமொன் றினகுணங குறற மருவிலலைதச
சொறற விகழசசி யணிநாழி வாரி தொடினுஞசிறி
துறற புனலகொளுங கஞசக குவிவி னுடுபதிககென
குறறமென றேத விலககியங தெனனிள சைககுமனே.

ஒன்றின குணததாலுங குறறததாலும மறறொன்று க்கவையுணடாகாம விருபபததைக கூறுவது இகழச சியணி. இதை வடநூலார அவஞயாலஙகார மெனபா. இவைகளுககுள ஒனறின குணததான மறறொனறுககுக் குணமுணடாகாமைககு "நாழிவாரி தொடினும சிறிதுறற புனலகொளு" மெனபதும ஒனறின குறறததான மறறொ னறுககுக குறற முணடாகாமைககுக "கஞசககுவிவி னுடு பதிககென குறறம" எனபதும நிரலேயுதாரணஙகள. அவ றறுள் முதலாவ துதாரணததில வாரியினது நிறைதலா கிய குணததால நாழிககுக்குண முணடாகாமையும் இரணடாவதுதாரணததில கஞசததின குவிதலாகிய குறறத்தான மதிககுக குறற முணடாகாமையும வருணிக கபபட டிருககினறன.

செய்யுள்.

கறறவா மனைதத தெள்ளமு தெனவெக
களிபபுறச செயயுமே லெனசொல
மற்றவ ரிகழுந தன்மையா லெனகொல
வாயநதிடும பேரழ கஙகம
முறறினு முறுவா ளெனனினுங குமரா
முழுமுயக குறபபுரி வதுபோற
பறறுறு மழலைப பாலருக் கவவா
ரியற்றுமோ பாவைநல லாளே.

இங்ஙனம் கவிதை, சுந்தரி யிவர்களின் குணங்களால் கல்வி யில்லாதவர்கள் பாலர்களிவர்களுக்குக் குணங்க ளுண்டாகாமை வருணிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

சங்கரர் விடைநீ யிவர்ந்ததாற் பிறைமா
தங்கமா னவைகளே குற்றஞ்
சங்கதம் பணிக ளாக்கினை யதனா
லரும்பொனுக் கொருக்குறை யுளதோ
திங்களோ முடியிற் றரித்ததா லுலகின்
பிபவென் றாழக்கிழி வென்னும்
எங்களுந் தலைவ னாகிறாய் நின்னை
யென்சொலக் கடவனா யனுமே.

இங்ஙனம் சிவபெருமான் கொள்ளாமையாகிற் குற்றத்தால் திக்கஜம் முதலிய வைகளுக்கு மேன்மைக் குறைவாகிய குற்றத்தின் உண்டாகாமை வாணிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

எக-வது வேண்டலணி.

(அநுஞயாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

குற்றத்தி லேகுணந் தோன்றி யிடலையுட் கொண்டதனை
முற்றக் கருதுதல் வேண்ட லணிதுயர் மூண்டிடுகாற்
பெற்றப ரனினை வுண்டாத லாலவை பேதையனுக்
கெற்றைக்கும் வேண்டுமென் றோத விலக்கிய மெட்டமனே.

குற்றத்திற் குணமிருக்கிறதாகக் கண்டு அக்குற்றத்தையே வேண்டுவது வேண்டலணி. இதை வடநூலார் அநுஞயாலங்கார மென்பர். இதற்குத் "துயர் மூண்டிடுகா" லென்றதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் குற்றங்க

ஞண்டாகுங் காலேயில தெயவபகதி மிக வுண்டாவதா லெனககுக குறைகளே யுண்டாகவேணடு மெனக கூறி யிருககினறது.

செயயுள.

மாருதியே கைமமாறு வாய்நதிடசசெய மானிடனே
பாருலகிற கேடுவரப பண்ணலினின—ஞருதவி
நாளும பதிலுபகா ரத்தைநச சாதனாறே
யாளுமெனனி லேயிருகக லாம.

இந்து மாருதியைக குறிததது ஸ்ரீராகவன சொலலும வசனம. இஙஙனம பதிலுபகாரஞ செயயாமை குறறம அககுறறம எதிரிககு விபத்துவரக கூடாதெனற வே ணடுதலாகிய குணமிருபபதைப பறறித தனனிடததில தானே யிருககவேணடு மெனக கருதபபட டிருககினற து. எதிரிககு விபத்துவரக கூடாதெனற கருதுதலும சிறபபை ஸமாததிககினறதா யிருககும பொதுவாய விய தி ரேகமுகமாக விளககபபட டிருககினறது.

செயயுள.

பரமநா யகனே நினதரு கடியேன
பணிவிடைக குறளவடி வெடுத்து
வரமுறு வாழவன வளேமுகந தடியால
வதியுமுன ஞலய வாயில
நிரநதரஞ சிதறு மணியவை முடியி
னிடருறு மாதவர முதலோா
விரவுற மருவு திருவைமெவ வாறு
விருமபுவ னிமமியா யினுமே.

இஙஙனம குறள வடிவததில குறைவிருந்தாலும அதில மஹா கைலாஸவாசஸில நநதிகேசுவரன முதலிய வாகளின கையில விளஙகும சிஙகமுகத்தடியி னடி யைப பெருமையாகிய குணமிருபபதாகத தெரிநத அதின கருதுதலிருககினறது.

எ௨-வது இலேசவணி.

(லேசாலங்காரம்)

செய்யுள்

கோதைக் குணமென வுங்குண மானதைக் கோதெனவும்
ஓதப் பெறுவதி லேசம்புள் ளெல்லா முல்விடத்துப்
போதப் பாடிக்க மேநிறத்துக் கூட்டிம் புகுதலசுவை
யித்தற் சொலின்பல மென்ன லுதாரண மெட்டடம்மே.

குற்றத்தைக் குணமாகவுங் குணத்தைக் குற்றமாகவுங் கற்பித்தல் இலேசவணி. இதனை வடநூலாரு மிவ்வாறே கூறுவர். இதற்குப் "புள்ளெல்லாமுல்விட" வென்பதுமுத லுதாரணம். இஃது அரசனுக்குப் பிரியனாக விருக்கின்ற விதவானாகிய புத்திரன் வெகுகால மரசனிருக்கும் பட்டணத்தைச் சென்றிருக்கு மப்புத்திரனைப் பார்க்க விருப்புற்றவனும் வீட்டிலிருக்கின்றவனுமாகிய தந்தையினது புனைவிலிப்புகழ்ச்சி முறையாகக் கூறிய வசனம். அதின் முதலாவது மற்றப் புட்களிட மிருக்கின்ற பேசத்தெரியாமையாகிற குற்றத்தைத் தத்தம் போக்குப்படி யுலவுதற் கநுகூலமாக விருப்பதைப் பற்றிக் குணமாகக் கூறியிருக்கின்றது. இரண்டாவது செவிக்கினிமையாகப் பேசுதலாகிய குணத்தைக் கூட்டிலடைபடுவதற்குக் காரணமாக வைத்துக் குற்றமாகக் கூறி யிருக்கின்றது. இங்ஙனம் மற்றப்புட்களைத் துதியென்ற கைதவத்தால் நிந்திப்பதினுங் கிள்ளையை நிந்தை யென்ற கைதவத்தாற் றுதி செய்வதினுங் கருத்துத லில்லாமையாலும் புத்திரனைப்பார்க்க விரும்புகின்ற தந்தை குற்றங் குணங்களைக் குணங் குற்றங்களாகவே கொண்டு சொல்வதாலும் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி யென்ற ஐய மில்லை.

செய்யுள்

ஆன்றவர்நல லொழுக்கமுற வேணடுமெனக்
கவனறுமனத் தவாப படிகசே
யேன்றிடவின றிததடுதது மானுடாதுற
றுதறசஞ்சி யிருநதே யெனறுந்
தோனறுறுதுக கஙகொளுவா நீஙகுநனகோ
ராமடாதுற செயகை யாலும
மானறலுரு நறசெயகை யாலுமவியா
குலமினறி மகிழவ ரமமா.

இஙஙனம ஸாதுககள துககபபடுகினருாகளென்று நினைததுக கூறி யிருககினறது. ஈணடுத தணடியாசிரியா சொலலியதாவது,

செய்யுள

பெணணரசே நலலகுணம பேரறிவுள ளோனெனுமிவ்
வண்ணலுனக குபபொருதத மாமபதிகாண்—எண்ணுமிவன
மன்மதகி ரீடையினும வாளமரி னுமபெரிய
வனமைகொளு மாசையுளள வன.

இஙஙனம எபபொழுதுங கலவி செய்ய விருபபமுற்ற நாயகியின மனதிற குறறமாகத் தோனறவேணடுமென வெணணஙகொண்டவளு மரசனுக்குக கோபமுண்டாகக கூடாதெனறு கருதுகினறவளுமாகிய ஸாமர்த்தியசாலியான பாஙகி கலவிகது விரோதமாக வெபபொழுதும போருககுச செலலுதலாகிய வரசனது குற்றததைக குணமாக வாணிததாள.

செயயுள.

இவன்ச பலகுணத்தா னின்றயவில லாதான்
இவனு னெனககாவ தென்னே—தவறுகளைப்
போக்கிக் கொளுமபொருடடே பூரணசா மர்த்தியமாம
வாக்குகள்கற் றுன்சகியம் மா.

இங்ஙனம பாஙகிகள சொலலியபடி கோபத்தைக் காபபாற்றுவதறகுச சகதியற்றவளா யிருநதும அபபாங கிகளுககு முன்பாகச் செயத பிரதிககினையை அவவிதம் செயய வன்மையறறவ ளெனப பாஙகிகள செயயுங கே லிகளை நீகக விருபபமுறறவளுமான நாயகியால நாய கனது ஸாமாததிய வாககுகளாகிய குணமே குறறமாகக் கூறபபடடிருககினறது. அரசனுககுக கோபமுதலியவை யுண்டாகாம லிருககும பொருடடு வேறெருவரா லறி யாமலிருக்குமபடி நிநதையையுந துதியையும விளககுவ தாகிய விசேஷம் வஞசபபுகழசசியைப பாககினு மிரு பிருப்பதால "பெணணரசே நலல குணமெனற" செய் யுளில துதி நிநதையில முடிகினற தெனறு வைதது அவவிரண்டு செயயுடகளிலும வஞசபபுகழசசி யெனக கூறுவது சிதமல்ல. உணமையி லிவவிரண டுதாரணஙகளி லும வஞசபபுகழசசி யிருநதாலும வஞசபபுகழசசியின கலவையில்லாம லிருககுமபடி லேசவணி யுதாரணத் தை முன னிலககணபபாடடிற காணபிததபடியால் லேச வணியும வஞசபபுகழசசியி லடஙகிவிடுவதலல. வெவ் வேறு விஷயமா யிருககினற வஞசப்புகழசசிக குதார ணஙகளாகிய "வானர நீயார" "தன முடைய" வென்ற செயயுடகளில ஒரு பொருளின் குறறங குணஙகளால மறறொரு பொருளின குறறங குணஙகள விளஙகுவ தே யலலது குறறததைக குணமாகவே கொளவதுங குணததைக குறறமாகவே கொளவது மிலலாமையால வஞசபபுகழசசி லேசவணிககு ளடஙகிவிடு மென்று கூறு வதுசிதமலல.

செயயுள.

திஙகட களஙகளு சிவளா களமரிமெய
தஙகுந திகைககரிம தமபெய்கபோ—லங்களிவை
யெபபோது மேகருமை யேயநதனநின கீர்த்தியினே
தயபா வெளுததததறை யாய.

இங்ஙனம் திங்கட் களங்கம் முதலியவைகளை வெண்மையாகச் செய்யாமையாகிய குற்றமே குணமாக முடியாமல் ஒழித்துக் காட்டணி முறையாகத் திங்கள் முதலிய பொருள்களைப் பார்க்கினும் மற்றும் பொருள்கள் முழுமையும் அரசனது கீர்த்தியால் வெண்மை யடைந்தன என்ற வேறு குணம் விளங்குவதால் ஒரே விஷயமான இவ்வுதாரணத்தில் இலேசவணியின் ஸம்பந்தம் லேசமுமில்லை. சில வஞ்சப்புகழ்ச்சி யுதாரணத்திற் குணத்தைக் குற்றமாகக் கூறுவ திருந்தாலும் அக்குணத்துக்கு வேறு விஷயமும் விளங்குகின்றது அஃதாவது.

செய்யுள்

நாவலர்க் குனெய்ந்த நாளுமெது மேற்கொடுக்குங்
காவலனென் றுரைக்கின்றார் நீக்கருத லாகவுங்கேள்
பூவலயத் தினிற்புறமும் புறமடவார்க் கேமாப்பு
மீவதொரு நாளுமிலை யிலங்குமணி முடிவேந்தே.

இங்ஙனம் வெளியாகவும் ஒழித்துக் காட்டணியின் முறையாகவும் விளங்குகின்ற நிந்தையால் சத்துருக்களை ஸம்ஹரிக்கின்றவன் பிறர் தாரத்தை விரும்பாதவனென்ற குணங்களோடு இரப்போருக்கு எல்லா வபீஷ்டங்களை யுங் கொடுக்கின்றவனென்ற குணம் விளங்குகின்றது. "மன்னவனே போரின்வலத்தாற் கருவமுனக் கென்ன" என்பது முதலிய எந்த வுதாரணங்களிற் குணங்குற்றங் களாகக் குற்றங் குணமாகச் செய்தல் வஞ்சப்புகழ்ச்சி முறையாக விருக்கின்றதோ அவ்விடங்களில் லேசவஞ்சப் புகழ்ச்சிகளுக்குக் கலவை யிருக்கும். இவ்வாறே வஞ்சப்புகழ்ச்சிக்கும் புனைவிலிப் புகழ்ச்சிக்குங் கலவையை முன் வஞ்சப்புகழ்ச்சியில் வர்ணிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

௭௩-வது குறிநிலையணி.

(முத்திராலங்காரம்.

செய்யுள்

புகழும் பொருளை யுணர்த்து முறையிற் புலப்படுத்துந்
தகுதிப் பொருளினைக் காட்டல் குறிநிலை தண்ணிளசை
யகமலங் காரங் கவித்துறை யின்கவி யாரும்மெனப்
பகர் விலக்கியங் காணப்பாய் குமாரெட்ட பாரதிவனே.

எங்ஙனம் வர்ணிக்கவேண்டிய பொருளுக்குக் கூறிய அடைச் சொற்களா லந்தந்த விருத்தமுதலியவைகளின் பேரும் விளங்குகின்றதோ அங்ஙனங் குறிநிலையணி. இதனை வடநூலார் முத்திராலங்கார மென்பர். இதற்குத "தண்ணிளசை" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் வருணிக்கவேண்டிய பொருளுக்கு உசிதமாகக் கூறப்பட்ட பதத்திலே தானே யிந்த விருத்தத்தின் பேருங் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறே அந்தந்த நக்ஷத்திரங்களின் பேர்களைக் கூறியிருக்கின்ற நக்ஷத்திரமாலை முதலியவைகளிலு மிவ்வணி யெனக் காண்க. நாடகங்களின் மேல் சொல்லப்போகிற பொருளைச் சூசனை செய்யுமிடத்திலு மிவ்வணியே. இச்செய்யுளின் மூன்றாமடியை, இளசை அகம் அலங்கு ஆரம் கவித்து உறை இன கவி ஆரும் எனப்பிரித்து - இளசை யகம் - இளசையில், கவித்து - புகழ்மேவி, அலங்கு ஆரம் - அசையும் முத்துவடங்களணிந்த, இன்கவிஆரும்-நல்ல புலவர் பொருந்துவர். எனவும், கவிமேலேறுங்கால-இளசையைப் பாரதிவனொடு கூட்டிப்பாரதிப, கவித்துறை இனகவி அகம் அலங்காரம் ஆரும். எனப்பிரித்து - கவித்துறையாகிய இனிய செய்யுள் அலங்காரத்தைப் பெறும். எனப் பொருள் கொள்க.

எச-வது இரத்தினமாலையணி.

(இரத்நாவளியலங்காரம்)

செய்யுள்.

புகழும் பொருளை முறைவழு வாது புகலுதற்குப்
பகரும் நாம மிரத்தின மாலைநற் பார்த்திபநான்
முகன்றிரு நாயகன் சங்கர னீயென வேமொழியத்
தகுவ திலக்கியஞ் செந்தமி ழோங்கிள சைத்தலனே.

வர்ணிக்கவேண்டிய பொருள்களை யுலகத்திற் பிரசித்தமாக விருக்கின்ற முறையை வழுவாமற் கூறுவது இரத்தினமாலையணி. இதனை வடநூலார் இரத்நாவளியலங்காரமென்பர். இதற்கு "நற்பார்த்திபநான்முக"னென்பது முத லுதாரணம். இங்ஙனம் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்றுலகத்திற் பிரசித்தமான முறையைத் தவறாமற் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மாரர் துவசத் தினுள்ளதாய்க் கூர்மஞ் சார்ந்து வராகமதாய்ச்
சாரு மருந்தூ ணுகிப்பதுமாய்த் தாங்கு மருந்தறு வாமனமா
யாரும் பரசு ராமமுமாய் வனவா சங்கொட லம்பொருந்திப்
பாரக் கலையேந் திப்பரிமு கங்கொண் டிடும்பெண் பருமுலையே.

இங்ஙனம் மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனம், பரசுராமன், இராகவன், பலராமன், கிருஷ்ணன், கல்கி யென்றுலகத்திற் பிரசித்தமான மாதவனது தசாவதாரத்தையும் முறைவழுவாமற் கூறியிருக்கின்றது. மாரது வசத்துளது - மச்சம், அருந்தூணுகிப்பது - சிங்கம், வனவாசங்கொள்தலம் பொருந்தினவன் - ஸ்ரீராமன், அலம் பொருந்தி - பலராமன், கலையேந்தி (மலைதாங்கி) கண்ணன், பரிமுகம் - கல்கியெனக் கொள்க. இனி முலைமேலேற்று மிடத்து, பெண்பருமுலை - இவளது பரியமுலைகள், மாரது

வசததுளதாய்-மன்மதன கொடியாகிய மசசத்தைதத தொயயிலெழுதபபெறறதாய, அன்றி (மார்பிணிடத்ததாய) கூாமஞசு ஆாநது - மிகுநத அணிகளைபபெறறு, வாராகமதாய - கசசையுடைததாய, சாருமஅருந்து ஊண உதிபபதுமாய - நிலைததுணணு மமுதமபிறககுமிடமாய, தாஙகு மருஙகு உறுவாமனமாய - இடையாற றுஙகபபெறறுக் குறுகியதாய, யாரும பரசு ராமமுமாய - விடரால விரும்பததககஅழகுளளதாய, வனவாசஙகொளதலம பொருநதி - நீரொடுகலநத மணமுளள பூசசுகளை யணியபபெறற மாாபிடததைப பொருநதி, பாரககலையேநதி-உயர்நத வஸ்திரஙகளைததாஙகி, (பருதத மலைகளையேநதியதையொததததாய) பரிமுகஙகொணடிடும் - மேனமையாகிய முகமுடையதாகும எனககொளக. வாா - வா எனககுறிக்கிறறெனக.

செயயுள

அநதமகள விழியினுயா வமபுயககுச
சீடடுதவிற றரிய கொஙகை
வநதபெரு வீககமிப மததகததைப
பூாவபகக மாசசெய திடட
துந்துபுரு வஙகளனங கன்சிலையின
விளையாடடா யுளள வெலலாந
தநதனுவ திததமுகத தொளிமதியைச
செயததுங்ந தனையுந தானே.

இஙஙனம முதலி லிவவிடததிற பிரஸங்க மென்று பததிரிகை கொடுக்கின்றது. பின்பு அவவிடததில பூர்வ பக்ஷம செயகின்றது. அதனை யநுவதிககினறது. பின்பு அஃதைதத தூஷித்து ஸமாதானஞ் சொலகிறது. எனற பிரஸஙகஞ செயகினற வித்வான்களின முறையைக கூறியிருககினறது. சில இடததி லுலகததிற பிரசிததமான முறையைத் தவறிக கூறினுலு மிவ்வணியேயாம்.

செய்யுள்.

புரவலன்றன் பிரதாபம பகைவ ரந்தப்
புரமடவார தமதிதயத தனலே யாக
விருவிழிக ளிடததுதக மாக மூசசி
னிடமவாயு வாகமெய்யி னிடமபூ வாக
விரிமனதி னிடததினிலா காய மாக
வேயொருங்குற றிருந்திடவு மிந்த வாறுல
வருபஞச பூதவடி வாகந தான
வருமவிளங்கி யிடுமவெரந்த நாளுந தானே.

இங்ஙனம பிருதிவி, அபபு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம எனறுலகததிற பிரசித்தமான முறையுளள இவைகளை முறைமாறறிக் கூறி யிருககினறு மிவவணியே. இவவாறே வருணிபப பொருளில ஸமபநதபபடாம லிருககினற வுலகததிற பிரசிததமான சில பொருளகள் சிலேஷையாக விளங்கு மிடததிலும பிரசிததமான முறையுளள நவரததின முதலிய பொருளகளை யமமுறை தவறிக் கூறு மிடததிலு மிவ்வணியே யாம. பூ - பூமி - பொருமைபாறிக் கூறியதென்றும, ஆகாயம - சூனியம - களிப பினறி யிருநதனா எனவும பொருள்கொளக.

---

௭௫ - வது பிறிதின்குணம்பெறலணி.

(ததகுணாலங்காரம்.)

செய்யுள்

தன்குணம நீககுபு மறறோ பொருளினைச சார்குணததை
நன்குற வின்போ பிறிதின் குணமபெறல நாரிகையய
பன்கவின பாலிகை யானமூக கணிமுத்த முமபவள
மென்கனி யுறறதென் றோத விலககிய மெட்டமனே.

எங்ஙனம் தன்னிடததி லிருககும குணததைவிட்டு மற்றோ பொருளின குணததைக கொள்ளுத லிருககின

றதோ அங்ஙனம பிறிதினகுணம பெறலணி. இதை வடநூலார் தத்குணாலங்கார மெனபா. இதறகு "நாரிகையப ன்கவினபாலிகையா" லென்பதுமுத லுதாரணம. இங்ஙனம மூககில விளங்குகின்ற முததுதனது வெணமையாகிய குணததைத தளளி யதரத்தின் செவவிய குணததைக கொணடது. பாலிகை - உதடு.

செயயுள.

வெறறியனே நினபகைஞா மினனு ருடிததுதறகு
நறறளிரகொய் யததொடஙகி நலனகத்திற—பெறறவொளி
பாயநது வெளுத்தவநத பத்திரததைக கொயதிலரே
காயநதவிலை தானெனவே கணடு.

இங்ஙனம தளிாகள தனனிடததி லிருககுஞ் செவவிய குணததை விடடுத தஙகளைக கொயயத தொடஙகிய பகைஞா மினனாகளின நககாநதியால் வெணமை நிறங கொணடன.

எகூ – வது தொல்லுருப்பெறலணி.

(பூாவரூபாலஙகாரம.)

செயயுள.

ஒன்றுமற றொன்றின் குணஙகொண்டு மீட்டுமுன் னுள்ளகுணம
நன்றுற லேலதொல லுருபபெறன மனனவ நாதனகளம
நின்ற வொளியிற கருமைகொள சேடனுன னிளபுகழசேர்ந
தினறு வெளுததன வென்ன வுதாரண மெடடமனே

ஓா பொருள் தன குணததை விடடு மறறொன்றின் குணததைக கொணடு பினனு மேதேனும ஒரு ஹேதுவால தன்குணததைக கொளவது தொலலுருப பெறலணி. இதை வடநூலாா பூாவரூபாலஙகார மென்பா. இதறகு "மன்னவநாதனகள" மென்பதுமுத லுதாரணம்.

இங்ஙனம் வெண்ணிறமுள்ள சேஷன் சிவபெருமானது கண்டத்தின் ஸம்பந்தத்தாற் றன்னிறம் விட்டுக் கருநிறங்கொண்டு பின்னு மரசனது புகழ் வியாபித்தலாற் றனது முன்னிறங் கொண்டான்.

செய்யுள்

அருணன் மெய்யொளி யானிறம் வேறுகொ ளனலி
யிரத வெம்பரி ளாவதக் கமலையி லிசைதிக்
கிரியி னங்குர நிறமுள பசுமணிக் கிரணம்
பரவி யெங்கணும் பெருகலாற் றன்னிறம் படைத்த.

இங்ஙனம் பச்சைநிறமுள்ள சூரிய னிரதப்பரிகள் அருணனது செவ்விய நிறத்தாற் செம்மையடைந்து பின்னும் ளாவதக பருவதத்தி லிருக்கின்ற மரகதப் பச்சைகளின் நிறங்களால் தமது முன்னிறத்தைக் கொண்டன. சிலர் இதனையே பிறிதினக்குணம் பெறலணி யென்ப. திகிரி - மூங்கில். இது திக்கிரியென விரிந்தது. அங்குரம் - முளை.

செய்யுள்.

ஒருபொருள் வேற்றுமை யாயும் பழமைய தேயுறப்ப
கருவது மவ்வணி தீபத்தைப் பாற்றியுங் காஞ்சியுறு
பெருமணி யாலதி கப்பிர காசமும் பெற்றதென
வருவதி லக்கிய மெட்ட புரத்து மகபதியே.

ஒரு பொருள் விகாரத்தை யடைந்திருந்தும் முந்திய முறையை விடாமலிருப்பது மவ்வணி. இதற்குத் "தீபத்தைப்பாற்றியு" மென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் தீபம் விகாரத்தை யடைந்தும் மேகலாபரணத்தில் விளங்கிய இரத்தினங்களின் பிரகாசித்தலாகிற வத்தீபத்தின் முறை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

மன்னவநின் வணங்கலரோ கேடடைந்துங்
கட்டிகளாய மன்ன லாற்குழ

வென்னும்வெளி யினின்மதங்கொள் கயமுளதாற
கருஞ்சகியுள் ளிடத்தின் மேவித
துன்னலினம் பெருமையார் மாடவணைபோ
லருஞ்சயனந் துலங்க லானு
மின்னமுன்னம் விளங்கியது போலவிளங்கி
யிருப்பதையா மினிதாயந் தோமே.

அரசன் ஆண்டு கொண்டிருக்குங்காலையி லிருந்த கடகி முதலியவைகளி னிருப்புச் சூனியமாக விருக்கும் இவ்வேளையிலு மிருக்கின்றது. இச்செய்யுளிற் பகைவா நாடு, காடு கொண்ட காலத்தும் முன்னைய நிலையினிருந் தது; என்னப்பொருள் கொள்ளவேண்டியிடத்து, கடகி- வாளவீரன், ஓர் மிருகம் எனவும், வெளியினின்மதங்கொ ளகயமுளதால் - என்பதற்கு தலைவாயிலில் மத கஜங்க ளிருந்தன. எ-ம் காடு கொண்டகாலத்து காட்டானை கள் தங்கின. எ-ம் கருஞ்சகி - கருஞ்சகி மாக்கள், பாம்பு, எ-ம், பெருமையாம் ஆடவள் எ-ம் எருமையாம் மாடு அவண், எ-ம் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

௭௭-வது பிறிதின்குணப்பேறின்மையணி.

(அதத்குணாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

தன்னுடனே சேர்பொருளின் குணம் பெற்றில தாயிருக்கப்
பன்னுதற் பேர்பிறி தின்குணப் பேறின்மை பார்த்திவநீ
மன்னுமி ராகியு மாகா யிராகி யெனுமென்மனம்
இன்ன மிருந்துமென் னோற்றத விலகிய மெட்டமனே.

ஓர் பொருள் மற்றோர் பொருளுடன் ஸம்பந்தப்பட் டிருந்தும் அதின் குணத்தைக் கொள்ளாமலிருப்பது பிறி தின் குணப்பேறின்மையணி. இதனை வடநூலார் அதத் குணலங்கார மென்பர். இதற்குப் "பார்த்திவநீ" யென்பது

முத லுதாரணம். இங்ஙனம் பார்த்திவன் இராகமுள்ள நாயகியின் மனதின் வசித்தலாகிய ஸம்பந்தங் கொண்டிருந்தும் அந்த இராகமாகிய குணத்தைக் கொள்ளாம லிருக்கின்றான். இராகி - செகப்புடையது.

செய்யுள்

நரசிம்ம மன்னவனின் கீர்த்திமத்
நீர்ப்பெருக்கி னாலே மிக்காங்
கரியதிகைக் கரிகளின்கன் னங்களினும்
விளையாடுங் கருத்தார் நாரி
யரதுவிழி மலரிடையுஞ் சனந்துடைக்கு
மிவ்விதமுற் றாலுந் திங்கட்
கிரணகுழாங் களிறொடுமா னுவதாக
நனிவிளங்கு கின்ற மாதோ.

ஆனால் ஒன்றின் குணத்தினால் மற்றோரிடத்திற் குணமுண்டாவதும் குணமுண்டாகாம லிருப்பதுமாகிய அகமலர்ச்சி யிகழ்ச்சியணிகளைப் பார்க்கினும் பிறிதின் குணம்பெறல் பிறிதின்குணப்பேறின்மை யென்ற வணிகளுக்கு என்ன பிரிவென்றாலோ அகமலர்ச்சியிகழ்ச்சியணிகளின் இலக்கணங்களிலிருக்கின்ற குணமென்ற சொல் குற்றத்திற்கு எதிரிடையாக விருக்கின்றது. அவ்வணிகளில் ஒன்றின் குணத்தினால் மற்றொன்றுக்குக் குணத்தி னுற்பத்தியும் உற்பத்தி யில்லாமையுமாக விருக்கின்றதே யல்லாமல் ஓர் பொருளிலிருக்கின்ற குணமே மற்றோரிடத்தி லுண்டாகின்றதாகவில்லை. நல்ல ஆசானது உபதேசத்தால் ஸாதுவான மாணாக்கர்களுக்கும் அஸாதுவான மாணாக்கர்களுக்கும் ஞானம் உற்பத்தியும் உற்பத்தி யில்லாமையு மிருப்பதுபோல ஒன்றின் குணத்தினால் உண்டுபண்ணப்படுகிற வேறு நற்குணத்தின் பெறுதலும் பெறாமையுமாக விருக்கின்றது. பிறிதின்குணம் பெறல் பிறிதின்குணப்பேறின்மை யென்ற வணிகளின் லக்ஷ

ணங்களிலிருக்கின்ற குணமென்ற சொல் ரூபரஸகந்தம் முதலிய குணங்களைச் சொல்லுகின்றது. அவற்றில் மற்றொன்றின் குணத்தைக் கொள்ளுதலுங் கொள்ளாமையும் வஸ்திரங்களில் சாயமேறுவதுபோல மற்றொன்றின் குணத்தால் தானே, தானும் அக்குணத்தைக் கொள்ளுத லுங் கொள்ளுதலில்லாமையுமாக விருக்கின்றது. அவ்வாறே உதாரணங்களெல்லாங் காணபிக்கப்பட்டன. "குறைவருகாரணமேவியுங்காரியம் கொண்டிலதை அறைவது காரணவாராயச்சி" யென்ற இலக்கணப்படி இங்ஙன மிருப்பமையால் இசுற்சியணியையும் பிறிதின்குணப்பே றின்மையணியையும் காரணவாராயச்சி யணியி லடக்கி யிருக்கின்றதாகவே கூறலாம். அவ்வாறிருக்கினும் அக மலாச்சி பிறிதின் குணம்பெறல் என்ற அணிகளுக்கு எதிரிடையாக அக்குணங்களைக் கொள்ளாமையாகிய சிறப்பு இருப்பதைப்பற்றி இவைகள் வேறணிகளாகவே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

எஅ-வது தன்குணமிகையணி.

(அநுகுணாலங்காரம்.)

செய்யுள்

வேறு பொருளின் புணர்ப்பா லியற்குண மேன்மையுறல்
கூறுவ தேதன் குணமிகை யாகுங் குவளைமலர்
மீறுங் கடைக்கணின் பார்வையி னுண்மிக வேகருமை
யேறுமென் றோத லிலங்கியந் தென்னிள் ளைசக்கிறையே.

எங்ஙனம் ஒரு பொருளின் சேர்க்கையால் மற்றொரு பொருளின் இயல்பான குணம் அதிகப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் தன்குணமிகையணி. இதை வடநூலார் அநு குணாலங்கார மென்பர். இதற்கு "குவளைமலர்" என்ப

துருத உதாரணம். இங்ஙனம இயலபில கறுபபாக விருககினற குவளைமலருககுக கடைககண்ணின பார்வையால அதிகக கறுபபு உண்டாயிறறு.

செய்யுள்.

வானரங களளினை மாநதியே மதாப்
பானது கொளுஞசம யத்திற றேளகொட்ட
னமாம் பேயுமே பிடிதத தெனனிலம
மானவா னரககுறும புரைககு மாறறோ.

இங்ஙனம இயலபில சஞசல குணமுளள வானரததுககுக கள முதலியவைகளின் ஸமபநதததால அதிக சஞசலகுண முணடாயிறறு.

எ௬-வது மறைவணி.

(மீலிதாலஙகாரம.)

செயயுள.

இருபொருளுககுப பொதுவா கியகுணத திறபிரிவே
தெரிவுற வினமை மறைவணி யாமியல பிறசெவவபா
வருகின் பதததி லலததகத் தினசெம்மை யுநதெரியா
தருமாதென் றோத விலககியந் தென்னிள மைசககரமே.

எதிரிடையா

இங்ஙனம இருபொருளுககுக குணத்தின ஒபபுமையுறபசு ல பிரிவே தெரியாம லிருககினறதோ அஃனம மறைவணி. இதனை வடநூலார மீலிதாலஙகார மெனபர். இதறகு "இயலபில செவப்பா வருகினபததி" லென்பது முத லுதாரணம். இங்ஙனம இயலபில செவபபாயிருககினற பாதத்தில இடபபட்ட செமபஞசுக குழமபின் பிரிவு ஒறறுமையால் தெரியாமல போயவிடடது.

செயயுள்

மலலிகைத தொடையினை வனை நதுறுப்பெலாம்
மெல்லியற சநதனம் பூசி வெண்ணிற

நலலபட டிடைகொளுந தூர்ததை நாரியா
அலலுறு நிலவினி லறிப டாரகளே.

இஙஙனம நிலவுககும மலலிகை முதலியவைகளைத் தரிததமையால வெண்மையாக விருககின்ற தூர்த்தை நாரியாகளுககும வெண்மைக குணத்தின ஒறறுமையாற பிரிவுதோனறவிலலை.

அ௰ - வது பொதுமையணி.

(ஸாமானியாலஙகாரம்.)

செயயுள

இருபொருளுக்கொப புமையால விசேட மிராதுளைகக
வருதல பொதுமை யணியாகும பஙகய வாவியுறற•
அரிவையா தமமுகம விழிககப படவிலலை யனபவெனத
தெரிவ துதாரணந தெனனிள சைபபதித திணபுயனே.

எஙஙனம ஒபபுமையால இருபொருளுககுச சிறப் புத் தோனறும விருககினறதோ அஙஙனம பொதுமை யணி. இதனை வடநூலார ஸாமானியாலஙகாரமெனபா. இதறகுப "பஙகயவாவியுறற" எனபதுமுத,லுதாரணம. இஙஙனம பஙகயவாவியை யணுகிய மஙகையா முகததுக குச சிறபபுத தோனறவிலலை.

செயயுள்.

அஙகத ளிரததினத் தூண கஙகளிற
றஙகு பலபிரதி விமபஙகள சூழ்ந்தத
சஙகொளும வததிரத தானை யேசபை
யஙகண்மத் தியிலறிந தானு மன்றரோ.

இங்ஙனம ரததினத தூண்களில விளங்குகின்ற பிரதி விமபஙகள் சூழ்ந்த இலஙகை வேநதனுககுச சிறப்புத

தோன்றும விருக்கின்றது. மறைவணியில இருபொருள களுககுப் பிரிவான ரூபததின் விளககமே யிலலை என்றும் இப்பொதுமையணியில இருபொருள்களுககு வெவ்வே றுன ரூபததின தோறற மிருநதும சிறபபுமட்டிலும தோன்றவிலலை என்றும பிரிவு காண்க. மறைவணி யுதார ணத்தில இயல்பான காலின செவபபுககுஞ செமபஞசின ஸம்பநததால கிடைதத செவபபுககும பொருள பிரிவு தோன்றுமலும பொதுமையணி யுதாரணஙகளில பொ ருள பிரிவு தெரிந்து இஃது முகம, இஃது தாமரை, இஃ து இலஙகை வேநதன் விம்பம, இஃது அவனது பிரதி விமபம, ஏனற சிறபபுத தோனறுமலும இருபபதினால ஸ்வரூபததின பிரிவே மறைநதிருபபதைப பறறி மறை வணி எனறும, இருபொருளகளுககுப பொதுவாகத் தனித்தனி விளககமிருநதும ஒபபுமையால் பிரிவு தோ னறுமல விளஙகுவதால பொதுமையணிஎன்றும, இவை கள காரணபபோ பெறறன. இஙஙனம சிலா லக்ஷணத தின ஒறறுமையுள்ள இருபொருளகளுககுள பலநதஙகிய ஒரு பொருளில மறறொரு பொருள ஸவரூபநதெரியா மல மறைநதிருபபது மறைவணி எனறும ஸவரூபததின விளகக மிருநதாலுங குணததி னொறறுமையால பிரிவின மறைவு இருககுமிடம் பொதுமையணி எனறும தீமா னம் கொண்டு,

செயயுள்.

கடைநயனங் துடிபபுளதாக் கனிமொழிகள தளர்ந் துளைககும்
தடையறுவக கிரமுறுவ தாநடைமிக கெககங் ளிபபுப
படைமெலிய தாமுகம்பொற் பாவுறுமிவ் வித மனறி
தொடைமடவா ரிடமிருககு மதர்பபறியத தோன்றிலதால்.

இஙஙனம் நடைநயனத் துடிபபு முதலியவைகள மஙகையாகளின் தேகத்தில் இயல்பான தருமமாகையால அகககுணஙகளுள்ள மதஉலலாஸம கடைநயனத் துடிபபு

முதலியவைகளில ஸ்வரூபவிளக்க மில்லாமல மறைந்து விட்டது. ஆகையால் மறைவணி என்றும் "மலலிகைத் தொடையினை வனைநதுறுபபெலா" மென்ற செய்யுளில் பொதுமையணி என்றும கூறுகின்றார்கள். அவாகள மதத்தில "பஙகயவாவியுறற அரிவையா தமமுகம காண ப்படவிலலை" யென்ற வுதாரணத்தில பிரிவின் தோறற மிருநதாலும பகுத்தறியககூடிய ஹேதுவிலலாமையால வேறணி யெனறுவது பொதுமையணியின் பிரிவெனறு வது கூறவேண்டும். சொரூபம மறையாமையால மிலிதமு மல்ல. பேதம விளங்குவதால சாமானியமுமலல. முநதிய சநதிராலோக மதததில "கடைநயன"மெனற செயயுளில ஸ்வரூபததின் மறைவிருபபதாலும் அஃதிராமல சாதிரு சியததினால பேதம கிரகிககாமலிருபபதே மறைவணி யெனறு கூறியிருபபதாலுமிஃது வேறணி யெனறுவது மறைவணியின் பிரிவென்றுவது கூறவேண்டும.

அக-வது மறையாமையணி.

(உனமீலிதாலஙகாரம.)

அஉ-வது சிறப்பணி.

(விசேஷகாலஙகாரம.)

செய்யுள.

சிலகா ரணததிற பிரிவை விசேடத்தைத் தேரவறி
தலினு மமுமறை யாமை சிறப்பெனச சாறறிரண்டாம
நலன்சிர் முழுகிம யஙகுளி ரானமதி நண்ணின்முகம
சலசந் தெரியு மெனலெட்ட மன்ன வுதாரணமே.

மறைவணியிலுள்ளதுபோல வேறறுமை தோறறுதிருககு மிடத்து ஏதோவொரு காரணததால அவ்வேறறுமைப் பு லபபடுவது மறைவணிககெதிாமறையாயுளள மறையாமை

யணியென்றும் பொதுமையணியி லிருப்பதுபோல சிறப் புத் தோன்றாதிருக்குமிடத்தில ஏதோ வொரு காரணத் தாலசிறப்புத்தோன்றுவது பொதுமையணிக கெதிரமறை யாயுள்ள சிறப்பணியென்றுங் கூறுவா. இவற்றை வடநூ லாா உன்மீலிதாலங்காா மென்றும் விசேஷகாலங்கார மென்றும நிரலே கூறுகினறாாகள். இவைகளுககுள் மறை யாமையணிககு "நலன்சீாமுழுகிமயம் குளிரா" லென்ப தும சிறபபணிக்கு "மதிநண்ணில முகம சலசமறிவுறு" மென்பதும உதாரணஙகள. அவற்றுள நலஞசீர்முழுகிம யம குளிராலென்னு மிடத்தில புகழின் வெண்மையால ஸ்வருபப பிரிவே தோன்றாதிருககின்ற இமயம் குளிரொ ன்னுங காரணத்தாலும் மதிநண்ணிலமுகம் சலசமறிவுறு மென்னுமிடத்தில ஸ்வரூபப பிரிவுள்ள கமலததுககும் முகத்துககும விளஙகுகின்ற சிறப்பு மதியினுதயமாகிய காரணத்தாலும அறியபபடுகின்றது. பிறிதின்குணம பெ றலணியின் முறையே வேற்றுமை தோன்றாதிருக்குமிடத தொருகாரணததால வேற்றுமை தோற்றினு மிவ்வணி யே. அதற்குதாரணம்.

செய்யுள.

நடஞ்செயபர னகைககுழுவ னயஙினது புகழான்பா
ரிடமனைத்தும் வெளுததததனு றவளமிசை திருநெடுமால
படருமுந்திச செஙகமலப பரிமளத்தைக கொண்டிலனேற்
றிடமருவு மவனைமுயற சியினறியாா விண்ணோரே.

இஙஙனம் நரசிமம அரசனின் கீரத்தி வெண்மை யால் வெளுத்த திருமாலை யறிவதறகு உந்திக்கமலத்தின் பரிமளம் ஹேதுவாக விருககின்றது. இஃது மறையா மையணிக் குதாரணம்.

செய்யுள்.

வாயசமூ மேகறுப்பா மாஙகுயிலு மேகறுபபாம்
ஆயவைகட குபபிரிவை யாராயி—ஞயகவ

சந்தமுயில வாயசம வாயசங தானு
கநத குயிலகுயிலே காண.

இஙஙனம் பொருடபிரிவிருந்தும கருமையாகிற குணவொற்றுமையால் சிறபபின் தோற்றமிலலாம லிருககும காகமை குயிலகளின சிறப்பை வஸந்தகாலமாகிய காரணம விளஙகசசெய்கிறது. இஃது சிறப்பணிக் குதாரணம.

செயயுள.

வார ஞசியின வாசிய ருககர
ஞரி யறபொது வேனுங தனஞசயன
தாரு றுத்தனு வினவடுத் தான்பழுரு
சீர துளள சிவனைத தெரிககுமே.

இஙஙனம சிவபெருமானுககும அவர் ஸாருபபிய முகதிபெறறவாகளுககு மிருககின்ற சிறபபை ஆாசசுனனது காணடவததால உண்டானவடு விளககுகினறது.

அ௩-வது இறையணி.

(உததராலஙகாரம்.)

செய்யுள.

கருதபொதான் றினைமறை வாயுடகொ ளும்விடை காட்டலிறை
திருத்திகழ வேதசி வல்லியெ வண்வதி யுமமவனே
பெருத்தவிவ் வாற்றை யெளிதாக கடககப பெறுவைநடை
யிருததிய வென்ன லிலககிய மெடடம வேறகையனே.

எஙஙனம ஓா கருததை உடகொணட விடை யிருக்கின்றதோ அஙஙனம் இறையணி. இதனை வடநூலாா உத்தராலஙகாரமெனபா. இதறகு "வேதசிவலலி" யென்பது முத லுதாரணம். இஃது நதியைக கடபபதற்கு வழியைக கேடகின்றவனைக குறித்து அவனிடம மையல கொண்ட

மஙகையின் உததரம. இஃது வேதசிக்கொணடிருக்கின்ற பூஙகொடி வீடடில ஏகாந்தமாக விருக்கலாமென்ற கருத தை யுடகொண்டிருககிறது. வேதசி-கீாகொசசி.

செயயுள.

வழிக்கொண் மன்ன சிலேமய மாகுமிவ்
வழிசசிற றாரிலொ ருவரு மிலலையால
கழிபப யோதர மேன்மையைக் கணடுதான்
இழுகக வினறி யிருபபை யெனிலிராய

இஃது படுககை முதலிய விருமபுகினற ஒரு வழிப போககனைககுறிதது மஙகை சொலலிய வசனம. இதில பயோதரபத சிலேஷையினுல கலவி செயய வருமபுவா யாகில் இவ்விடத்திலிரு. மூடஜனஙகளிருககினற இககிரா மத்தில நமது செய்கையை யொருவனு மறிநதுகொளள மாடடானெனற கருத்து அடஙகியிருககினறது. இவ்வி ரண்டுதாரணஙகளிலும விடையினுல் வினவை யூகிகக வேணடியது. வினவிடையிரணடும், செயயுளில சொல் லால விளஙகுவதறகுதாரணம எவ்வாறெனில, பயோத ரம-மழை, கொஙகை.

செய்யுள்.

தலைவிசுக மாசீவித தன்மருவு கின்ருணு
னுலைவிலசசு கததைவிணு வுறறேன—நிலேயுயிரே
குறருளென் றேனெய தைப்பினுனுசொல வாயமூசசுப்
பறறையிலெவ வாறிறப்பென பன்.

இஃது நாயகியைக் குறிததுப் பாஙகியிடம் நாயகன் வினவ அபபாஙகியின் விடை. இஙஙனம நாயகனது பிரி வாறருமையால் நாயகி மிகக சிரமத்தை யடைகின்ருள் என்ற கருத்து விளஙகுகின்றது.

செய்யுள்.

வினவுத லுக்கும் விடைக்கு மபேதம் விளங்குத்தரம்
பனுவது சித்திர மாருடை யாரென பதுமினைச
யினமுறு வேந்தர் மருவாரக் கிடுவ தெதுமறவா
துனுத லெதுவெனிற் செங்கோ லெனலு முதாரணமே.

வினவுதலுக்கும் விடைக்கும் அபேதமான உத்தரமி ருப்பது சித்திரமென்றார்கள் வடநூலார். இதற்கு "ஆரு டையா" ரென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙன மாருடை யார் என்றதொடரில் ஆர் உடையார் என்ற வினாவிற்கு ஆர்-நிறமயிர், உடையார், பொருளுடையார், என்பது விடையெனவும், பின்னுள்ள விரண்டு வினாக்களுக்கு விடையான செங்கோல் என்பதற்கு பகைவரையடக்கும் செந்நிறத்த அம்பு எனவும், செங்கோல் (அரசின் முறை) எனவுங் கொள்க.

௮௬-வது நுட்பவணி.

(ஸூக்ஷ்மாலங்காரம்)

செய்யுள்.

பிறன்கருத் தோர்ந்து கருத்தோடு கூட்ட பெறுசெய்கையா
லுறுவிடை யீவது நுட்ப மவள்கண் ணுறுமெனமுனஞ்
செறிவுறு கூந்தலிற் சூடா மணிமறை செய்வளெனப்
பெறுவ துதாரணந் தென்னிளை சைக்குப் பெருமன்னனே

ஒருவனுடைய கருத்தைத் தெரிந்து மற்றொருவன் அக்கருத்துக்கு அநுகூலமான செய்கையைச் செய்வது நுட்பவணி. இதை வடநூலார் ஸூக்ஷ்மாலங்காரமென்பர். இதற்கு "அவள் கண்ணுறுமெனமுனம்" என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் நாம் கூடத்தக்ககாலம் எப்பொழு தென்று தன்னை விரும்பி நோக்குகின்ற நாயகனது கருத்தைத் தெரிந்த நாயகி யிரவி அஸ்தமனத்தை யடைந்ததின்பிறகு என்ற அபிப்பிராயத்தை யுட்கொண்டு கூந்தலில் சூடாமணியை மறைத்தாள்.

செய்யுள்.

சங்கேத காலமத னையறிய வெண்விடனை
யங்கே தெரிந்தமின்னு ளம்பகத்தால—பொங்குறச்செ
யுங்கருத்தோ டுங்கூட வுறறுவிளை யாடுவ தோா
பங்கயத்தை யேகுவித்தாள் பார்.

இங்ஙனம் கூடத்தக்க காலத்தைத் தெரியவிரும்புகின் ற நாயகனுக்கு நாயகி யிரவிலென்று தெரிவிக்கக் கையி லுள்ள தாமரையைக் குவித்தாள்.

அரு-வது கரவுவெளிப்படுப்பணி.

(பிஹிதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருவன் மறைசெய்கை யோர்ந்து கருத்தோ டுறுதொழிலால்
விரவு மதைவெளி யாக்கல் கரவுவெ ளிப்படுப்பாம்
உரியன் மனைக்கு வரவும் மனைவி யுறவிரித்தாள்
பரவணை யென்ப துதாரண மெட்டம் பாணடியனே.

ஒருவனுடைய மறைவான செய்கையைத் தெரிந்து அதைத் தானறிந்து கொண்டதாகத் தொழிலால் காண பிப்பது கரவு வெளிப்படுப்பணி. இதனை வடநூலார் பிஹிதாலங்கார மென்பர். இதற்கு "உரியன் மனைக்கு வரவு" மென்பதுமுதத லுதாரணம். இங்ஙனம் இரவில் மற் றொரு மாதுடன் கலவி செய்ததினால் நிரம்பச் சிரமத்தை யடைந்திருக்கிறா னென்பஃதப் படுக்கை விரித்தலாகிய தொழிலால் நாயகி காணபித்தாள்.

செய்யுள்.

முங்கத்திடைப பெருகும் வியர்வையின் றுளிச்ச
முகமதாற் கரைந்தகுங் குமமே
மிக்ககள் மதனின் விருப்பது நோக்கி மின்னனே
ரிடைகொளோர் பாங்கி
நகத்தன மாதின் ஆண்மையின் போகம
னைகுறத் துலக்குவ ளாகித்
திகழச்சியா லவளைகைத் தலத்துவா ளுருக்கொள
சித்திர மதைத்தீட டினளே.

இங்ஙனம் வியாவையால அநுமிககபபட்ட விபரீதப் புணர்ச்சியை ஆண்பாலுக்குரித்தாயிருக்கின்ற கத்தியை நாயகியின் கையிலெழுதிப் பாங்கி விளககிஞள்.

அகூ-வது வஞ்சநவிற்சியணி.

(வியாஜோக்தியலங்காரம.)

செய்யுள்.

மறறொரு வேது வதனை யுரைததுண் மையைமறைத்தற்
குறறிடு பேரது வஞ்ச நவிறசி யுயிரசசகியே
பொற்றளிரக காமலராப் பூந்தா திஞலென் புரமபுழுதி
பறறுறற தென்ப திலககிய மெடடம் பாண்டியனே.

எங்ஙனம் மற்றொரு ஹேதுவைககூறி யுண்மை மறைககப்படுகின்றதோ அங்ஙனம வஞசநவிறசியணி. இதனை வடநூலாா வியாஜோகதியலங்கார மென்பர். இதறகு "உயிரசசகியே" என்பதுமுத லுதாரணமஇங்ஙனம. கரவாகககலவி செய சங்கேத பூமியில புாஞதலால பற்றிய துகளகளைப் பூநதாதுவாலென்ற வேறே ஹேதுவைக்கூறி மறைததிருககின்றது.

செய்யுள.

தேங்குழலே யிவ்வதரத் திலவடுவுண் டாகிருககில்
ஓஙகுசினம யாவற குறுதுமுன்யான்—ஆங்குதடை
செயயவுஙகே ளாமற செழுமபிரம ரமபொருநதும்
ஐயபஙக யததினைமோந தாய.

இங்ஙனம சோர்நாயகஞல அதரம் வடுச செயயப பட்ட நாயகியின் ஸமீபத்துககு வருகின்ற நாயகனைப் பாராமலிருப்பவளபோலத் தோற்றபபடுத்துகின்ற பாஙகி அநநாயகியைக் குறித்து அவளுக்கு அறுகூலத்தை யுபதேசஞ செய்வதெனுங் கைதவத்தால அவளது குறறத்தை நாயகனுககுத் தெரியாமல் மறைக்கின்ருள.

வல்லோரொழிபபணியில ஒருவன் ஸங்தேகித்ததைதத தெரிந்து தான் சொலலிய வசனத்தை வேறு விஷயமாகக கூறி யுண்மையை மறைத்த லென்றும், இவ்வணியில தன்னிட மிருககுங குறிகளைககண்டு ஸநதேகிப்பானென நினைந்து அககுறிகளுககு மறறொரு ஹேதுவைக கறபித்த லென்றும வேறறுமை காணக.

செய்யுள்.

இரத வீதியில வநதயா தவனெழில நோககோர்
அரிவை பாஙகிய ரவைமுனம புளகமுற றதனால்
பெருகு தன்மயல வெளிபபடா திருககவப பிரியா
கரனை வந்தனஞ செய்துதங் கரவியற் றினளே.

இஙஙனம் இராகததினு லுண்டாகிய மயிரக கூசசல முதலிய குறிகளை, வநதிததுப பகதி யென்ற ஹேதுவினு லுண்டானதாக விளககி யுணமையை மறைதது இருபபமையால வஞ்ச நவிறசியணியே. யாதவன-கண்ணன.

செய்யுள்.

சஙகேத முறற தலவிடய மாமுனிவே
யஙகே தெரிநதஙஙகை யாள்மரக—தஙகூாதட
டாாந்தசிபபி யோாபஙக யதிலேமே லோதிமபபுள்
கோ்நதிடுமென் முளசகிமுன னே

இது முதலிய இடஙகளிலும் நுடபவணியே. இஙஙனம் மரகதபபாததிரததிலிருககுஞ சிப்பிபோலென்ற உவமையை யோதிமபபுளளுககுக கூறியிருபபமையால் அவவிடம் ஜனககூடட மிலலாத தென்றும் அது தங்களுககு ஸஙகேதஸ்தல மென்றும் காமுகனுககுச சூசனை செயயப்பட்டிருப்பமையால் நமககு எது சஙகேதஸ்தலமென்று விரும்பிய காமுகனது எண்ணததைதத தெரிந்த நாயகி பாஙகி யிடத்தில தனது கருதது வெளிப்படும்படி சொல

விய வசனமாக இருப்பதைப்பற்றி யிதுவு மவ்வணி. இங்ஙனம் ஸங்கேதஸ்தல விஷயமாயிருக்கும் வினாவின் விடையை நாயகன் சொல்லாற் கூறி யிருப்பமையால் துவனியல்ல. இவ்வாறே கரவுவெளிப்படுப்பணியிலும் உதாரணிக்கத்தக்கது. இவ்விஷயத்தில் "வேதஸிவல்லி எவண வதியுமவணே" யென்பது முதலிய மறைவான விடையுள்ள துடபம் - கரவுவெளிப்படுப்பு - வஞ்சநவிற்சியணிகளின் உதாரணங்களி லக்கருத்துச் சொல்லால் கூறப்படாமல் அந்தந்தப் பொருள்களின் மேன்மைக் குணத்தாலும் உரைப்போனது அறிவின் விசேஷத்தாலும் தொக்கு விளங்குவதால் அலங்காரம் அல்ல வென்றும் துவனிக்கு இருப்பிடமாக விருக்கின்றதெனவுங் கொண்டு முன்னோர்கள் சொல்லால் கூறியிருக்குமிடத்துமாத்திர மலங்காரம் வருமென றுதாரிணித்திருப்பமையால் நாமும் அவ்வாறே.

செய்யுள்.

தடங்கொள விடலா யெங்ஙனமவே
 தசியுண் டவணே கடந்திடலாம்
இடங்கொ ளிகந்த நதியெளிதா
 மென்றே வழிவி னுயவன் பால
திடங்கொள வேறோ தாறபரியத
 தினையே யுடகொண டுவசனம்
வடங்கொள் ளிடமபோ யிடகிழித்து
 வளரு முலையா ளுரைத்தனளே.

என்று வேறு பொருளின கறபித்தலாற கருத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கு மிடத்திலும் "ஸங்கேதகால மதனை யறியவெண் விடலை முகத்திடைப் பெருகும் வியர்வைத் துளிசசமுகமதால கரைந்த குங்குமமே" "ரதவீதியில் வந்த யாதவனெழி" லென்ற கருத்தின வெளியிடுத விருக்கின்ற இவ்வுதாரணங்களிலும் அந்தந்த அணியென்றே கூறினோம்.

அஎ - வது குறிப்புநவிற்சியணி.

(கூடோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்

ஒருவற் குறித்துரைக்கி னற்றைப் பிறனோ ரொருவற்குறித்
துரைசெயிற் பேருங் குறிப்பு நவிற்சிமற் றோரசெயிலவாய்
தருசொல லருந்திடு காளாய் களமாக்கள் சாரவரதை
யொருவுவை யென்ப திலக்கியந் தேரொட்ட ஆரரசே.

ஒருவனைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டிய செய்தியை மற்றொருவனைக் குறித்துச் சிலேஷையாகச் சொலவது குறிப்புநவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் கூடோக்தியலங்கார மென்பர். இதற்கு "மற்றோர் செயில வாய் தரு"வென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மற்றொருவனது களத்திரத்தை யநுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காமுகனைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டியதை யொருவன் வயலில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற காளையை நோக்கிச் சொல்லி யிருக்கின்றது. காரிய காரணமுதலிய ஸம்பந்தத்தின் விளக்க மிங்ஙன மில்லாமையால் இஃது புனைவில் லிப்புகழ்ச்சி யல்ல. அவாணியமாக விருக்கும் பொருள் வாணியப் பொருளில் ஸம்பந்தப்பட வேண்டு மென்ற நியமான மிங்ஙனமில்லாமையாலும் பிறரை வஞ்சனை செய்வதாகிய மனமகிழ்வில் பிருப்பதாலும் இஃது சிலேஷையணியுமல்ல.

செய்யுள்

கண்வனங்கா டிப்பிறப்புகுந்தான சக்களத்தி
கணப்பொழுதும் நினைக்கவிலை மாமிமுனனும்
கணமுறுவோர் பூத்தவஞயா னென்றுவீட்ட
கத்தண்டநதீ ரணையையொரு துணையாகக்கொள்வங்
கணமுடையே னிடம்பொழுது போக்கும்பேசுக்
காரருமின் றின்றுவர வேதந்தானெக்

கணமுமக லாமலுங்கொண் டாடுமபொனனை
காவாவிங கொருதனியே கவலகினறேனே.

இந்து பொன்னை காவாவெனற சோரநாயகனது வரவைககருதுகினற நாயகி மறறவளை வஞசனை செயயும பொருட்டு இநதிரை கணவனைககுறிததுப பிராாததனை செயவதுபோல பிரகாசபபடுததிக கூறுகினற வசனம. பொனனை எ-கு இலக்ஷுமிநாயக எனபபொருளகொளக.

௮௮-வது வெளிப்படைநவிற்சியணி.

(விவிருதோகதியலஙகாரம)

செயயுள

புகலுஞ சிலேடையி னுலே மறைததபொருளைவலலோன
பகலுற வேவெளி செயவ துவெளிப படைநவிறசி
தகவே பிறாசெயி னினறகல காளையென ருன்குறிபபி
னகமேயென றோத லுதாரண மெடட நகாநகரசே.

சிலேஷையாக மறைககபபட டிருபபதைக கவிஞன் வெளிபபடுததுவது வெளிபபடை நவிறசியணி. இதனை வடநூலாா விவிருதோகதி யலஙகார மென்பா. இதறகு "தகவே பிறா செயினினறகல" என்பதுமுத லுதாரணம. இங்ஙனம செயயினினறகல்காளை யெனறு மறைவாகக கூறியதையென்ருன எனற சொலலால் கவி வெளிபபடுத தியிருககினறனா.

செயயுள்

அருநதிருவே யணஙகிடடைச சோவுறேனமிக
காமவேக முறுமுயிாபபை யகறறல செயவாய
வருநதிடுமேற பாலனடுக குருவுமவேண்டா
வாளுவிப புநிதனவில கிடவே செய்வாய்
பொருநதுபய நீககலெனவஞ சனையாலவிணணும
புலததளையெல லாமசாறி மதனத தாறசுந

தாங்கிகழுபாற கடலெவறகுத திருவையிநத
தவரடியே னூறனைததுந தவிாககமாதோ.

இங்ஙனம் மறைவாகக கூறியிருககினற சிவபெருமான் முதலியவாகளின நீக்குதலைப பொருநது பயநீகக லென் வஞசனையா லென்றுணாதது கவி வெளிபபடுததியிருககின்ருா. இஃது பரவஞசனையின பொருட்டு மறைககபபட்டதை வெளிபபடுததியது. அணங்கிடாைசசோவுறேல் என்பதறகுப பாாவதியை யிடஙகொணட சிவமூாததியைச சோாதை எனவும், அணஙகே யிடரடையாதை எ-ம; மிககாம வேகம உறு வுயிாபபை யகறறல செயவாய எ-கு மிகுநத வேகமுறற வாயுபகவனை நீககு எ-ம், பெருமூசசு விடாதை எ-ம; மேறபாலனடுககுருவும் வேணடா எ-கு மேறறிசைத தலைவனுகிய வருணனையும நடுநிலையுளள குருவையும விருமபாதை எ-ம, அதிகமாக நடுககமடையாதை எ-ம, வானுவிபபுநிதன விலகிடவே செயவாய எ-கு சுவாககத்தாாககு உயிாயொதத இநதிரனை விரும்பாதை எ-ம, பெருஙகொட்டாவிவிடாதை எ-ம பொருள கொளக.

செயயுள.

கேசவ கோப ராகமே மூடக கிளருநான விழிதெரியாம லாசுறு தடுமாற றமூமிக வுடையே னுகினன கருப்பையம பாலே யேசுறத தவறும் வனமையி னல்லாற் கிரஙகுநீ யேகதி யெனவே பேசுகோ பியராற குறிப்பிடப் படும்நம் பிரானமைக காக்குகவினிதே.

இஙஙனம கண்ணனுககு முனபாக மேடுபளளஙகளில தவறுதலடைந்ததைச சொலலுகின்றவளும அவரிடம்மையல கொண்டவளுமாக விருக்கின்ற கோபிகையின் சொலலில விளஙகுகின்ற மேடுபளளஙகளில வீழ்ந்தவனை ரக்ஷிககின்றவன் நீ யெனற பொருளால மறைக்கபபட்டிருபபதைக கோபியரால குறிபபிடபபடுமென் றுணாத்துக் கவி வெளிபபடுததி யிருககின்ருா. இஃது லஜ்ஜையினல மறைககபபட்டதை வெளிப்படுததியது.

செய்யுள்

உனதுதரி சனதநினபோ துளளதுவா வன்றியுநாங்
தனியிடமாா தலினுனமற றையாவேறுன னுவரகலவ
னெனவரிது றலேகருறிபபி னிசைகோவி யருககுமகிழ
வனபுளக முறகக்லநத மூாயனமைய புரககுகவே.

இஙஙனம அகல்வனெனக கூறியதால இதுவரை யுனனுடன கலவிசெயய இவவிடததில தாமஸிததேன. அஃது கிடையாமல போயவிடடதெனறு தாறபரியத தாற கிடைத்த பொருளை மூனருவது பாதமுதல கவியில வெளிபபடுததி யிருககினறுா. இவ்வ கவியால வெளி படுத்தபபடட கருததுளள வைகளுககுதாரணஙகள்.

செய்யுள.

நன்னுதனி சினநதிறு றுஞுணவை வேறரிவைத ,
தன்னெடுளை யாடலேசசந தனததையணி யினேபபுங்கயை
யினனமவெறுத தாசையுட னிறைஞ்சுமெனபாற் கோபமுறேல்
தெனனருளசெய நிசமாயெத திகையுமறி கிலனமாலால.

இஙஙனம பொறுமையாலும கோபத்தினுலும் வருத் தமடைநத நாயகியின வருததத்தை நீககுதல விளஙகு கின்றது. இஙஙனம் தனது அபிப்பிராயததை மறைவின் றியே வெளிபபடுததி யிருககினறது.

அசுஎ-வது உத்தியணி.

(யுகதியலஙகாரம.)

செயயுள.

தன்னங் தரஙகந தனேயே மறைககத் தகுதொழிலான
மனனும பெயளைவஞ சிததிட லுததி மகிபநினக
கன்னி வளைகையில மறறேருளைக கண்டுகை யின்மலர்வில
லின்னுருத் திட்டின ளெனப தில்கிய மெடடமனே.

ஒரு தொழிலால பிறளை வஞசித்து தன் அந்தரஙகத தை மறைபபது உததியணி. இதனே வடநூலாருமம இவ

வாறே கூறுவா. "இதறகு மகிபகின்கன்னிவரை" யென பதுமுத லுதாரணம. இஙஙனம மலாவிலலே யெழுதுக லால மனமதனை நான யெழுதினேன் என்று பிறரை மயக கிககணவனே யெழுதிய தன அநதரஙகததை மறைததாள.

செய்யுள்.

இரவதனிற கணவனிட மிசைத்திடுதன
னுரைசெவிகொ ளினிய தத்தை
யிரவியமா துலனமனைவி முதலியாமுன
னவவுரைகள விளமபககாலே
யரிவையதைக கேட்கைபிறறன செவிபபதும
ராகமணி யதனை வாஙகித
திரளகழுமுள வினையாவரு சிததனவா
யிநது மௌனஞ் செய்விததாளே.

இஙஙனம கிளளையை மௌனமடையச செயது அதின் மூலமாயத் தனது இரகசியச சொறகளைக கேழககின றமாமி முதலியவாகளை வஞசிததல விளஙகுகினறது. வஞசநவிறசியில குறிகளை மறைககின்றதும இவவணியில அதைததவிாதது மறறதை மறைககினறதும பிரிவெனறு வது அலலது அதில சொலலால் மறைவும இதில தொழி லால மறைவும பிரிவெனறுவ தறிக. இவவாறுயின "இரத வீதியில வந்தவனெழில" எனற செயயுளிலும யுகதி யணியே. கழுமுள - மாதுளை.

௬௦-வது உலகவழக்குநவிற்சியணி.

(லோகோக்தியலஙகாரம.)

செய்யுள்.

உலக வழககு மொழியை யநுவதித தேயுரைககிற
பலரு முலக வழக்கு நவிறசியென் பாாதலேவா
சிலதினங கண்களை மூடிப பொறுததுத் திரிவையெனச
சொலுவ துதாரண மெடட புரததச சுதமன்னனே.

உலக வழக்கமான சொல்லை யநுவதித்துக் கூறுவது உலகவழக்கு நவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் லோகோக்தியலங்கார மென்பர். இதற்கு "தலைவர் சிலதினம் கணகளோ" வென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் கண்களோமூடி யென்பது உலகவழக்கச் சொல.

செய்யுள்.

வரதநின்போ மாதத்திரங் மாகொடைய னென்னுஞ்
சரதமதி லதனெடுமிலேற ருயன்—றாமாகப
பறபலவா நாடுகண்ட பாரபபானுச குபபூணு
லறபமுமே வேண்டியதன ருமம.

இங்ஙனம பறபல நாடுகணட பாரபபானுகவென்பது முதல உலகசசொல.

சுகக-வது வல்லோர்நவிற்சியணி.

(சேகோகதியலஙகாரம.)

செய்யுள்.

கருததொன றினையுல கசசொலுட கொண்டிடக் காணுமதற்
கிருத்திய பேரது வலலோர நவிறசி யெனதுளஙகூ
ரருததிய பாமபு களினகாலைப, பாமபுக ளேயறிதற
குரிததென றுதாரணஞ சொலவா ரிளசை வரோதயனே.

எங்ஙனம் உலகசசொல வேறு பொருளை யுடகொணடிருககினறதோ அஙஙனம வலலோரநவிறசியணி. இதனை வடநூலார சேகோகதியலஙகார மென்பர். இதற்கு "பாமபுகளின்கால என்பது"முத லுதாரணம். இங்ஙனம ஒருவன் மற்றொருவனுடைய செயதியைக கேட்டு ஸமீபத்திலுள்ள வேறொருவனிடததி லிவனே அவனது செயதியைத் தெரிகினறான என்று சொலவதறகுப் பதிலாகப பாமபுகளின் கால பாம்புகளே யறிதறகுரித

தென்றவுலக வழக்கச்சொல கூறியது. இங்ஙனம பொருளைத் தேடுதல முதலிய வுலகத்திற பிரசித்தமான தொழிலில அவனும் இவனும் கூட்டுள்ளவாக ளென்று அறிதலே யுலகச்சொல லுக்குப பயனாக விருந்தும அதனுடன் இரகசியமாக நடக்கின்ற விடத்தொழிலில அவனுக்கு இவன ஸஹாயமாக விருக்கின்றவ னென்றதும உள்ளாக விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

தென்றலகன்ற தலாமலிகைச செழுமபூமணக்கோ டையுநீங்கிற
ளென்றுமகிழவுன றனக்குமிக வுளதேறகரிய சொணமூவே
நனறுபிரிய மகன்றிடுக ணவனையிவளோ டுறசசெயெவன
துன்றுநிரைமீட டிடவலிய னவனேதோனறுந தனஞ்சயனே.

இங்ஙனம் பொருள தேடுமபொருட்டு அயலிடங்களிற சென்றிருக்கின்றவனது நாயகியினுடைய பாங்கி சொலலிய வசனத்தில எவன் பசுக்களின கூட்டத்தைத திருபபுவதில் வன்மையுள்ளவனே அவனே தனஞ்சய னென்று தெலுங்கு தேசத்தில விளங்கிய வுலகச்சொல லிருக்கின்றது. இஃது அதிக ஸௌந்தரியமுள்ள இப பெண்ணைவிட்டு அயலிடத்திற சென்றவன பசுக்களுக்கு ஸமானமானவனே. அவனைத திருப்புவதற்குப் பொருளை ஜயம செயகின்றவனே வன்மையுள்ளோன என்ற பொருளை யுட்கொண் டிருக்கின்றது.

௬௨-வது மடங்குதனவிற்பியணி.

(வக்கிரோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

விரிவாரு சிலேடை யிரைவேற் றுமையொனறின் வேறுபொருள
தரவேகற பிதத்ல் மடங்கு தனவிற்பி தானிளசை
வரகேளிப் பெண்ணி னிடமா சினந்தி வரலவிடெனில
அரன்பா லுளதிங் கிலையெனல காட்டென றறைகுவரே.

சிலேஷையினலாவது இசை வேற்றுமையாலாவது ஒருவன கூறியவசனதததுககு வேறு பொருளைக கற்பிததல மடஙகுதனவிற்சியணி. இதை வடநூலார் வககிரோகதியலஙகாரமெனபா. இதறகு "இபபெண்ணினிட" மென் பதுமுத ஓதாரணம. இஙஙனம் பெண்ணினிடததுசசினமாகிய தீயினவருதலே விடென்றபொருளுளள, பெண்ணினிட மாசினநதிவரல விடென்ற தொடரில, பெண்ணினிடம, மாசு இல் - குற்றமில்லாத, நநதிவரல - நந்தியின வருகையை, விடு என்றபொருள சிலேஷையாக கறபிககபபட்டிருககினறது.

செயயுள.

இணஙகு மிவவித நலலறி வேவனு
லணஙகு தாரததி னுககின தெனறிடிற
குணஙகண மூனறிற குயின்றத லாறபுததி
வணஙகு தாரதது வகுததவா கேடகிலேம.

இஙஙனம அணஙகே யெவனுலிவவிதமான புததி பயஙகரமாக வுணடாககப படடது. புத்தி முககுண முடையதனறித் தாரததாற செயயபபடடதாகக கேளவிபபட விலலே. இஙஙனம அவிகிருத சிலேஷை என்ற செமமொழிச சிலேஷையால வேறு பொருள கறபிககப்படடிருககினறது. தாரம-ஒருவித வுலோஹம, பயம.

செயயுள்

திண்ணம பரதது முகவாடடரு
சேருமி ராமனி லககுவனபோாக
கணணே சயக முறறிடுவாா
கவியின குழுவாம படையனேதது
மண்ணி னிலேயா மையையனுடயு மரம்பைந
தொடையா யெனமூடா
யெண்ணு மடிமூன் றினுமாறு மெழுததை
யகறறிப படியெனுமே.

இங்ஙனம் விகிருதசிலேஷை என்ற பிறிமொழிச் சிலேஷையினால் மடங்குதனவிறசி விளங்குகின்றது. இச்செய்யுளில் முதலடியில் ரகரமு மிரண்டாவதடியில் நகரமும் மூன்றாமடியில் யாவென்றதும ஆறாவதெழுத்தாம். இவற்றை நீக்கி வாசிக்க. இவைகள் சொற்சிலேஷை மூலமாக விளங்கும் மடங்குதனவிறசிக் குதாரணங்கள். பொருட்சிலேஷை மூலமாக விளங்குவது எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்

இரவுளோன வெவ்வணமா வளிமகத் துளனகூத
தெவணமிருந தாவனத துளதா
லரிணமெங் ஙனஞ்சு கரததினைப பாரத்தே
னலன்கிழ வெருதுமெங் ஙனமே
சரதகோ பால னுணருவா னெனபபூ
தலமகள மலைமக ளிசைதத
பரவுவி ஞைத விஞவிடை மொழிகளா
பாலனம புரிகுக நமையே.

இங்ஙனம பொருட் சிலேஷை மூலமாக மடங்குதனவிறசி விளங்குகின்றது.

இன்னிசை வெண்பா.

எண்ணுமற் கோபித திடலுசித மின்றென்றே
யண்ணலுரைத திட்டசொலை யாங்குணாநத நாயகிதான
கண்ணுசித மிலலையெனறங் நாயகனை பூவினமை
தண்ணணிகொண டோங்கியடித தாள.

இங்ஙனம் கண்ணுசிதமெனற இசைவேற்றுமையால மடங்குதனவிறசி விளங்குகின்றது.

சுரு-வது தன்மைநவிற்சியணி.

(ஸ்வபாவோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

சாதி முதலி யவையி னியற்கைத் தருமமதை
யோதுதல் தன்மை நவிற்சி வெருளவிழி யோடசைவில்
காதுள தாகி மறிநோக்கு மெனப துதாரணங்காண்
தாதுறு முலலை யணிதோட குமாரெட்ட தாயகனே.

அதனதன் ஜாதிக்குரித்தான தருமத்தைக் கூறுவது தன்மை நவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் ஸ்வபாவோக்தியலங்கார மென்பர். இதற்கு "வெருளவிழியோ" டென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மறிகளின் இயல்புக் குணமாகிய வெருளவிழியையும் நெறித்த காதையுங் கொண்ட நோக்குதலை வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

புதியமண நாயகனு மிளமபூவைத் திருவு மாமிமுன்னே
யெதிரிலொரு வாகலொருவா முனனியைந்து வுறுமிகுதி யாமவினைவு
முதிருமத னலவிலகி யிடுமுயற்சி தவறி யடிக்கடித்தம
வதனமொரு வகைதிருப்பி யடாவராகட கடையாற சிறிதுளவே.

இங்ஙனம் புதிதான தம்பதிகளுக்கு இயல்பாக மாமி முதலியவர்களின் முனபிலுண்டாகும் லஜ்ஜையைக் கூறி யிருக்கின்றது.

சுசு-வது நிகழ்வினவிற்சியணி.

(பாவிகாலங்காரம்.)

நடந்ததை யேனு நடப்பதை யேனுந்தன முனனினடந் திடுகின்ற தென்னல நிகழ்வி னவிற்சியித தேத்தவின்னே ருடன வுணாபுரி கின்று ரமரினறென் றோகிறன்யான நடமுற வென்ன விலக்கிய மெட்ட தயாநிதியே.

முன்னடந்ததை யாவது இனிநடக்கப் போவதை யாவது இப்பொழுது முன்பாக நடக்கின்றதெனக் கூறு வது நிகழ்வினவிறசியணி. இதை வடநூலார் பாவிகாலங் கார மென்பர். இதற்கு "விண்ணோருடனவுண" என்பது முத லுதாரணம். இங்ஙனம் அவ்விடத்தில அவ்வாறு பயந்தோன்றும் பொருட்டாக இம்முறையாகக் கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கொங்கைத் தடத்து நின்றுமுன்வீழ
  கோலக் கலையைப் பின்னுமெடுத்த
தங்கட் புனையத் தொடங்கிளை
  யனியேன் கண்கண ணெனப்புகலப்
பொங்கும் வசனத் தினைக்கேட்டுப்
  புலியச் சிரித்தா ளஃதின்னுந்
தங்கு மெனது விழிகளுக்குத்
  தானே யெதிராய்த் தோன்றிடுமே.

இங்ஙனம் முன்னாயகி செய்த சிரித்தலை யிப்பொழு து தன் முனபிலிருக்கிறதாகக் கூறியிருக்கின்றது.

---

௬௫ - வது வீறுகோளணி.

(உதாத்தாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

தங்கும் நிறைவின் வரலாற்றை மேற்சரி தமபுகழ்தற்
கங்க முறலைச் சொலலவீறு கோளணி யாகுமெந்தப்
பொங்க ரடியில விசயனுந் தேவும் பொருத்தநதத்
துங்கவெற்பிதெ னிலக்கியந் தேரிள சைத்துனையே.

நிறைவின் வரலாற்றைக் கூறுவதும மேன்மையான சரித்திரத்தை மற்றொன்றுக்கு அங்கமாகக் கூறுவதும

வீறுகோளணி. இதனை வடநூலார் உதாத்தாலங்கார மென்பர். இவற்றுள் மேன்மையான சரித்திர மற்றொன் றுக்கு அங்கமாக இருப்பதற்கு "எந்தப் பொங்கரடி" யென் பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் விஜயனுக்குஞ் சிவபெரு மானுக்கும் நடந்த போராகிய மேன்மையான சரித்திரம் பருவத்தின் தாழ்வரையின் வர்ணனைக்கு அங்கமாக விருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மதியி னெணசிலை கொடுபுரிந் திட்டவாய மதியின்
புதிய காந்தியிற புனபெருக குளளவாய்ப் பொலிந்து
வதி மரங்களின் பாத்தியிற புனவிடா மையைசசோந
ததம யக்திகாக கண்டனந தமபமுற றதுவே.

இங்ஙனம் நிறைவின் வரலாறு விளங்குகின்றது. மதி யினெண்சிலை - சந்திரகாந்தககல. அனனம் - அனமெனத் தொககு நின்றது.

செய்யுள்.

மாமணித்தூண காந்தியினுல வாயபிரதி விமபங்க
ளாமவைசூழ தென்னிலங்கை யாதிபனைத்—தாமநுமான்
மிகக பிரயாச மேவலுறறு மேயவையின
முககியமா கத்தெரிந்தான் முன்.

இவ்விடத்திலு மவ்வாறே நிறைவின் வரலாறு விளங குகினறது.

சசஈ - வது மிகுதிநவிற்சியணி.

(அத்தியுக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

அதிசயம பொயமை யுறுங்கொடை வனமை யிவைமுதலா
துதிசெய திடுதன் மிகுதி நவிறசியித் தோன்றல்கொடை
யதிலுயா வுறறதி ஞலிர வோாதரு வாயினரென்
பதுதா னிலககியங் கென்னிள சைபபதிப பாரத்திவனே.

எங்ஙனம் அதிசயமாகவும் பொய்மையாகவுமிருக்கின்ற கொடை வன்மை முதலியவை வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்ஙனம் மிகுதி நவிற்சியணி. இதை வடநூலார் அத்தியுக்தியலங்காரமென்பர். இதற்கு "இத் தோன்றல் கொடை" யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் இரவோர் தருவாயினரென்றமையால் அரசனது கொடையின் மேன்மை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

மன்னுவேழ் வாரியுமுன் மாபிரதா பக்கனலான்
முந்நீர் வறந்தன முரணோதம்—பன்னியர்கண்
ணின்றும் பெருகிவந்த நீரா னிரம்புதலை
நன்றடைந்த தாகுமிந்த நாள்.

இங்ஙனம் முன், பிரதாபாக்கினியினால் வற்றுதலை யடைந்த எழுகடல் பின் சத்துருமடந்தையரின் கண்ணீரால் பெருகுதலை யடைந்தது. என்றமையால் அரசனது வன்மையின் மேன்மை கூறலாயிற்று. சிலர் செல்வத்தின் மேன்மையைக் கூறுமிடத்து வீறுகோளணி யென்றும் வன்மையின் மேன்மை கூறுமிடத்து மிகுதிநவிற்சியணியென்றுங் கூறுகின்றார்கள்.

செய்யுள்.

கூர்விருத்தியுங் கொண்டிணை
யாரசுவாக்க மலைக்குநின்
மார்பிடத்திடம் வாய்ந்திடா
தோவிளங்குறும் பேய்ந்துளாய்.

மீறு நின்முலை வீக்கமிவ
ளாறு நேருமெ னாதுளாக
கூறும் வேதியன் கோவைமிக்
கேறு மற்ப மியற்றினன்.

இது முதலிய இடங்களிலிருக்கும் உயர்வுநவிற்சிக் கும் மிகுதி நவிற்சிக்கும் பிரிவியாதேல் அவ்வணியில் ஸம்பந்தா ஸம்பந்தங்களுக்கு ஸாதாரணத் தோற்றமென் றும் இவ்வணியில் அவைகளுக்கு வியப்பான விசேஷத் தின் தோற்றமென்றும் பிரிவுகாண்க. சுவர்க்கம் - தனம்.

௬௭-வது பிரிநிலைநவிற்சியணி

(நிருக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருபொருட் சொற்கொரு காரணம் பற்றிமற் றோர்பொருளைத்
தருமது தான்பி ரிநிலை நவிற்சி சசியுனையிச்
சரிதமதுகொண் டந்தனென் றேதெரிந் தாமெனவே
யுரைசெய் திடுவ திலக்கிய மெட்டம வுத்தமனே.

இடுகுறியாகவிருக்கின்ற வோர்சொல்லுக்குக் காரணத்தை விளக்கி வேறுபொருளைக் கற்பித்தல் பிரிநிலை நவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் நிருக்தியலங்கார மென்பர். இதற்கு "சசியுனை" யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் அல-இரவினை நந்தன-வளர்ப்பவன் எனும் பொருளுள்ள அந்தனென்ற சொல்லுக்கு அந்தன - கெடுதியைச் செய்பவனென்ற பொருளால் வேறுபொருள் கற்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

செய்யுள்.

முனங்கவிஞர் தமையெண்ணுங்கால் முற்கிடை விரலாலே
கனம்பெறவே யெண்ணுங்காளி தாசனையொப் பாங்கவிஞர்
இனங்காண வின்மையினு லிரண்டர்நா மிகைவிரல்தான்
றினந்தொறுமெய்ப் பொருணுமத் தினையடைந்த தாயினதே.

இங்ஙனம் இடுகுறிப்பெயராக விருக்கும் அநாமிகை யென்ற சொல்லுக்கு நாமத்தைக் கொள்ளாமல் இருக்கின்ற தெனக் காரணப்பொருள் கற்பித்திருக்கின்றது.

௯௮-வது விலக்கணி.

(பிரதிஷேதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

பிரசித்த மான மறுப்பினை யோர்கருத்த தேபிறங்கி
வரவைத்த பின்பேர் விலக்கணி யீது வலாடலன்று
கரவுற்ற வாபகழி யாடலென் கரைத்த வுதாரணங்காண்
பரவுற்ற கீர்த்தி யிளசைக் குமாரெட்ட பாண்டியனே

பிரசித்தமான மறுத்தலை வேறு பொருள் துலங்க வருவிப்பது விலக்கணி. இதனை வடநூலார் பிரதிஷேதாலங்கார மென்பர். இதற்கு "ஈதுவலாடலன்று" என்பதுமுதல் வுதாரணம். இஃது போரில் எதிரிட்டிருக்கின்ற சகுனியை நோக்கிச் சொல்லிய வசனம். இங்ஙனம் சொக்கட்டான் விளையாட்டல்ல வென்று தெரிந்திருந்தும் அதனை அஃதல்லவெனக் கூறுவது சொக்கட்டான் விளையாட்டிலதான் நீ ஸாமர்த்திய முள்ளவனே யல்லது போரில் ஸாமர்த்தியமில்லாதவனென்ற கேலியை யுட்கொண்டிருக்கின்றது. இஃதும் தூர்த்தா வென்றதினால் வெளியிடலாச்சுது. கேலி-நிசைச்சொல்.

மாற்றரிய கொடுமைசெறி மட்டலரா மேதினியிற்
றேற்றரிய விடத்தானுந் தெரிதருவாட் படையானுஞ்
சீற்றமிகு மனலானுஞ் செம்மைபெறு கூற்றுனும்
ஏற்றமெனப் படைத்திலர்க ளிவரிவராற் படைப்புற்றார்.

இங்ஙனம் மங்கையர்களை விஷம் முதலியவைகளாற் படைக்கவில்லை யென்பது பிரசித்தமாகவிருந்து மதையுரைத்தல் விஷம் முதலியவைகளைப் பார்க்கினும் அவர்கள் கொடியவாக ளென்பதைவிளக்குகின்றது. அஃதும் மாற்றரியகொடுமை யென்பதால் வெளியிடலாயிற்று.

௬௬-வது விதியணி.

(விதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

சித்தித் திருக்கு மதையோர் கருத்துத் திகழவரு
ணித்தல விதியணி பஞ்சம மென்ன நிகழுசுரமி
குத்திட லுகக்குரித் தாமவசந் தத்திற குயிலகுயிலாந
தத்தைமின னென்ன லுதாரண மெட்ட தயாபரனே.

சித்திததிருப்பதையே யோர் பொருள் விளங்கும பொருட்டு விதிப்பது விதியணி. இதனை வடநூலாரும இவ்வாறே கூறுப. இதறகு "பஞ்சம மென்னநிக" மெனபதுமுத லுதாரணம. இஙஙனம கோகிலத்தைக கோகிலமென்று புதிதாக விதிக்கவேணடுவதிலலை. அவ விதம உரைத்தது ஐந்தாவது ஸ்வரத்தைக கூவி ஜனஙக ளின் மனதை யின்பப்படுத்துகின்றதென்பதை யுடகொண டிருக்கின்றது. அஃதும் வஸந்தருதுவில என்றமையால வெளியிடலாயிற்று.

செய்யுள்.

வலக்கரமே யிறந்திருந்த மழைக்குழவி யுய்ந்திடுவான
றுலக்குறுசூத திரமுனிபாற கூர்புரிவா ளிணைபபோடு
பலக்கும்வயாக கொடுவருத்தப படுசீதை வனமடைய
விலக்கில்ரகு ராமனுறுப பாமுனக்கே தருளவிதமே.

இங்ஙனம் ஸ்ரீராகவன் தன் கையை யிராமனுறுப்பா மென்று கூறவேணடுவதிலலாமலிருந்தும அவ்விதங் கூறி யது தனக்குக கிஞசித்தேனுங கருணை யிலலையெனற கரு த்தைக கொண்டிருக்கின்றது. அஃது வயாககொடு வரு த்தப்படும் ஸீதையென்றமையால் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின

றது. இவவிதி விலககணி யுதாரணஙகளில் வேறே பொருள தொகையாக விளஙகினுங கவியினு லதறகுரிய சொறகளைக கூறி வெளிப்படுததபபட்டிருபபமையால துவனி யென்ற எண்ணங கொளளககூடாது. தொகையாக விளஙகுந தாதபரியததைக கவி வெளிபபடுததுமிடததில அலஙகார மெனறே புனைவுளளிவிளைவணியில கூறியிருககினறது. முன் விதி விலககுகளுககுத தடையுளள விடதது ஆக்ஷேபாலஙகாரததின பேதமாககக கூறியிருககின்ற தெனறும இஙஙனம் பிரசிததமானவறறின விதி விலககுகள வேறு பொருள்தோனறக கூறபபடுகின்றன வெனறும பிரிவு காணக.

க00 - வது ஹேதுவணி.

(ஹேதுஅலஙகாரம.)

செயயுள

காரண மான தொடுகா ரியததைக கழறுமதின
பேரது மேது வணியாமிம மாமதி பேதையாபாற
சாருறு கோப மகறறிடு வானுதித தானெனலே
யோரு மிலககியந தென்னிள சைபபதி யுத்தமனே.

காரணததைக காரியததோடு வருணிபபது ஹேதுவணி. இதனை வடநூலாரும் இவ்வாறே கூறுகினறனர்கள. இதறகு "இமமாமதி பேதையா பால" எனபதுமுதலுதாரணம். இஙஙனம மதியினுதயமாகிய காரணததைப் பேதையா கோபமகறறுத லெனற காரியததோடு வருணிததிருககினறது.

செயயுள.

விததுருமச சாயையினை மேவுனிதழ் பாலையைபபோ
லிததனையி லேவ ரிதயமதை—நிததமுமபா

நம்புரியு மாவ னனுகியதாயச் செய்யவில்லை
யம்புரிமைய பின்விழி யாய.

இங்ஙனம் வித்துருமச்சாயை யென்ற காரணம் பார நம் புரியுமாவலன் என்ற காரியத்தோடு வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வித்துருமச்சாயை யென்பதற்குப் பவழ நிறமெனவும், துருமம்-விருக்ஷத்தின், சாயை-நிழலை, வி-கொள்ளாதது எனவும் பொருள் கொள்க.

செய்யுள்.

விருப்பே மானம் பொறுமைசுயா
தின மேன்மை மிட்டிவைக
விருப்பே புலவர் விலக்கியுனை
யிசைநா னெனது அங்கிரிகள்
தரற்கே தரமில் லாதவனுந்
தனகா வினையான் றெட்டவேனுங்
கரப்பே புரிந்து சமந்தியாக
கனமா மிதனைப் பெற்றேனே.

இங்ஙனம் விருப்பே யென்ற காரணம் தன்னினு மிழிவானவனிடத்துந் தனக்கு மதிப்பின்மையாகிய காரியத்தோடு வருணிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

காரியங் காரண மென்பவைக் கொற்றுமை காட்டுதலுந்
தேரிய இவ்வணி வேங்கட நாதா திருவருளே
சாரிய நாவலர் சீரசெல்வ மென்ப துதாரணமாஞ்
சீரிய லெட்ட புரம்வாழ் குமாரெட்ட திணைபுயனே.

காரியத்துக்குங் காரணத்துக்கு மொற்றுமையைக் கூறுவது இவ்வணி. "இதற்கு வேங்கடநாதா திருவருளே" யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் வேங்கடநாதன்

திருவருளாகிய காரணத்திற்கும நாவலர சீர்ச்செல்வமாகிய காரியத்திறகு மொறறுமையை வருணித்திருக்கின்றது. இஙஙனம காரியத்தின முக்கியமான இருப்பும அதின் விரைவுந் தோனறும பொருட்டுக காரிய காரணஙகளுககு அபேத வியவஹார மிருக்கின்றது. உருவகவணியில ஸாதிருசியத்தா லபேத வியவஹார மென்று மிதிலகாரிய காரணபாவத்தா லபேத வியவஹார மெனறும பிரிவு காண்க.

செய்யுள

பெருகலிஙக வேநதுகொடைத் திருவி ழாவின
பேராயு ளர்யுமவந்திய பினேயே செயது
வருஙகனக முடிமனாநம பிகைகை யூாதகி
மாறுயு மடவியாகண மணபபே ருயு
மருமபுகழி னுெளியாயுங கவிஞ ராறேு
ரானநத வடிவாயு மமாசெய் வீரம
விருமபுதிரு மாதினுயி ராயுந தனமம
விளையுமிருப பாயுநனி விளஙகு மன்றே.

இங்ஙனம காரணமாகிய கலிஙக வேநதனுககுங காரியமாகிய கொடைத திருவிழாவின பேராயுள முதலியவைகளுககு மொறறுமை வியவஹாரம விளஙகுகினறது.

சுவையணிமுதலியன.

செய்யுட்கள்

வடிவங்கண் ணுக்கு வெறுப்புமுன் னுனவை யாலுமுண்டா
யிடும் விருப்பே முதலாஞ் சுவையங்க மெனனவரப
படுமது வேசுவை யெனபார் § வடிவுகட பாரவைமுன்று
வுடையவை யாற்புல வீறு முதலிய வைகளுமே.

பரன்முத லோரிடம பறறலு மாகப பகாகருததை
விரவங்க மாககி னதுகருத தெனபா § விருப்பமிலபான
மருவுஞ் சுவைகருத தங்கமென் றுவது வன்மையெனபா §
கருதங்க மாதல கருத்தின டககளுசோக் கையென்பரே. §

மேவுங் கருதது தயமங்க மாக விளங்குமது
பாவகத தோ[illegible]மென பா § றானறுக கோளறு பகைகொளிரண
டாவ கருததங்க மானது பாவகச சோககையென
வேவகுப பா § கருத் துபபல மெனமேல விளவதற்கே.

பெயாபா வககைகல வையென்பா § கணணெனப பெறறதுமுன
னயவைம புலனி லுணாவி டயததை நவினறிடவு
த[illegible]சிப பிரமாண மேயெனபா § சாதிககவேண்
[illegible] மனனதி னேதுவை யுஞசொல விடிலதறகே.

பேரநு மானப பிரமாண மேயெனப பேசுவ § ராப
பாருமப பொருளை யறைநதுமற றோபொரு ளைவிளகக
நேருவ தொபபுப பிரமாண மெனபா § நிகமமுனனுச
சீரிய வேதப பிரமாணத் தாறகிடைத திடடதையே.

காண வெடுததிடல சொறபிர மாணமென பாரக § ளொனறின
பூணிருப பானமற றொருபொரு ளினனிருப புககிடைப்புப
பேணுவ தின்பெய ரானது தான்பொருட பேறறுபபிர
மாணமென பாரக § ளனுபவத திறகு வராததையே.

ஈடட லுகாசசியின மைபபிர மாணமென் பா § ரிசைவ
தூடடல பிறபபுப பிரமாண மெனப § குலகமதிற
பூடடு வழககப பழங்கா தையைசசெப் புதலெடுததுக்
காடடுப பிரமா ணமுந்தாவென்ன் பார் § தெய்வக கலவியரே.

கoக-வது சுவையணி.

(ரஸவதலங்காரம்.)

இக்கவிகளுக்குள் "வடிவங் கண்ணோக்கு" என்பது முதல "சுவை யென்பா" என்பது வரை சுவையணிக்கு இலக்கணம். இதில முன்னுனைவையால என்னுஞ்சொல்லை வடிவம் கண்ணோக்கு வெறுப்பு என்ற மூன்று இடங்களிலும ஸம்பந்தப்படுத்தவேண்டும. அவற்றுள வடிவமுன்னுனைவையாவது வடிவம, யௌவனம, யௌவனத்தி லுண்டாகிய ஆவபாவங்கள, சிலம்பு முதலிய ஆபரணமணிதல, தென்றல, சந்திரன முதலியவைகளாம. இவை வடிவ முதலியவற்றை வடநூலா விபாவமெனக் கூறுகின்றா. கண்ணோக்கு முன்னுனைவையாவது கண்ணோக்கம், மயிர்க்கூச்சல, புருவம வளைத்தல, முதலியகாரியங்களாம. இக்கண்ணோக்கமுதலியவற்றை வடநூலா அநுபாவமெனக் கூறுகின்றார்கள். வெறுப்பு முன்னுனைவையாவது வெறுப்பு (க) பலக்குறைவு (உ) கெடுதியின் வரவை யூகித்தல (ங) பிறரின மேன்மையைப் பொறாமை (ச) மதுமுதலியவைகளின உண்ணலால உண்டாம் மயக்கம (ரு) கலவி முதலானவைகளா லுண்டாஞ் சோர்வு (சா) செய்யவேண்டுந் தொழில்களின் முயற்றின்மை (எ) பலக்குறைவா லுண்டாம வணக்கம் (அ) இஷ்டங் கிடையாமையா லுண்டாங் கருதுதல (கூ) பயமுதலியவைகளா லுண்டா மதி மயக்கம (க0) முன்னனுபவித்ததை நினைத்தல (கக) இஷ்டங் கிடைத்தல் முதலியவைகளா லுண்டாம மகிழ்ச்சி (கஉ) மனக்குவிவு (கங) ஆசை முதலியவைகளா லுண்டாம் நிலையின்மை (கச) நாயகன் வரவு முதலியவைகளா லுண்டா மதிவிளக்கம் (கரு) இஷ்டம இஷ்டக்குறை இவ்விரண்டினு லுண்டா மனதின்

பரபரப்பு (கசு) இஷ்டம் அநிஷ்டங்களி லிவ்விதம் செய்ய வேண்டுமென்ற அறிவின்மை (கஎ) பலம் முதலிய வைகளால பிறரை அவமானபபடுததித தான் மேனமை யாக விருததல (கஅ) உபாயந தோன்றாமையா லுணடாம மனமுறிவு (கக) காலவிளமபத்தைப பொறாமை (உ0) எதுவும் தோன்றாமை (உக) துககம் முதலியவைகளா லுண்டா மாவேசம (உஉ) அதி நிததிரை (உந) விழிததல (உச) குறறமுளளவாகளிடங குரூரமான செயகை (உரு) ஸநதோஷ முதலியவைகளை மறைத்தல (உசு) குறறத்தைககண்டு மிககோபிததல (உஎ) உண்மையைத தெரிந்து பொருளைத தீாமானிததல (உஅ) அவமான முதலிய வைகளாலுண்டா மனவருத்தம (உக) அஃறிணையி னும உயாதிணையினும ஒரேவிதமான எண்ணங்கோடல (ந0) உயிா நீங்குவதறகுச செய்யுந தொழில (நக) காரணமின்றி நேரிடுகினற பயததாலுணடா மனககலககம (நஉ) ஐயததினாற பலவிதமூகிததல (நந) என முபபதது மூனறுபிரிவினதாம். இவைகளை வடநூலாா வியபிசாரி பாவமென றுரைககினறாகள. இநத வடிவ முனனுனவையாலுங கணடுகேடகக முனனுனவையாலும வெறுபபு முனனுனவையாலும உணடாகினற விருபப முதலிய மனசசெய்கை சுவையாம. இஃது அங்கமாக விளங்குமிடம சுவையணி. இதனை வடநூலாா ரஸ வதலஙகார மெனபா. விருபபம முதலியவாவன ஸமபோக விஷயமான விருபபம (க) விகாரவடிவத் தைகக காணபதுமுதலியகினு லுணடா மன விகாரம (உ) இஷடஜனப பிரிவாறறாமையா லுணடாங துககம (ந) சத்துருவினுற செயயபபடுங குறறததினுலுண்டா மனவெபபம (ச) மேன்மையான காரியஙகளி லுறுதியா னமுயறசி (ரு) குரூரமானவைகளைப பார்பபது முத லியவைகளா லுணடாங கெடுதியி னாகிததல் (சு) குற்றமான பொருளகளின பாாவை முதலியவைகளா

லுண்டா மனக்குவிதல (எ) முன்காணாத பொருளைககண்டதிறை லுண்டா மனப்பெருககு (அ) வைராககியததினற சித்தம விகாரமடையாம லிருததல (கூ) என்றென்பது வகைபபடும். இவை சிரலே சிருங்கார முதலிய ஒன்பது சுவைகளாகின்றன. அவையாவன: சிருஙகாரம், ஹாஸயம், கருணம், ரௌததிரம, வீரம, பயானகம, பீபதஸம, அறபுதம, சாநதம.

கOஉ-வது கருத்தணி.

(பரேயோலஙகாரம)

"வடிவுகட்பார்வை" யெனபதுமுதல "கருத" தெனபதுவரை கருத்தணிககு இலககணம. முனகூறிய வடிவமுன்னனவையாலுங கணணோக்க முன்னனவையாலு முண்டாகின்ற வெறுப்பு முதலிய முபபத்துமூன்று பிரிவுகளும தெயவம ஆசான மாணுக்கன விபபிரன் புததிரன முதலியவாகளிட முணடாகும பற்றுதலுங கருததாம. இஃது அங்கமாக விளங்குமிடங் கருத்தணி. இதனை வடநூலார பிரேயோலஙகார மென்றும் பாவாலஙகார மெனறுங் கூறுப. இவ்விரணடு அணிகளுக்குள சுவையணிககுதாரணம எவவாறெனின்,

செ.

எவனுளங்கை யிறறெய்வத் தின்வடிவா மசசந
திவளகமடங கண்டவனே சீரார்—தவயோக
முற்றவருக் குடசிறப்பா முத்தமவக குமபமுனி
நறற்ரமே மிகவோஙகி னன்.

இஙஙனம் கும்பமுனி விஷயமான கவியின்பறறுதலாகிய கருத்துககு உளளஙகையில தெய்வ வடிவமாகிய சசமுங் கமடமும் விளஙகிறது என்றமையால விளங்குகின்ற அறபுதரஸம அஙகமாக விருககினறது.

செயயுள்.

ஈது மேகலா பரணமீாக கின்றதா வெழுந்து
மோது கொஙகையை மாத்தன முயலவதா நிதமபஞ்
சீத நாவிக வானிவை தொடுவதா சேலே
மீது லாமுடிப பவிழபபதா மேவுறு கரமே.

இஃது போாககளததிற றெறிபடடு வீழநதிருககும நாயகனது கையை நோககி அவனது நாயகிகள் கூறிய வசனம. இஙஙனம அவனது பிரிவாறறுமையா லுண்டா குஞ சோகமாகிய கருணாரஸததுககு மேகலாபரண மீாக கினறது கொஙகையை மாததனஞ செயகினறது என பது முதலியவைகளால விளஙகுஞ் சிருஙகாரரஸம அங கமாக விருககின்றது.

இனிக கருததணி யுதாரணம எவவாறெனில,'

செயயுள.

காசி யமாந திக்கைாசோக கையுமுற றெருஙோ வணந்தரிதது
மாசிலகக ரஙகூபபிச சிரதது வைததே கவுரி நாயகனே
வீசனே முபபுர தகனனே முககண மூாததியே விழிததுப
பேசும பலநாளிமைபபொழுதாயப பேர வெநநாட் கடததுவனே.

இஙஙனம வைராககியத்திறற சிததம 'விகாரமடை யாமலிருபபதாகிய சாநதரஸத்திறகு எநநாள எனற சொ லலாற சூசனை செயவிககபபட்ட, இஷ்டங கிடையா மையாலுணடாகுங கருதுதல (கூ) எனற கருத்து அஙக மாகவிருககின்றது.

செயயுள.

மிகவுயாநத வரைகளொ[illegible] டஙகடறற
சூழிடத்தும விள[illegible]கினற
தகவுறுமன னவைதரிநத மேதினியே
நீசிறிதுந தானே துனப

மகமடையா யெனவியபபுற றடிக்கடிபா
 நினைப்புகழும போதே யந்தச
சகமதைத்தாங் குன்புயத்தை நினைந்துமெனவாய
 மௌனமடைந் ததுபூ மானே.

இங்ஙனம் அரசன் விஷயமான கவியின்பறறுதலா கிய கருத்துககுப பூமி விஷயமான அககவியின் பறறுதலா கிய கருத்து அஙகமாக விருககின்றது.

கoசு-வது வன்மையணி.

(ஊாஜஸ்வித்அலஙகாரம)

"விருப்பமிலலாமல" என்பதுமுதல "வன்மை" யெ ன்பதுவரை வனமையணிக இலககணம. விருபபமிலலாம லிருக்குமிடததில முன்காட்டிய சுவையுங கருத்து முண் டாவது வன்மையணி. இதனை வடநூலார ஊாஜஸ்வித அலஙகார மெனபா. இதற்குதாரணம்,

செயயுள்.

வீரதரா தரவெருவி யோடுநின
 திகலார் மடவாா தம்பாலே
சோரம்பெற றிடவனத்தில வேடரதி
 வேகமொடு தொடர்வுற றேயன்
னோரதுச லனமுறுகொங கையினுலும
 விழிககடையி னேக்கத் தாலும
பாரபுள காங்கிதராய்த தனித்தயாந்தா
 ராயத தமபம் பறறினரே.

இங்ஙனம் அரசன் விஷயமான கவியின் பறறுதலா கிய கருத்துககுத தஙகளை விருமபாம லிருக்கினற சதது ரு ராஜ மடந்தைகளிடம் வேடாகளுககுண்டான சிருங் காரரஸம அஙகமாக விளஙகுகின்றது.

செய்யுள்

மன்னரசிங காரீபாரா வைக்குணாசசி யானவுட
னென்னதுசன் மம்பயனே யெய்நததன்றே—நின்னமரா
ராஙகூட்டம போராககளததி லாதரவா யென்றனகநே
வோஙகவழி விககினற தோா.

இங்ஙனம் அரசன் விஷயமான கவியின் பற்றுதலா
கிய கருத்துககு அவ்வரசன் விஷயததில சததுரு ராஜாக
களின பறறுதலாகிய கருததது அஙகமாக விளஙகுகினறது.

ககூச-வது சேர்க்கையணி.

(ஸமாஹிதாலஙகாரம.)

"கருதங்கமாதல" என்றது முதல அசரிவனை, சே
ர்க்கை யணிக கிலககணம. கருத்தினடக்கம் அங்கமாக
விளஙகுமிடஞ சேர்க்கையணி. இதனை வடநூலார ஸமா
ஹிதாலஙகாரமென்பா உதாரணம.

செய்யுள.

நாமுறையா டாதிருப்போ மெனிலிம மானென்
றுமபுரிவ னறிவமென மௌனங கொண்டிற்
றேமவளிவ் வஞசகனே னமபாற் பேச,
விலலையெனச சினந்தனளிவ் வண்ண மாகத
தாமொருவாக் கொருவர்மறுத தேதி ருமபுந்
தாரையினுக குளளோமா யுறுகால வஞச
மேமருவி நகைபுரிந்தே னவளகண் ணீரை
மிகபபெருககி னுள்வலிமை மெலியத் தானே.

இங்ஙனம நாயக நாயகிகளுக குண்டாகின்ற ஸம
போக விசசையாகிய சிருஙகார ரஸத்திற்குத துககம் முத
லியவைகளா லுண்டாகு மாவேசம (௨௨) என்ற கருததி
னது அடக்க மஙகமாக விளஙகுகின்றது.

க0ரு-வது பாவகத்தோற்றவணி.

(பாவோதயாலங்காரம்.)

“மேவுங்கருத்து” என்பதுமுதல் “பாவகத் தோற்றம் என்பர்” என்பதுவரை, பாவகத்தோற்ற வணிக்கு இலக்கணம். கருத்துதய மங்கமாக விளங்குவது பாவகத்தோற்றவணி. இதனை வடநூலார் பாவோதயாலங்காரமென்பர். உதாரணம்.

செய்யுள்.

தயவர் கரத்தி னுருவையொப்பத்
 தாக வெனத்தனை னேயனைய
நயவோ திமங்கால் கொடுவந்து
 நான்பார்த் திடக்காட் டியதுன்னை
யியலே காண்கின் றவளாகி
 யமாநதித் தினத்தை யகற்றும்விருப்
புயாவே னதனு விப்போதிங்
 குறவே தயவு புரிகுகவே.

இங்ஙனம் சிருங்கார ரஸத்திற்கு நாயகன் வரவு முதலியவைகளா லுண்டாகும் மதிவிளக்கம் (கரு) என்ற நளன்விஷயமான தமயந்தியினது கருத்தினுதய மங்கமாக விளங்குகின்றது.

க0கூ-வது பாவகச்சேர்க்கையணி.

(பாவஸந்தியலங்காரம்.)

“ஒன்றுக் கொன்று” என்பதுமுதல் “பாவகச் சேர்க்கையெனவே வகுப்பர்” என்பதுவரை பாவகச் சேர்க்கையணிக் கிலக்கணம். ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக விருக்கின்ற, விரண்டு கருத்துக்களை யங்கமாகக் கொண்டது பாவகச் சேர்க்கையணி. இதனை வடநூலார் பாவஸந்தியலங்கார மென்பர். உதாரணம்.

செய்யுள.

ஒருகணமுண் டாம்விரகத துயாசகியாத
தலைவியைககண் டோனுமேலாம
பொருதலினு டமபரத்தைக கேடடோனு
மாகுநினபாற புளகததாலே
தெரிகணைசோ மதன்றூணி போல
மனிந திடுநல வெறறி
பரிவுறுமங கலபபாலி கைபோனமின
னிடுமொருக போலநதானே.

இஙஙனம அரசன விஷயமான கவியின் பறறுதலாகிய கருததுககு அரசனது ஒனறுக்கொனறு விரோதமாக விருககினற நாயகியின விஷயமான பறறுதலாகிய கருததும போா விஷயமான, கால விளமபததைப பொருமை (உ0) யாகிய கருததும அங்கமாக விளஙகுகினறன.

கoஎ-வது பாவகக்கலவையணி.

(பாவசபளாலஙகாரம.)

"கருததுபபல" வென்பதுமுதல "பாவகககலவை யென்பா" எனபதுவரை, பாவகக கலவைக கிலககணம. பல கருததுகள மேனமேலாக வுண்டாவது பாவகககலவையணி. இதனை வடநூலா பாவசபளாலஙகார மெனபா. உதாரணம,

செய்யுள.

செயததகைமை யிலலாத வீதெங கேசந
திரகுல மெஙகேயினுநா மிவடகாண போமோ
வயத்துமற மணுகாமைக கலவா றூறோ
வாஞுசினத்து மவளமுகமோ மருவு மேநன்
னயததினிலை மதியறததோா நமையென சொலவாா
நாடுமவள சொறபனததுமறியா ளோயி

தயத்துணையே தயிரியங்கொள் வாயநீ யெநதத்
தருணனவ ளிதழ்பருகச சாாகு வாறே.

இஙஙனம் பிரிவானகாலையி லுண்டாகின்ற கலவி விஷயமான விசசையாகிய சிருஙகார ரஸத்திற்கு ஐயத திறல பலவித மூகிததல (௩௩), கால விளமபததைப பொறுமை (உ0), உண்மையைத் தெரிநது பொருளாத திா மானிததல் (உஅ), முன்னநுபவிததகதை நினைததல (கக), கெடுதியின் வரவை யூகிததல (௩), பலகுறைவாலுண்டா கும வணக்கம (அ), இஷ்டங கிடைத்தல முதலியவைக ளாலுண்டாம் மகிழசசி (கஉ), இஷ்டங கிடையாமையா லுண்டாங கருதுதல (௯), என்ற பல, இககருத்துகளின கலவை யஙகமாக விளஙகுகின்றன.

க0அ-வது காக்ஷிப்பிரமாணவணி.

(பரதியக்ஷப்ரமாணாலஙகாரம்.)

"கண்ணெனபபெற்ற" தென்பது முதல "காடசிப் பிர மாணமே" யென்பதுவரை, காக்ஷிப பிரமாண வணிகக் லககணம். கண் முதலிய ஐமபுலன்களாலறியபபடும விஷ யஙகளைக கூறுவது காக்ஷிபபிரமாணவணி. இதனை வட நூலாா பிரததியக்ஷபபிரமாணாலஙகார மென்பா உதா ரணம்,

செய்யுள்.

இந்தியததின் குழுவனைத்து மேபிரதி விம்பமுறு
தநதலைவன் முகததுதே மாமரத்தின் றளிாமணத்த
துந்துருசி யதுசுரும்ப ரொலிபபுளது சீதளநி
வந்ததெனக களிமதுவால் வளரின்ப மடைந்ததுவே.

இதில கண் (க), நாசி (உ), நாவு (௩), செவி (௪), து வக்கு (ரு), என்ற ஐம்புலன்களுககுப் பிரதியக்ஷமான ரூபம் (க), கந்தம் (உ), சுவை (௩), ஒலி (௪), சீதளம் (ரு), என்ற இவ்வைந்துவிஷயஙகளையுங்கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

அருகிலிலகு சிபிறறெரிபீ தம்புயப்பூ வாவலது
தருணிமுக மாவெனவோா கணமயிாத்து மேதவளக்
குருகுறுபங் கயத்தமையாச சிஙகாரக் குறுமபுகளா
லொருகுமா னஙஙனமே யுறுமுறுதி புரிந்தனனலை.

இஙஙனம நயனேந்திரியத்துக்குப பிரததியக்ஷமான ரூபத்தின் விளக்கத்தைக கூறி யிருககின்றது. முநதிய வுதாரணததிற சுததமான பிரத்தியக்ஷ மென்று மிதில் ஐயம் நீஙகிய பினபுணடான பிரததியக்ஷ மெனறும் பிரிவு காணக.

௧௦௯-வது அநுமானப்பிரமாணவணி.

(அநுமாநபரமாணாலஙகாரம.)

“சாதிகக வேண்டியதை” யென்பதுமுதல “அநுமானபபிரமாண மெனப்பேசுவா” என்பதுவரை, அநுமானப் பிரமாண வணிககிலககணம. சாதிககவேண்டியதையும் அதின் ஹேதுவையுங கூறுமிடத்தில அநுமானபபிரமாணவணி. இதறகு வடநூலாரு மிபபெயரையே கூறுவர். உதாரணம,

செய்யுள்.

சலிககினற புயற்புகைவா னிடையை யெவ்வி
தஙகாரககு கினறதுமின் மினிகள் தீயிற்
கலிககின்ற புலிஙகவடி வெவிதம் பூணக
கனலுகின்ற வெண்டிகையு மின்னற காந்தி
சொலிககின்ற தாறபொனிற மெவித மினனித
தோன்றுமவ்வா றதரினிடைச செலுவோ ரொன்னப்
பலிககின்ற தருககுழுவின் மாா தாவம்
பறறுகினற தென்றுநினைக் கின்றே னம்மா.

இங்ஙனம வழிபபோககாகளாகிய தருக்கூட்டஙகளிற் சாதிககத்தககதான மன்தாககினியின பறறுதலை யசசாதித்தலுககு ஹேதுககளாக விருக்கினற புயலபுகை வியாபித்தன முதலியவைகளாற சாதித்துக கூறியிருககினறது.

செய்யுள.

புனலினிறை வளையசலிப புறுகண்மாதர்
புருவமவியா பித்தலகொளுமெ புருடன பாலே
கனமருமம் பிளநதிடுமிக கணைகள வீழுங
காரணததான் மண்டலமே யாக வாஙகுந
தனுவினிலை யமபுகளாற சலிககும பாணி
சாரந்திடுமன மதனிந்தத தைய லாரகடு
முனமருவி யாககினையின படிந டாததன
மூண்டவனு கித்திரிவான முறையிற றுனே.

இங்ஙனம மஙகையாகளின் ஆககினையை வகிநது அவாகளுககு முன் மதனனின உலாவுதலை யவாகளின புருவததின் வியாபித்தலைக் கொணட புருஷனிடம மதனன் மலாக்கணைகளைத தாககுகின்றா னென்ற ஹேதுவாற சாதிததிருபபதைக கூறி யிருககினறது. முநதிய வுதாரணததி லுருவகங கலநத வநுமான மெனறு மிதிலுயாவுநவிறசி கலந்த அநுமான மெனறும பிரிவு காணக. சுத்தாநுமானம எவ்வாறெனில,

செயயுள்.

கூட்டி லேநுழை புட்களி னறகுவால
வேட்ட வாரிசத தாலவிரி மலலிகைக
காட்டி னற்செங கதிரகட லிறகுளிப
பாட்டி னன்பரி யென்றறி யபபடும.

இங்ஙனம் பறவைகள கூட்டிலடைவது முதலிய ஹேதுக்களால இரவியின மறைவை சாதிததிருககின்றது.

செய்யுள்.

இலக்குவனே கொடுங்கிரணத் திரவியதி
கரிபபனமரத் தினைசசோ வெய்யோ
னலத்துறையி ராமவிரா வரலேது
மதிமிகுந்தா னவிலும பாலா
புலபபடலீ தெவ்விதமான றரிந்தனனன
ரேமிருகம போலு நாட்டங
குலத்துமதி போனமுகனுசே ரனதருமைச
சாநதியெங கோவுற ருயோ.

இங்ஙனம இரவெனற ஹேதுவால இரவியாக வில
லாமலிருபபதையும மானதரிததிருநதனனெனற ஹேது
வால சநதிர னெனபதையுஞ சாதிததிருக்கினறது.

கக௦-வது ஒப்புப்பிரமாணவணி.

(உபமாநபரமாணாலங்காரம்.)

"ஒப்பாரும் பொருளை" யென்பதுமுதல "ஒபபுபபிர
மாண மெனபா" எனபது வரை யொபபுபபிரமாண வணிக
கிலககணம. ஒபபான பொருளைககூறி மறறோா பொரு
ளை விளககுவதொப்புபபிரமாண வணி. இதனை வட
நூலாா உபமானபபிரமாணாலஙகாரமெனபா. உதாரணம,

செய்யுள்.

மசசவிழி யாயுடுவின் மணடலததி லேதினிருப
புசசகடா காரமெனப போநதிருநத தோவதையு
ரோகணிநா ளெனறறிவு று.

இங்ஙனம் சகடாகாரமெனப போநதிருநததோ வெ
ன்ற வொபபான வாககியபபொருளின விளககத்தால ரோ
ஹிணி நக்ஷத்திரமாகிய பொருளின் விளகக முண்டா
கின்றது.

செயயுள

வேஙகட பதியா மரசனே மார
வேடகுநே ரதிவனப புளனு
வாங்கட னிறதநோற கொபபுறு மதிக
மாகிய வெறறியுள ளவனு
பாஙகட ரிமவானுககுநே ரதி கப
பானமைசோ தயிரிய முளனு
ஓஙகடங காத நினைபபுறு கினறே
னுததம முததமி ழோரே.

இங்ஙனம் மன்மதன் முதலிய வொபபுபபொருள்க ளைக்கூறி வேஙகடபதியெனறவரசனின் விளககததை வரு ணித்திருககினறது. முநதிய வுதாரணததிலதை ரோஹி ணியாக வறியெனற வொபபுபபொருளின் விளககமுளள வாககியமும இஙஙனம வாககியபபொருளகளாற கிடை த்த வொபபுளள பிரத்தியக்ஷரூபமான பொருளுக கழகு முத லிய பயனுடன கூட விளககமு மிருககினறதெனப பிரிவு காண்க.

ககக-வது சொற்பிரமாணவணி.

(சபதபரமாணாலஙகாரம.)

"நிகம முன்னு" எனபது முதல் "சொற பிரமாண மென்பாாக" ளென்பது வரை சொற பிரமாண வணிக கிலக்கணம. வேதம ஸமிருதி முதலிய பிரமாணத்தாற கிடைத்ததை யெடுததுரைபபது சொற பிரமாண வணி. இதனை வடநூலார் சபதபிரமா ணாலஙகாரமென்பர. உதாரணம,

செயயுள்.

தவஞாவிவ கரிபபவனு சலனகரண முமமுளனு
யவனொருநீ யரனொருவ னென்றுநன்ற யுரைததியயன்

பலவேது வாவெவனைப பழமறைசொற றிடுமவன்கா
ணுவதாமுற பததியைமன னுவனென்ப தெவ்விதமே.

இங்ஙனம வேதபபிரமாணத்தினற கிடைத்த நான்
முகனுடைய வுற்பததிககுஞ் சிவபெருமானகாரணமென்ற
சொறபிரமாணததைக கூறி யிருககினறது. இவவாறே
ஸ்மிருதி புராணம ஆகமம் உலகவாககிய முதலிய சொற
பிரமாணஙகளுமுதாரணிககககூடும. அவறறுள

ஸமிருதிசசொற பிரமாணமாவது,

செயயுள.

மானிடாகாள வன்மையிறபா வமபுரிகு வீரஃது
தானியறறு மைபோலுங கடகாமே—ஞானமனுச
செயயா ததுபோலச சேருமெனறா வனமையதாச
செயயும பொருளான தே.

இஙஙனம் மனு ருஷியினற் கூறபபட்ட ஸ்மிருதியி
லுள்ள சொறபிரமாணததைக கூறியிருககினறது. முன
னுதாரணத்தில வேணடியதைச சாதிகக வேதபபிரமாண
முளைததலும இவவுதாரணததில வேணடாததைத் தூஷி
கக நாஸதிகன தூஷணையாக ஸமிருதிபபிரமாண முளைத்
தலும விசேஷமெனககாண்க. சிஷ்டாநுஷ்டானம் ஆத
ம ஸநதோஷமெனற மீமாமஸகரால சொலலபபடுந்
தாமப பிரமாணஙகளும வேதசசொறகளையே யநுமிக்கச
செயவதா லவைகளுஞ் சொறபிரமாணஙகளாகவே கூறப
படுகினறன. அவறறுள

சிஷ்டாநுஷ்டானப பிரமாணமாவது

செயயுள.

ஆன்றோா தததநாமமுளை யாாக மீது பெரியோருக
கேன்ற பரமப ரையினவழகக மீாத லாலே பெயரிசைகக
லூனறும் விருபபுற் றேநிலேநல லொழுகக நடைநீஙகுறறவனைத
தோனறா லுறுமானிடாகள்தினந தோறு நிநதித் திடுவாரே.

இங்ஙனம் வேதபபொருளைத தெரிநத பெரியோாக ளநுஷ்டித்துவநத தனபெயனைத தானுனாககக கூடா தென்ற முறையைக கூறியிருககின்றது.

ஆதமஸநதோ ஷபபிரமாணமாவது,

செயயுள.

மேலா மெனது நெஞசமே
மிளிரு மிநதச சகுந்தலைபான
மாலா வுறுகின றமையாலிவ
வளுஞசத திரியன கொளறகுரிமைப
பாலாாந தவளான றவாககையப
பாடாம பொருளி லநதரங்கத
தாலாஞ செலகை யானதுவே
யறியும் பிரமா ணநதானே.

இஙஙனம மேனமையான மனம ஐயபபடக்கூடிய பொருளகளைக கருதமாடடாதெனற ஆதம ஸநதோஷம பிரமாணததினுல சகுநதலையைககொளவது வேதபபொருளாற சிததிதத தருமமெனத தீாமானிததுக கொளள லாயிறறு. இவ்விதமே மீமாமஸையிற சொலலபபடுஞ சுருதிலிஙகமென்ற பிரமாணஙகளையு மிசசொறபிரமாண மாகவே கூறவேண்டும.

அவறறுட சுருதிபபிரமாணமாவது,

செயயுள.

பெயரின மாததிரம பேசும வரதரா
வியலு வீரத தொழிலிசைந் தீரிலை
யுயரு மோாகுறி யுஙகரு தாாகளா
தியம றைபபிர சிததப் பொருளிலே.

இஙஙனம வரஙகளைக கொடுககின்றவரென்ற பிர சித்தமான பொருளுளள வரதரென்ற பெயரை மடடி லும வகிககினறீரெனச சுருதிபபிரமாணங கூறலாயிறறு. சுருதியென்பது சொல.

லிங்கமென்ற குறிப பெவவாறெனில,

செயயுள்.

சாற்றுபிர விாததியொன்றுன றனவிடய மின்றுனகவென் றேறறினனெண் மூாததிகளா லேயறிநதேன—நாற்றிசையுங் காணற கரிதாமேகா.

இஙஙனம சிவபெருமானெவ்வுலகததுககும உபகா ரபபடும பொருடடு வேதபபிரசிததமான பூமி முதலிய அஷ்டமூாததஙகளைக் கொணடிருககுங குறிபபாலவாது முயறசி முழுமையும உலகததுககநுகூலமாக விருககின றதென வறியலாயிறறு. இககுறிபபினுல வேதததினனு மானங கிடைததமையா லிஃது, சொறபிரமாணத்துக குளளாயிறறு. இவ்வாறே வுலகத்தில விளஙகுங குறிபபு களாலு முலககசசொறகள விளஙகுமாதலா லஃது மிவ்வ ணிககுள ளடஙகும் அஃதாவது,

செயயுள.

மற்றொருததி பாலிருந்து வருவா யென்று
மடநதைசலித் திடுதலாற றேறறவனபின்
சறறுமிலை யென்றிடகக மாடடினனத
தையலகுறிப் பாாககையிலவ் வண்ணமொழா
துறறுமறைந தானவளிச சினனுரேசபபாஙக
போலமுறு கையிலவிழிநோக காறறுள வீழ்ந்தான்
முறறுவித மிவாமாமி முன்னோ முன்கா
லககுசித மானுசெயகை விடவு மின்றே.

இங்ஙனம் புருவததினசைதன் முதலிய வுலகவழககக் குறிப்பு விளஙகுகின்றது. இதுமுதலியவைகளைத் தொ ழில ருபமான வேறே பிரமாணமென்று நினைக்கலாகாது. சிலவிடததிலுமைபபோனது குறிபபினுலுண்டாகுஞ்சொ ற பிரமாணததாலும் மனமகிழசசி யுண்டாம் அஃதாவது,
(க மாடடினன - எனபதைக் கம் ஆட்டினன - எனபபிரித து தலையசைததலா லில்லை யென்றனன். எனபொருள் கொளக)

செய்யுள்.

அரிய கனமூ டாமதியே யாவி யகன்று தமயந்தி
பெரிய மனநம மிடததுவரப் பெறுமென றிருபபா யோமரணத்
துரிய மனஞசந் திரனிடததி லுறுமென் மறையை நளமுகசந
திரனுக காககி மதபபுலவன தெளிவா யெனக்குத தெரிக்கின்றான்.

இஙஙனம மரணததை யடைகினறவாகளது மனம் சந்திரனிடஞ் செலலுமெனற வேதப பிரசிததமான விஷயத்தைக கவி நளமுகசநதிரன் விஷயமாகக கறபிதது அதற்குமதப புலவன சொலலைபபிரமாணமாகவுங கூறியிருககின்றார.

கக௨-வது பொருட்பேற்றுப்பிரமாணவணி.

(ஆததாபததியலஙகாரம.)

"ஒன்றின் பூணிருபபால" என்பதுமுதல "பொருட பேற்றுபபிரமாணமெனபாாகள" என்பது வரை பொருட பேற்றுபபிரமாண வணிக கிலககணம. ஒரு பொருளினிருபபினுன மறறொரு பொருளினிருபபுக கிடைககுமிடம் பொருட பேறறுப்பிரமாண வணி. இதனை வடநூலாா ஆததாபததியலஙகாரமெனபா. உதாரணம,

செய்யுள்.

கனத்திடுச கனமுடையாய்'கமமூனிடை யிருககுமென
மனததுறுதி படுததுவது மனனுசித மேயவிதம
வனத்தொடிலா விடினஙில மாபாரத தினதிருப்பெத
தினததிலுமெவ் விதமேலாத் திகழுந்திருககப பெறறிடுமே.

இஙஙனம் பெரிதான கொஙகையினது இருபபினு லிடையின திருபபுஞ சிததிககின்றது.

செய்யுள்.

ஆய்ந்து தேரி லககஙகை யதன்செல கையினு லம்புதியை
யேயந்த பூரிப புறசசெயவே யின்று மவவா றிலலையெனில

வாய்ந்த கஙகை யின்பெருககால வாரிப புனல்வே ளுகியரன்
வேயநத களததுக ளொததவணம விளங்கு வதுமெவ விதநதானே.

இஙஙனம சமுததிரத்தண்ணீரிற கருமை நிறததி னிருபபிறைல அதிற கஙகா நதியின ஸமபநத மிலலாமை சிததிககினறது.

௧௧௩-வது நுகர்ச்சியின்மையணி.

(அநுபலபதியலஙகாரம.)

“அநுபவததிறகு எனபது முதல” “நுகாசசியின்மைப்பிரமாண மெனபார” என்பது வரை நுகாசசியினமைய பிரமாண வணிக இலககணம. ஒரு பொருளின் அநுப வத்துககு வராமையை அதனினமைககு ஆதாரமாகக கூறுவது நுகாசசியினமையணி. இதனை வடநூலார அநுபலபதியலஙகார மெனபா. உதாரணம,

செய்யுள்.

மதியூ கிகளா யிருபபருமுன முருங்கைப பாரா திலையெனறே
யதிக பலமாய்த தீரமாணித தாரேன் மூலயி னிருவரைகள
பதியா தார மினறியிருப பமையா லிதும கரததுவசன்
விதியிந் திரசா லத்தொழிலா மிகநிச சயிககிறன் ருமமமா.

இஙஙனம் நுண்ணிய விடை மஹாயூகிகளாக விருக கின்றவாகளுககும அநுபவததுககு வராமலிருககினறது. என்பது இடையிலலாமைககு ஆதாரமாகக கூறபபட்டிருககிறது.

௧௧௪-வது பிறப்புப்பிரமாணவணி.

(ஸமபவாலங்காரம.)

“இசைவதூட்டல பிறப்புப்பிரமாண மென்பர்” 'என் பது பிறபபுப்பிரமாண வணிக இலககணம். நேரககூடி

யதைச்சொல்வது பிறபப்ப்பிரமாணவணி. இதனை வட நூலார் ஸமபவாலஙகாரமென்பா. உதாரணம,

செய்யுள்.

பரனே பதகற் கிதுவரையுண்
டாகாத துயர மினியெனவோ
வரனோ திடுவ தத்தனையும்
பொறுததேன மாறாத துயரெனுட
னுரமா யுகிதத தானு
முனபாற சரண மடைநதவற்குத
திரமா மிழிவு வநதுபொருந
திடுத னினகருப பெருமையன்றே.

இஙஙனம இதுவரை யுண்டாகாத்துயர மினியென வோவெனறதனல தனககுத துயரமுண்டாவது ஸஹஜ மென்றதாக நேரககூடிய பொருளை விளககியிருககினறது.

செய்யுள்.

எவாநமையிக கவியாலே யிகழந்திடுவ ரவரிறையோரா தவரவாக வினபொருட்டன றுமிநத முயறசியெனபோற கவிசெயதர மோடெவனு யினுமொருவன் கலந்துதிபபள புவிவிரிவாக் காலமள விலவாகப புரிநதிடுமே.

இஙஙனம இபபிரபநதததைச செயத கவிஞனுக் கொபபான கவிஞனது உறபததி நேரககூடுமெனபதைப புவிவிரிவாககாலமளவிலவாககப புரிந்திடு மெனபதனல விளக்கி யிருககின்றது. இறை-சிறிது

செய்யுள்.

அதரிடைசெல லண்ணறீ யெவனுற றேயிங
கனுகுதலபட டணத்திருநதாரு செய்தியுண்டா
புதுமையதா வுண்டுசொலி யிடுவாய தகக
புருடனொரு தருணியைககா காலநீஙகி
நிதமுபிரி னொடுமிருககின் றனிருககின் றனென்னன்
நிசமா சொல நிசமென்றா கேளவியுறறே
னெதுவெதுகே ராதுபுவி யகல மாகி
யெண்ணருமா னிடாபலவா பிருககுஙகாலே.

இங்ஙனம மேதினிவிரிவாகவும் ஜனஙகள பலவிதமா கவு மிருபபமையா னேரககூடுமென்பதைக கூறியிருக கின்றது.

இவறறுள முதலாவ துதாரணத்தி னேரககூடிய தென்பது "இதுவரை யுண்டாகாத துயர மினியென் ஞே" வென்றமையால கிடைததிருககின்றது. இரண்டா வதுதாரணததிற "புவிவிரிவா காலமளவிலவாகப புரிந் திடுமென்" றுரைத்தமையால விளககபபடடிருககின்றது. மூன்றுவ துதாரணததில "எதுவெது நேரா"தெனறு சொலலாலேயே கூறபபடடிருககினறது.

கக௫-வது எடுத்துக்காட்டுப்பிரமாணவணி.

(ஐதிஹ்யாலஙகாரம.)

"உலகமதிறபூட்டு" எனபதுமுதல அசசெய்யுண் முடிவுவரை யெடுதததுககாடடுப பிரமாணவணிக் கிலகக ணம். மூலபுருஷன குறிபபினறி யுலகவழக்கமான புராத னககதையைக கூறுவது எடுத்துககாடடுப பிரமாணவணி. இதனை வடநூலாா ஐதிஹ்யாலஙகாரமெனபா. உதாரணம்.

செயயுள்.

சாகா திருக்கு மனிதனிடங் தனிலே பலவாண் டகனறேனும்
வாகா மகிழசசி யானதுவந் தடையு மெனவே மாநிலததி
லேகா ணிநதக காதைமிக மேன்மை மிசைநத தாகவுமே
யாகா யமதிற் றெரிநதிடுகல் லகம்போ லறிய வருமெனகவே.

இஙஙனம் சாகாதிருக்கும விஷயததிற பலவாண் டகன்றேனும மகிழசசி யுண்டாகுமெனற வுலகவழகக மான இப்புராதனககதை யுரைக்கபபட டிருககினறது.

ககசு-வது சேர்வையணி.

(ஸம்ஸ்ருஷ்டியலங்காரம.)

உலகத்திற றனித்தனியாக வொவ்வொரு ஆபரணத்தை யணிவதைப்பார்க்கினு மொரோவேளையிற பல ஆபரணங்களை யணிவதி லதிக அழகுண்டாவதுபோற றனித்தனியாக வொவவோரணியிருக்குமிட முண்டாகின்ற மனமகிழ்ச்சியைப் பார்க்கினும பல வணிகளொரிடத்திற கூடுமாகி லதிக மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகுமாதலாலவ்வணிகளின் கூடுதலை நரசிங்க நியாயமாக வேறே யணியென்று கூறவேண்டுமென நினைத்து இங்ஙனமதின் றீர்மானஞ் செய்யப்படுகின்றது. அதாவது எள்ளு மரிசியுங் கலந்தாறபோற பலவணிகள் பேதம புலப்படக் கூடி விளங்குமிடத்திற சேர்வையணி யென்றுந் தண்ணீரும் பாலுங் கூடினாறபோற கூடியும பிரிவு தெரியாமலும் விளங்குமிடத்திற கலவையணி யென்றுங் கூறப்படுகின்றது. இவைகளைவட நூலார் நிரலே ஸம்ஸ்ருஷ்டி யென்றும ஸங்கரமென்றுங் கூறுகின்றார்கள். அவற்று ளேதேனு மிரணடணிகளிலொன்று அங்கமாகவு மற்றொன்று அங்கியாகவு மிருப்பதினும, இரண்டுமுக்கிமாக விருப்பதினும், ஐயத்தினும, இரண்டும ஒரே சொல்லை யணுகி விளங்குவதானும, கலவையணி நான்கு வகைப்படும். இவைகளை வடநூலார வரிசையாக அங்காங்கி பாவஸங்கரமென்றும, ஸமப்பிராதான்ய ஸங்கரமென்றும், ஸந்தேஹஸங்கரமென்றும், ஏகவாசகாநுப்ரவேச ஸங்கர மென்றும், கூறுகின்றனர். இவவண்ணம நரசிங்க வடிவம்போற் பலவணிகளின் சேர்க்கை ஐவகைப்பட்டு விளங்குகின்றது. அவற்றுட் சேர்வையணியாவது.

செய்யுள்.

"வதிரவா சதத்துவிருப்பதத்துறுதேன் கக்து சம்பரமத்தி னனமே

வத்திரமா னத்தொளியு திததவளச ரிததவள்தா
மத்தைம பால்வீழ

வததிரநாட டத்தினளா மததகதத னத்தியினி
மைத்தொ ணிபபாா

வத்திரகாரு சித்தலத்து றசசலச லத்தொனிமே
வத்தங் தாளே.

இஙஙனம சொல்லணிகளாக விளஙகுகின்ற பிராசத துககும் யமகததுககுரு சோவை யிருககினறது.

செயயுள.

இருளஙகத் தைப்பூசு கின்றதுபோ லேவிண்
பெருமையைப் பெயகின றதேபோன—மருவுறுஙகண்
சாதுவிலா ரின்சேவித் தலபோற பயன்பெறுத
லேதுமினறி வாய்கினற தே.

இங்ஙனம பொருளணிகளாகிய "இருளஙகததைப பூசுகின்றதுபோல்" "விண்பெருமையைப பெய்கின்றதே போ"லென்ற விடஙகளி லிருககின்ற தறகுறிபபணிகளுக் கும "மருவுறுஙகண் சாதுவிலாரின" என்றவிடத்திலிருக் கின்ற வுவமையணிககுரு சோவை யிருககின்றது.

செய்யுள்

பெருமித மூண்டு பெருகுமன மீணடு
பெருமையா கண்டலன காண்டு
தருபணி பூண்டு வலமுற நீணடு
தகுமகி டன்முடி யாண்டு
வருபொனூ புரமே தொனியொலி திரமே
வாயதலான மிகுந்தசுங் தரமே
மருவுமை வரமே வலரடி தரமே
வரததரு மங்களா கரமே.

இஙஙனம் அநுபபிராஸமாகிய சொலலணிக்கும் அலரடி யென்னுமிடத்தி லிருககின்ற வுவமையாகிய பொருளணிககுரு சேர்வை யிருககின்றது.

௬௬௭-வது உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.

(அங்காங்கிபாவஸங்கராலங்காரம்.)

ஒன்று அங்கமாகவும் ஒன்று அங்கியாகவும் விளங்குகின்ற கலவையணிக் குதாரணமெவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

காற்றி னுலவை தருக்களின் சாயைதண் மதிய
வேற்று மாபுலி யாற்றுணித் திடுதலே யேற்றுத்
தோற்று வலவிருள் யானையி னுடற்றுணி போற்பார்
மேற்று லங்குற வசைவுறு மின்னிடைத் திருவே.

இங்ஙனம் "தண்மதிய வேற்றுமாபுலி" "வலவிருள் யானை" யென்னுமிடங்களில் விளங்குகின்ற வுருவகவணிகள் தற்குறிப்பணிக்கங்கமாக விருக்கின்றன. ஆனால் தண்மதியே யேற்றுமாபுலி, வல்லிருளே யானை, யென்றுருவகவணியாகக் கொள்வதுபோலேற்றுமாபுலி போன்ற தண்மதி யென்றும், யானை போன்ற வலவிருளென்றும், கொண்டு உவமையணியாகவே கூறுவாமெனின் அவ்வாறுவமையணியாகக் கூறும் விஷயத்தில் யானையும் மாபுலியும் முக்கியமாகாமல் சந்திரனும் இருளும் முக்கியமாக விருக்குமாதலாற் றுணித்திடுதலே யேற்றலாகிய அடைமொழி, "அடைமொழி அடைமொழியோடு ஸம்பந்தப்படமாட்டாது முக்கியத்தோடு ஸம்பந்தப்படு" மென்ற நியாயத்தைப்பற்றி யானை யென்ற அடைமொழியோடு ஸம்பந்தப்படமாட்டாது. உருவகமாகச் சொல்லும் விஷயத்தில் மாபுலியும் யானையும் முக்கியமாக விருக்குமாதலால் யானையாகிய முக்கியப் பொருளோடு ஸம்பந்தப்படும். ஆதலாலுருவகமே தற்குறிப்பணிக்கு அங்கமாக விருக்கின்றது. இவ்வாறில்லாவிடின் அசைவுறுதலாகிய வொற்றுமையாற் றருவின் சாயைகள் துணி

கப்பட்ட தேஹங்கள்போற் றுடித்தனவென் றுவமை யணியே யேற்படும். அசைவு முதலிய தர்ம வொற்று மையால சாயையைத் துணிபட்ட சரீரத் துண்டுகளாக ஆ கித்தலாகிய தறகுறிப்பு ஆகமாட்டாது. ஆனாற் சந்திர னையு மிருளையும் முககியமாகக கூறுகின்றபக்ஷத்திலு மபேதமர்க ஆகிபபதற் குபயோகமாகத "துணித்திடு தலையேறறு", என்ற அடைகொடுததிருப்பமையாற் றருக களின் சாயையைச சநதிரனாற் றுணிககபபடுமிருளின து ண்டங்களெனறு ஸ்வரூபோதபிரேக்ஷையாகவே கூறலா மெனறுலோ வவ்வாறு கூறுமவிஷயததிற சந்திரனிடத் திலு மிருளினிடததிலு முயாதிணைக்குரித்தான துணிக் கினறவன தன்மையும துணிககபபடுகிறவன தனமையு மாகியவொற்றுமை வியவஹாரத்தின தாரோபாபேக்ஷ இருபபதாற சுருங்கசசொலலலணியு மிருககிறதெனக கூறககூடும. ஆதலாலிஙஙனங தணமதியவேறறுமாபுலி யென்னு மிடத்திலும வலவிருளயானை யென்னுமிடத் திலும உவமையணியாக வொபபுகொள்ளும் விஷயத திற சநதிரனு மிருளும் முககியமாக விருபபதாலும அ வைகளிலுயாதிணை வியவஹாரததையாரோபிககவேண்டி யதிருப்பதாலுஞ சுருஙகசசொலலலணியுந தறகுறிபபணி யுமுவமையணியும் உறுபபுறுப்பித்தன்மையை யடைநதி ருககின்றனவென்று மவைகளை யுருவகமாக வஙகீகரிககும விஷயத்தில யானையும மாபுலியும முககியமாக விருபப மையாலுமுயர்திணை வியவஹாரத்தி னாரோபிததலைக கரு தாமையாலுந் தற்குறிபபணியு முருவகவணியுமுயாவுநவி றசியணியும் உறுப்புறுப்பித்தன்மையாக விருககின்றன வென்றும் பிரிவுகாண்க.

ககஅ-வது இரண்டு முக்கியமாகவிளங்கும் கலவையணி.

(ஸமபராதாநயஸங்கராலங்காரம்.)

இரண்டு முக்கியமாக விளங்குகின்ற கலவையணிக் குதாரண மெவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

உயர்ந்தபயோ தரங்களிலே யுற்றுநடு வினிலமைந்த
வியங்கருணை நாயகமுள ளதுமாயவிண் ணிலக்குமியின்
வயங்குமர கதப்பணிபோ விலங்குகின்ற மார்த்தாண்ட
னயங்கொளபரி களின்பந்தி நமையினிது காக்குகவே.

இங்ஙனம் உருபபாகவும் பயோதரமுதலிய சொற் சிலேஷை மூலமாகவு மிருக்கின்ற வ்யாவ்ருத்திச்சியால விளக்கப்பட்ட மார்த்தாண்டபரிகளின் பந்தி விண்ணிலக் குமியின் வயங்கு மரகதம்போலென்ற தற்குறிப்பணியா னது விண்ணிலக்குமியிடத் தொரு நாயகியினது விய வஹாரத்தினாரோப ரூபமாயிருக்கின்ற சுருங்கச்சொல்ல லணியை யுடகொண்டதாகவே விளங்குகின்றது. பயோதர முதலிய சொற் சிலேஷையானது சுருங்கச்சொல்லலணிக் குந் தற்குறிப்பணிக்கு முதவியாக விருப்பமையா லவ் விரண்டிக்கு மொரே வேளையில விளக்கமும ஒன்றுக்கொ ருதவியாக விருப்பமையா லிரண்டிக்கும் முக்கியத்தன் மையு மிருக்கின்றதெனக்காண்க.

செய்யுள்.

விரலி னுற்குழற் கற்றையு மேபிடித் தாறபோற
கரங்க ளானிசி யின்மிம கரன்பிடித் தடக்கித்
*திரமு றகக்குவிந் திடுசெழும் பங்கயத் திருட்டி
மருவு மாலையின் முகத்தினை மே ற்றிடு வானும.

இரண்டு முக்கியமாகவிளங்கும் உபகக் கலவையணி.

இங்ஙனம் அங்கமாகவிளங்கும் "விரலினாற் குழற் கற்றை" யென்ற தொடரினாற் கூறப்பட்ட வுவமை யாலும் பங்கயதிருஷ்டி யென்னுமிடத்திலிருக்கு முவ மையாலும் விளக்கப்பட்ட விமகரன்மாலையின முகத் தினை மோநதிடுவானென்ற தற்குறிப்பணி சந்திரன் மாலை யிவைகளில நாயக நாயகி வியவஹாரத்தி னாரோபித்தல் ரூபமாகிய சுருங்கச்சொல்லலணியை யுடகொண்டதாக வே விளங்குகின்றது. இரண்டுவமையணியுந், தற்குறி ப்பணிக்குஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிக்கு முதவியாக விரு ப்பமையாலுஞ் சுருங்கச்சொல்லலை யுடகொள்ளாவிடின் முகம் முகருதலை யுதபிரேக்ஷிப்பதற்கு முக்கியவாதார மில லாமையாலு மெனக. ஆகையா லொரேகாலத்தில விளக் கமுள்ள தற்குறிப்புச் சுருங்கச்சொல்லணிகளுக்கு முக்கி யத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆனல் தற்குறிப்பணியில வருணியாவருணியங்களுக்குப பொதுவாகிய குணந் தொ ழிலாகிய ஹேதுக்களி னபேக்ஷித்த விருப்பதாலுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணியி லடைசொலவின் தொடறுமை யின கருதுத விருப்பதாலு மவ்விரண் டணிகளிலும் பொதுத்தன்மையின் கருதுத லவசியமாக விருக்கின்றது. இவ்விடத்தி லங்கமாக விளங்குகின்ற விரண் டுவமையணி களுமோ சந்திரன மாலை யிவைகளின் தருமதக்கதமட்டிலும விளக்குகின்றதே யலலது சந்திரனுக்கும் நாயகனுக்கும், மாலைக்கும் நாயகிக்கு மிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையை விளக்கவிலையே, யென்றுலோ விரலினாலென்று தொ டங்கிய வாக்கியத்தினால், றோன்றுகின்ற வுவமையிற் கரங் களை யுவமானமாகவும் விரலகளை யுவமேயமாகவும் பங்கய திருஷ்டியென்னுஞ் சொல்லுவமையிற பங்கயத்தை யுவ மானமாகவுந் திருஷ்டியை யுவமேயமாகவுங் கொண்டு வரு ணியாவருணி யங்களுக்குப பொதுத்தன்மையை யந்தந்த விஷயமான விரண்டு பொருள்களாற் றீர்மானித்து அவ்வி ரண்டுவமைகளுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிக்குந் தற்குறிப

பணிக்கும் அங்கங்களாகவே யிருக்கின்றன வெனக்காண்க. இவ்வண்ணம் சொல்லுவமையில் திருஷ்டியையும் வாகிய வுவமையில் விரல்களையு முவமேயமாகக் கொண்டு அவ்விரண் டுவமையணிகளுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிக்குந் தற்குறிப்பணிக்கு மங்கங்களாக விருக்கின்றன வெனக் கூறுவிட்டாலும் அவருணியமாக விருக்கும் விரல், குழற்கற்றை, திருஷ்டி, யிவைகளும், வருணியமாக விருக்குங் கிரணங்கள், இருள், தாமரை, யிவைகளுந் தனித்தனியே வெவ்வேறாக விருக்கினும் விரல்களுக்குங் கிரணங்களுக்கு மிருக்கும் மெலிதாகவும் நீளமாகவு மிருக்குந் தன்மைகளாலும் இருளுக்குங் குழற்கற்றைகளுமிருக்கும் வியாபித்தல் கருமையென்ற தன்மைகளாலுந் தாமரைகளுக்கும் நயனங்களுக்கு மிருக்கும் காந்தி முதலிய தன்மைகளாலும் அபேதமாகக் கொள்வதினாலும் பேதம் அபேதம் இருமை யென்ற மூன்றினையும் முக்கியமாயுடையது உவமையணி யென்ற அலங்கார நூலாரின் சித்தாந்தத்தினாலு மிங்ஙனம் மேற்சொல்லியபடி யபேதமாக விருப்பதைக்கொண் டொப்புமையிருப்பதாகத் தீர்மானித்து முக்கியமாக விருக்குந் தற்குறிப்புஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிகளுக்க கவ்விரண் டுவமையணிகளு மங்கங்களாகவே யிருக்கின்றன வெனக்காண்க. பேதம் அபேத மென்ற விரண்டு பிரிவுகளுக்குட் பேதமாகிய பிரிவை யுபயோகப் படுத்தாமையாற் றற்குறிப்பணி முதலியவற்றுக் குபயோகமாகும்படி யுவமையின் அபேதாம்சத்தை மாத்திர மெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிரகாசம் குளிர்ச்சியைப் போக்குதலென்ற விரண்டு தன்மையுள்ள விரவியின் தேஜஸ்ஸு குளிர்ச்சி நீக்குதன்மாத்திரத்தினாற் குளிர்ச்சி கொண்டவர்களுக் குபயோகப்பட்டா தென்பதில்லையல்லவா? இவ்வண்ணந் தனித்தனியே பேதமாக விருக்கினு மொப்பானபொதுத் தன்மையா லபேதமாகக் கொள்ளப்படலா மிவ்வாறு கொள்ளாவிடில்

இரண்டு முக்கியமாகவிளங்கும் உருவக கலவையணி.

செய்யுள்.

திணைபுயத்திற் றூழுந்திலங்கு திருத்தாள வுடமுளன்கா
னண்புறுசெஞ் சாந்தணிதென னுட்டரச னுமவழுதி
யெண்ணுறிய வருவிநிறை வுறறிரவி யொளியாறசேப
பணபுறுதாளு கொளுமிமய பருப்பதமபோ லிலஙகுவனே.

இஙஙனம உபமானமாகிய விமயகிரிககு அருவிநி றை இரவியொளி யெனறும, உபமேயமாகிய அரசனுககு முத்தாரமுஞ் செஞ்சாநது மணிதலெனறுந தாமஙகளின பேதமிருபபதா லுவமான வுவமேயஙகளுககுப பொது வாகிய தருமங கூறபபடவிலலை யெனறு உவமையணி யையுஙகூறுதற கிடமிலலாமற போயவிடும. ஆதலா லொபபான இரவியொளி அருவிநிறைகளுககுஞ் செஞ சாநது முத்தாரஙகளுககு மபேதமாகிய தனமையைக கொண்டே யுவமையணியை ஸாதிககவேணடு மெனக காணக.

செய்யுள்.

வாரி வெணடிரை முகஙகளால வருநுரை யெனனும
வாரி யைநதசங் துளைத்திடு வளமையே போலும
வாரி யஙகதைத திசைகளா மாதரைக கரத்தால
வாரி சததினை வாடடுவோனவ் வளவதே மாறும.

இஙஙன மிரணடு தறகுறிபபுகளுககுங காலபேத மிருக்கினு முகதியத்தனமை யிருககினறது. ஒன்றுககொ ன்று கருதுதலில்லாமலிருககு மிருவாககியஙகளால வி ளககபபடுவதாலும அதை யெனற சொலலா னுனை சசநதனமெனற வுருவகத்தைமடடிலுங கருதி மூந திய தறகுறிபபைக கருதாமையாலு மெனககாணக. இரு ளஙகத்தைப பூசுகின்றதுபோலே யெனனு மிடததி லி ரணடு தறகுறிபபணிகள சோவையாக விருபபதுபோல

இங்ஙனமும் அவ்வாறிருக்கின்றன வெனநினைத்துச் சேர்வையணி யெனக்கூறலாகாது. அமைத்தல் பூசுதல் இவைகளின் முன்பின்னாக வரு முலகவழக்கமான முறையையநுஸரித்து இங்ஙனமு மம்முறையாக விளங்குதலாகிய மன்மகிழ்ச்சி யிருப்பதைப்பற்றிச் சேர்வையணியைப் பார்க்கினும் பேதமிருப்பதாலெனக்காண்க. அமாவாசையிலும் பௌர்ணமையிலுஞ் செய்யப்படுகின்ற யாகங்களுக்குக் காலபேதமிருக்கினுஞ் சுவர்க்கத்தைக் கொடுத்தலாகிய பயனினொற்றுமையிருப்பதுபோ லிங்ஙனங் காலபேதமுள்ள தற்குறிப்பணிகளுக்கு முக்கியமாக விளங்குதலும் மன்மகிழ்ச்சியி னொற்றுமையு மிருக்கின்றது.

௧௧௯-வது ஐயக்கலவையணி.

(ஸந்தேஹஸங்கராலங்காரம்.)

ஐயத்தினால் விளங்குங் கலவையணிக் குதாரண மெவ்வாறெனின்,

செய்யுள்.

இந்துமதி யெனுமிவண்மே கத்தினின்று
 மிருமதியை யடைந்தநில வமைதி யான
சிந்துவினைச் சேர்ந்திருக்குங் கங்கையென்று
 சீருறுமொற் றுமையான குணமுள் ளோரின்
வந்திடுசம் பந்தமதாற் பிரியமான
 மாநகரத் தாரமுழுது மகிமை வேந்த
ரந்தமுறு செவிகளுக்கு வன்மைவாக்கி
 யதனைவிளங் குறவிரித்துச் சொன்னாள் மன்றே.

இங்ஙனம் இந்துமதியாகிய விவளென்ற சொல்லால் அஜமஹாராஜனை மணம்புரிந்த இந்துமதியென்றபெண் மேகத்தினின்றும் நீங்கிய மதியையடைந்த நிலவு, அமைதியான சிந்துவினைச்சேர்ந்திருக்குங் கங்கையெனக் கொள

ளப்படுமாகில் விம்பப்பிரதிவிம்பபாவத்தை யடைந்த தர்ம முள்ள விருவாக்கியங்களுக் கொற்றுமையாரோபித்திரு ப்பதைப்பற்றிக் காக்ஷியணியாகக் கூறலாம். அல்லது அ ஜமஹாராஜனை மணம்புரிந்த இந்துமதியென்பது வரை யாதத்தங் கொள்ளாமற் சொல்லால் விளங்கு மிந்துமதியெ ன்பதைமட்டிலுங் கொண்டு அவளது தர்மம் "சிறு மொற்றுமையான குணமுள்ளோரின் வந்திடு சம்பந்தம தாற் பிரியமான மாநகரத்தார் முழுது" மென்றமையான விளங்குகின்ற தெனவுங் கொண்டு வருணியமாகிய தருமி சொல்லாற் கூறப்பட்டு அத்தாமியின் வாணிய வியவஹா ரத்தைக் கூறுது அதற்குப் பிரதிவிம்பமான அவாணிய வியவஹாரத்தைக் கூறி வாணியத்தி லாரோபித்திருப்ப மையால் வஞ்சப்புநிலையணியாகக் கூறலாமா வென்ற வைய மிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மதியொரு வாறு கெடுதியுற் றமுத
வாவியா யதிலுள களங்கம்
பொதிவுறு தலருங் குவளையிட் டமதாய்ப்
பொலியுமே லதினிடை மூழ்கி
யுதிவிளை யாட்டால் விளைகுளிர் வாரு
முறுப்புக ளுடையவ னாகிக்
கொதிமத வேட னெரிதுய ரதனைக்
கூர்ந்தொருக் காலகற் றுவனே.

இங்ஙனம் இவ்விதமான ஸஹாயம் நேருமாகிற் ரூ பம் நீங்குமென்ற கருத்தைக்கொண்டு கவிசொல்லியிருப் பாராகில் இவ்விதமாகுமென்ற ஊகமிருப்பதினாற் பேருய் த்துணர்வணி யென்றும் இவ்விதம் ஸஹாயம் நேரவுமா ட்டாது தாபத்தின் நீங்குதலும் விண்மலர்போலவே யென்ற கருத்தைக்கொண்டு கவி சொல்லியிருப்பாராகில் ஒரு பொய் சித்திக்கும்பொருட்டு மற்றொரு பொய்யைச்

சொல்லுதலாகிய பொய்த்தற்குறிப்பணியென்றும் சொல்லக்கூடுமாதலால் ஐயமுண்டாகின்றது.

செய்யுள்

படிக்க கும்ப மதனிலிருப்
பதினுல வெண்மை நிறங்கொண்ட
வடிவப் புனலப்பாய்ந் திடலாலே
வயங்கு தரள மானதிலோ
கொடியுற் றெழுந்து வளருமொளிர்
கூறு மதனின் பூவோடு
நெடிதுற் றெழுநின் புகழுறழச்சி
நேரு மகுடம் புனைவேந்தே.

இங்ஙனம் படிக்ககும்ப நீரின்பாய்தலான முத்தி னின்றுங் கொடிவீசி அஃது புஷ்பிக்குமாகி லுனது புகழுக்கொப்பாமென்ற கருத்தைக்கொண்டு கவி சொல்லியிருப்பாராகில் பேருயத்துணாவணி. என்று மிவ்வித் புஷ்பமுமுண்டாகமாட்டாது. உனது புகழுக்கு ஒப்புப் பொருளுங் கிடைக்கமாட்டாது என்ற கருத்துக்கொண்டு சொல்லியிருப்பாராகிற பொய்த்தற்குறிப்பணி யென்றும் சொல்லலாமென்ற ஐயமிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

விடத்தை முந்தினறு மேவாக்கான றேதா
ளிடத்திலர வுற்றிருக்கு மென்னி—லடாசசியுறு
திங்களியி னுறபெருமை சேரும் தருவாலே
யாங்குபய னென்னுகு மால.

இங்ஙனம் அரவினது விவகாரத்தை வாணியமாக வைத்து அதனு லரசனது ஸமீபத்திலிருக்கு மோர் துற ஜநனுடைய வாணியவிவகாரம் தோன்றுகின்றது என. ற் விஷயத்திற சுருக்கசொல்லலணி யென்றும வருணியமாகிய துறஜநவிவகாரம் தோன்றும்பொருட்டு அவாணி

யமான வரவின விவகாரங கூறபபட்டிருககின்ற தெனச சொலலும விஷயததிற் புனைவிலவிப புகழசசியணி யென்றும வருணியமான வரவின விவகாரததால ஸமீபததிலிருககு மோர துறஜநனுடைய வருணிய விவகாரமே தோன்றுகின்றதெனக கூறுமவிஷயததிற புனைவுளளிவிளைவணி யென்றும ஐயமிருககினறது.

௧௨௦-வது ஒரேசொல்லையணுகிவிளங்குங் கலவையணி.

(ஏகவாசகாநுபரவேசஸஙகராலஙகாரம)

ஒரே சொலலை யணுகி விளஙகுங கலவையணிககு தாரண மெவவாறெனின்,

செயயுள.

நனறு விளஙகு கினறகதி
ரொனற தாத னந்தமுறு
மென்று வடிவா கின்றபொருட
டொனறி நெருஙகு மெண்டிசையின்
மன்ற வருமல வண்டினவை
யுண்டா வதுமாத் துனறியிடு
மின்று பகலா நினறம்மை
யிஙகூற றதுவே சஙகோசம்.

இஃது, ஒரே சொலலை யணுகிவிளஙகுங் கலவை சொறபொரு ளணிகளுககே யெனறு தாரணிககுங காவியப்பிரகாச காரருடைய கருத்தை யநுஸரிததவுதாரணம். இஙஙனம பிராஸமாகிய சொலலணியு முருவகமாகிய பொருளணியுங "கதிரொன்றதாதினந்தம்" எனபது முதலிய ஒரே சொலலை யணுகி விளங்குகினறன. 'ஒரே செய்யுளில வெவ்வேறு சொறகளிற சொலலணியும

பொருளணியும் விளங்கின்ற சேர்வையணி யென்று மோ ரோ சொல்லி லவை விளங்கின்ற கலவையணி யென் றும் அவருடைய கருத்து. அலங்கார ஸாவஸ்வகாரா ஓரோ சொலலி லிரண்டு பொருளணி விளங்குமிடத்திலு மோரோ சொலலே யணுகிவிளங்குங கலவையணி யென்றா ருதாரணம,

செய்யுள்.

நிதமுமஙகா வியமலாவாய நீடரஙகத தலமுளதா
யதிகமுழக குறுமிருதங கத்தொனிய தாயமையுஞ
சதிநடன சாலையிறகாத தடநீரி லாடலபுரி
வதுபோல மான்விழியா மகிழநதாட லியறறினராலல.

இஙஙனம நடனசாலை, வாவியின் தண்ணீர இவை களுக, கிருக்கும "நிதமுஙகாவிய மலாவாய நீளரஙகத தலமுளதா" வென்ற அடைசொலலொற்றுமை யின்ற சிலேஷையும "அதிக முழககுறு மிருதஙகத தொனியதாயமையு" மென்ற வடைசொலலிற பொரு ளொற்றுமையின் னுவமையணியு மிருககினறன. அவ விரணடும போல வென்ற சொலலேயணுகி யிருககினறதெ னக் கூறுகிறா. இதுவு முசிதமலல நிதமுஙகாவியம லா என்ற அடைசொலலின சிலேஷைமூலமா யிருக கு முயாவுநவிறசியாற கிடைதத தாமததி னொற்றுமை யையே, போலென்ற சொல்விளககுகிறதே யல்லது சொ லலொற்றுமையை விளககவிலலை யெனககாணக. இவவ ண்ணஞ் சிலேஷை மூலமாக வபேதததை யாரோபிததநா லுண்டாகுங தாமததினொற்றுமையை யங்கீகாரஞ் செய் யாவிடில.

நிதமுமங காவியமலாவாய நீடரஙகத் தலமுளதா வென்பது சிலேஷை. இது வாவியை நோககுமிடதது நித மும அஙகாவியமலாவாய நாடோறுஙகுவளைபபுடபஙகள் நீரில மலாதலை யுடையதாய, நீள்தரஙகததலம உளதாய்-

ஒரேசொல்லை யணுகிவிளங்குஞ் உள்ள கலவையணி.

நீண்ட அலைகளைத தனனிடத்திற பெறறுளதாய எனவும, இதனைத திருவரஙகததிறகுக கூறுமிடதது, நிதமும அம காவியம அலாவிய-நாடோறும நடநததுககுரிய காவியங களோதபபெறறதாய, நீடு அரஙகததலம உளதாய்-ஊழி காலதது மழியாத திருவரஙகமெனனுந திருநாமததைப பெறறதாய எனவுங கொளக.

குறள வெண்பா.

மாலையிரா கம்முடைய தாததாமேன யமபாததைச
சாலவிடு கினறதுவே தான

எனபது முதலிய சிலேஷையான அடைசொலலுளள சுருஙகசசொலலலணி யுதாரணஙகளி லடைசொல்லி னொறறுமையிலலாமையாற சுருஙகசசொலலலணி யெனறு கூறுவதற கிடமிலலாமற போயவிடும. அலலாமலும போலெனறசொல சொலலொறறுமையை விளககுகினற தெனறுலு மொபபுமையையே விளககுமே யலலது சிலேஷையை விளககுகினறதாகமாட டாதென்றுஞ சொலலொறறுமை பொருளொறறுமை யெனற வெவவிஷயததிலு முவமை யணியாகவே யாகிவிடுமெனறுங காணக. இவவாறிலலாவிடில,

செயயுள.

உலகதனை மாமகிழசசி யூறுததுவதாற சநதிரனு
மிலகுபிர தாபமதாற றபனனும்போ லேயிநத
நலமுறவி ராசனுஞச னததையிரஞ சனைசெயலாற
பலருமறி காரணபபோ பரிததிருககின் றனமமா.

எனற விடததி லுவமையணி வரமாடடாது. இஙஙனங காரணபபெயராகிய சொல்லொறறுமையினறி வேறொருபொருளையுங் கவி கருதவிலலை யல்லவா? ஆதலா லெஙஙன மோரபொருளின விளககமுணடானவுட னிரண்

டணிகளி னிலக்கணச் சேர்க்கையா லிரண்டணிகள் விள ங்குகின்றனவே? அங்ஙன மவ்விரண்டணிகளுக்கு மோ ரோ சொல்லே யணுகி விளங்குங் கலவையாகக் கூறவேண் டும்.

செய்யுள்.

மதியி னெஞ்சிலே கொடும்பிந் திடட்வாய் மதியின்
புதிய காந்தியிற் புனற்பெருக் குள்ளவாய்ப் பொலிந்து
வதிம ரங்களின் பாதத்தியிற் புனலிடா மைமையச்சேர்ந்
தத்ம யந்திகாக் கண்டனந் தம்பமுற றதுவே.

இங்ஙனம் விளக்கப்படும்பொருள் "தங்கு நிறைவின் வரலாறறை" யென்ற லக்ஷணப்படி வீறுகோளணியாகவும் பொருத்த மில்லாமையைப் பொருத்திச் சொல்லுத லாகிய வியாவு நவிற்சியணியாகவு மிருக்கின்றது. ஆ யினு மெவ்விடத்தினும் வீறுகோளணி பொருத்தமில் லாமையைப் பொருத்திசசொல்கின்றதாகவே யிருப்ப மையால் வெவ்வேருக விருக்கின்ற விரணடணிகளி னிலக்கணச் சேர்க்கையில்லை யெனக்கூறலாகாது. பொன னுல்கத்தின் செல்வப்பெருக்கைக் கூறுவது முதலியவை களினுயாவு நவிறசியணியின் ஸம்பந்த மில்லாமலிருக் கும் வீறுகோளணியும் வனமை புனமை முதலியவைகளி னதிகமான வாணனையில் வீறுகோளணியினது ஸம்பந் தமில்லாமலிருக்கு முயாவுநவிறசியணியுந் தனித்தனி யாக விளங்கிப் பயனபெறறிருப்பமையா லெனககாண்க. இக்கலவை பொருளாற கிடைத்த சேர்க்கையுள்ள வுயாவு நவிற்சியணிக்கும் வீறுகோளணிக்கு மொன்றங்கமாகவு மொன் றங்கியாகவு மிருக்கின்ற கலவையல்ல. ஒன றிலொன்றுக்கு விளக்கமில்லாமலும் இஃது ஸ்வாதீன மாகவும் இஃது ஸ்வாதீனத்தவருகவுமிருக்கின்றதென்ற பிரிவைக் காணக்கூடாமலு மிருப்பதாலெனக் காணக. இரண்டு முக்கியமாகவிளங்குங் கலவையுமல்ல. எச

சொற்களால ஸம்பநதமான பொருள் விளஙகுகின்றதோ வசசொறகளாலேயே பொருததமிலலாதவப பொருளுக குபபொருததம் விளககபபடுவதால் வேறுபொருளை விள ககுகினற சொலலின்றை நீரமானிககபபடுந தாறபரியத தின வேறுபாடிலலாமையாலெனககாணக. ஐயககலவை யுமலல வொரு வணியைக கூறின மறறொரு வணியின முறைககு விரோத மிலலாமையா லெனககாண்க. ஆத லா லிஙஙனம வீறுகோளணியு முயாவு நவிறசியணியு மொரோ சொலலையணுகி விளஙகுங கலவையாக விருக கினறனவெனறறிநது கொளக.

சில விடத்திற் கலவைககுங் கலவை விளஙகுகின றது. அஃதெவ்வாறெனின,

செய்யுள

எபபோச வரசனது வினபுலவோ ரிடஙகடொறு
மிளமடவார விளையாடடி னீரதத முதத
மொபபோத லரியகூத திரனின்று வெரீஇமூழகியுநல
லுயாதுடைபபத தாலொதுககப படுககாலைச
செபபேறு புயசசிறியா சீறடிசசெம பஞசதறை
செமமையுறு சிறுமுத்தைச செஙகாறகிளளை
துபபேறு மாதுளையின் றூவிதைமென் றையுறறுத
தூரத்தி லீரபபதுவே தொடலையினை

இஙஙனம புலவோரசெலவ நிறைவின வருணிதத லில வீறுகோளணி யிருககினறது. "சிறியா சீறடிச செம பஞசதறை செமமையுறு" மென்றதில அசசெலவ மூல மாயசசிததிதத பிறிதின குணமபெறலணியும அதிலேயே மேலே கூறப்படும் மயககத்தைச சாதிககினறதாக விருக கும பதபபொருட டொடாநிலைசசெயயுட குறிபபணியு மிருபபதா லவவிரண்டணிகளுககு மொரோ சொலலைய ணுகி விளஙகுங கலவையணி யிருககின்றது. "ஐயமுற" வெனற விடததில அதின மூலமாய விளங்கும மயகக்

வுணி. இககலவை மயகக வணிகளான் முன்னாக்கூறிய வீறுகோளணி சிறபபுறுவதுபறறி யிவவிரண்டுமஙகமென றும வீறுகோளணி யஙகியென்றுஙகொண்டு ஒன்று அங கமாகவு மொன்று அஙகியாகவுமிருக்கு முறுபபுறுபபிக கலவையணி.

இவ்வாறு புலவாகளின் செல்வநிறைவாகிய காரியத் திறகு மரசனி னீகையாகிய காரணததிறகு மபேதங கூறுவதுபறறி ஹேதுவணி. அஃது மரசனுடைய வீகை யின மேனமையை விளஙகசசெயகினறது. இமமட்டிற கவிஞனின் கருததானுன முறகூறிய வீறுகோளணியை விளககுகின்ற ஹேதுவணியே. புகழுககூடிய வரசனது செலவமெவவிதமெனற வினவுதலுககு விடையாக வதி கச செலவததின் கொடுததலான புனேவிலவியாக விருக குங காரியமுகமா யவ்வரசனது செலவசசெருககின வாணேயிற கவியின் கருததானுற காரிய நிபந்தனையான புனேவிலவிப புகழுசசியே காரியமும வருணிககத் தகக தாயபரஸ்துதமாகக் கருதபபட்டிருநதால புனேவுளளி வி ளேவணியே. இவ்விடததிற புனேவிலவிப புகழுசசியணி. அலலது, புனேவுளளிவிளேவணியெனற தீாமானமிலலாத தா லேயககலவையணி.

அனறியும புலவாகளின் செலவததை வாணிததலா கிய இயைபிலலதை யியைபுபபடுததிக கூறுந தொடாபு நவிறசியணிககும் முன்கூறிய வீறுகோளணிக்குமொரோ சொலலேயனுகி விளஙகுங கலவையணி.

அதிக ாகையின் மேனமையைக கூறுவதில முககிய வபிபபிராயததைக கொண்ட ஹேதுவணிககும அதிசய மாகவும பொய்யாகவு மிருககினற கொடையை வாணித தலாகிய மிகுதிநவிறசியணிககு மொரே சொலலேயனுகி விளஙகுங கலவையணி.

அமமூலமாக விளஙகும புனைவிலவிப் புகழ்சசியணி களுமலலது புனைவுளளிவிளைவணிகளும அரசனது செலவ நிறைவின வாணனையாகிய முறகூறிய வீறுகோளணிககு மொரோ சொலலை யணுகி விளஙகுங கலவையணி.

இமமூன்று ஒரே சொலலை யணுகி விளஙகுங கலவையணிகளும பிரதானஙகளாக விளஙகுவதா லிரணடும முககியமாக விளஙகுங கலவையணி.

ஹேதுவணி முதலியவறறை விளஙகசசெயயும வீறு கோளணி முதலியவை யுயாவுநவிறசிககலவைக சஙக மாககருதாமையான முறகூறிய கலவைகளொனறுசகொ னறு வேறிடததி லஙகமாகவிலலை. இவவாறு இச்செய யுளினனகு கலவைகளுந தககபடியாக விளஙகுகின றன. இவவாறு மறற விடஙகளிலு முதாரணஙக ளுதா நள.

குவலயாநநதம

முறறுபபெறறது.

சுபமஸது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௧௫	௧0	சோந்துசிவன	சேர்ந்திவரன
௧௬	௧௧	சோநதிசசிவன	சோநதிவரன
௨௨	௨௭	சிலுஷட	சிலிஷட
௨௫	௩	கைமலே	கைமமலே
௨௬	௯	நீணடுறுமெல்லி	நீண்டுறுமெலச
,,	௧0	செவநது	சிவநது
,,	௧௬	சிலேலை	சிலேலஷ
௩௨	௧௯	பணிப்போடு	பணிப்பொடு
௩௬	௨0	எதுறவெனன	எயநறவெனண
௩௭	௨௧	செவநத	சிவநத
௩௯	௩0	செவநத	சிவநத
,,	௩௧	செவபபு	சிவப்பு
௪0	௨௮	செவநத	சிவநத
௪௩	௬	செவப்பு	சிவப்பு
,,	௧௨	செவப்பு	சிவப்பு
௪௪	௨௭	தேரிளைசை	தேரிளசை
௪௭	௨௯	பிராநதி	பிராநதி
௪௮	௧௪	செவப்பா	சிவபரீ
,,	௨௪	செவபபா	சிவப்பா
௪௯	௨0	யெட்டயுவவனறண	யெட்டயயவவன
௫௧	௧௪	வுறறுமன	வுறறும்பாநதிமன
௫௪	௧௫	வளேநத	விளேநத
,,	௨0	செவநத	சிவந்த
௫௫	௫	தெரிதத	தெறிதத
௫௬	௨	செய	செய
௫௭	௧௫	செவப்	சிவப்
௫௮	௧௭	வணமுறசெய	வணமுறசசெய
௬௨	௨0	நிறை	நிா
,,	௨௨	நிறை	நிா
௬௩	௧௮	பிறாயாண	பிரயாண
௬௫	௮	மிருகக	மிருககத
,,	௨௫	சிரமூம	சிரமூம்
௬௭	௫	மூறலேயெடுததுக	மூறலெடுததுக்
,,	௧௧	டாநதல	டாநதால
,,	௨௬	மநதிரீ	மநத[illegible]
௬௮	௩-௪-௫	மந்திர	மநதர
,,	௧௫	மணணி	மணணீ

பிழைதிருத்தம்.

பககம்	வரி	பிழை	திருததம்.
கூகூ	அ	இய	இயப்
,,	உஉ	யாரோப்பிக்க	யாரோபிக்க
,,	உரு	பதாதத	பதார்தத
எ0	அ	ரோப்பிகக	ரோபிகக
எச	சகூ	நாடா	நடா
எசா	சச	புததி	புததீ
,,	சசா	சிரததிறை	சிரததிறைற்
எஎ	சஉ	கனனணி	கனணநி
,,	கஎ	மேனமை	மெனமை
,,	சஅ	தொகஇரு	தொகஇருக
,,	உங	சிலி	சிலீ
,,	உரு	சமமா	சமமா
எஅ	உசா	எனபர்	எனபா
அங	உரு	வகணி	வகவணி
,,	ஙக	பயமோ	பயமொ
அச	கக	ளில்வருணி	ளிலஅவருணி
,,	கங	திலவருணி	திலஅவருணி
,,	உக	யுளிலவருணி	யுளிலஅவருணி
அரு	உஎ	புனைவழி	புனைவுளி
,,	,,	அடைசசொல	அடைசொல
,,	,,	பிற்	யிற்
அசா	சங	அககாமுகன	அககாமுகன்
,,	உஅ	குதலை	குதலைக
,,	ங0	தோனஇ	தோனறுகி
அஎ	க, எ,	துடையணி	துடையடையணி
,,	கச	ஞமும்	ஞமம
,,	சசா	துடையணி	துடையடையணி
அகூ	ச	துடையணி	துடயடையணி
,,	சரு	எனன	எனன
,,	கஎ	திரண	திருண
கூக	சா	டுறிலது	டுறுதல
,,	அ	விலககிய	விலககிய
கூஅ	கக	மாகதோ	மாகததோ
ச00	சா	தாலு	தாலும்
ச0க	சா	சநதிரன	சநதிரா
க0ங	உஎ	மேனமை	மென்மை

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௧௦௪	௮	நோசகுதலுணடாகும	நோககுதலாலுணடாகும
,,	௨௧	செண்ட	சணட
,,	௨௬	செணடு	சணடு
௧௦௫	௧௦	நருமதையுநான	யானருமதை
,,	௨௦	மே	மேற
௧௧௦	௪	வுதபிரேகூிதது	வுதபிரேகூித்து
,,	௧௨	சுவாசு	சுவாச
,,	௧௪	பொரு	பொறு
,,	௧௫	வணி	வணு
,,	,,	திடு	தில்டு
௧௨௨	௨௧	றேவவா	றேலவா
,,	௨௨	ரெடிக	ரெடுக
௧௨௫	௧௮	விணினள	விநநள
௧௨௬	௧௭	செவநத	சிவநத
,,	௨௨	செவப	சிவப்
௧௨௭	௨௭	தனகூாமை	மதனகூர்மை
௧௨௮	௨௪	பணியோனை	பணியானை
௧௯௦	௨௨	தககசசுருதி	தககசுருதி
௧௪௦	௯௪	னவனுந	னவறகுன
௧௪௯	௧௦	திருமலி	திருமல
௧௪௪	௪	சிதநி	சிநதி
௧௪௬	௨௬	சொலவது	செலவது
௧௪௮	௧௯	கெதிரும	கெதிருப்
௧௫௪	௧௪	முறறக	முறறுக
,,	,,	சேயவேல	சேயவெல்
௧௫௫	௧௭	விளஙகுகிறன	விளங்குகினறன
,,	௨௦	பலவிட	பலவிட
௧௫௬	௬	யேயனு	நோயது
௧௫௯	௭, ௧௮	பொறும்	பொனும்
௧௬௦	௮	ஆடியவ்வாறெனலே	ஆஙகதவாடிபெனே
௧௬௬	௯	யேள்ளம	யெளவனம
௧௭௯	௨௪	உலா	உலா
௧௭௫	௨௯	தவனென்	தவளென
,,	௨௪	பொருட்	பொருள்
௧௮௬	௨௧	தளிாசசி	தளாசசி
௧௯௦	௧௭	ஸமர்ததினற	ஸமாததிககினற
௧௯௯	௧, ௭,	பேருயதது	உய்த்து

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௧௯௯	௧௬	பேருயதது	உயதது
௧௯௬	௯௩	கயிளி	களிலி
௨00	௧௭	மாறு	மாதும
௨0௩	௧௯	திலை	திவலை
,,	௧௮	பொருட்செய	பொருட்குச்செய
,,	,,	யிறகட்பொருளறவே	ககணப்பொருளே
௨0௫	௪௯	பிரவேசம	பிரதேசம்
,,	௧௯	தனை	யுனை
,,	௨௨	யெரிநத	யெறிந்த
௨0௮	௨௪	மாதவன	வாசவன
௨0௯	௬	தப்	தம
,,	௧௪	இருககுமப்புதிரனை	இருககஅப்புதிரனை
௨௧0	௧௭	ரிஞும	ரினிற்
௨௧௫	௧	தர	ரத
,,	௧௪	குறி	குறு
௨௧௭	௧௧	வநதப	வநதபப
௨௧௮	௧௨	செவ	சிவ
௨௨0	௫	செகி	சிவ
௨௨௨	௧௭	செவ	சிவ
,,	௨௯	செவ	சிவ
௨௨௩	௪௯	விழிகசப	காணப்
௨௨௪	௭, ௮	செவ	சிவ
,,	௨௭	முனறி	மனறித
௨௨௫	௪0	மிலிதம	மீலிதம
,,	௨௭	வேறறுமைப்பு	வேறறுமைபு
௨௨௬	௪௯	நணணில	நணணில
,,	௨௨	தததறு	ததறு
௨௨௭	௨௯	யிருததிய	விருததிய
,,	,,	குற்று	முறறு
௨௨௯	௨௰	காலம	காலந
௨௩௩	௪௫	தாரிணி	தாரணி
௨௩௬	௨௪	பியடால்	பிகையால்
௨௩௭	௫	வரிது	வறிது
,,	,,	கோபியரு	கோபிகை
௨௩௮	௨	நினகல	நினைக்கன
,,	௨௮	தலைவா	சகியே
௨௩௯	௪	தலைவா	சகியே

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௨௩௯	௮	திரீ	திரமே
௨௪௨	௪௨	லரிண	மிருக
௨௪௫	௧௧	புனப்	புனற்
௨௪௭	௪௨	டநததன	டனததன
,,	௧௯	அநததன	அனததன
௨௪௮	௧௮	தூாததா	கரவா
௨௫௦	௧௬	மாணதொடு	மாணைதக
		தைக	தோடு
,,	,,		
௨௬௪	௩	மணதா	மணமதா
,,	௨௯	மைசா	வைசசா
௨௬௬	௨௮	தவளா	தவறை
௨௬௮	௪௬	ஸாதோஷமபிர	ஸநதோஷப்பிர
௨௬௯	௭௩	வுல	யுல
௨௭௪	௪௯	கணில	களில
	௨௦	மு கி	முககிய
,,			
௨௭௭	௮	கொடி	கொடு
௨௮௩	௨௭	ஞறபேரு	ஞலஉ
௨௮௪	௪௯	பேருயதது	உயததி
௨௮௫	௨௭	திணநதம	தனநதம
௨௮௯	௪௫	எப்பா	இப்போ

ஒழிபபணியினுட பிரிவுகளில கஉ-வது, கா-வது, கச-வது, என எணகொடுததும, வஞசபபுகழசசி, வஞச பபழிபபு அணிகளில முறையே ௩0-வது, ௩க-வது, என எண கொடாமையும, அலஙகாரப பெயாககுறிபபில, உய தது ணாவணி யெனபதறகுப பேருயததுணாவணி யென றதும, கருததுடையடையணி யெனபதறகுக கருததுடை யணி யெனறதும தவறும.